

Příloha č. 1 – Kategorizace sídel

OBSAH:

BÍLÁ	4
BOCANOVICE	7
BORDOVICE	10
ČELADNÁ	13
DOLNÍ BEČVA	16
DOLNÍ LOMNÁ	20
FRANCOVA LHOTA	23
GUTY	27
HALENKOV	30
HÁŽOVICE	34
HORNÍ BEČVA	37
HORNÍ LIDEČ	41
HORNÍ LOMNÁ	44
HOVĚZÍ	47
HUSLENKY	53
HUTISKO - SOLANEC	59
JANOVÁ	62
KAROLINKA	68
KARPENTNÁ	71
KOMORNÍ LHOTKA	74
KOŠAŘISKA	77
KRÁSNÁ	81
KRHOVÁ	84
KUNČICE POD ONDŘEJNÍKEM	87
LESKOVEC	90
LIDEČKO	95
LICHNOV	100
LUBNO	103
LUŽNÁ	106
MALÁ BYSTRICE	110
MALÉ KARLOVICE	115
MALENOVICE	118
MILÍKOV	123

MORÁVKA	127
MOŘKOV	131
MOSTY U JABLUNKOVA	133
NÁVSÍ	136
NOVÝ HROZENKOV	139
OLDŘICHOVICE	144
OSTRAVICE	147
PRAŽMO	151
PROSTŘEDNÍ BEČVA	154
PULČÍN	158
RAŠKOVICE	162
ROŽNOV POD RADHOŠTĚM	165
ŘEKA	168
SMILOVICE	171
STARÉ HAMRY	174
STŘELNÁ	178
STRÍTEŽ NAD BEČVOU	182
TROJANOVICE	187
TYLOVICE	190
TYRA	193
ÚSTÍ U VSETÍNA	196
VALAŠSKÁ BYSTRICE	200
VALAŠSKÁ POLANKA	206
VALAŠSKÁ SENICE	211
VELKÁ LHOTA	215
VELKÉ KARLOVICE	219
VEŘOVICE	223
VIDČE	226
VIGANTICE	231
VYŠNÍ LHOTY	234
ZAŠOVÁ	238
ZUBŘÍ	242
ZDĚCHOV	247

BÍLÁ

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Bílá	Katastrální území	Bílá
OKR	3. Valašsko 1. Těšínsko	MKR	3.4 Údolí Bílé Ostravice 1.3 Zadní Hory
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	-/729/310	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Bílá leží v průměrné výšce 546 m n. m.. Stálý počet občanů této menší vesnice je okolo 300 obyvatel. Celková katastrální plocha obce je 5 646 ha a je hodně zalesněná. Východní hranice obce tvoří státní hranici se Slovenskem.

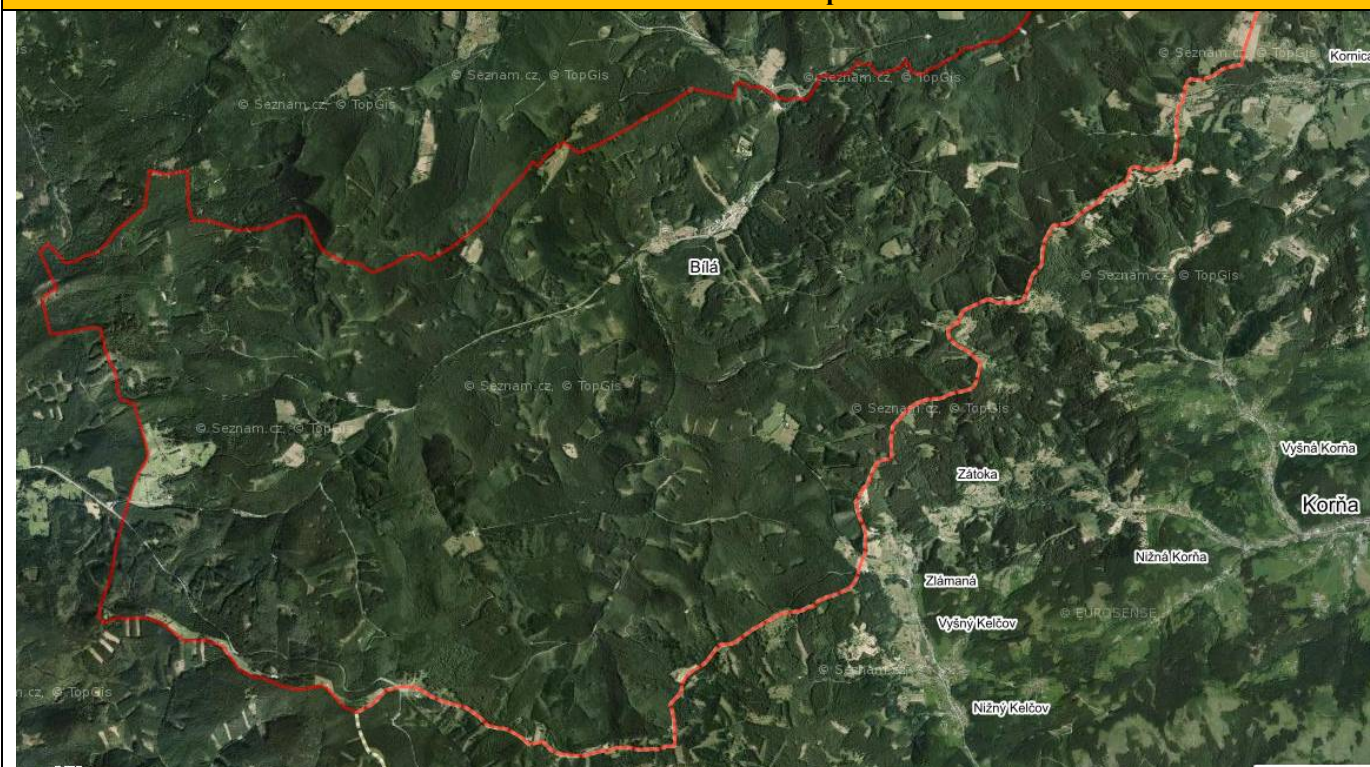
První zmínku o obci nalezneme v historických pramenech v roce 1817. S postupující pasekářkou kolonizací se potomci prvních osadníků obce Ostravice usazovali na obou březích Ostravice a Černé. Pasterci zavedli na horských stráních Zadních hor salašnické hospodaření, které dalo oblasti významný ráz dochovaný do současnosti. Jsou to především enklávy luk a pastvin s dřevěnými stavbami obydlí i hospodářských budov. Také stav lesních porostů zůstal změněn klučením a vypalováním lesů při zakládání sídel a pastvin před staletími i toulavou pastvou ovcí a koz. Železná ruda s obsahem železa až 33 % se dolovala až po Bílou a byla zpracovávána v hamrech arcibiskupské společnosti frýdlantských železáren. Hamry potřebovaly velké množství dřevěného uhlí páleného v milířích na místech zvaných uhliska.

Samostatná je obec Bílá od roku 1951. Významnou změnou v území byla výstavba údolní nádrže Šance. Významné je postavení obce jako turistického a rekreačního centra. Obec je významným lyžařským centrem pro Ostravsko.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v sevřeném táhlém údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	převaha lesních porostů		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko, Slezsko	Urbanistická struktura (púdorysný typ sídla)	dvorcová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s převažujícím tradičním výrazem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	s nevýraznou vedutou, vyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	převážně harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	převážně harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	valašská záhumenice s úseky
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	nevýrazné	Výrazný pohledový horizont	Sukenická- Vysoká, Trojačka – Kozí hřbety
Znaky negativně ovlivňující KR	- Měřítkově vybočující objekty pily, sjezdovky nevhodně zasazené do krajiny - Možné ohrožení nadměrným turistickým zatížením		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá celé území obce
- Nevhodná zeleň v okolí kostela - žádoucí postupně obměnit druhové složení za geograficky původní listnaté dřeviny
- Absence izolační zeleně kolem měřítkově vybočujících staveb

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Nevymezovat nové větší plochy bydlení – pouze jednotlivé plochy pro jednotlivé domy s vazbou na stávající zástavbu a v prolukách.
- V odlehlých lokalitách ve II. zóně CHKO a v malých osadách či samotách je nová výstavba (kromě citlivých přístaveb) nevhodná s výjimkou historických stavebních míst.
- Podporovat úpravy veřejných prostor.
- Důsledně chránit enklávy bezlesí před další zástavbou a zalesňováním. Podporovat zachování zemědělského hospodaření v krajině – louky, pastviny, sady, chov ovcí. Zajišťovat ochranu krajinné zeleně a citlivě řešit oplocení pozemků.
- Nepovolovat osvětlování sjezdovek v nočních hodinách
- U nových objektů k rekreaci a při přestavbách využívat tradičních architektonických forem, prvků a materiálů (půdorysný tvar, výška, tvar střechy a barevnost).

Lokalita Salajka

Lokalita Baraní

BOCANOVICE

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Bocanovice	Katastrální území	Bocanovice
OKR	1. Těšínsko	MKR	1.2. Těšínské Beskydy
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	253/385/425	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Obec Bocanovice leží jihozápadně od Jablunkova pod severovýchodními svahy masivu Kozubové, mezi Černým potokem a říčkou Lomnou. Povrch obce je poměrně rovný a lehce se zvedá k horám. Nejvyšším bodem je vrch Kyčera (712m).

První zmínku o Bocanovicích nacházíme v úředních listech urbáře z roku 1621 - zapsány jako Boczanovicze. Bocanovice patřily k nejmenším obcím na Těšínsku, ještě v 17. století neměly více než 5 usedlostí, v roce 1869 potom pouze 25 domů a 253 obyvatel. Prvními lidmi, kteří se zde usazovali, byli Valaši, kteří migrovali se svými stády ovcí přes Karpaty z Rumunska. Rovinatá pole byla původně dost mokrá a žilo zde zřejmě hodně žab, což přitahovalo čápy, kteří dali obci jméno.

Obcí prochází železniční trať Košice-Bohumín. Železnice byla budována z důvodu vyřešení problémů s transportem železné rudy ze Slovenska a černého uhlí z Ostravy a Karviné. Blízké sousedství Jablunkova (cca 3 km) vyústilo v roce 1960 ve sloučení obou obcí. V roce 1990 se však Bocanovice znovu osamostatnily.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl vegetačních prvků v uličním parteru	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu - v údolí nebo kotlině
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Slezsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	slezská zástavba
Dochovanost urban. struktury	částečně setřená	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	vyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	nepřítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	nepravá traťová plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	Malá Kykula – malá Kyčera
Znaky negativně ovlivňující KR	- elektrické vedení VVN - výrobní areál poblíž železniční stanice (mimo CHKO Beskydy)		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá valná většina území obce (kromě SV výběžku území)
- Harmonický projev novodobé zástavby v systému zeleně

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Možná výstavba v prolukách s respektováním dochované struktury
- Zachování charakteru zástavby při individuálním architektonickém výrazu
- Případné dílčí dostavby situovat tak, aby zůstal zachován charakter sídla v zeleni

Zástavba v části Bockov

Zástavba v části Bílkov

BORDOVICE

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Bordovice	Katastrální území	Bordovice
OKR	3. Valašsko	MKR	3.1. Frenštátsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	397/511//612	Kategorizace zástavby sídla	II

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Bordovice leží v průměrné výšce 390 m n. m. První zmínku o obci nalezneme v historických pramenech v roce 1584. Na území této vesnice má hlášený trvalý pobyt 612 obyvatel. Celková katastrální plocha obce je 630 ha, z toho orná půda zabírá pouze 21%. Lesy rostou asi na jedné polovině katastrálního výměru obce. Menší část plochy obce zabírají také louky (méně než jednu třetinu). Převážná část území leží mimo území CHKO Beskydy.

Vznik obce Bordovice nelze jednoznačně určit, ale je předpokládán ve 13. století našeho letopočtu. Poprvé se obec připomíná v r. 1396. Osud obce je úzce spjat s Hukvaldským panstvím. Obecně převládá domněnka, že obec vznikla na pozemcích po vykloučení lesa. Svolení k výstavbě měl dostat jistý Burda, od jehož jména se patrně odvozuje název obce. Bohoslužby byly vykonávány v dřevěné zvonici. V roce 1877 byla dostavěna zděná kaple a v roce 1894 byla vysvěcena, ale první bohoslužby zde byly konány až v roce 1925.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl vegetačních prvků v uličním parteru	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- sídlo v rovině - ve svahu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves
Dochovanost urbanistické struktury	částečně dochovalá	Převažující charakter zástavby	s převažujícím novodobým charakterem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	vyrovnaná hladina zástavby s nevýraznou vedutou	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	disharmonické	Přítomnost architektonicky cenných staveb a dochovaných objektů lidové architektury	nepřítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	dělená záhumenice
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	není
Znaky negativně ovlivňující krajinný ráz	<ul style="list-style-type: none"> - Nepůvodní chátrající výrobní areál v lokalitě Paseky – díky vhodnému začlenění do zeleně pouze menší negativní působení na KR - Nová výstavba (částečně chatová) na území CHKO nerespektující původní strukturu zástavby v lokalitách Paseky a Daremní 		

Další související poznámky

- Do CHKO spadají svahy Veřovických vrchů až po železniční trať. Samotné sídlo leží mimo CHKO
- Výrazné pozůstatky mezí a remízů

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Možná dostavba v prolukách stávající zástavby nebo v návaznosti na ni s respektováním architektonických forem – tj. v lokalitách Paseky a Daremní
- Mimo současnou zástavbu ve IV. zóně nenavrhopvat nové lokality pro výstavbu na území CHKO
- Pro rekonstrukce platí zachování charakteru zástavby při architektonickém výrazu, korespondujícím s dochovanou architekturou
- Podporovat vhodné úpravy a rekonstrukce výrobního areálu v lokalitě Paseky

Výrobní areál vhodně obklopený izolační zelení zmírňující negativní ovlivňování KR

Chatová výstavba v lokalitě Daremní

ČELADNÁ

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Čeladná	Katastrální území	Čeladná
OKR	3. Valašsko	MKR	3.1. Frenštátsko – malá část – zástavba Pod Stolovou II 3.2. Radhošťský hřbet – střed 3.3. Bečvy – jih území
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	2129/2311/2634	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Horská obec Čeladná leží v údolí řeky Čeladénky, v nadmořské výšce 385 – 1276 m n.m. (centrum obce 430 m) na úpatí několika Beskydských hor – Smrk (1276 m), Malý Smrček (711 m), Smrček (858 m), Malá Stolová (1009 m), Skalka (964 m). Většina těchto hor se nachází v Chráněné krajinné oblasti Beskydy. Území obce je převážně hornaté, pokryto lesy a loukami. Správní území obce má výměru 5 904 ha. Do CHKO zasahuje ze zástavby pouze menší část obce a několik menších osad nebo samot v jižní části.

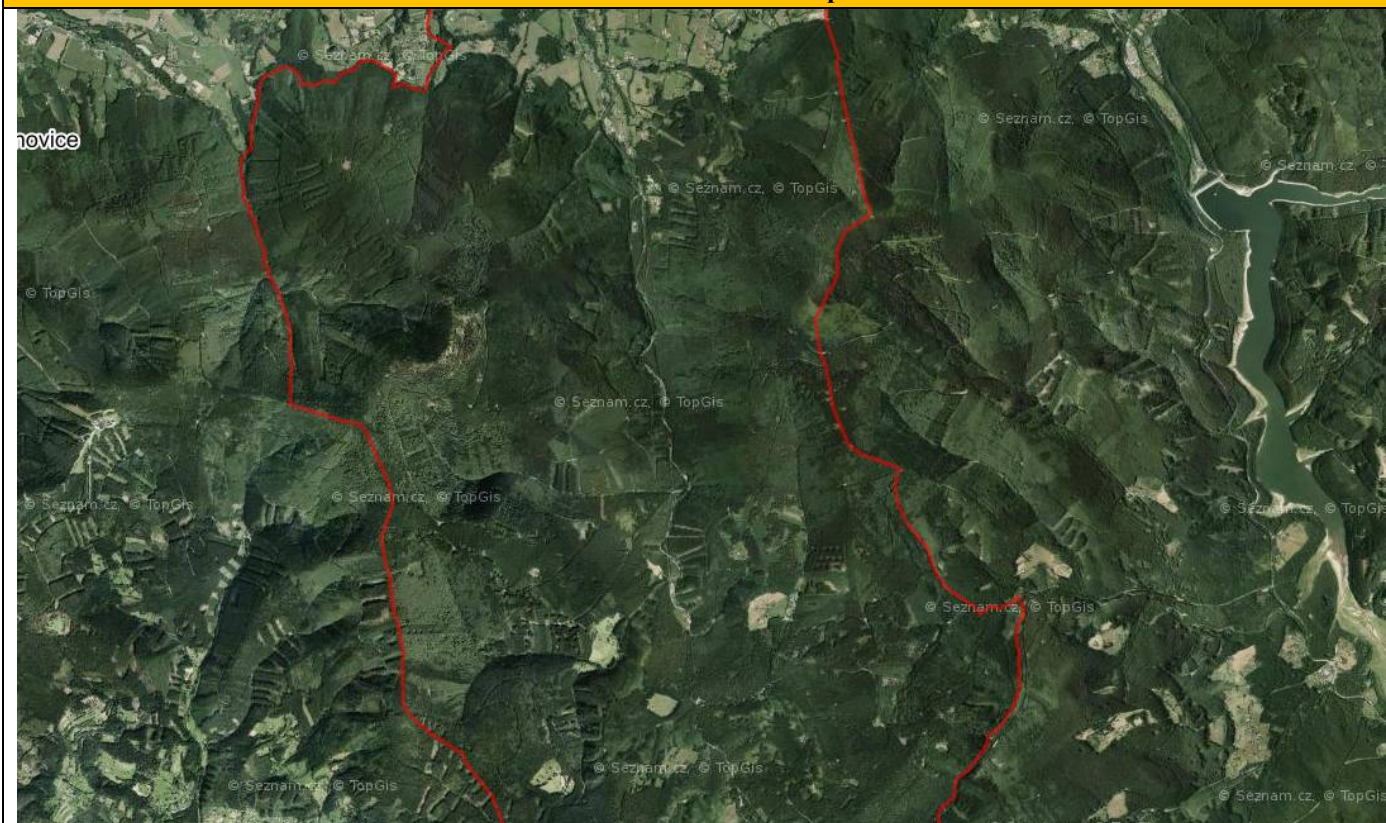
Poprvé se ves uvádí v urbáři hukvaldského panství roku 1581. Nelze ovšem vyloučit, že počátky Čeladné sahají až do 15. století. Naznačuje to i značný počet selských statků. Obec byla založena na staré cestě z Moravy do Uher. Na sklonku 16. století měla Čeladná 18 usedlostí včetně mlýna a pily. Název obce se odvozuje od panské hukvaldské čeládky, která tu začala kdysi dávno kácet lesy a zúrodňovat pole, nová varianta názvu je odvozená od platební úžiny. V 17. a počátkem 18. století tady byla stanice ochránců zemských bran tzv. portášů. Portáši vznikli na východní Moravě už v době třicetileté války. Definitivně byli zrušeni v roce 1828. Železná ruda se zde zpracovávala v letech 1678 - 1690. K obnovení provozu hutě došlo v roce 1796 a byla dále rozšiřována. K definitivnímu zániku čeladenských hutí došlo v roce 1922. Obec Čeladná kdysi měla osm studánek takzvané "hladové vody", která obsahovala ionty síranové a hořečnaté, ty podporují trávení a mají mírně projímavý účinek. V roce 1952 však lázeňská éra skončila a z lázní se stala pobočka okresní nemocnice. Protože se Čeladná nachází v horské oblasti Beskyd, nabízí návštěvníkům široké možnosti sportovního využití se zvláštním zřetelem na turistiku.

Významnými pamětihodnostmi obce jsou kostel Sv. Jana Nepomuckého z roku 1784, kaple Panny Marie a dřevěná kaple zasvěcená Sv. Cyrilu a Metodějovi. Na území obce se nachází několik chráněných rezervací, a to v Podolánkách, na Kněhyni a Čertově mlýnu.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu - v táhlém údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	silniční ves
Dochovanost urbanistické struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	disharmonické	Přítomnost architektonicky cenných staveb a dochovaných objektů lidové architektury	přítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	valašská záhumenice s úseky (dělená záhumenice) / nepravá traťová plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	ze zastavěného území výraznější masív Smrku a Kněhyně
Znaky negativně ovlivňující krajinný ráz	<ul style="list-style-type: none"> - velký podíl rekreačních ploch - hotel Beskyd v Podolánkách 		

Další související poznámky

- Do CHKO zastavěné území obce pouze okrajově
- Do CHKO zasahuje okrajově část hlavní zástavby v obci, v lesích se nachází celá řada samot a osad využívaných hlavně rekreačně, které jsou s výjimkou Podolánek (Hotel Beskyd) krajinářsky zachovalé, většinou uvažené v lesních celcích.

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- V okrajové části obce zasahující do území CHKO Beskydy nedoporučujeme nové plošně rozsáhlejší lokality pro novou výstavbu – možné doplnění jednotlivých ploch v návaznosti na stávající zástavbu. Pro rekonstrukce zde platí zachování charakteru zástavby při architektonickém výrazu, korespondujícím s dochovanou architekturou
- Nová výstavba v lokalitách samot nebo osad v jižní části území obce je nevhodná, možné jsou pouze citlivé rekonstrukce. Zachovat tradiční charakter zahrad a oplocení a využívání místně příslušných dřevin.

Ráztoky – příklad osady se zachovalou architekturou, v původní struktuře zástavby a v přírodně hodnotné krajině

Podolánky – lokalita narušena budovou Hotelu Beskyd

DOLNÍ BEČVA

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Dolní Bečva	Katastrální území	Dolní Bečva
OKR	3. Valašsko	MKR	3.2. Radhošťský hřbet 3.3. Bečvy
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	1547/1381/1900	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Obec je umístěna v prostředí Moravskoslezských Beskyd pod horou Radhošť. Rozkládá se na horním toku řeky Bečvy a je vzdálená 4 km na východ od Rožnova pod Radhoštěm. Katastr obce je výškově značně členitý. Na severní hranici katastru leží vrchol Radhoště s nadmořskou výškou 1 129 m, zatímco střed obce je položen v nadmořské výšce 427 m. Na pravém břehu Bečvy leží také významné vrchy Černá hora (902 m n. m.), Kamenná (747m n. m.), Kyčera (783 m n. m.).

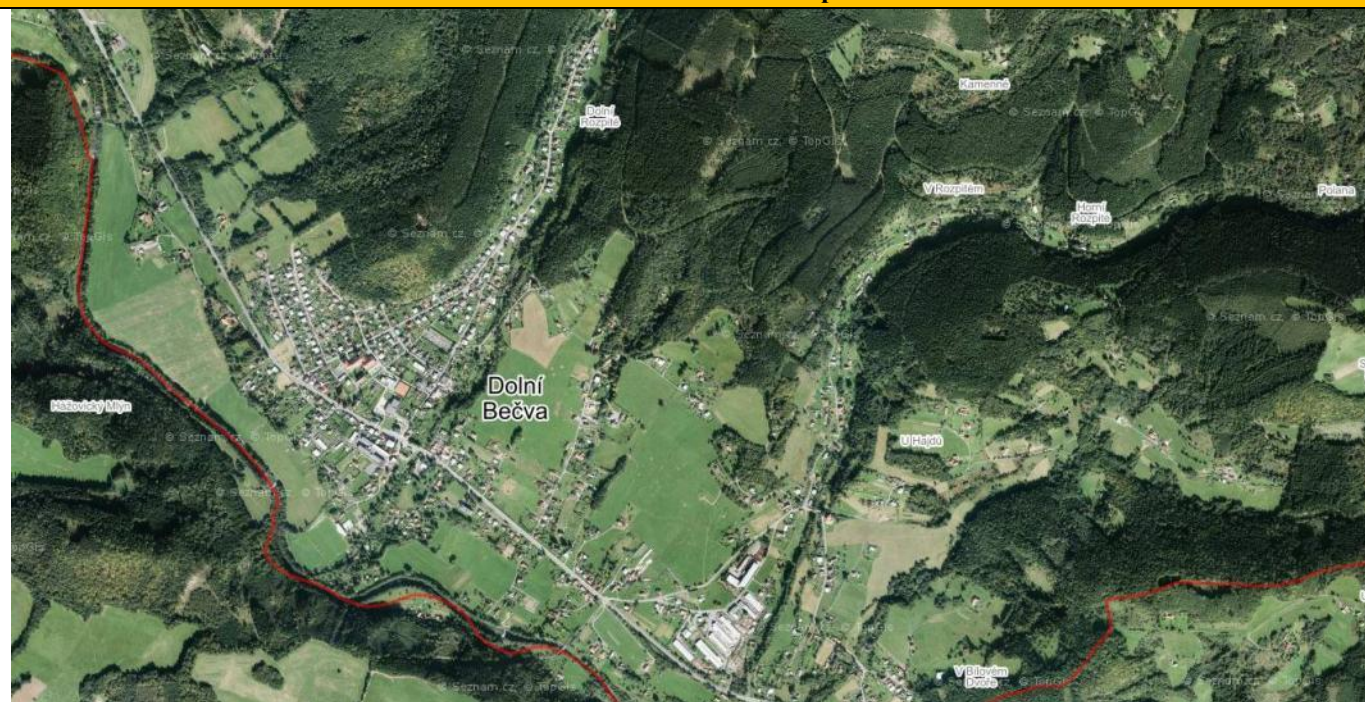
Údolí Rožnovské Bečvy začalo být osidlováno už ve 2. polovině 16. století. První zmínka o vzniku Dolní Bečvy je podle archivních pramenů z roku 1597. Pasekářská půda byla málo úrodná a ležela na stráních kopců, obdělávání bylo tedy málo výnosné. V 19. století nacházejí lidé obživu také v manufakturách a továrnách. Rozvíjí se soukenictví, sklářství, dřevařství, textilky a potravinářský průmysl. Stavějí se i železnice. Hlavním zdrojem obživy obyvatel Dolní Bečvy stále zůstává zemědělství. Typické dřevěné domky však postupně vymizely a obyvatelé je nahradili zděnými rodinnými domy.

Dolní Bečva je východiskem turistických cest na Radhošť a Pustevny.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINĚHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v rozlehlém údolí - na terénním hřebetu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty a zemědělská krajina s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves, dvorcová ves
Dochovanost urban. struktury	dochovaná mimo hl. údolí a centrum obce, zde setřená	Převažující charakter zástavby	mimo hl. údolí a centrum s převažujícím tradičním výrazem, velký podíl přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby, dominantna kostelní věže	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické v hlavním údolí, harmonické v bočních údolích
Funkční vztahy zástavby a krajiny	disharmonické v hlavním údolí, harmonické v bočních údolích	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	úseková plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	hřebem Pustevny - Radhošť
Znaky negativně ovlivňující KR	<ul style="list-style-type: none"> - Silnice I/35 v hl. údolí - Přestavěné centrum obce a navazující údolí s vysokým podílem přestaveb a novostaveb - Výrobní areál ve východní části obce 		

Další související poznámky

- Velmi odlišný charakter hlavního údolí Rožnovské Bečvy a bočních údolí
- Disharmonický obraz sídla v hlavním údolí Rožnovské Bečvy díky živelné zástavbě bez struktury
- Tradiční výraz zástavby převažuje pouze v bočních údolích a odlehlějších lokalitách nad nimi – je však ohrožen novou zástavbou a absencí obhospodařování.
- Kulturní dominantou obce je kostel sv. Antonína Paduánského, v obraze sídla v krajině se projevuje v menší míře.
- Výrazná dominanta Beskyd – vrchol Radhoště a s kaplí Sv. Cyrila a Metoděje a sochou Radegasta

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Další zástavba ve větším rozsahu (tj. více stavebních parcel) přijatelná především v hlavním údolí v návaznosti na zástavbu v centru obce – tj. zejména severně od cesty mezi centrum obce a výrobní areál. Současně není vhodné propojovat a zahušťovat zástavbu mezi Dolní a Prostřední Bečvou a Dolní Bečvou a Rožnovem – zachovat oddělenost sídel.
- V ostatních lokalitách s vyšší koncentrací zástavby navazující na centrální část obce (např. lokality Horní a Dolní Rozpité aj.) nevymezovat nové větší plochy bydlení – pouze jednotlivé plochy pro jednotlivé domy s vazbou na stávající zástavbu, v prolukách a adekvátně velkým pozemkem. Současně zohledňovat velikost okolních pozemků.
- Ve výše položených exponovaných svazích nad obcí zachovávat rozptýlený charakter zástavby – nepropojovat stávající zástavbu do kompaktních celků, zajišťovat minimální velikost pozemků s ohledem na stávající nemovitosti, odstup od lesních porostů, zajišťovat ochranu krajinné zeleně a citlivě řešit oplocení pozemků (vyloučení městských typů oplocení).
- V odlehlějších lokalitách ve II. zóně CHKO a v malých osadách či samotách je nová výstavba (kromě citlivých přístaveb) nevhodná s výjimkou historických stavebních míst.
- Nevhodné jsou nové lokality s chatovou výstavbou, ve stávajících chatových lokalitách případné nové stavby regulovat s ohledem na charakter konkrétní lokality.
- Podél řeky Bečvy ponechat nezastavěný prostor mezi tokem a zástavbou.
- Chránit přírodně-kulturně-historickou dominantu Radhoště

Kostel sv. Antonína Paduánského – kulturní dominanta obce

Drobné sakrální památky dotvářejí ráz místa

DOLNÍ LOMNÁ

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Dolní Lomná	Katastrální území	Dolní Lomná
OKR	1. Těšínsko	MKR	1.2 Těšínské Beskydy 1.3 Zadní Hory
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	761/1051/875	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

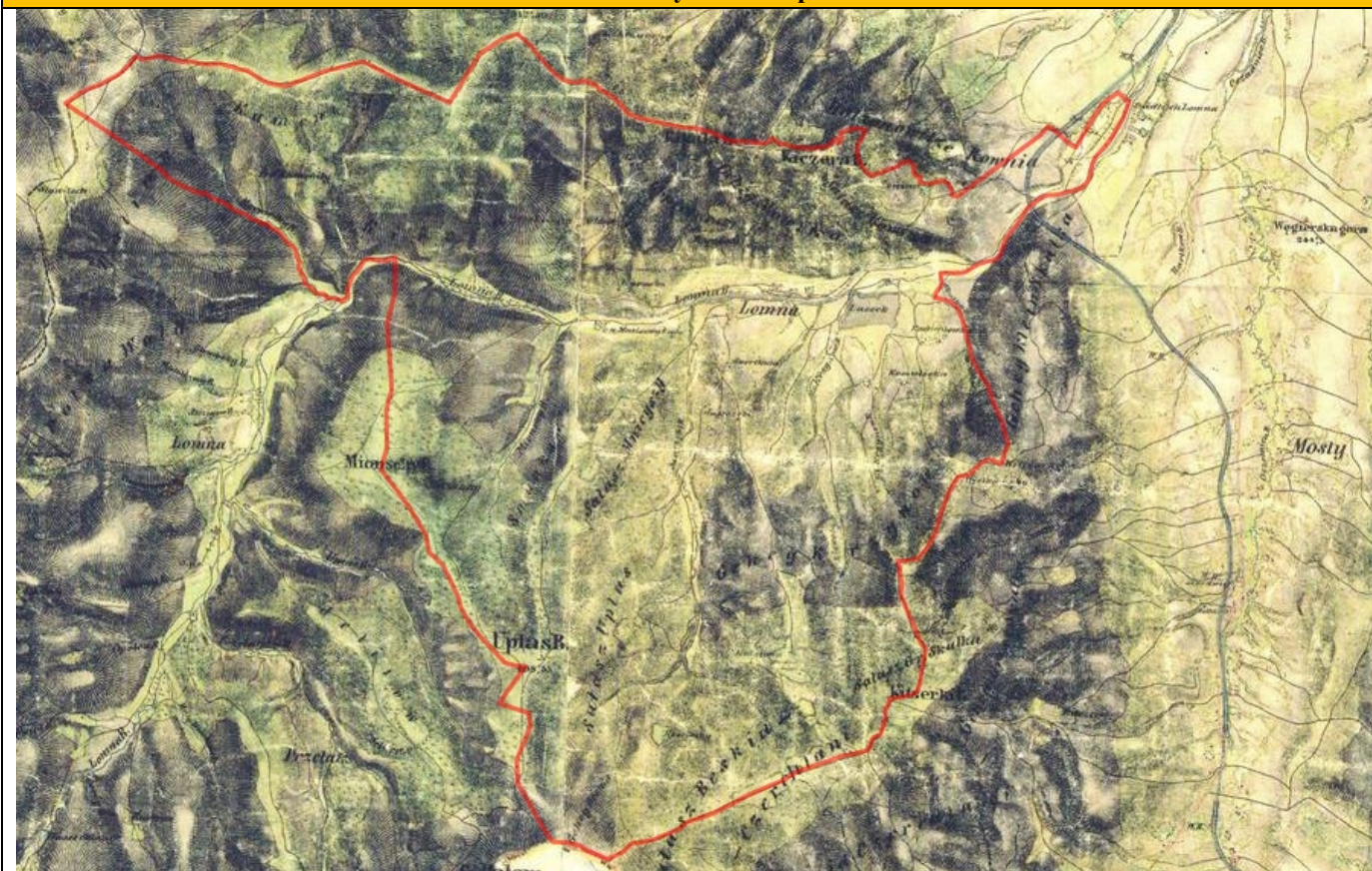
Stručná charakteristika sídla

Obec leží v údolí Těšínských Beskyd na pomezí sousedního Slovenska, v nejvýchodnější části ČR. Tímto údolím protéká říčka Lomná. Obec je rozložena v širokém údolí uzavřeném lesnatými stráněmi ze všech stran. Od severu je chráněna širokým hřbetem Kozubové, na jižní straně vrcholem Skalky a Velkým Polomem. Naprostá většina katastrálního území obce se tvořena lesem, pouze sedmáct procent pokrývá orná půda. Je jednou z nejmladších obcí na Těšínsku.

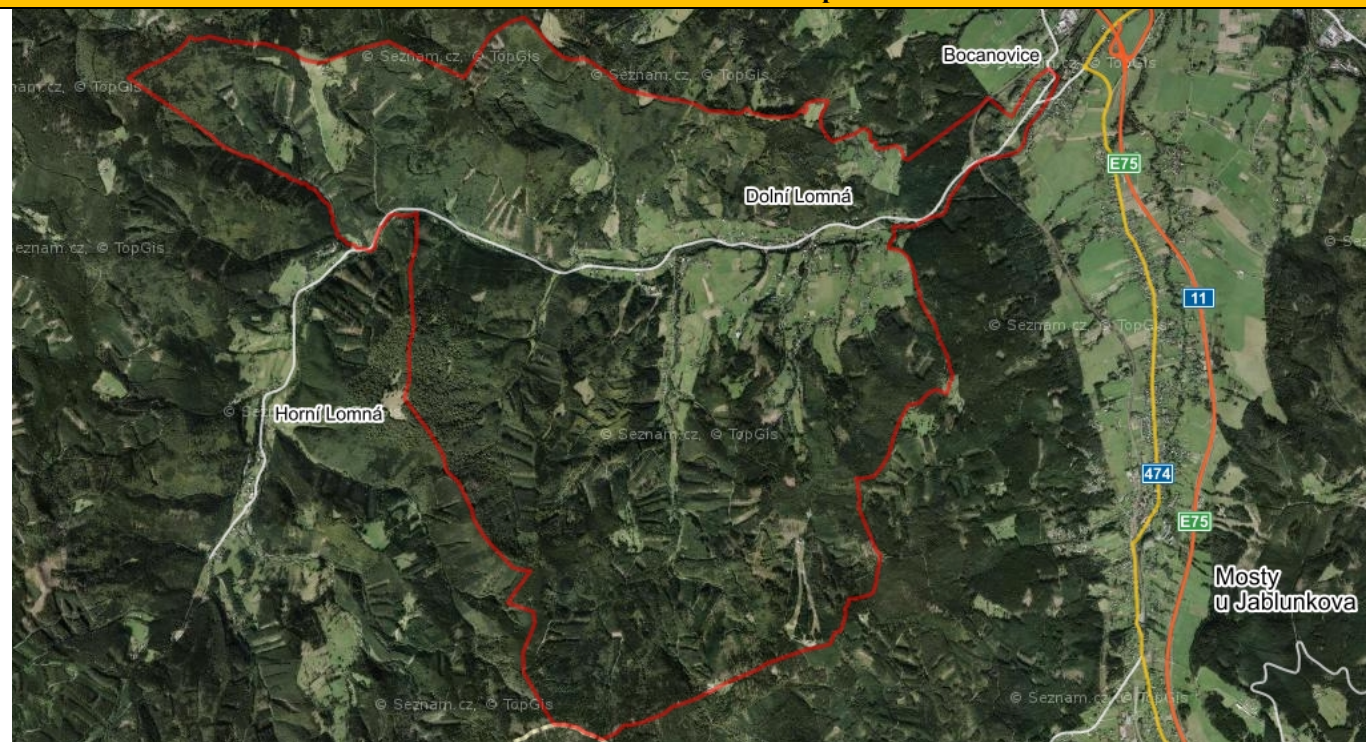
S obcí Lomnou se poprvé setkáváme v urbáři Těšínské komory z r. 1755. Tuto vesnici tvořily dvě osady - Horní a Dolní Lomná, které se v roce 1900 osamostatnily. Vzhledem k nově vznikajícím průmyslovým podnikům přestávalo být salašnictví zdrojem příjmů pro vrchnost. Postupně tedy docházelo k rušení jednotlivých salaší. V roce 1812 byla zrušena velká přelačská salaš a na jejím místě byla založena první dělnická lesní kolonie. V souvislosti s rostoucí potřebou dřeva novou perspektivu přineslo Lomné povoznictví, které se, kromě horského zemědělství, stalo jedním z nejdůležitějších zdrojů příjmů.

V obci se nachází areál Matice slezské s roubenými stavbami a dvěma přírodními amfiteátry, kde jsou pravidelně pořádány slezské festivaly.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v rozlehlém údolí nebo kotlině
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Slezsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	dvorcová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně setřená	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	s nevýraznou vedutou, nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	převážně harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	převažují disharmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	úseková plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	nevýrazné	Výrazný pohledový horizont	Kozubová – Malá Kyčera, Skalka – Velký Polom
Znaky negativně ovlivňující KR	- Necitlivě zrekonstruovaný železniční most na vstupu do CHKO a některé stavby v obci		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá celé území obce
- Poblíž centra obce Areál Matice slezské – roubené stavby, přírodní amfiteátr

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Další zástavba možná v rámci IV. a III. zóny CHKO v hlavním údolí v návaznosti na stávající zástavbu při respektování tradičních prvků a materiálů. Nevymezovat nové velké plochy bydlení – pouze plochy pro jednotlivé domy
- V lokalitách ve II. zóně CHKO nová výstavba nežádoucí (kromě citlivých přístaveb), s výjimkou historických stavebních míst.
- Nevhodné nové lokality s chatovou výstavbou, ve stávajících chatových lokalitách případné nové stavby regulovat s ohledem na charakter konkrétní lokality.
- Zachovat proluky mezi plochami zástavby, nespojovat zástavbu do ucelených celků.
- Chránit dochované objekty lidové architektury.
- V rámci rozptýlené zástavby podporovat tradiční charakter zahrad a využívání místně příslušných dřevin. Citlivě řešit oplocování pozemků

Areál Matice slezské

Zástavba na svazích poblíž centra obce

FRANCOVA LHOTA

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Francova Lhota	Katastrální území	Francova Lhota
OKR	3. Valašsko	MKR	3.10 Hornolidečsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	1986/2047/1590	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

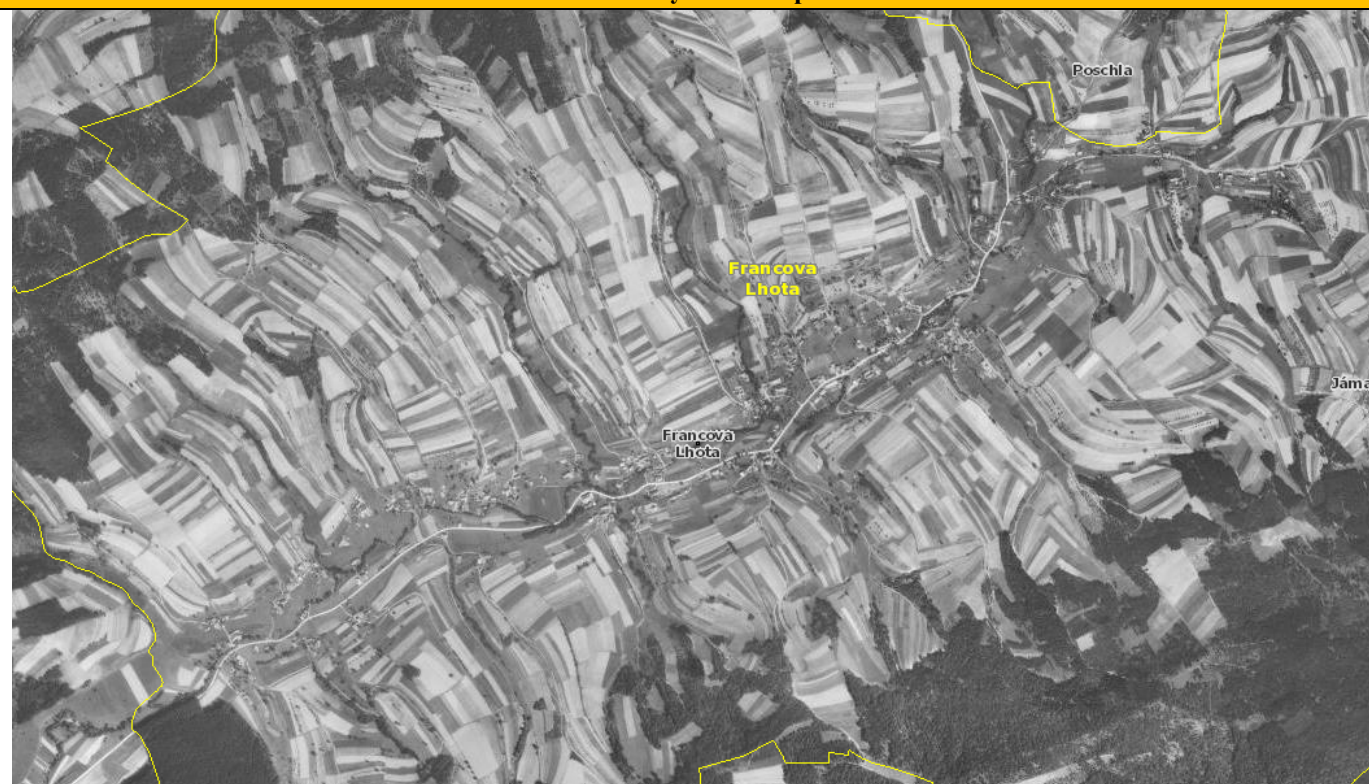
HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

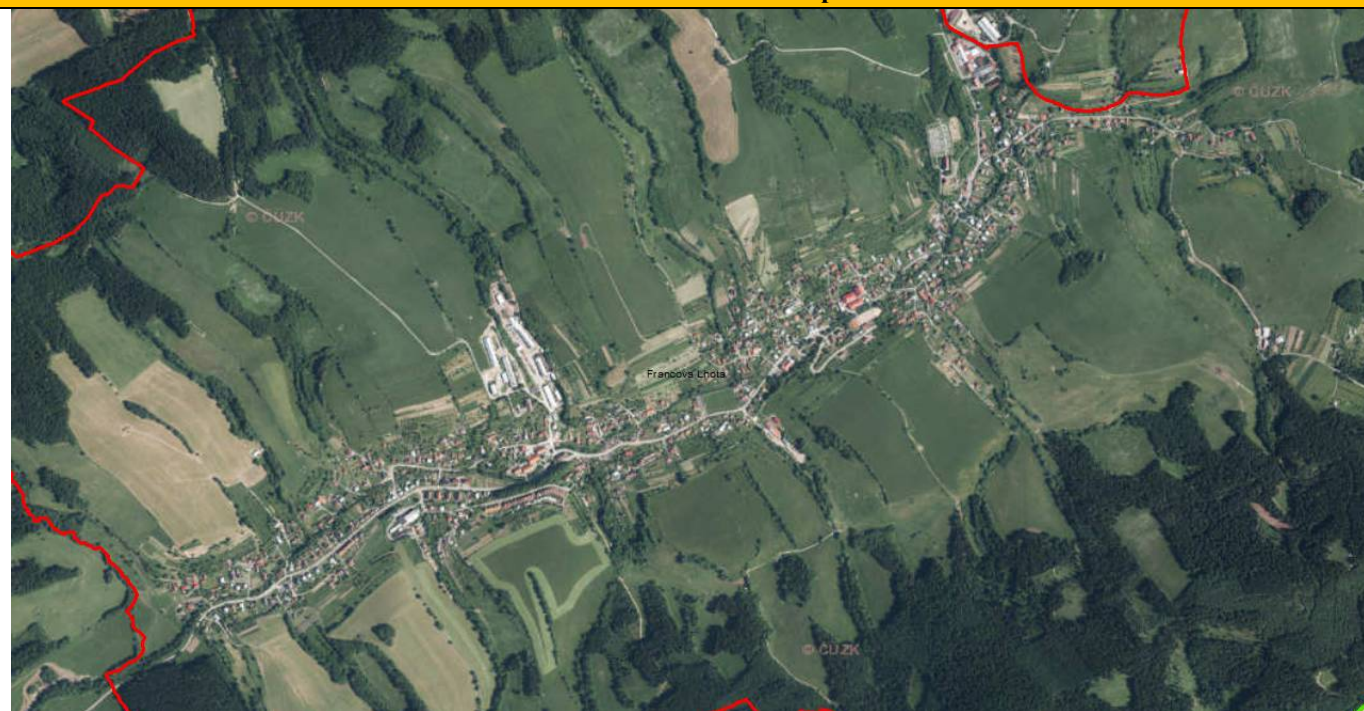
Obec Francova Lhota leží v jižní části vsetínského okresu asi 17 km jihovýchodně od Vsetína, v údolí říčky Senice. Od severu je ochráněna Šerklavským hřbetem táhnoucím se západním směrem přes Pulčínské skály (Hradisko 767 m n. m.) po Ostrou horu, kde u Lomenské soutěsky pod Lidečkem končí pásmo Javorníků. Od jihu je od Lyského průsmyku oddělena nízkým hřbenem začínajícím lesem Křib, pokračuje k nejvyššímu bodu Čubovu kopci (720 m n. m.) a končí za státní hranicí vrcholem Strčihlavou na Slovensku. Celková katastrální plocha obce je 2 289 ha, z toho orná půda zabírá pouze šestnáct procent. Lesy rostou asi na jedné polovině katastrálního výměru obce. Menší část plochy obce zabírají také louky (méně než jednu třetinu). Obec se skládá z místní části Francova Lhota a z místní části Pulčín.

Obce vznikla pravděpodobně v první polovině 14. století, na zeměpanském území příslušejícím k hradu Brumovu, resp. Pulčínu. V té době vznikaly poblíž zemské hranice mezi Moravou a Uhrami vesnice pro posílení obrany této hranice. První písemnou zmínku o obci nalezneme v historických pramenech z roku 1500. Několikrát obec změnila svůj název. Až od roku r. 1549 je už trvale uváděna jako Francova Lhota. Svým položením při hranici velmi trpěla. Od 16. do 18. století procházela obdobím turkotatarských vpádů a vleklých pohraničních sporů mezi moravskými a uherskými panstvími. Francova Lhota byla převážně zemědělskou (pasekářskou) obcí. V 19. století zde byla provozována také výroba šindelů a tkalcovství. Historickou dominantou obce tvoří kostel sv. Štěpána Uherského z roku 1787 s farou a hřbitovem. U kostela je kamenný kříž z roku 1815.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady), hodně nepůvodních druhů	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v rozlehlém údolí - v sevřeném údolí (boční údolí)
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	zemědělská krajina maloplošné struktury s výrazným podílem nelesní rozptýlené zeleně, část území pak zemědělská krajina velkoplošné struktury s významným podílem luk a pastvin		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	záhumenicová řadová ves, rozptýlené osídlení
Dochovanost urban. struktury	částečně setřená	Převažující charakter zástavby	s převažujícím novodobým charakterem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby, s výraznou vedutou	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	valašská záhumenice s úseky
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	Nízké zalučnění a zalesnění svahy navazující na údolí řeky Senice, v jejíž nivě je zástavba koncentrována
Znaky negativně ovlivňující KR	- plošně rozsáhlé výrobní a zemědělské areály podél Hamlazova potoka a Senice - průmyslový areál podél Klišova potoka uplatňující se pohledově na horizontu		

Další související poznámky

- Nevhodný architektonický výraz zástavby v intravilánu z posledních let mající výrazně městský charakter
- Na obec navazují plošně rozsáhlé zemědělské areály a průmyslový areál tvořící pohledově negativní dominantu obce
- Zástavba působí uceleně, koncentruje se především v údolí řeky Senice, ve východní části obce se nachází několik osad
- Krajinářsky cenné solitérní stromy, hodnotné výhledy do krajiny

- Dochované stopy tradičního obhospodařování krajiny (historické krajinné struktury)
- V obci se nachází rozhledna Čubův kopec
- Kulturní dominanta kostel sv. Štěpána

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Dostavbu směřovat pouze do hlavního údolí, individuálně do ústí bočních údolí
- Zamezit rozrůstání zástavby do pohledově exponovaných svahů
- Nevymezovat nové větší plochy bydlení – pouze jednotlivé plochy pro 1 – 2 domy s vazbou na stávající zástavbu, v prolukách a adekvátně velkým pozemkem
- Nezahušťovat zástavbu, zachovávat proluky mezi shluky staveb
- Zabezpečit ochranu cenných lidových staveb a památkově chráněných objektů, zbytků záhumenicové pluziny a solitérních stromů
- Nepropojovat zástavbu s okolními obcemi Valašská Senice a Horní Lideč

Pohled na zástavbu s městskými rysy (viz vlevo řadová zástavba) a budovy průmyslového areálu (vpravo)

Pohled na zástavbu ve střední části obce a na plošně rozsáhlý zemědělský areál v údolí Hamlazova potoka

Pohled na novodobou zástavbu obce v harmonické krajině, vpravo pozitivní dominanta obce – kostel Sv. Štěpána Uherského tyčící se nad zástavbou

Stavení v osadě Bechov s rozsáhlými zahradami a sady

GUTY

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Třinec	Katastrální území	Guty
OKR	1. Těšínsko	MKR	1.1. Třinecko-Jablunkovsko
Počet obyvatel (1869/1950/1980)	836/779/725	Kategorizace zástavby sídla	II

HISTORICKÝ VÝVOJ

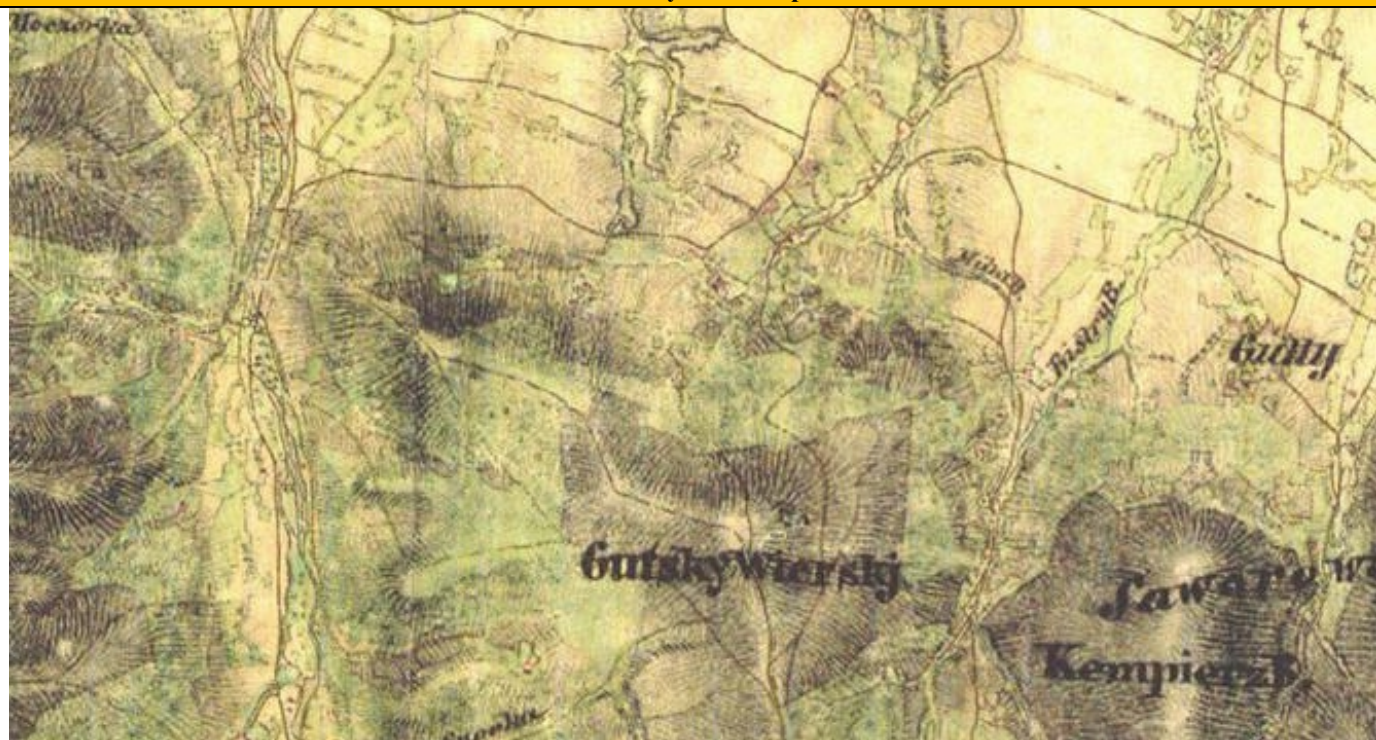
Stručná charakteristika sídla

Guty jsou podhorskou vesničkou nacházející se v podhůří Beskyd. Protéká jí potok Bystrý a z jejich horní části je široký výhled na okolní krajinu. Území lze dělit na osídlenou severní podhorskou část s poli a loukami a na jižní část ryze horského charakteru, již vedle Gutského vršku (742 m n. m.) a Podgruně (710 m n. m.) dominuje vrchol Javorového (1 032 m n. m.).

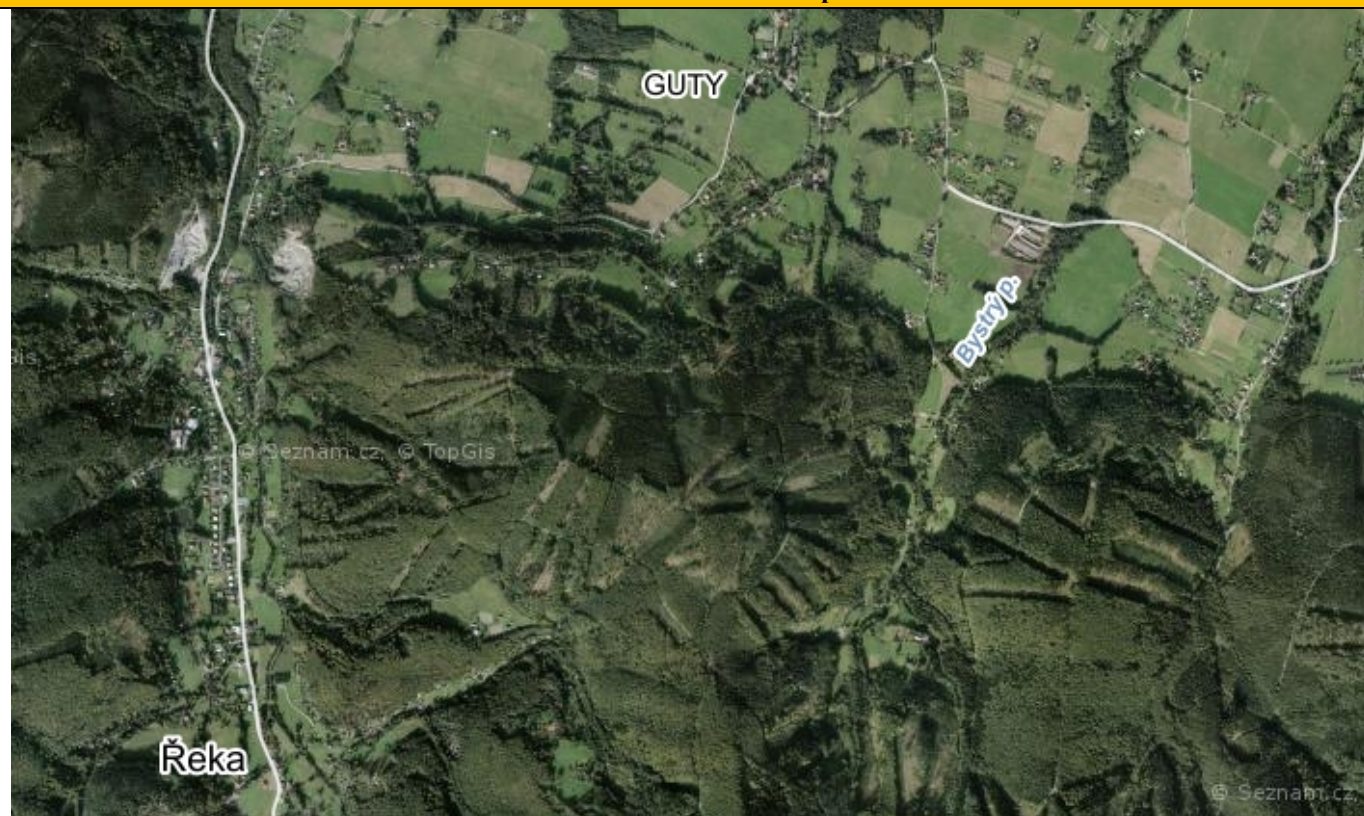
Guty patří k nejstarším vsím na Těšínsku, první zmínka o této obci se nachází v soupisech desátků vratislavského biskupa z roku 1305. Předpokládá se, že název mohl vzniknout od jména Jana Gutha z Dětmarovic, který získal osadu od knížete těšínského jako dar. Druhá teorie říká, že ves byla založena těšínským občanem německého původu, který jí dal název Guth – usedlost. Mohlo by se ovšem jednat také o odvození od staropolského slova „gut“, což znamená sukovité, suché nebo jinak poškozené dřevo. Obyvatelé se živili převážně zemědělstvím. Nezemědělskou výrobu zastupovaly až ve 20. století pila a kamenolom. V roce 1804 v obci žilo 574 obyvatel a při sčítání lidu v roce 1930 zde bylo 812 obyvatel. Nachází se zde kostelík Božího těla, který je považován za jednu z nejcennějších dřevěných historických památek v České republice.

Guty jsou nyní městskou částí města Třinec, k němuž byly přičleněny roku 1980.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Slezsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves
Dochovanost urban. struktury	dochovaná	Převažující charakter zástavby	s převažujícím tradičním výrazem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	s nevýraznou vedutou	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	úseková plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	Gutský vršek, Malý Javorový-Javorový
Znaky negativně ovlivňující KR	- Elektrické vedení VVN - Zemědělský výrobní areál (na okraji CHKO)		

Další související poznámky

- Jižní polovina katastrálního území Gutý spadá do CHKO Beskydy - lesnatá část a přilehlé svahy až po silnici

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Pro rekonstrukce platí zachování charakteru zástavby při respektování tradičních architektonických forem, prvků a materiálů
- Možná dostavba v prolukách stávající zástavby nebo v návaznosti na ni
- Lokality s rozptýlenou zástavbou řešit velmi citlivě – možné je doplňování jednotlivých objektů ve vazbě na stávající, větší plochy pro novou výstavbu jsou nevhodné – nepřipouštět nekontrolovanou expanzi do volné krajiny.
- Omezovat rozrůstání zástavby do pohledově exponovaných lokalit
- U areálu zemědělské výroby doplnit zeleň a minimalizovat negativní působení

Svahy Gutského vršku

Zemědělský areál ukrytý v zeleni, v pozadí horizont Slezských Beskyd

HALENKOV

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Halenkov	Katastrální území	Halenkov
OKR	3. Valašsko	MKR	3.7. Údolí Vsetínské Bečvy 3.8. Javorníky
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	2123/2257/2431	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

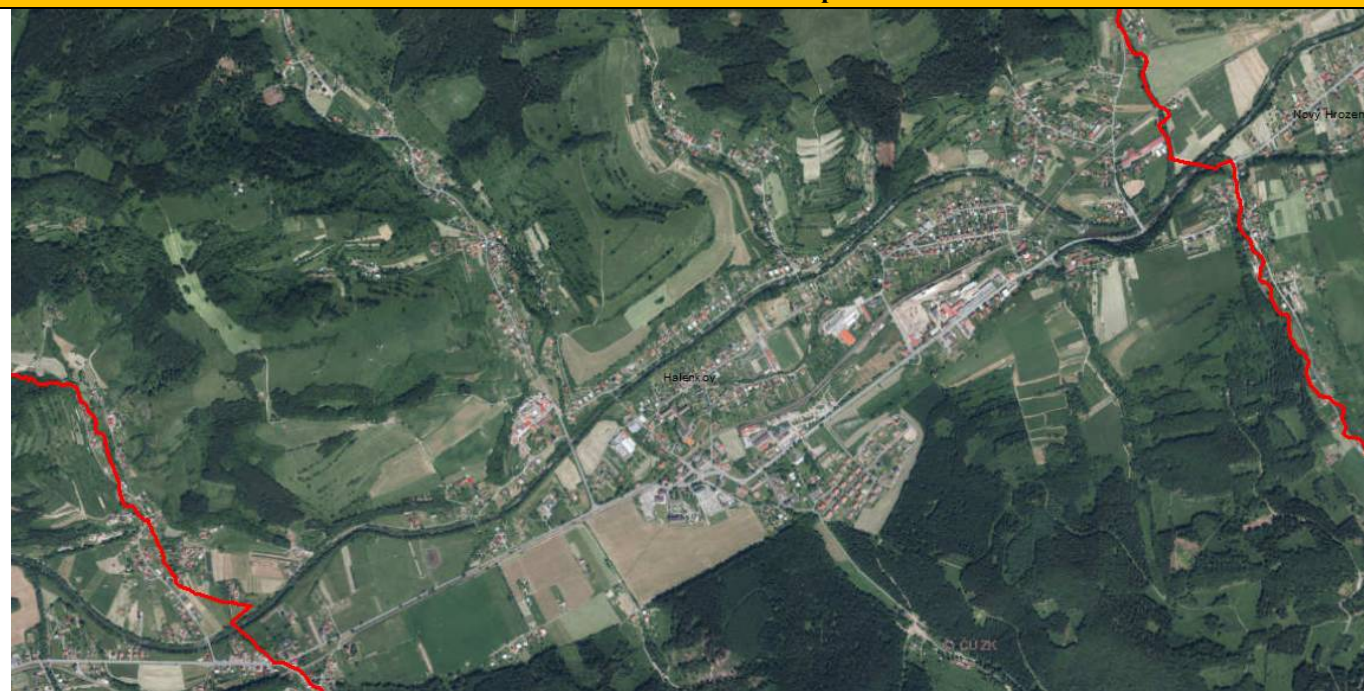
Obec Halenkov se rozkládá asi dvanáct kilometrů východně od Vsetína. Vesnice leží v průměrné výšce 425 metrů nad mořem. Dvě třetiny katastrální plochy obce jsou pokryté lesem. Menší část plochy obce zabírají také louky, téměř jednu třetinu, a pouhých pět procent pokrývá orná půda.

Halenkov založil v roce 1654 Jiří Illésházy, uherský šlechtic pocházející ze Žitného ostrova, který koupil roku 1652 vsetínské panství. Základem obce byl panský dvůr Helenovice, jenž byl pojmenován podle jediné dcery Jiřího Illésházyho Heleny. Obyvatelé Halenkova se živilí většinou zemědělstvím a chovem valašského dobytka – koz a ovcí, ale v pozdější době se zde rozvíjel i průmysl. V údolí Břežítá na rozhraní Halenkova a Nového Hrozenkova byla založena sklářská huť. V Halenkově se vyráběl potaš (používal se při výrobě mýdla a skla), v provozu byla také sirkárna a při panském dvoře se vařilo z ječmene slovenské pivo. V roce 1868 založil Michael Thonet v Halenkově továrnu na nábytek z ohýbaného dřeva, což přineslo obyvatelům nové pracovní příležitosti. Ve 30. letech minulého století postihla hospodářská krize i občany Halenkova. Proto tehdejší představitelé obce souhlasili se stavbou armádních skladů pohonných hmot, aby zajistili obyvatelům práci. Sklady byly zrušeny v roce 2003 a bezúplatně převedeny do majetku obce.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady), hodně nepůvodních druhů	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v rozlehlém údolí - v sevřeném údolí (boční údolí)
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (púdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves, dvorcová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s převažujícím novodobým charakterem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	vyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické, harmonické v bočních údolích
Funkční vztahy zástavby a krajiny	převažuje harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	valašská záhumenice s úseky
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	zalesněné svahy navazující na nivu Vsetínské Bečvy, v níž je koncentrována intenzivně se rozvíjející část zástavby

Znaky negativně ovlivňující KR	- plošně rozsáhlý skladovací a průmyslový areál v nivě Vsetínské Bečvy
---------------------------------------	--

Další související poznámky

- Sídlu má novodobý charakter s koncentrovanou a intenzivně se rozvíjející zástavbou v nivě, dochovaný venkovský charakter je patrný v údolích přítoků Bečvy a ve svazích v osadách
- Problematická je nová zástavba charakteru suburbii v nivě Vsetínské Bečvy, např. v lokalitách Kuželky, Doliny aj.
- Nevhodné zalesňování smrkem
- Pozitivní dominantu – kostel Povýšení svatého kříže je zastíněn současnou zástavbou městského charakteru

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Diferencovat podmínky zástavby – hlavní a boční údolí, zamezit rozrůstání zástavby do svahů
- Nepokračovat v rozšiřování suburbii (Kuželky, u Šuláčků)
- Zabezpečit památkovou ochranu cenným stavebním komplexům (gula u Šuláčků)
- Omezovat zástavbu v bočních údolích (Lušová II), respektovat tradiční výraz architektury – nezahušťovat zde zástavbu, zachovávat proluky mezi shluky staveb
- Charakter nových staveb v intenzivně zastavované a exponované lokalitě Pod Rozkazovačky by neměl vytvářet měřítkově, hmotově a barevně cizorodé prvky venkovskému prostředí – výšková regulace nové zástavby, regulace kubatury a tvaru staveb
- V osadách respektovat stávající urbanistickou strukturu, architektonický výraz staveb bude korespondovat s dochovanou architekturou, pokud je přítomna
- Nevhodné je postupné propojování Halenkova s okolními obcemi Nový Hrozenkov a Huslenky

Pohled na sídlo při vjezdu od Huslenek do obce, kostel Povýšení svatého kříže je zastíněn zástavbou městského charakteru

Zástavba s převažujícím vesnickým charakterem v části U Svrčinů v údolí vodního toku Dinotice

Převážnou část zástavby v nivě Vsetínské Bečvy zaujímá skladovací a průmyslový areál

Nová zástavba v části Dinotice s architektonickým výrazem korespondujícím s typickou lidovou architekturou

HÁŽOVICE

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Rožnov pod Radhoštěm	Katastrální území	Hážovice
OKR	3. Valašsko	MKR	3.5. Rožnovsko 3.6. Bystřicko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	509/339/-	Kategorizace zástavby sídla	I, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Hážovice se nachází asi 2,5 km jihovýchodně od centra města Rožnova pod Radhoštěm v údolí na rozhraní Vsetínských vrchů a Moravskoslezských Beskyd v nadmořské výšce cca 400 m. Osadou protéká Hážovický potok.

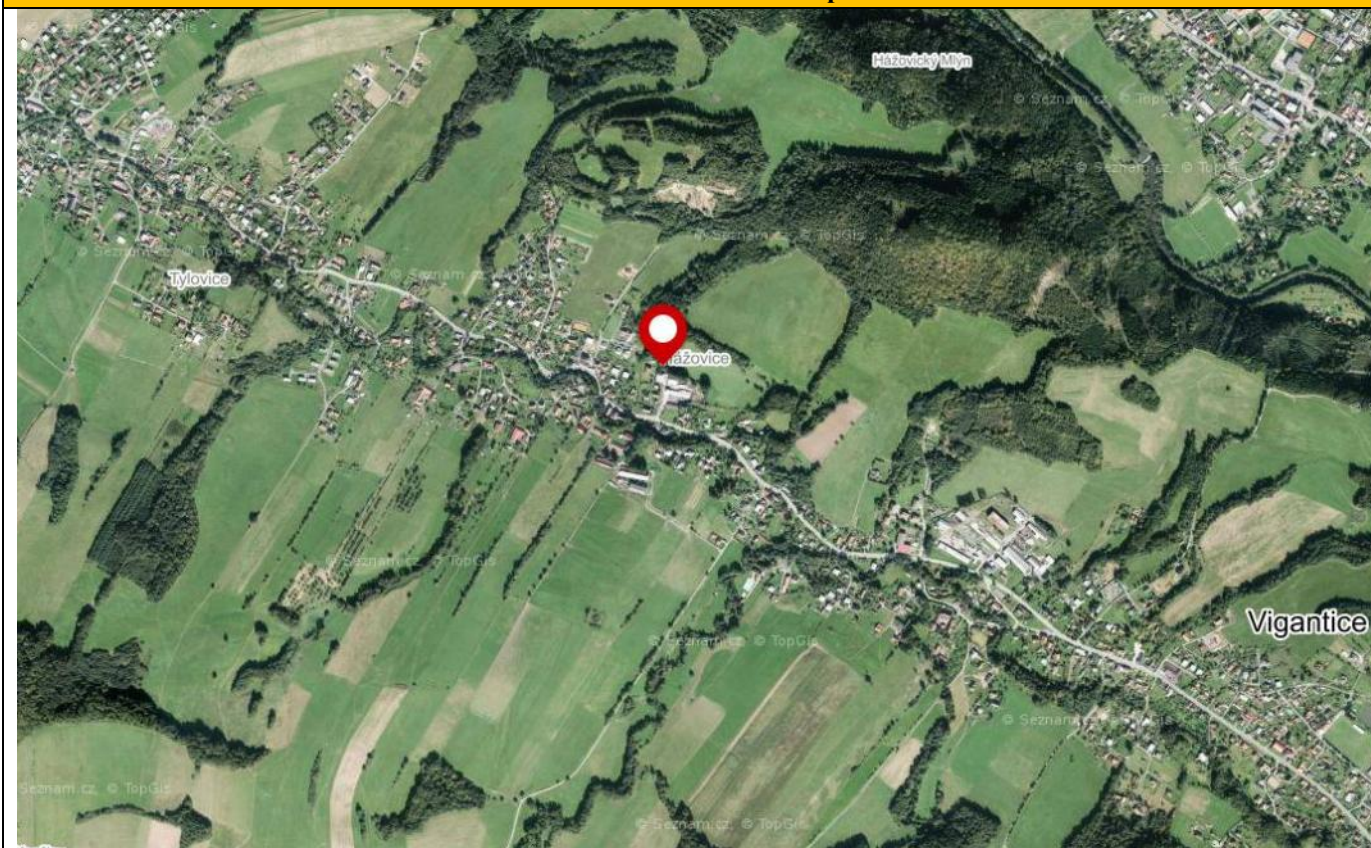
První zmínka o Hážovicích je uvedena v listině Lacka z Kravař z roku 1411. Zde jsou Hážovice zmíněny jako obec samostatná, v jejíž prospěch se Lacek zřekl práva odúmrtí. Ještě v 17. století (před založením Hutiska v roce 1666) byla rozloha Hážovic daleko větší než dnes. Pozemky na severním svahu patřily většinou drobným zemědělcům a chalupníkům, pozemky na jižním svahu patřily středním zemědělcům a proto se zde dodnes říká „Selská strana“.

V červnu 1960 byly sloučeny obce Hážovice a Tylovice v jednu obec pod novým názvem Rysová. Po přiřazení k Rožnovu pod Radhoštěm v roce 1980 byla Rysová rozdělena na dvě místní části s původními názvy Hážovice a Tylovice.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl vegetačních prvků	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v rozlehlém údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	zemědělská krajina maloplošné struktury s velkým podílem nelesní zeleně		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves
Dochovanost urban. struktury	setřená	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	valašská záhumenice s úseky
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	málo výrazný jižně nad obcí
Znaky negativně ovlivňující KR	- méně významné		

Další související poznámky

- Dosud obhospodařované plochy v návaznosti na původní zástavbu
- Pronikání městských typů zástavby a kobercové zástavby bez struktury – hrozba ztráty vesnického charakteru obce
- Přímá vazba sídla na zástavbu Rožnova pod Radhoštěm – zástavba sídla součástí širšího celku

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Možná výstavba v prolukách s respektováním dochované struktury
- Zamezit rozrůstání zástavby do pohledově exponovaných svahů především jižně od sídla
- Nepodporovat srůstání zástavby s Tylovicemi a Viganticemi v jeden celek (děje se tak podél silnice, alespoň ve svazích nad silnicí ponechat proluky).
- V lokalitě Končiny a Hážovické díly je nová výstavba (kromě citlivých přístaveb) nevhodná.
- Podporovat zachování krajinné zeleně a sadů

Pohled na Hážovice

Zástavba v Hážovicích většinou již nepůvodní

HORNÍ BEČVA

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Horní Bečva	Katastrální území	Horní Bečva
OKR	3. Valašsko	MKR	3.4. Radhošťský hřbet 3.5. Bečvy
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	2697/2718/2434	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

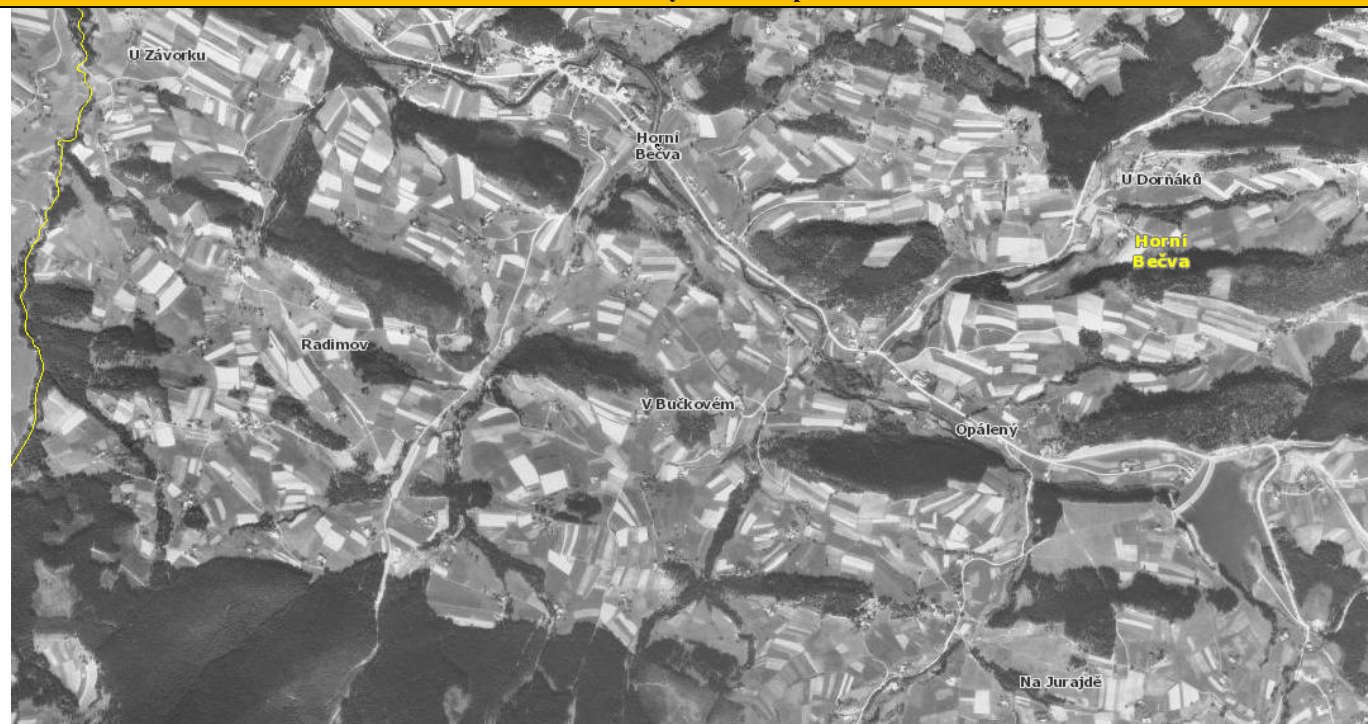
Stručná charakteristika sídla

Obec Horní Bečva leží 12 km východně od Rožnova pod Radhoštěm po obou březích horního toku Rožnovské Bečvy, která odděluje pásmo Vsetínských vrchů od Beskyd. Obec je typickou horskou obcí s nadmořskou výškou v centru 505 m. n. m. Přibližně dvě třetiny obce je pokryto lesem. Nejvyšší vrchol je Vysoká (1 024 m n. m.). Horskému charakteru odpovídá i značná rozlehlost obce, v níž nalezneme typické valašské dřevěnice i moderní rodinné domky.

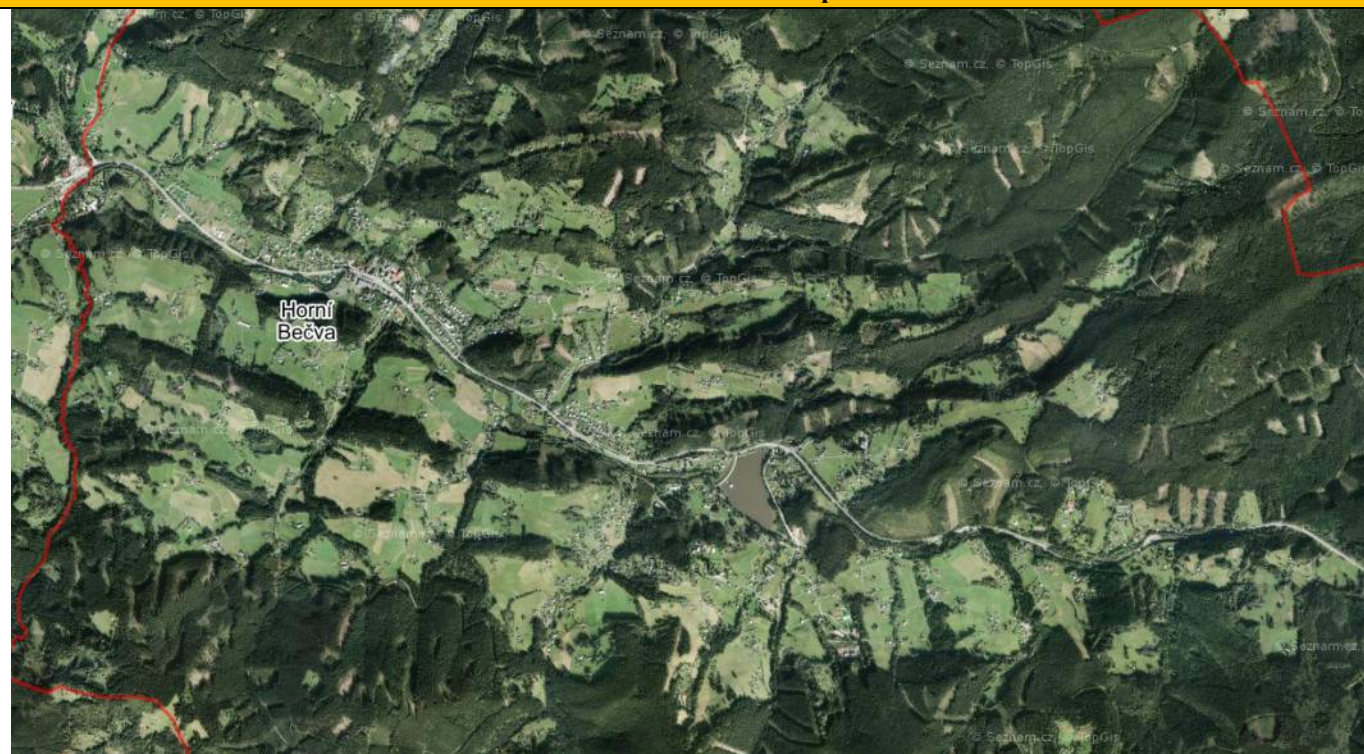
Údolí Rožnovské Bečvy začalo být osidlováno od 2. poloviny 16. století. Hlavní roli při osídlovacím procesu hráli rožnovští měšťané a zámožní sedláci z okolních vsí, kteří tu zřizovali paseky, na nichž později vznikaly trvale obydlené pasekářské usedlosti. Obyvatelé se živili především kácením a dovážením dřeva, sbíráním hub, borůvek a malin, výrobou šindelů, dřevěného nádobí a chovem ovcí.

Horní Bečva je vyhledávaným místem k letní i zimní rekreaci. V katastru je více než 500 soukromých chat a několik desítek rekreačních a hotelových zařízení. Je zde také mnoho turistických tras, cyklostezek, běžeckých tras i lyžařských vleků.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v rozlehlém údolí - v táhlém údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty a zemědělská krajina s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	dvorcová ves
Dochovanost urban. struktury	dochovaná, setřená v hlavním údolí	Převažující charakter zástavby	s převažujícím tradičním výrazem, s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické v hlavním údolí, harmonické v bočních údolích
Funkční vztahy zástavby a krajiny	disharmonické v hlavním údolí, harmonické v bočních údolích	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	úseková plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	v jižní i severní části a další menší ohraničující údolí
Znaky negativně ovlivňující KR	<ul style="list-style-type: none"> - Negativní působení mnoha reklamních poutačů - Vysoký podíl rekreačních objektů, místy velké velikosti (objekty z 2. pol. 20. století) nerespektující okolní zástavbu 		

Další související poznámky

- Velmi odlišný charakter hlavního údolí Rožnovské Bečvy a bočních údolí
- Disharmonický obraz sídla v hlavním údolí díky živelné zástavbě bez struktury
- Tradiční výraz zástavby převažuje pouze v bočních údolích – je však ohrožen novou zástavbou s absencí obhospodařování.
- Kulturně-historická dominanta kostela sv. Jana a Pavla
- Vodní nádrž Horní Bečva dotváří pozitivně ráz místa, avšak současně je zde vysoké množství rekreačních objektů.
- Vysoké množství odlehlých osad a samot se zachováním cenné původní struktury a architektury

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Další zástavba ve větším rozsahu (tj. více stavebních parcel) přijatelná především v hlavním údolí v návaznosti na zástavbu v centru obce. Současně není vhodné zahušťovat zástavbu mezi Prostřední a Horní Bečvou – zachovat oddělenost sídel.
- V ostatních lokalitách s vyšší koncentrací zástavby navazující na centrální část obce nevymezovat nové větší plochy bydlení – pouze jednotlivé plochy pro 1-2 domy s vazbou na stávající zástavbu, v prolukách a adekvátně velkým pozemkem. Zohledňovat velikost okolních pozemků.
- V exponovanějších svazích nad obcí zachovat rozptýlený charakter zástavby – nepropojovat stávající zástavbu do kompaktních celků, zajišťovat minimální velikost pozemků s ohledem na stávající nemovitosti, zajišťovat ochranu krajinné zeleně a citlivě řešit oplocení pozemků. Zachovat proluky mezi plochami zástavby, podpořit extenzivní charakter zahrad.
- V odlehlějších lokalitách ve II. zóně CHKO a v malých osadách či samotách je nová výstavba (kromě citlivých přístaveb) nevhodná s výjimkou historických stavebních míst.
- Nevhodné jsou nové lokality s chatovou výstavbou, ve stávajících chatových lokalitách případné nové stavby regulovat s ohledem na charakter konkrétní lokality.
- Rekreačních objektů je v obci nadprůměrné množství – žádoucí je přednostně využívat stávajících, případné nové řešit velmi citlivě v adekvátní velikosti a kapacitě s ohledem na tradiční architekturu v sídle.
- Zabezpečit ochranu lidových staveb a památkově chráněných objektů
- Omezit negativní působení mnoha reklamních poutačů - ponechat pouze vhodně řešené naváděče na turistická zařízení.
- Podporovat úpravy veřejných prostor a zejména parkovišť.
- Podporovat zachování zemědělského hospodaření v krajině – louky, pastviny, sady, chov ovcí ...

Krajinářsky a architektonicky zachovalá část obce v lokalitě Pod Humencem

Kostel sv. Jana a Pavla

Malebná a za deště pochmurnější část krajiny v rozptýlené zástavbě jižně od centra obce

HORNÍ LIDEČ

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Horní Lideč	Katastrální území	Horní Lideč
OKR	3. Valašsko	MKR	3.10 Hornolidečsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	532/780/1382	Kategorizace zástavby sídla	II

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

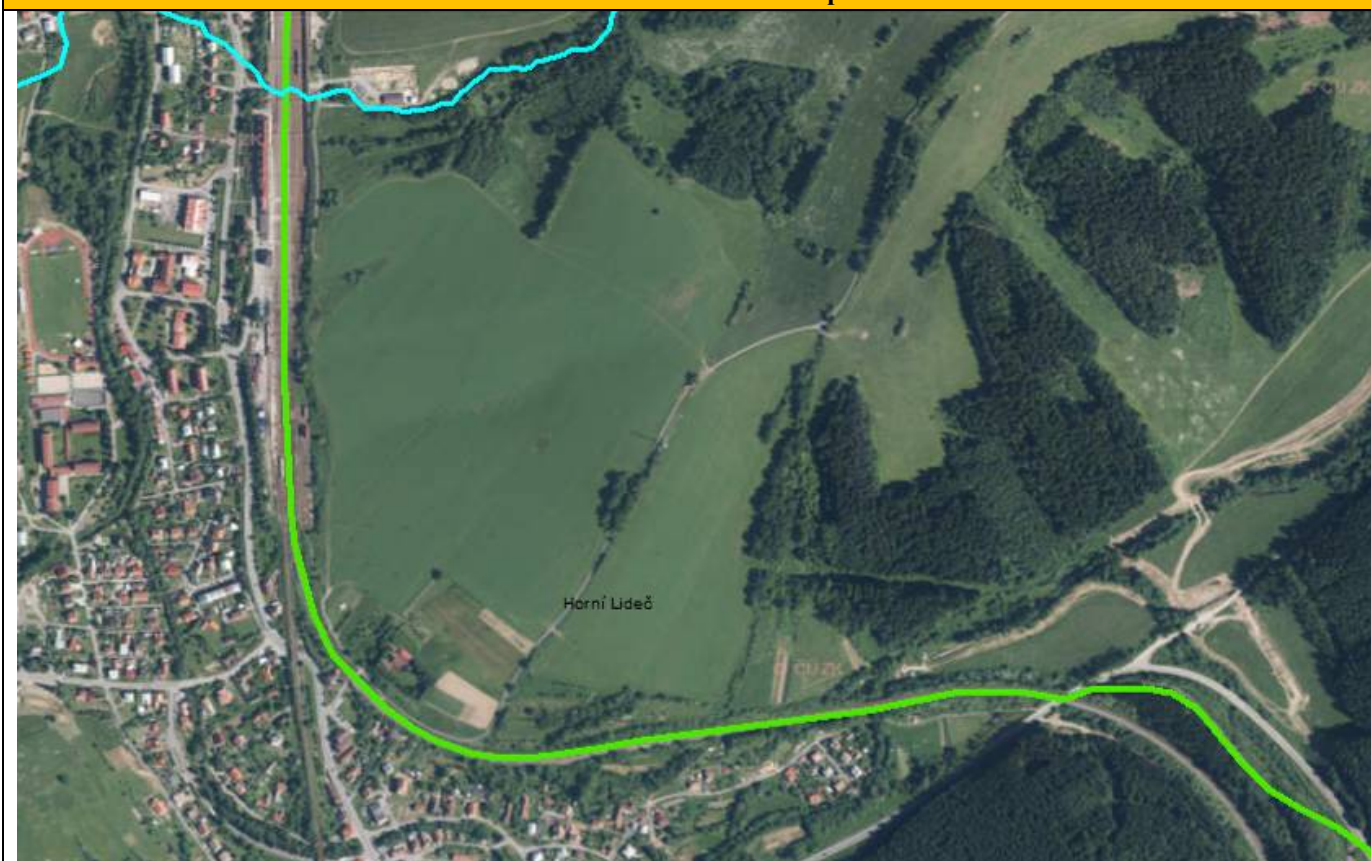
Obec Horní Lideč se rozkládá v kotlině na úpatí posledního výběžku Bílých Karpat, na úpatí jihozápadního výběžku Javorníků (od Pulčína) a jižní rozsochy Vizovických vrchů. Severovýchodní část katastru leží na nejjižnějším okraji CHKO. Obcí protéká říčka Senice a její levobřežní přítok Lačnovský potok.

Území obce bylo osídleno již v době bronzové. Svědčí o tom nález dvou anténových mečů a bronzové sekyrky v trati pod vrchem Stráň. V dávných dobách ležela obec na důležité křižovatce obchodních a vojenských cest, procházela jí jedna větev Jantarové stezky vedoucí od Jaderského moře k Baltu. Dne 20.8.1261 vydal brumovský kastelán Smil ze Stříleka a Kunštátu zakládací listinu cisterciánského kláštera ve Vizovicích, je znám její opis z r. 1383. Do hranic majetku kláštera je zahrnuta také Lideč (Ludsch), ať Dolní nebo Horní. Považujeme tedy toto datum za první písemnou zmínku o Horní Lidči. Původ jména souvisí pravděpodobně s polohou obce na nejvyšším bodě staré Jantarové stezky, vedoucí od Jaderského moře k Baltu. Hlavním zdrojem obživy obyvatel bylo zemědělství, základy průmyslu vznikly až v polovině 19. století. Byla postavena parní pila (1852) a mlýn (1848), v letech 1862 - 1882 měla v obci svou filiálku továrna na nábytek z ohýbaného dřeva. Podomácku se také vyráběly prošívané podešve na papuče a vyplétala sedadla židlí. Část obyvatel se živila také formanstvím nebo odcházela na sezónní zemědělské práce do úrodnějších oblastí.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady) výrazný podíl vegetačních prvků v uličním parteru	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- na úpatí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	zemědělská krajina maloplošné struktury s velkým podílem nelesní rozptýlené		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	záhumenicová řadová ves, valašská řetězová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s převažujícím novodobým charakterem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	vyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	převažuje působení harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	převažuje působení harmonické, spíše tradiční vztahy sídla a krajiny	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	nepřítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	valašské záhumenice s úseky (dělené záhumenice) / nepravá traťová plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	žádný
Znaky negativně ovlivňující KR	- žádné		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá pouze myslivecký areál se dvěma budovami navazující na zástavbu obce
- Po hřebeni vede naučná stezka Pulčinská cesta významná pro turistický ruch

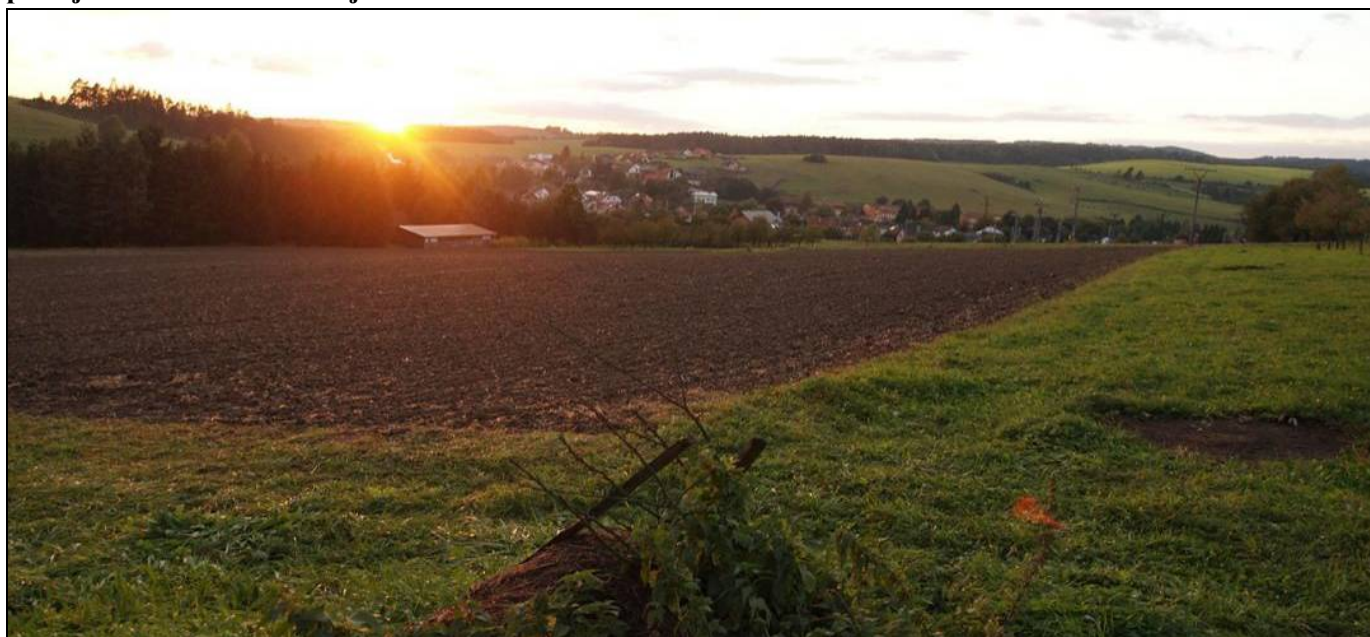
PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Nová výstavba bude situována do kontaktu s existující zástavbou za železnicí, nová výstavba na území CHKO není vhodná. Případná nová výstavba rodinných domů možná pouze s dodržением tradičních architektonických forem, prvků a materiálů (půdorysný tvar, výška, tvar střechy, materiály a barevnost)
- Formy a architektonický výraz staveb budou posuzovány individuálně vzhledem k vizuálnímu projevu v krajině a ke kontextu s okolní zástavbou
- Nepřipouštět výstavbu chatových osad

Objekty v rámci mysliveckého areálu situované na jihozápadním svahu ukloněném k obci

Pohled na území v CHKO a stavbu v rámci mysliveckého areálu odstíněný od obce porosty dřevin, na protějším svahu se nachází již zástavba obce Lidečko

HORNÍ LOMNÁ

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Horní Lomná	Katastrální území	Horní Lomná
OKR	1. Těšínsko	MKR	1.2 Těšínské Beskydy 1.3 Zadní Hory
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	424/542/380	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

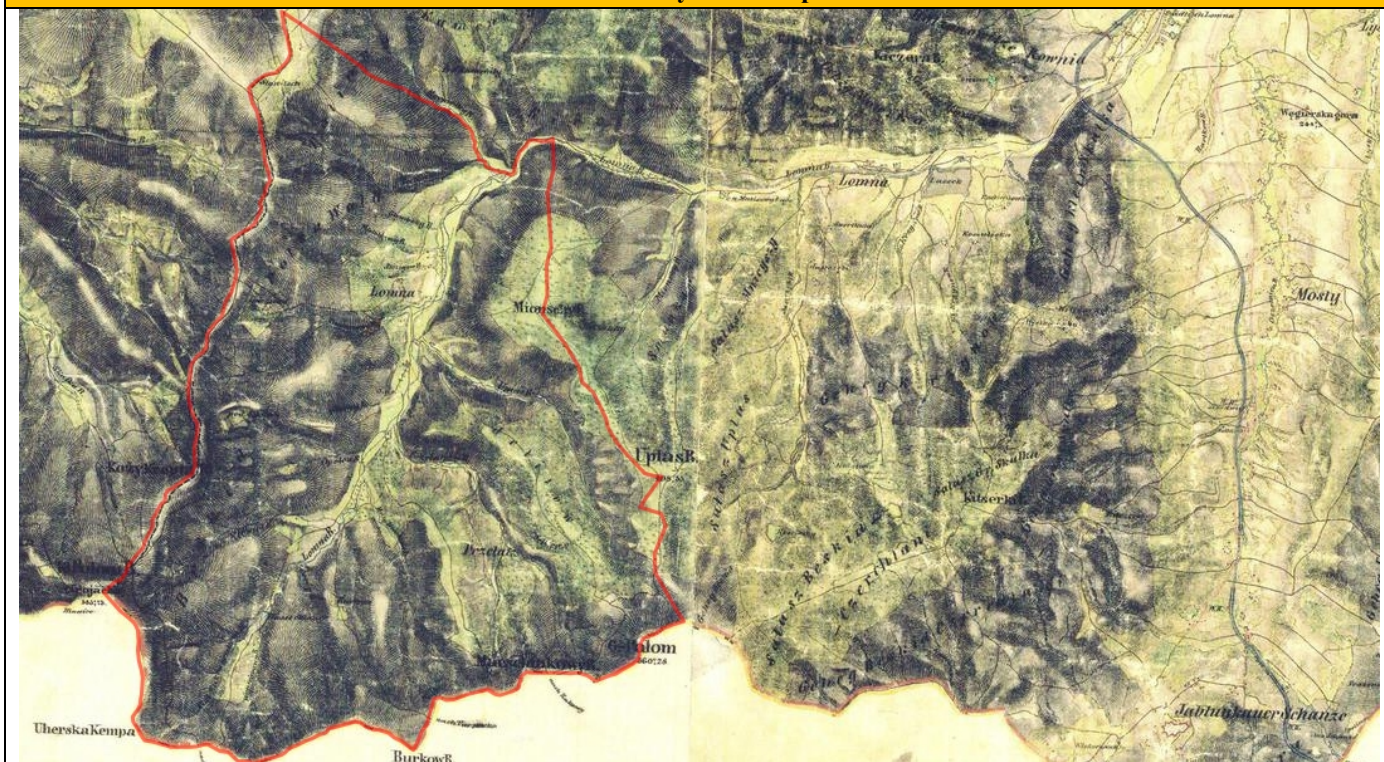
Stručná charakteristika sídla

Obec Horní Lomná se rozkládá asi třicet kilometrů jihovýchodně od Frýdku Místku a dvanáct kilometrů jihozápadně od města Jablunkov. Vesnice Horní Lomná leží v průměrné výšce 595 m n. m. Jižní část katastru sahá na hřeben spojující Malý (1 061 m n. m.) a Velký Polom (1 067 m n. m.), který je současně hranicí mezi Českou a Slovenskou republikou. Téměř veškerá výměra obce je zalesněná. Tato podhorská vesnice tvoří závěr malebného údolí říčky Lomná, od níž převzala i své jméno. Horní Lomná spolu s Dolní Lomnou tvoří jedno z nejdelších (13 km) údolí v Beskydech.

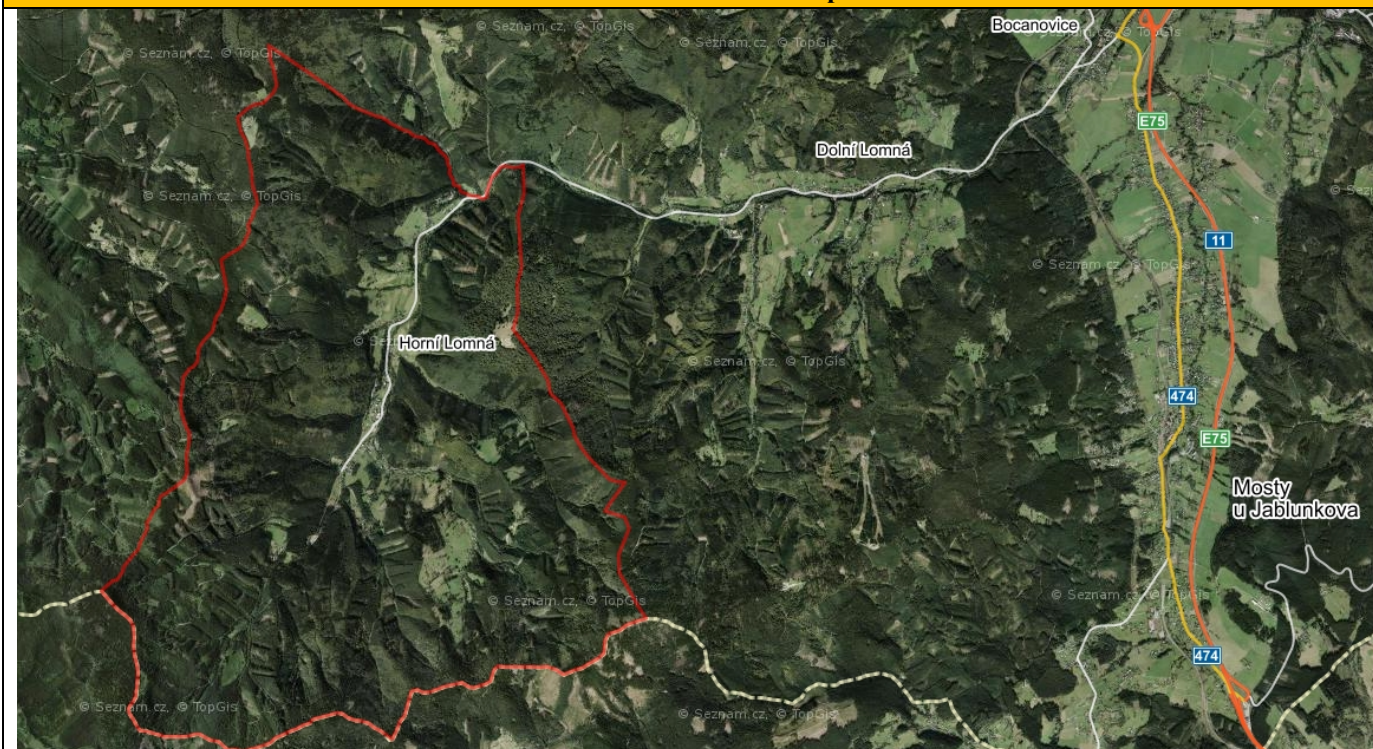
S obcí Lomnou se poprvé setkáváme v urbáři Těšínské komory z r. 1755. Tuto vesnici tvořily dvě osady - Horní a Dolní Lomná, které se 1.1. 1900 osamostatnily. Obec má vedle samostatných usedlostí dvě větší osady - starší Salajku a mladší Přelač, která vznikla jako dřevorubecká osada v údolí stejnojmenného potoka v roce 1813. Každý obyvatel osady byl tehdy povinen spolu se všemi práceschopnými členy rodiny po celý rok kácet a zpracovávat dřevo.

Po druhé světové válce byla v Horní Lomně vybudována řada chat a rekreačních středisek. V osadě Přelač se nachází množství starých roubených chalup a zároveň i lyžařský vlek.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v sevřeném táhlém údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Slezsko	Urbanistická struktura (púdorysný typ sídla)	dvorcová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s převažujícím tradičním výrazem, s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	s nevýraznou vedutou, nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	převážně harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	převážně harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	úseková plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	Malý Polom – Velký Polom – Velká Polana, Kozí hřbet – Motyková – Babí vrch
Znaky negativně ovlivňující KR	- Chátrající rekreační areál v lokalitě Kyčmol		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá celé území obce
- Cenné objekty lidové architektury v lokalitě Přelač
- Provedené odlesnění malého svahu pod kostelem – zvýraznění objektu jako dominantního prvku
- Cenné centrum obce – kostel Povýšení Sv. Kříže, křížová cesta a prameny (Panny Marie Lurdské, Svatomariánský)

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Další zástavba možná v rámci IV. a III. zóny CHKO v hlavním údolí v návaznosti na stávající zástavbu při respektování tradičních prvků a materiálů. Nevymezovat nové velké plochy bydlení – pouze jednotlivé plochy s vazbou na stávající zástavbu
- V lokalitách ve II. zóně CHKO nová výstavba nežádoucí (kromě citlivých přístaveb), s výjimkou historických stavebních míst.
- Chránit historicky a kulturně cenné objekty v centru obce – kostel, křížovou cestu a prameny. Současně chránit dochované objekty lidové architektury.
- Nevhodné nové lokality s chatovou výstavbou, ve stávajících chatových lokalitách případné nové stavby regulovat s ohledem na charakter konkrétní lokality.
- Zachovat proluky mezi plochami zástavby, nespojovat zástavbu do ucelených celků.
- V rámci rozptýlené zástavby podporovat tradiční charakter zahrad. Citlivě řešit oplocování pozemků.

Stavby lidové architektury v lokalitě Přelač

Zástavba na svazích na začátku obce

HOVĚZÍ

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Hovězí	Katastrální území	Hovězí
OKR	3. Valašsko	MKR	3.7 Údolí Vsetínské Bečvy
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	3264/1879/2381	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Obec Hovězí se rozkládá asi 7 km jihovýchodně od Vsetína v údolí mezi hřebeny Javorníků a Vsetínských vrchů. Přibližně polovina plochy je pokryta lesem, významnou část území pokrývají trvalé travní porosty. Obcí protéká Vsetínská Bečva.

Název obce označuje místo, kde se choval či pásal hovězí dobytek. Hovězí bylo založeno v dobách tzv. velké kolonizace ve 14. století jako nejvýchodnější ze vsí vsetínského panství. Jméno obce je poprvé zmiňováno v moravských zemských deskách olomouckých v roce 1504. Obyvatelé Hovězí si v 16. století zřizovali paseky v údolích blíže uherské hranice, kde potom vznikly nové vsi. Místní obyvatelé proto také plnili důležitou úlohu při obraně zemské hranice proti útokům od východu a mnoho z nich přitom přišlo o život. Tak například byla ves přepadena a vydrancována roku 1584 a znovu v listopadu 1585. Při tomto druhém útoku se překvapení obyvatelé brzy zmohli na účinný odpor. Na pět set útočníků pobili a 120 jich zajali a odvedli na Vsetín. Za třicetileté války se obyvatelé Hovězí vyznamenali v tzv. valašských povstáních, za trest jich bylo nejméně sedm v roce 1644 popraveno a ves byla z velké části vypálena.

Hovězí bývalo téměř čistě zemědělskou vsí, v níž od druhé poloviny 19. století začal vznikat místní průmysl – například nábytkářská výroba. V roce 1949 byla obec rozdělena na dvě části – Hovězí a Huslenky.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady) dominance geograficky původních nebo tradičních kulturních druhů	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v rozlehlém údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa zemědělská krajina maloplošné struktury s velkým podílem nelesní rozptýlené nebo liniové zeleně		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	dvorcová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s převažujícím novodobým charakterem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	vyrovnaná hladina zástavby, s nevýraznou vedutou	Působení vnějšího obrazu sídla	převažuje harmonické, disharmonický projev zajišťují průmyslové podniky a reklamní zařízení
Funkční vztahy zástavby a krajiny	převažují vztahy harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny

Přítomnost pam. chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	úseková plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	zalesněné svahy navazující na nivu Vsetínské Bečvy, v níž je koncentrována hlavní část zástavby
Znaky negativně ovlivňující KR	- výrobní a skladovací areály v nivě Vsetínské Bečvy negativně ovlivňující charakter sídla nepřiměřeným objemem staveb		
Další související poznámky			
<ul style="list-style-type: none"> - Zástavba byla původně založena podél Hořanského a Hovízského potoka, celková struktura sídla je změněna novou zástavbou v nivě Vsetínské Bečvy - Zástavba je situována podél vodních toků a ve svazích v osadách - Zástavba obce Hovězí se vyznačuje výrazně přestavěnými původními i novými objekty, přítomny jsou i dochované stavby lidové architektury utopené v silně zahuštěné zástavbě - Na zástavbu podél Hořanského a Hovízského potoka navazují zachovalé zahrady a sady - V obci se nachází několik zemědělských a výrobních areálů, negativně působí především v nivě Bečvy (viz výše), zemědělské areály ve svazích jsou vhodně zastíněny vzrostlou vegetací - Osady v severní a jižní části území obce mají dochovaný rázovitý charakter, zástavba výrazně dotváří hodnoty krajinné scény - V obci se nachází méně výrazná budova zámku a výrazná dominanta kostela sv. Máří Magdalény 			
PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR			
<ul style="list-style-type: none"> - Nezahušťovat stávající zástavbu - Nová zástavba by měla být navázána na existující zástavbu - Charakter nových staveb (situovaných převážně v nivě Vsetínské Bečvy) by neměl vytvářet měřítkově, hmotově a barevně cizorodé prvky venkovskému prostředí – výšková regulace nové zástavby, regulace kubatury a tvaru staveb - Nová zástavba by měla respektovat tradiční urbanistickou strukturu sídla – vyloučit satelitní zástavbu se soustředěnou urbanistickou strukturou s úzkými parcelami - Citlivě řešit oplocování pozemků – vyloučit městské typy oplocení - Zachovat dochovanou strukturu zahrad a sadů navazujících na zástavbu podél Hořanského a Hovízského potoka - Osady: nenarušovat stávající stav staveb, které by hmotově a výškově výrazně narušovaly dochovaný ráz. Nová výstavba (kromě citlivých přístaveb) je zde nežádoucí s výjimkou historických stavebních míst. - V osadách respektovat stávající urbanistickou strukturu, architektonický výraz staveb bude korespondovat s dochovanou architekturou - Při lokalizaci rozvojových ploch a staveb respektovat kostel sv. Máří Magdalény 			

Zahuštěná novodobá zástavba na úpatí jižního svahu nad nivou Vsetínské Bečvy

Pohled na satelitní zástavbu navazující na západní část sídla, v pozadí rozsáhlý skladovací areál

Pohled na „sídelní kaši“ – novodobou zástavbu v nivě Vsetínské Bečvy

Zástavba s převažujícím vesnickým charakterem v části Hovízky

Stavení v lokalitě Za Dílem se zachovalým krajinným rázem

HUSLENKY

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Huslenky	Katastrální území	Huslenky
OKR	3. Valašsko	MKR	3.8 Údolí Vsetínské Bečvy
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	-/2222/2241	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

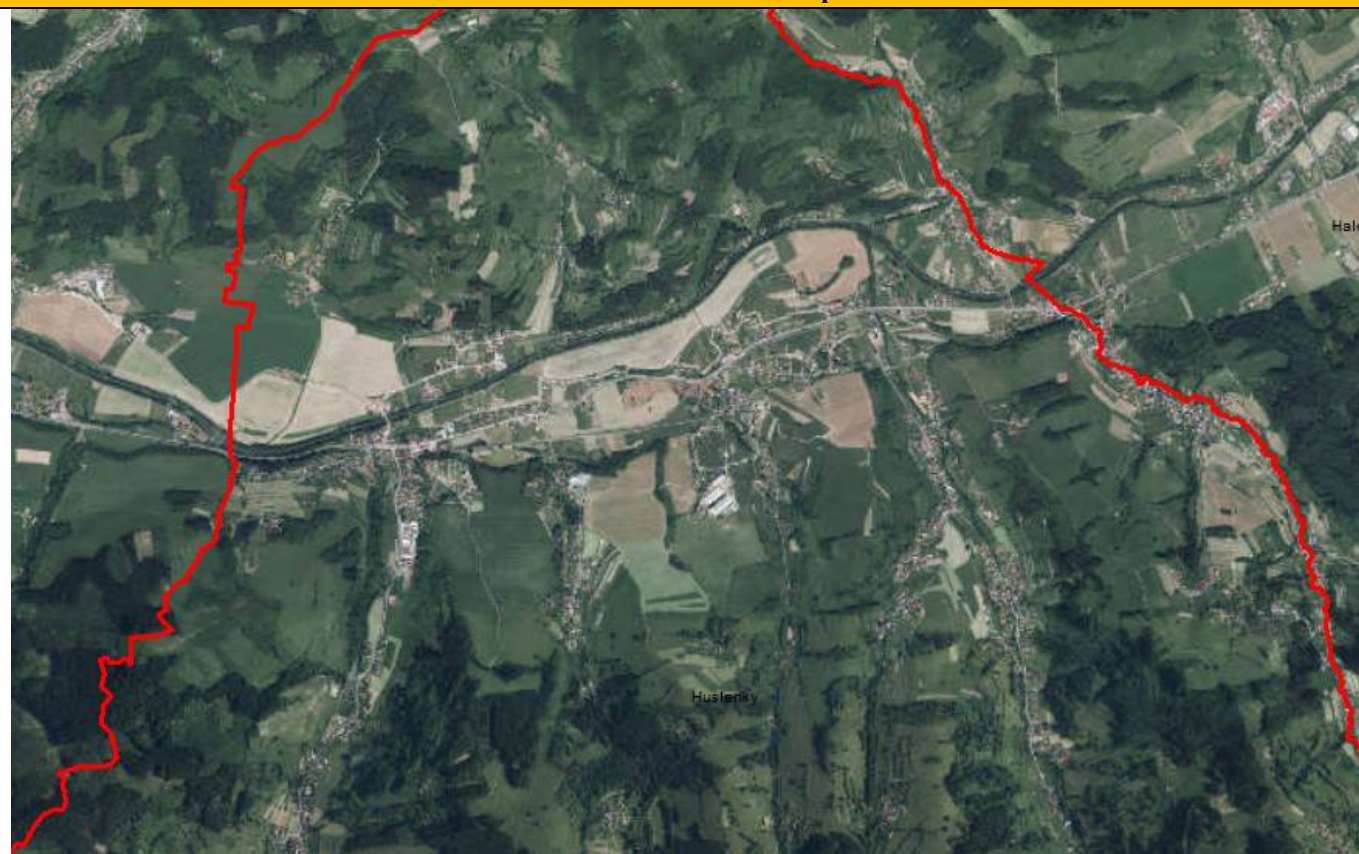
Obec Huslenky se rozkládá asi jedenáct kilometrů jihovýchodně od Vsetína v údolí Vsetínské Bečvy ve výběžcích Vsetínských vrchů a Javorníků. Značnou část výměry tvoří trvalé travní porosty, orná půda zabírá pouze sedm procent a lesy rostou asi na jedné polovině katastrálního výměru obce. Středem katastru protéká Vsetínská Bečva.

Obec Huslenky je jednou z nejmladších obcí v okrese. Její historie před rokem 1949 se spojuje s historií obce Hovězí, od které se v tomto roce oddělila. Název obce je totožný s názvem údolí Huslenky, která tvoří jednu z částí obce. Název Huslenky upomíná na středověkou vesnici Huslná, která kdysi stávala v údolí Huslenky a která se uvádí v roce 1503 jako pustá. První zmínku o obci nalezneme v historických pramenech v roce 1505. V polovině 20. století bylo spíše tendencí obce slučovat, avšak zde došlo k jejímu rozdělení. Osamostatnění údolí Huslenky bylo vyvrcholením sporu, který v Hovězí narůstal již od doby před 2. světovou válkou. Šlo v něm především o výběr místa pro stavbu měšťánské školy. Ministerstvo vnitra rozloučení obce Hovězí na dvě samostatné obce Hovězí a Huslenky povolilo v roce 1949. Při svém vzniku měly Huslenky 2 388 obyvatel a 460 obytných domů. Vývoj obce nepříznivě ovlivňoval záměr na výstavbu přehrady, která měla zatopit velkou část jejího území. Proto byla od roku 1952 výstavba domů velmi omezena. Až rozhodnutí o výstavbě vodního díla Karolinka umožnila nový rozvoj obce. Pro území Huslenek je dodnes typické rozptýlené pasekářské osídlení.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl vegetačních prvků v uličním parteru dominance geograficky původních nebo tradičních kulturních druhů	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v rozlehlém údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	vyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	sídlo působí harmonicky, s vyváženým podílem zeleně v intravilánu, bez výrazných negativních dominant
Funkční vztahy zástavby a krajiny	převažují vztahy harmonické, sídlo zabírá významnou část nivy, nová výstavba se udržuje také v nivě	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	nepřítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	dělené záhumenice
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy	fragmentálně, pouze v bočních údolích	Výrazný pohledový horizont	zalesněné a zaluččené svahy navazující na nivu Vsetínské

hosp. využití krajiny			Bečvy, v níž je koncentrována intenzivně se rozvíjející část zástavby
Znaky negativně ovlivňující KR	<ul style="list-style-type: none"> - Zemědělský areál ve svahu nad lokalitou Cihelna negativně ovlivňuje charakter sídla nepřiměřeným objemem staveb - Negativní dominantu tvoří také základní škola nepřiměřenou barevností fasády 		
Další související poznámky			
<ul style="list-style-type: none"> - Centrum sídla bylo založeno podél silnice II/487 v nivě Bečvy, hlavní část zástavby byla však původně koncentrována podél přítoků Bečvy - Celková struktura sídla je změněna novou zástavbou v nivě Vsetínské Bečvy - Zástavba je hojně koncentrována také ve svazích v osadách - Zástavba obce Huslenky se vyznačuje výrazně přestavěnými původními i novými objekty, přítomny jsou i dochované stavby lidové architektury, např. ve vesnické památkové zóně Kychová - Osady na území obce mají jak dochovaný rázovitý charakter, kde zástavba výrazně dotváří hodnoty krajinné scény, tak charakter výrazně pozměněný s převážně novodobými stavbami se zahuštěnou urbanistickou strukturou - Kulturní dominantu evangelického kostela. 			
PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR			
<ul style="list-style-type: none"> - Nezahušťovat příliš stávající zástavbu - Nová zástavba by měla být navázána na existující zástavbu - Charakter nových staveb (situovaných převážně v nivě Vsetínské Bečvy) by neměl vytvářet měřítkově, hmotově a barevně cizorodé prvky venkovskému prostředí – výšková regulace nové zástavby, regulace kubatury a tvaru staveb - Nová zástavba by měla respektovat tradiční urbanistickou strukturu sídla – vyloučit satelitní zástavbu se soustředěnou urbanistickou strukturou s úzkými parcelami - Citlivě řešit oplocování pozemků – vyloučit městské typy oplocení - Zachovat dochovanou strukturu zahrad a sadů a veřejnou zeleň - Osady: nenarušovat stávající stav staveb, které by hmotově a výškově výrazně narušovaly dochovaný ráz. Nová výstavba by neměla zásadně ovlivnit siluetu sídla. - V osadách respektovat stávající urbanistickou strukturu, architektonický výraz staveb bude korespondovat s dochovanou architekturou - Potlačit negativní projev zemědělského areálu výsadbou izolační zeleně - Při případné rekonstrukci školy zvážit vhodný výběr barev respektující místní podmínky. - Nežádoucí je propojování sídel podél V. Bečvy ve směru na Halenkov a Hovězí. 			

Pohled na novodobou zástavbu v lokalitě Hřebík navazující na původní centrum zástavby

Pohled na satelitní zástavbu v lokalitě Bařiny

Pohled na negativní dominantu sídla – zemědělský areál nad lokalitou Cihelna

Osada Losový se zástavbou výrazně dotvářející hodnoty krajinné scény

Pohled na část sídla se základní školou, která především díky nepřiměřené barevnosti fasády vytváří negativní dominantu sídla

HUTISKO - SOLANEC

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Hutisko - Solanec	Katastrální území	Hutisko, Solanec pod Soláněm
OKR	3. Valašsko	MKR	3.7. Rožnovsko 3.8. Bystřicko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	2066/1788/2009	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

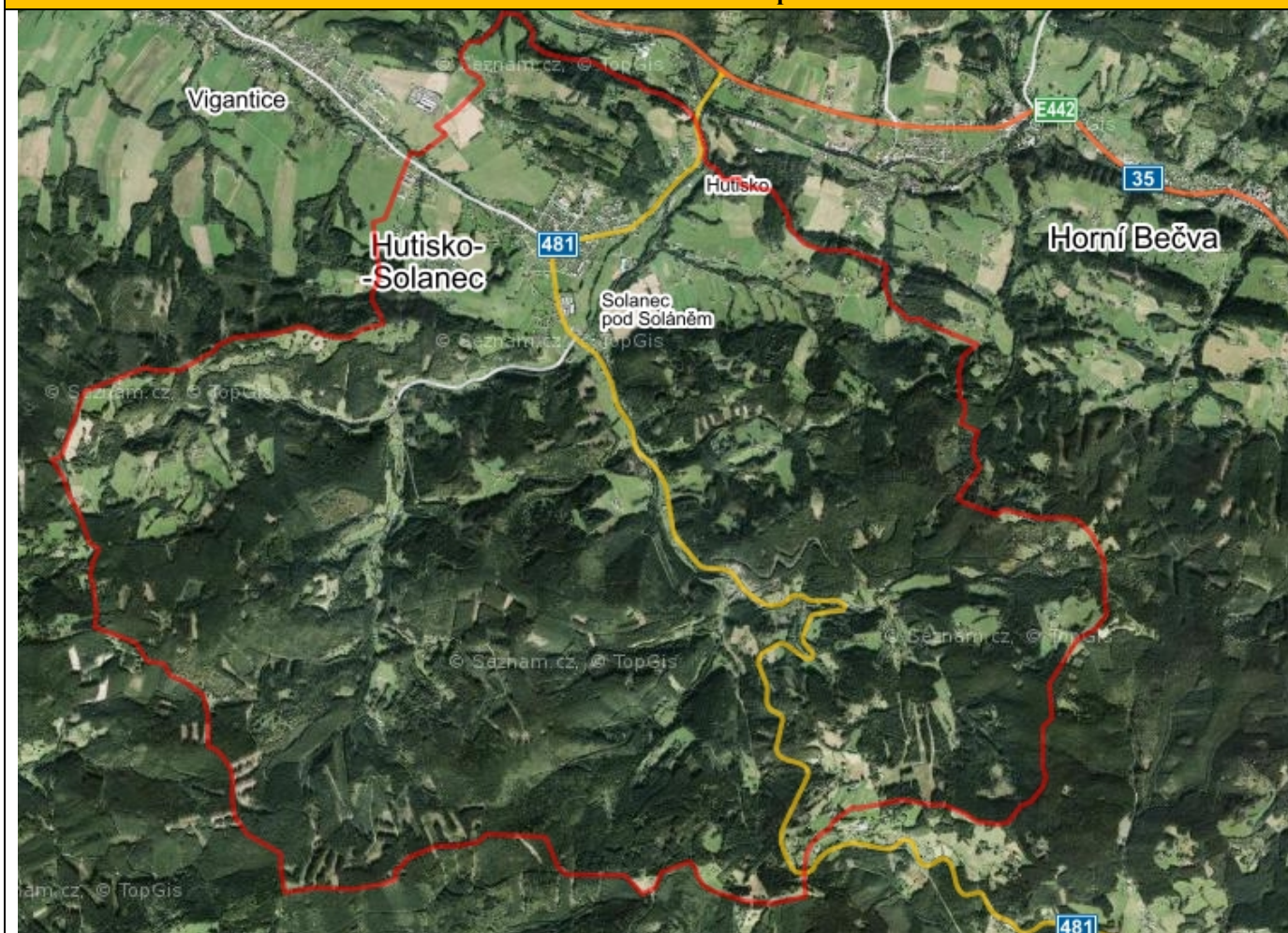
Obec Hutisko-Solanec leží v podhůří Beskyd a je vzdálena 6 km jihovýchodně od Rožnova pod Radhoštěm. Obec vznikla sloučením Hutiska a Solance pod Soláněm v roce 1960. Dnes řadí mezi známá střediska lyžařského a turistického ruchu. Osada Hutisko vznikla po r. 1656 z osady u sklářské huti a z pasekářských usedlostí, které si v lesích vytěžených pro potřebu huti postavili skláři. Nejvíce obyvatel se živilo polním hospodářstvím a chovem dobytka, v pozdějším čase také dovážením panského dříví na pily, sklářstvím, pálením uhlí či tkalcovstvím. Z památek je pozoruhodné dřevěné fojtství z roku 1785 (dnes koliba), kostel sv. Josefa, budova fary, náhrobky rodiny Křenků.

Solanec má jméno podle vrchu Soláně, pod nímž se z části rozkládá, leží ve výšce 520 až 860 m n. m. Obec se poprvé uvádí v písemných pramenech z roku 1583. Osada je rozložena kolem okresní silnice podél Soláneckého potoka až k vrchu Soláň, po úbočích vrchů i podél potoků v délce více než 4 km. Příční rozloha obce obnáší nejméně 8 km. Solanec patří mezi ty osady, jejichž chalupy jsou výrazně roztroušeny.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v sevřeném údolí - ve svahu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	převaha lesních porostů, významný podíl luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Étnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	dvorcová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby, dominantna kostelní věže	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	disharmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	valašská záhumenice s úseky, úseková a traťová plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	množství pohled. horizontů

Znaky negativně ovlivňující KR	<ul style="list-style-type: none"> - negativní plošná dominanta zemědělského areálu - negativní vertikální dominanta GSM a VVN
Další související poznámky	
<ul style="list-style-type: none"> - Zahušťování pasek, tendence umisťovat zástavbu na horizonty - Nedostatek zeleně v hlavní části zastavěného území - Běžné chalupy bez vazby k obhospodařování krajiny, krajina pouze jako kulisa k bydlení - Dosud jsou přítomny i cenné harmonické partie 	
PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR	
<ul style="list-style-type: none"> - Další zástavba ve větším rozsahu (tj. více stavebních parcel) přijatelná centrální části obce v návaznosti na stávající zástavbu. - V ostatních lokalitách s vyšší koncentrací zástavby navazující na centrální část obce nevymezovat nové větší plochy bydlení – pouze jednotlivé plochy pro 1-2 domy s vazbou na stávající zástavbu, v prolukách a adekvátně velkým pozemkem. Zohledňovat velikost okolních pozemků. - Ve svazích zachovat rozptýlený charakter zástavby – nepropojovat stávající zástavbu do kompaktních celků, zajišťovat minimální velikost pozemků s ohledem na stávající nemovitosti, zajišťovat ochranu krajinné zeleně a citlivě řešit oplocení pozemků. Zachovat proluky mezi plochami zástavby, podpořit extenzivní charakter zahrad. - V odlehlejších lokalitách ve II. zóně a v malých osadách či samotách je nová výstavba (kromě citlivých přístaveb) nevhodná s výjimkou historických stavebních míst. - Nevhodné jsou nové lokality s chatovou výstavbou. - Zabezpečit ochranu cenných lidových staveb a památkové chráněných objektů, zachovat dominantní postavení kostela Sv. Josefa. - Podporovat vach zachování zemědělského hospodaření v krajině – louky, pastviny, sady, chov ovcí ... 	

Pohled na centrální část obce

JANOVÁ

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Janová	Katastrální území	Janová
OKR	3. Valašsko	MKR	3.9 Údolí Vsetínské Bečvy
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	553/708/763	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

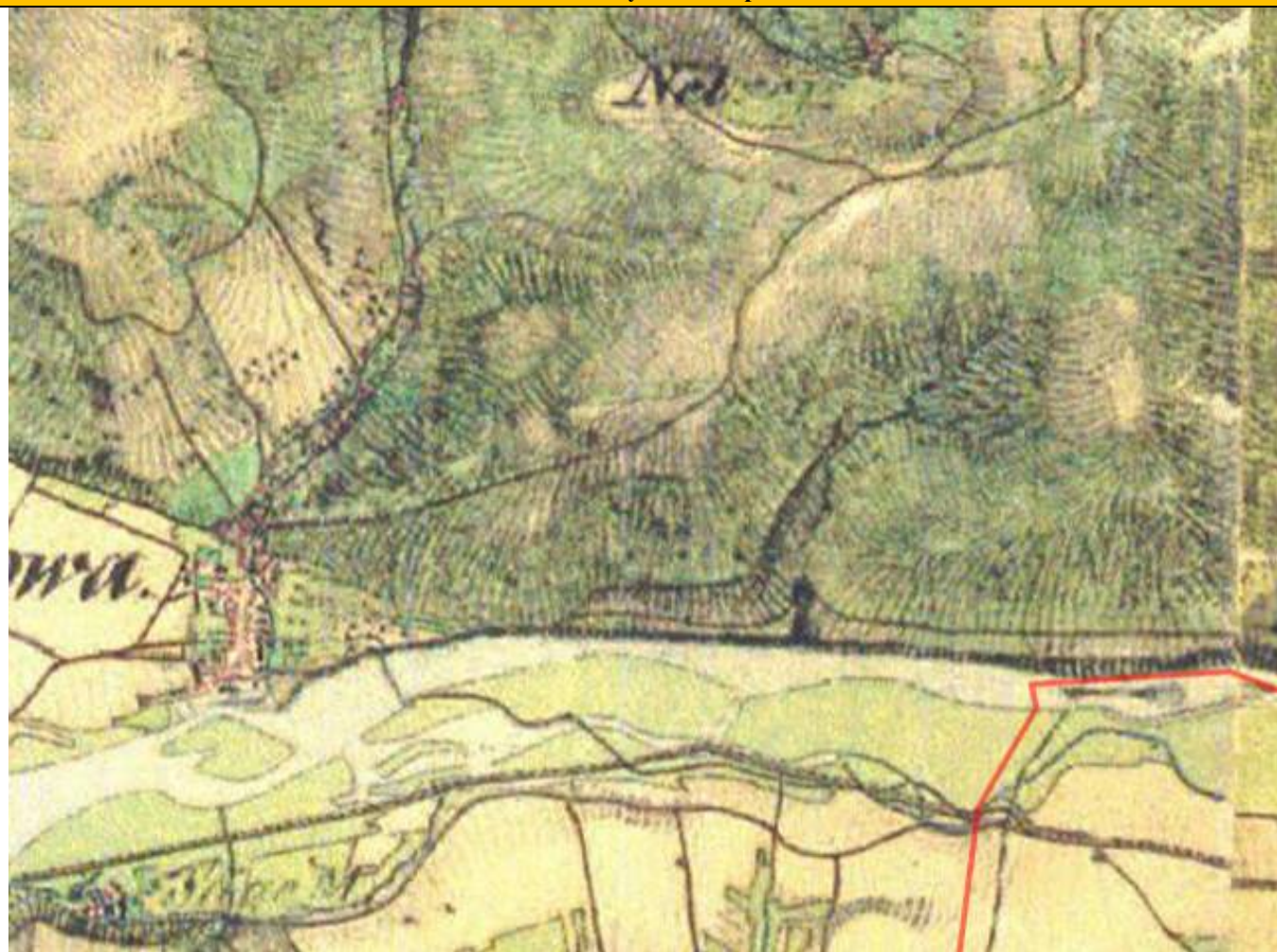
HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

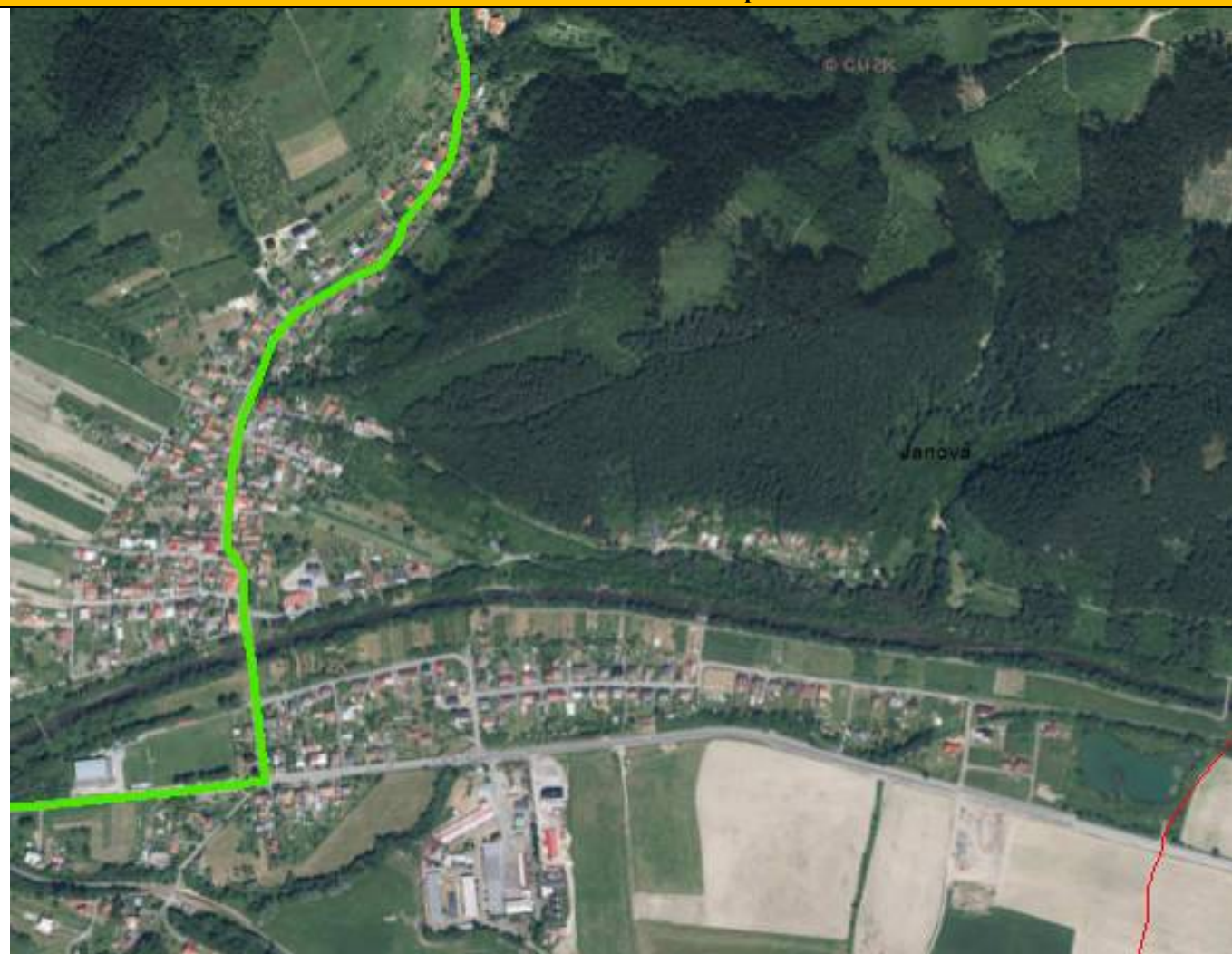
Janová (původně Johanová) se rozkládá asi 4 km jihovýchodně od Vsetína při ústí Janovského potoka do Vsetínské Bečvy. Střed obce leží v nadmořské výšce kolem 360 m n. m., nejvyšší nadmořské výšky 655 m n. m. dosahuje vrch Lysný. Celková katastrální plocha obce je 922 ha, z toho orná půda zabírá pouze osm procent. Trochu více než polovina výměry obce je porostlá lesem. Menší část plochy obce zabírají také louky (menší než jednu třetinu).

Ves Janová vznikla v období velké kolonizace, podobně jako sousední Ústí nebo Hovězí. Připomíná se poprvé roku 1504 v zápise moravských zemských desek olomouckých, podle nichž Jan Kuna z Kunštátu zajistil věno své manželce Dorotě ze Zástřizl na svém vsetínském panství. Charakter okolní krajiny silně ovlivnila valašská pasekářská kolonizace v 16. století, která vedla ke vzniku hodnotné a vyvážené kulturní krajiny s rázovitou lidovou architekturou. Typické je střídání pastvin s lesními porosty, dlouhých úzkých údolí s hřebenovými partiemi, ze kterých jsou daleké výhledy do kraje. Janová bývala nevelkou zemědělskou vesnicí, ze které odcházelo mnoho obyvatel za sezónními pracemi, později do vsetínských továren.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady) dominance autochtonních druhů	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v sevřeném údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek, harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (púdorysný typ sídla)	záhumenicová řadová ves, dvorcová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb, s tradičním výrazem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	vyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	převažuje harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	úseková plužina

Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	výrazné zalesněné a zalučené svahy údolí Janovského potoka, podél něhož je situována starší část zástavby
Znaky negativně ovlivňující KR	- žádné		
Další související poznámky			
<ul style="list-style-type: none"> - Do CHKO spadá pouze východní část obce, zástavba obce v CHKO se nachází východně od silnice vedoucí do místní části Studně - Sídlo bylo původně založeno podél Janovského potoka, celková struktura sídla je změněna novou zástavbou v nivě Vsetínské Bečvy mezi tokem a silnicí II/487 - Zástavba Janové se vyznačuje výrazně přestavěnými původními i novými objekty, přítomny jsou i dochované stavby lidové architektury - V blízkosti obce ve svahu nad Vsetínskou Bečvou se v lokalitě Štěpnice nachází chatová kolonie v architektonickém stylu nevymykajícím se hmotově z tradičního charakteru hmot a forem objektů - V nivě vodního toku Obecnice při silnici II/487 se nachází zemědělský areál, který však v kontextu nové zástavby nepůsobí výrazným rušivým dojmem - Osady ve východní a severní části území obce mají dochovaný rázovitý charakter, zástavba výrazně dotváří hodnoty krajinné scény 			
PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR			
<ul style="list-style-type: none"> - Nová zástavba by měla být navázána na existující zástavbu - Možná výstavba v prolukách v údolí Janovského potoka s respektováním dochované struktury. Zástavba by měla být směřována do hlavního údolí Janovského potoka, nikoli do nivy Vsetínské Bečvy (i s přihlédnutím k potenciálnímu povodňovému riziku) - Doplnění a přestavba struktury sídla musí být směřována k vytvoření nových hodnot harmonie měřítka a vztahů v krajině - Charakter nových staveb (situovaných převážně v nivě Vsetínské Bečvy) by neměl vytvářet měřítkově, hmotově a barevně cizorodé prvky venkovskému prostředí - Citlivě řešit oplocování pozemků - V osadách zařazených do kategorie II respektovat stávající urbanistickou strukturu, nenarušovat stávající stav stavbami, které by hmotově a výškově výrazně narušovaly dochovaný ráz. Nová výstavba (kromě citlivých přístaveb) je zde nežádoucí s výjimkou historických stavebních míst. 			

Údolí Janovského potoka se zástavbou Janové (do CHKO spadá pouze východní část obce)

Sídlo s nečetnými cennými objekty lidové architektury rozptýlenými v různorodé zástavbě

Novodobá zástavba kategorie III. v nivě Vsetínské Bečvy (foceno z protipovodňové hráze)

Chatová osada v lokalitě Štěpnice podléjící se na rázu krajiny

Obytné objekty v místní části Kadějov se zachovanou urbanistickou strukturou a s architektonickým rázem staveb spoluvytvářejícím ráz krajiny

Stavební objekty v místní části Studně se zachovanou urbanistickou strukturou a původními stavbami lidové architektury

KAROLINKA

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Karolinka	Katastrální území	Karolinka
OKR	3. Valašsko	MKR	3.7 Údolí Vsetínské Bečvy 3.8 Javorníky
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	-/2136/2567	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Karolinka je situována v údolí podél řeky Vsetínské Bečvy ve východní části okresu Vsetín. Střed obce leží v nadmořské výšce 485 m a nejvýše položeným místem je Malý Javorník (1 019,2 m). Katastr obce je obklopen ze severu pohořím Vsetínské vrchy a z jihu Javorníky.

Území dnešní Karolinky patřilo již od prvních známých písemných zmínek ke vsetínskému panství. Ještě v 16. století byl poměrně rozsáhlý prostor u hranice Moravy i hřebene Javorníků téměř neosídlen. Podmínky pro osídlování tohoto úseku moravsko - uherského pohraničí byly příznivější až v polovině 17. století, kdy zde vzniklo několik nových vsí. V letech 1861-62 nechal postavit na východním okraji Nového Hrozenkova podnikatel Salomon Reich sklárnu, nazývanou Karolinina huť. Vznik obce se datuje k 20. září 1949, kdy došlo k oddělení místní části Karolinina Huť (v roce 1951 přejmenované na obec Karolinka) od obce Nový Hrozenkov. Vodní dílo Karolinka – Stanovnice (postaveno v letech 1977 – 1986) zásobuje pitnou vodou velkou část Vsetínska a částečně Zlínský kraj.

Karolinka získala statut města dne 4. června 1998. Znak města tvoří tři symboly, které charakterizují jeho hlavní dominanty, a to skleněný pohár jako symbol výroby skla, vodní hladina symbolizující zdejší přehradu a zelená barva, jež představuje přírodu a lesy pokrývající tři čtvrtiny katastrálního území města.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v táhlém údolí - v rozlehlém údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	silniční ves
Dochovanost urban. struktury	částečně setřená	Převažující charakter zástavby	s převažujícím novodobým charakterem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	disharmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	valašská záhumenice s úseky
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	nevýrazné	Výrazný pohledový horizont	Výraznější po okrajích obce, dílčí v rámci oddělení jednotlivých údolí
Znaky negativně ovlivňující KR	<ul style="list-style-type: none"> - z velké části přestavěná zástavba v centrální části obce a menší výrobní plochy - přehradní hráz vodní nádrže Karolinka - propojení zástavby Karolinky a Nového Hrozenkova 		

Další související poznámky

- Sídlo se v centru rozvíjelo bez ohledu na svůj vnější obraz - je nesourodou směsicí různých typů staveb. Tradiční výraz zástavby převažuje pouze ve vyšších částech bočních údolí a v odlehlějších lokalitách v jižní části území.
- Absence hospodaření zejména v hlavním údolí Vsetínské Bečvy
- Možnosti zástavby v bočních údolích jsou již z velké části vyčerpány
- Moderní kostel Panny Marie Karmelské
- Dochází k postupnému zalesňování a zarůstání pasek a svahů – absence obhospodařování krajiny
- Řada dochovaných staveb lidové architektury v atraktivním přírodním prostředí v odlehlějších výše položených osadách. Krajinářsky hodnotné jsou větší celky bezlesí s rozptýlenou zástavbou a zachovalou architekturou – např. údolí Bzové

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Další zástavba ve větším rozsahu (tj. více stavebních parcel) přijatelná pouze v hlavním údolí v návaznosti na stávající zástavbu. Současně není vhodné zahušťovat zástavbu mezi Velkými Karlovicemi a Karolinkou – zachovat oddělenost sídel.
- V ostatních lokalitách s vyšší koncentrací zástavby navazující na centrální část obce (dolní části bočních údolí) nelze vymezovat nové větší plochy bydlení – pouze citlivě jednotlivé plochy pro jednotlivé domy s vazbou na stávající zástavbu, v prolukách a adekvátně velkým pozemkem. Zohledňovat velikost okolních pozemků a nepropojovat tyto části s rozptýlenou zástavbou do kompaktních celků. Zajišťovat ochranu krajinné zeleně a citlivě řešit oplocení pozemků. Zachovat proluky mezi plochami zástavby, podpořit extenzivní charakter zahrad.
- V odlehlějších lokalitách ve II. zóně CHKO a v malých osadách či samotách je nová výstavba (kromě citlivých přístaveb) nevhodná s výjimkou historických stavebních míst.
- Zabezpečit ochranu cenných lidových staveb a památkově chráněných objektů – důsledně prosazovat kvalitní rekonstrukce.
- Podporovat zachování zemědělského hospodaření v krajině – louky, pastviny, sady, chov ovcí ...

Vodní nádrž Karolinka se nachází v malebném prostředí, krajinný ráz sídla však ovlivňuje velmi málo – díky přehradní hrázi spíše mírně negativně

KARPENTNÁ

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Třinec	Katastrální území	Karpentná
OKR	1. Těšínsko	MKR	1.2. Těšínské Beskydy
Počet obyvatel (1869/1950/1980)	474/782/700	Kategorizace zástavby sídla	II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Osada Karpentná je místní částí Třince a leží se na levém břehu řeky Olše a na úpatí vrchu Ostrý, jihovýchodním směrem od města. Od západního okraje osady se rozkládá les Rovná, na severovýchodní okraj Karpentné navazuje obec Vendryně a na jihovýchodní okraj obec Bystřice. Osadou protéká několik malých potoků a to Tisový, Hluboký potok a potok Liderov.

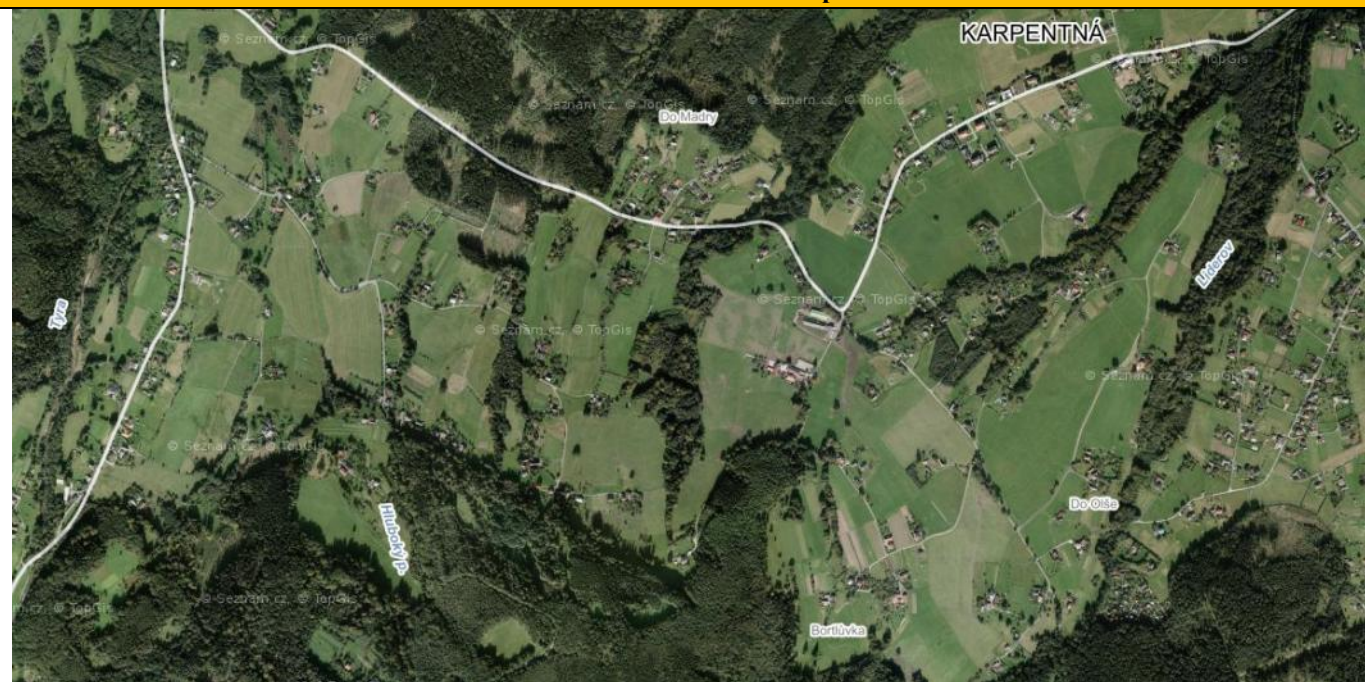
První zmínka o Karpentné je z roku 1619. Kolem osady vedla stará obchodní cesta z Uher na Balkán, proto lze předpokládat, že byla oblast osídlena již mnohem dříve. Zástavba v obci je roztroušena na rozlehlém území a pod severovýchodními vrcholky Beskyd. Obyvatelé se živilí převážně zemědělstvím a pastevectvím, ale také výrobou různých hospodářských dřevěných nástrojů a předmětů. Byly to mimo jiné šindele, dřevěné nářadí apod.

Dříve samostatná obec je od roku 1980 součástí města Třince.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v mírném svahu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Slezsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	silniční ves
Dochovanost urban. struktury	dochovaná	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	s nevýraznou vedutou	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	nepravá traťová plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	Malý Kozinec
Znaky negativně ovlivňující KR	- silný negativní vizuální vliv vedení VVN a VN - zemědělský areál na hranici CHKO		

Další související poznámky

- Jižní polovina katastrálního území Karpentná spadá do CHKO Beskydy - lesnatá část a přilehlé svahy kopce Malý Kozinec.
- Výrazné harmonické působení zemědělsky obhospodařované krajiny

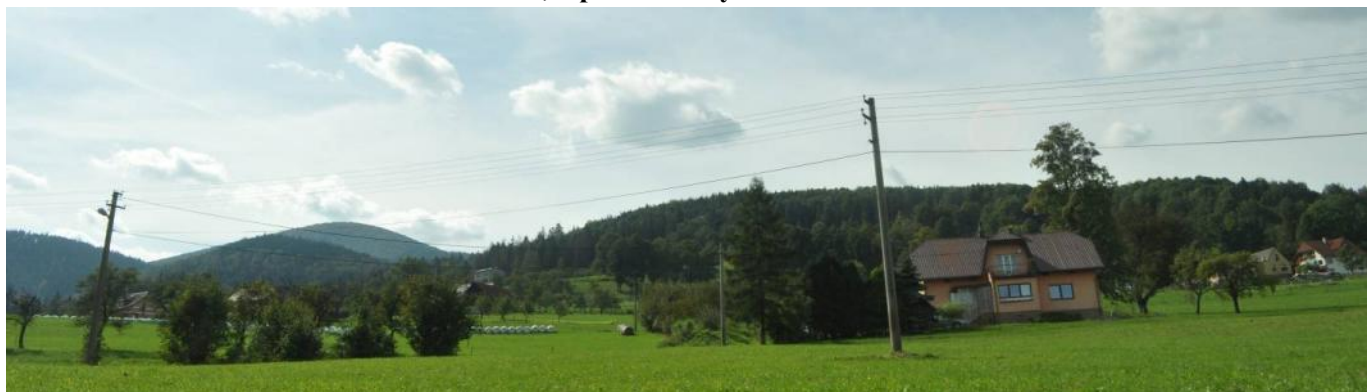
PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Případnou novou výstavbu řešit velmi citlivě – možné je doplňování jednotlivých objektů ve vazbě na stávající, větší plochy pro novou výstavbu jsou nevhodné – nepřipouštět nekontrolovanou expanzi do volné krajiny a necitlivé zahušťování zástavby.
- Pro rekonstrukce platí zachování charakteru zástavby při architektonickém výrazu korespondujícím s dochovalou architekturou.
- Podporovat tradiční charakter zahrad, vyloučit městské typy oplocení zahrad, zidky pod ploty.
- Vhodným způsobem zmírnit negativní vizuální impakt areálu zemědělské výroby – strukturované výsadby izolační zeleně vhodného druhového složení.

Roztroušená zástavba na mírném svahu, vedení VVN

Zástavba na mírném svahu vrchu Plenisko, v pozadí Malý Kozinec

Zemědělský areál

KOMORNÍ LHOTKA

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Komorní Lhotka	Katastrální území	Komorní Lhotka
OKR	1. Těšínsko	MKR	1.1 Třinecko-Jablunkovsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	1146/1063/1300	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

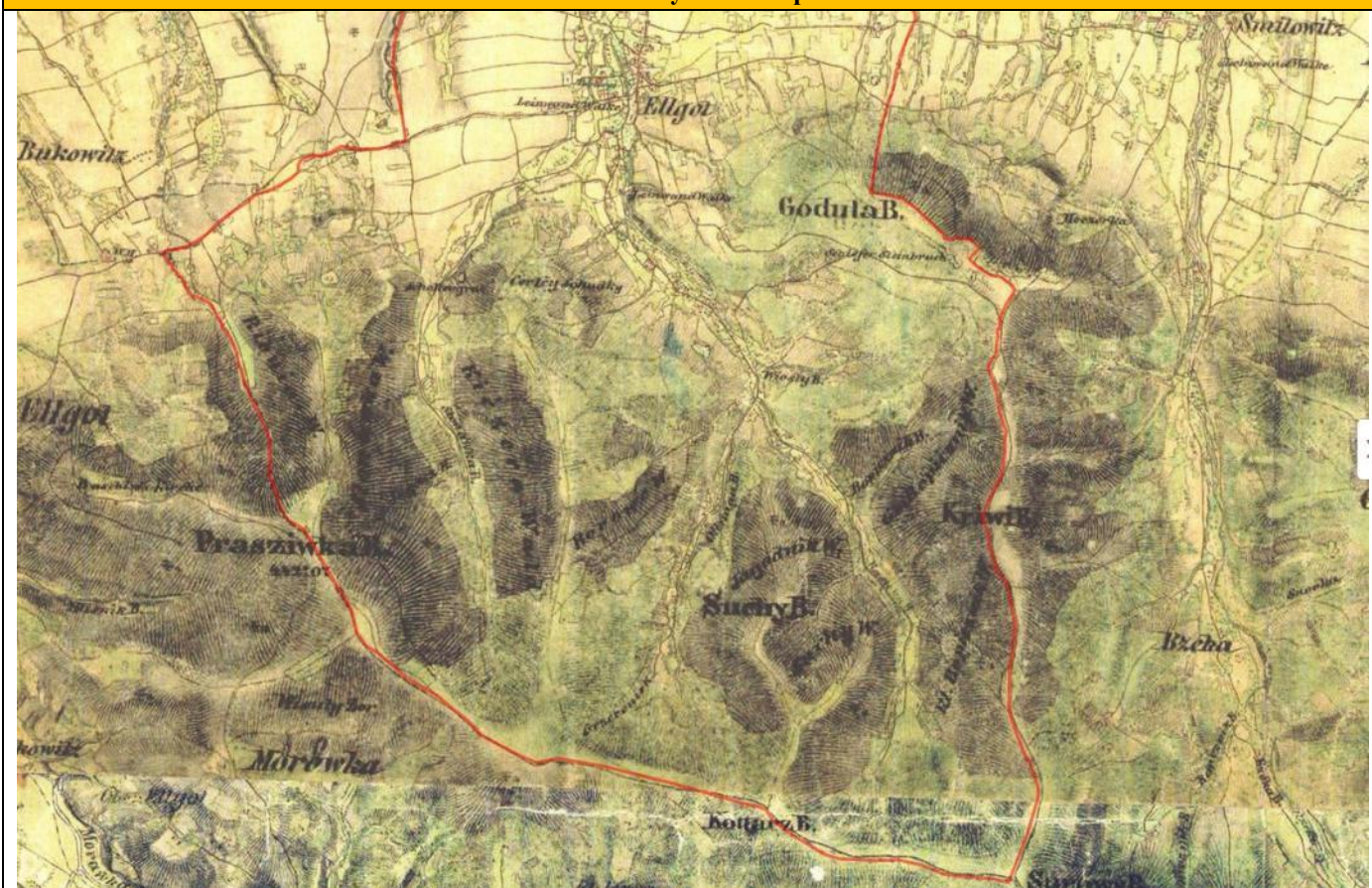
Stručná charakteristika sídla

Komorní Lhotka je podhorskou lázeňskou obcí ležící jihozápadně od Třince. Přístupná je z Hnojníku úzkou silnicí stíněnou stoletou lipovou alejí o délce 2,5 km. Obec je významným protagonistou rozvoje cestovního ruchu v mikroregionu obcí povodí Stonávky, která v katastru obce pramení a obcí protéká. Charakter obce je přímo utvářen horským reliéfem Moravskoslezských Beskyd, v jejichž údolích se obec nachází. Lidová architektura je přímo v centru obce zastoupena zachovalými roubenými karpatskými dřevěnicemi z 19. století, typickými pro Těšínsko, a v údolí Ráztoky mimořádně zachovalým roubeným selským domem včetně stodoly, chlévů a kůlny. Část území je chráněno jako vesnická památková zóna.

Obec vznikla asi ve 2. polovině 14. století, poprvé je zmiňována snad jako Bučkova Lhota roku 1455. Osada měla ve své historii různá jména, jako například Lhota, Valašská Lhota, Strážná Lhota, Ves Elgotka, Litka a jiné. Od roku 1894 se objevuje její současný název Komorní Lhotka. Základem života v obci bylo zemědělství. To spočívalo v pěstování lnu a navazujícím tkalcovství a především v pasteveckém chovu ovcí. V době 1938-39 byla obec obsazena Polskem, později Německem. Sousedními obcemi pak probíhala demarkační linie vymezující protektorát.

V roce 1860 založil sedlák Jiří Valica pod Godulou primitivní lázně s 3 dřevěnými vanami. Ty byly v roce 1921 lesní správou přebudovány na větší stavbu, ve které byly vybudovány 4 kabinky a kotel na vaření bylin pro bylinné koupele. V současné době jsou opět v provozu.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v rozlehlém údolí nebo kotlině
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Slezsko	Urbanistická struktura (púdorysný typ sídla)	- valašská řetězová ves - dvorcová ves
Dochovanost urban. struktury	dochovaná	Převažující charakter zástavby	s převažujícím tradičním výrazem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	vyrovnaná hladina zástavby, dominanta kostelní věže	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	přítomny - VPZ	Typ plužiny	úseková plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	Vrch Godula, horizont Kyčery a Prašivé
Znaky negativně ovlivňující KR	- žádné		

Další související poznámky

- Velká část území obce spadá do CHKO – jižní lesnatá část a přilehlé svahy (přibližně po střed obce).
- Výrazná údolí vodních toků Stonávky a Ráztoky s nevyrovnanou zástavbou zasahujících hluboko do lesních porostů
- Chátrající hotel a různorodé chaty na horním toku Ráztoky
- Dominanta obce Kostel Božského Srdce Páně
- Zachovalá zástavba v obci s kostelem a venkovskými staveními a usedlostmi prohlášeny za vesnickou památkovou zónu

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Při plánování nových rozvojových ploch respektovat dominantu kostela Božského Srdce Páně a zachovalé objekty ve vesnické památkové zóně.
- Zabezpečit ochranu a obnovu nelesní rozptýlené a liniové zeleně
- Při rekonstrukcích respektovat tradiční architektonické formy
- Nové plochy pro bydlení směřovat především do centrální části obce v návaznosti na stávající zástavbu a dalších lokalit s větší koncentrací zástavby. Naopak velmi citlivě řešit lokality v jižních údolích obce.
- Lokality s rozptýlenou zástavbou v západní části obce (lokality Prašivka a Stonávka) řešit velmi citlivě – nové lokality pro bydlení jsou zde nevhodné.

Pohledový horizont masivu Kyčery

Zachovalá usedlost v údolí toku Stonávka

KOŠAŘISKA

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Košářiska	Katastrální území	Košářiska
OKR	1. Těšínsko	MKR	1.2 Těšínské Beskydy
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	489/389/382	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Košářiska se nacházejí asi deset kilometrů od průmyslového města Třince a severozápadně od Jablunkova. Obec je typickou podhorskou vsí s rozptýlenou zástavbou, rozkládající se mezi mohutnými zalesněnými svahy. Jižní část katastru sahá až pod vrchol Kalužného (994 m n. m.) a ke Kozubové (907 m n. m.). K dominantním vrcholům na katastru obce náleží také Velká Kyčera (907 m n. m.) a nejvyšším bodem je vrchol Ostrý (1 044 m n. m.). Více než dvě třetiny katastru obce jsou zalesněny. Košářiska je jednou z nejmenších a zároveň nejmladších obcí tohoto regionu.

„Nová dědinka Košářiska“, jak se o ní píše v dokumentech z poloviny 17. století, vznikala v době, kdy už byla založena většina těšínských vesnic. Lokalita byla osídlena asi kolem roku 1615. První písemná zpráva o existenci Košářisk, na středním a horním toku potoka Korytná, se objevuje v urbáři těšínské komory z roku 1657. Název obce by mohl souviset se salašnickým obhospodařováním horského terénu. Valašští pastevci si totiž zřizovali na salaších laťové ohrady, tzv. košáry. Byl do nich vhnán dobytek a přesunovali se z místa na místo. Obyvatelé nacházeli kromě zemědělství obživu především jako lesní dělníci. V roce 1980 byla sloučena s Bystřicí, ale již v 90. letech se osamostatnila. V současnosti má obec převážně rekreační charakter a z původních dřevěnic se postupně staly vesměs rekreační chalupy.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu - v táhlém údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Slezsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	dvorcová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s převažujícím tradičním výrazem (na svazích) s velkým podílem přestaveb a novostaveb (hlavní údolí)
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické (na svazích), disharmonické (v údolí)
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické (na svazích), disharmonické (v údolí)	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	úseková plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	Ostrý - Kalužný vrch (tvoří západní hranici obce) Velká Kykula, Kozubová
Znaky negativně ovlivňující KR	- žádné		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá valná většina území obce (kromě nejvýchodnějšího konce u hranic s územím obce Hrádek)
- Mozaika dobře dochovaných enkláv osídlení v lesích
- Paseky ohroženy zarůstáním
- Zahuštěná novodobá zástavba v údolí vystupuje příliš vysoko do svahu

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Nová výstavba doporučena pouze v hlavním údolí- v prolukách a v návaznosti na stávající zástavbu s respektováním dochované struktury, případně citlivě v dalších lokalitách s větší koncentrací zástavby
- V odlehlejších lokalitách (např. Kyčera aj.) nová výstavba nepřípustná, pouze na historických stavebních místech.
- Zamezit rozrůstání zástavby do výše položených exponovaných svahů hlavního údolí
- Pro rekonstrukce platí zachování charakteru zástavby korespondujícím s dochovanou architekturou
- Podporovat tradiční charakter zahrad, vyloučeny městské typy oplocení staveb

Lokalita Sobulanka (v pozadí Slezské Beskydy)

Lokalita U Šmeka

Lokalita Kyčera

Lokalita Banát

KRÁSNÁ

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Krásná	Katastrální území	Krásná pod Lysou horou
OKR	1. Těšínsko 2. Lašsko	MKR	1.2. Těšínské Beskydy 2. Lašsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	1757/1292/652	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

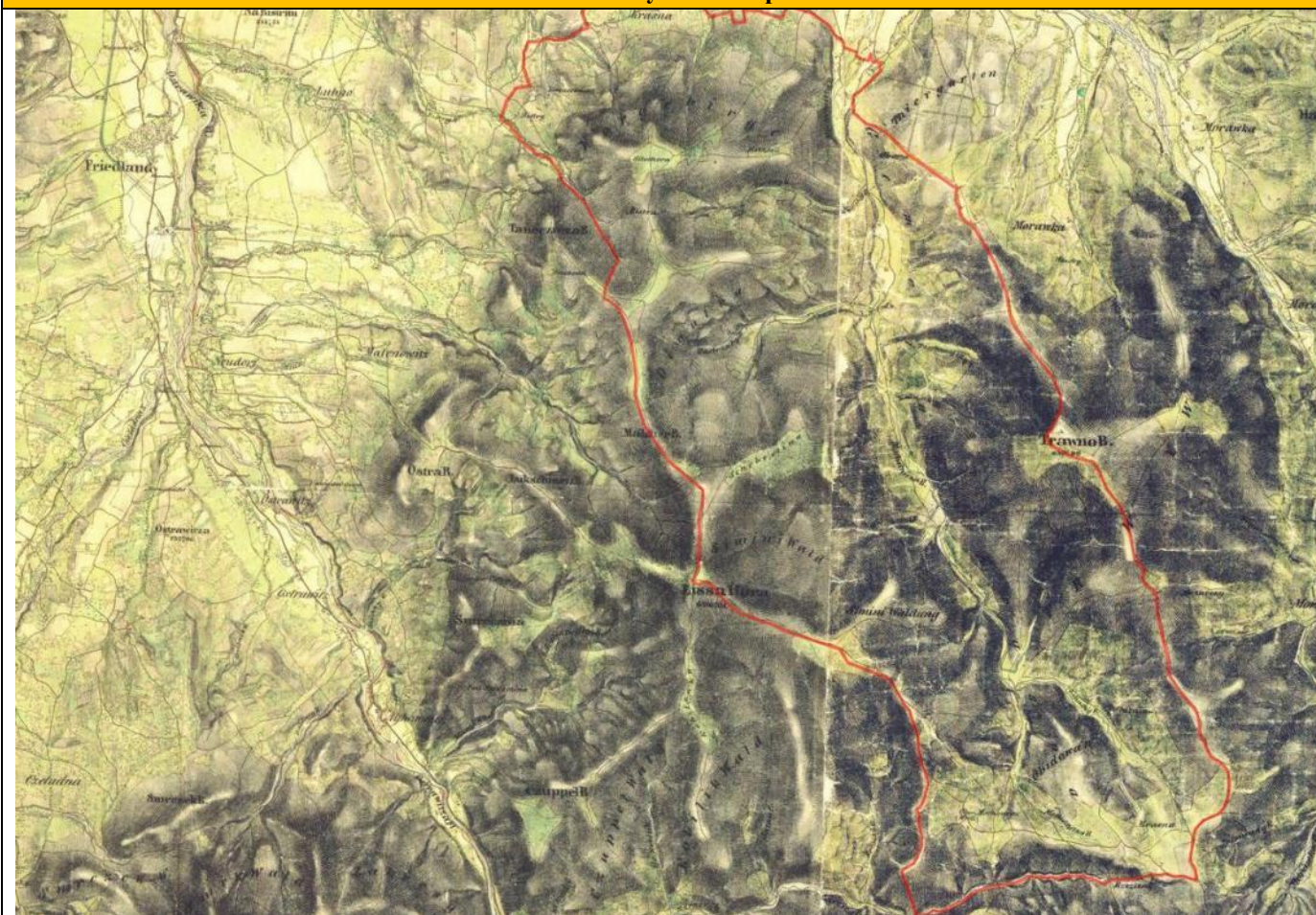
Stručná charakteristika sídla

Krásná se rozkládá jihovýchodně od Frýdku-Místku v údolí říčky Mohelnice a mezi vrcholy hor Travného (1203 m n. m.) a Lysé hory (1323 m n. m.). Střední nadmořská výška obce činí 520 m n. m., avšak osady a podstatná část katastru se nachází ve vyšších polohách. Katastr obce je rozsáhlý a čítá 4 414 hektarů. Vzhledem k rozsáhlosti katastrálního území se obec člení na několik místních částí.

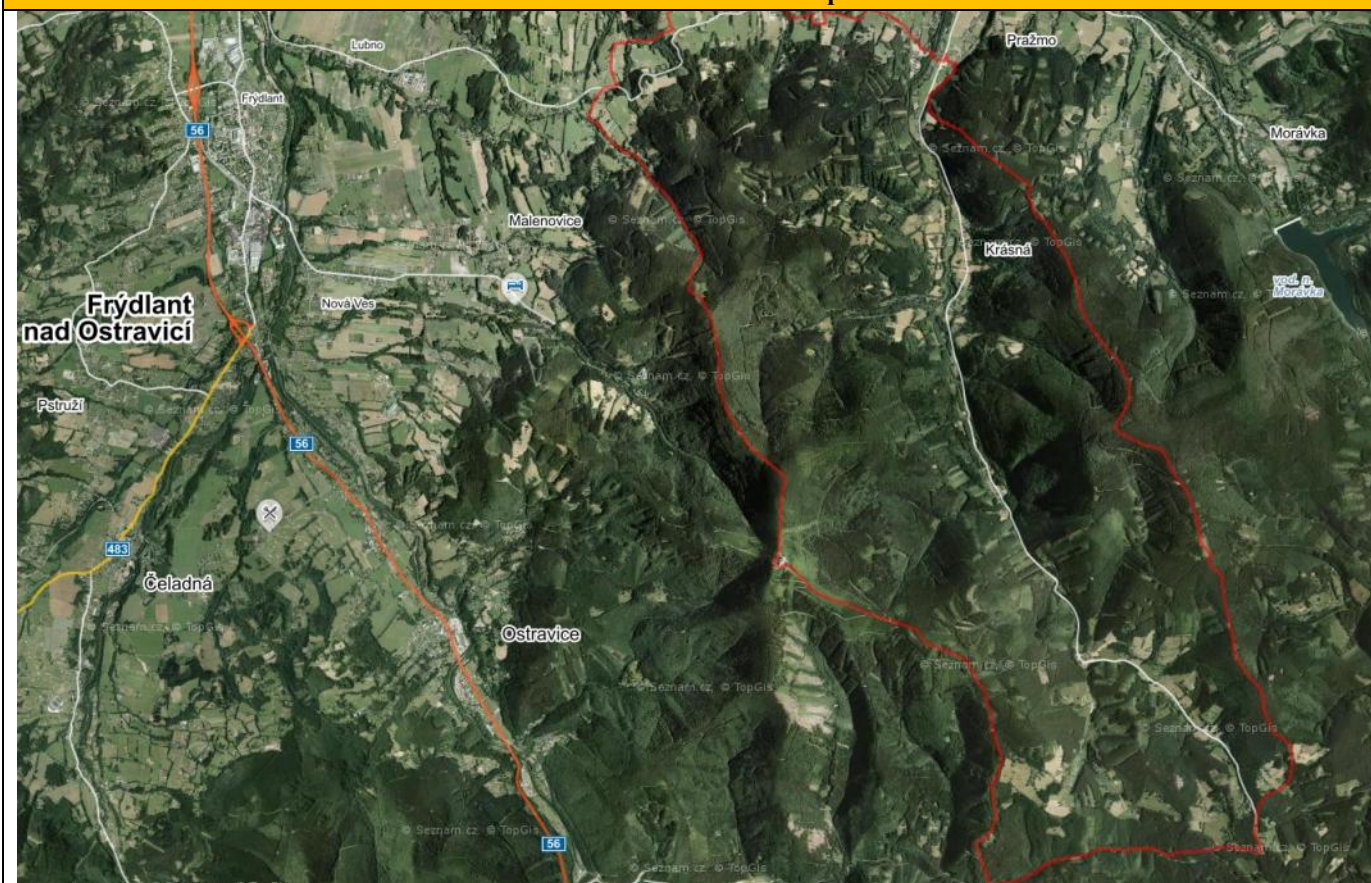
Krásná patří k mladším obcím na Frýdecku a její počátky jsou spojovány s valašskou kolonizací Beskyd. Krásná vznikla pravděpodobně někdy v průběhu 16. století sdružením několika osad rozptýlených po horských pasekách. První pozemková kniha dědiny Krásná pochází z roku 1639 a tento rok lze považovat za počátek samostatné existence nové vsi. Životní podmínky přitom nebyly v horách jednoduché, obdělávaná půda byla vhodná jen pro pěstování žita a ovsa a naprostou většinu plochy obce pokrývaly pastviny, proto chov dobytka tvořil základní část obživy zdejších obyvatel. Další možnost obživy skýtal les, kam se chodilo kácet dřevo. Na přelomu 17. a 18. století se zde těžila i ne příliš kvalitní místní ruda.

V roce 1980 byla administrativně spojena s Morávkou. V roce 1990 se opět osamostatnila.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace, původní druhy	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v táhlém údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Lašsko, Slezsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	dvorcová ves
Dochovanost urbanistické struktury	dochovaná	Převažující charakter zástavby	s převažujícím tradičním výrazem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	vyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost architektonicky cenných staveb a dochovaných objektů lidové architektury	přítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	úseková plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	Kyčera – Kykulka – Lysá hora, Na východě masív Travného (tvoří hranici s obcí Morávka)
Znaky negativně ovlivňující krajinný ráz	<ul style="list-style-type: none"> - Hotel Visalaje - objemově vybočující stavba zvýrazněná nevhodnou barevností - Chátrající brizolitový dvoupodlažní dům u sjezdovky na horním toku Mohelnice 		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá téměř celá obec (pouze nejsevernější část ne - severně nad cestou z Lubna do Pražma)
- Absence výraznějších negativních prvků, které by narušily vnější obraz sídla (výjimkou je hotel Visalaje)
- Zjevné spojení obyvatel s krajinou

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Další zástavba možná v rámci IV. a III. zóny CHKO v hlavním údolí v návaznosti na stávající zástavbu při respektování tradičních architektonických forem, prvků a materiálů.
- Nevymezovat nové velké plochy bydlení – pouze jednotlivé plochy s vazbou na stávající zástavbu
- V lokalitách ve II. zóně CHKO nová výstavba (kromě citlivých přístaveb) nežádoucí s výjimkou historických stavebních míst.
- Nevhodné nové lokality s chatovou výstavbou, ve stávajících chatových lokalitách případně nové stavby regulovat s ohledem na charakter konkrétní lokality.
- Zachovat proluky mezi plochami zástavby, nespojovat zástavbu do ucelených celků.
- Zachování charakteru zástavby při respektování tradičních architektonických forem prvků a materiálů
- V rámci rozptýlené zástavby podporovat tradiční charakter zahrad a využívání místně příslušných dřevin. Citlivě řešit oplocování pozemků.

Zástavba v oblasti horního toku Mohelnice

Zástavba v lokalitě Zemřelov

KRHOVÁ

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Krhová	Katastrální území	Krhová
OKR	3. Valašsko	MKR	3.5. Rožnovsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	1046/1539/1976	Kategorizace zástavby sídla	II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Obec se rozkládá podél potoka Krhůvky v nadmořské výšce 312 m n. m., řada usedlostí a pasek se ale rozkládá na stráních a svazích výběžků Veřovických vrchů.

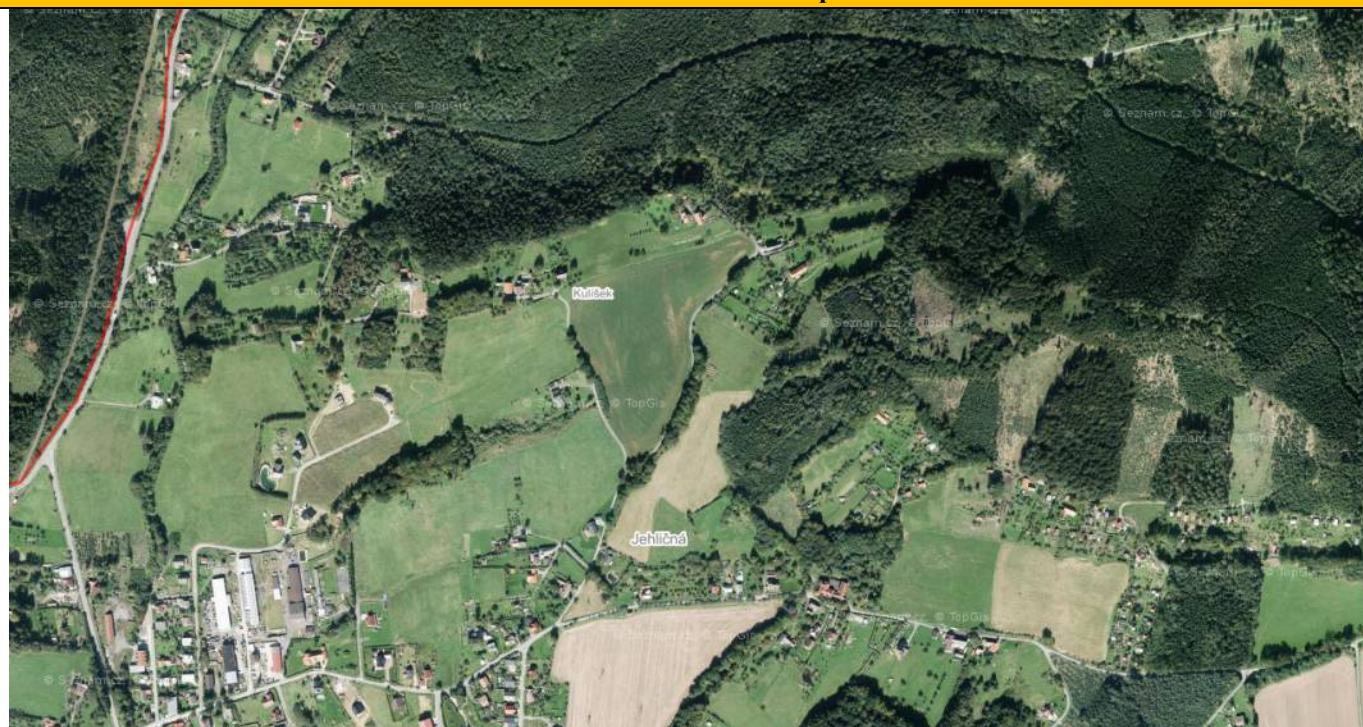
První dochovaná zmínka o Krhové se datuje do roku 1442. O obci se zmiňuje místní vladyka Hudek z Krhové. Roku 1502 se Krhová stala součástí nedalekého Rožnova pod Radhoštěm. R. 1516 bylo v Krhové 12 usedlých, r. 1667 zde byl fojt, 8 selských gruntů a dále 4 zahradnické usedlosti a 11 chalupníků bez pozemků. Krhová byla v minulosti významnou ryze zemědělskou obcí s pasekářskými samotami. Po založení sklárny v Krásně roku 1855 změnila Krhová definitivně svůj celkový ráz a mezi obyvatelstvem začal vzrůstat a převládat počet dělnictva a dělnického hnutí. Od vzniku skláren v Krásně v nich pracovala převážná část obyvatelstva. Další významná část obyvatelstva pracovala v cihelně a také v tabákové továrně v Novém Jičíně.

Už od roku 1746 byla Krhová vyhledávána pro místní lázně, které stávaly na Jehličné a nacházela se zde železitosíratá voda. V roce 1861 byly zřízeny lázně Wittigsbad, kde bylo při terapiích používáno jedlové jehličí. Později na tomto místě vznikl také hostinec, který byl známým výletním místem.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	převaha lesních porostů, v CHKO větší chatová osada		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	hromadná ves
Dochovanost urbanistické struktury	částečně setřená	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	- nevyrovnaná hladina zástavby, - s nevýraznou vedutou	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	disharmonické	Přítomnost architektonicky cenných staveb a dochovaných objektů lidové architektury	přítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	záhumnice s úseky
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	zalesněný hřeben v severní části území
Znaky negativně ovlivňující krajinný ráz	- pohledově exponovaná silnice I/57 tvořící dílčí hranici CHKO s vysokou intenzitou dopravy a hlukovým znečištěním - výrobní areál v severní části zástavby		

Další související poznámky

- Do CHKO spadají svahy kopce Budička až po vodní tok Zhrádek. Převažují zde chaty.
- Měřítkově vybočující stavby, nová zástavba nerespektující dochovanou urbanistickou strukturu, nevhodné doprovodné výsadby kolem nové zástavby

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Další zástavba na území CHKO možná v rámci IV. a přiléhající III. zóny CHKO v návaznosti na stávající zástavbu při respektování tradičních architektonických forem, prvků a materiálů
- V rámci rozptýlené zástavby podporovat tradiční charakter zahrad a využívání místně příslušných dřevin, nepovolovat další zástavbu a její zahušťování o nové objekty k bydlení (doplňují hospodářské objekty možné)
- Zamezit rozrůstání zástavby do pohledově exponovaných lokalit
- Nevymezovat nové velké plochy bydlení – pouze jednotlivé plochy s vazbou na stávající zástavbu
- V rámci rozptýlené zástavby jsou nevhodné městské typy oplocení staveb (zejména zidky pod plotem apod.)
- Vhodnou zelení zmírňovat negativní působení výrobního areálu
- Zvážit možnost připomenutí historické přítomnosti lázní na Jehličné (infotabule ...)

Chatová oblast je nepůvodní, ale přijatelně začleněna do krajiny

Architektonické stavby nerespektující tradiční arch. rysy v zachovalé struktuře zástavby

KUNČICE POD ONDŘEJNÍKEM

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Kunčice pod Ondřejníkem	Katastrální území	Kunčice pod Ondřejníkem
OKR	3. Valašsko	MKR	3.1. Frenštátsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	1594/2111//2299	Kategorizace zástavby sídla	II.

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Kunčice pod Ondřejníkem leží v průměrné výšce 395 m n. m. První zmínku o obci nalezneme v historických pramenech v roce 1581. Žije zde cca 2300 obyvatel. Celková katastrální plocha obce je 2 018 ha, z toho orná půda zabírá pouze 16 %. Asi jedna třetina katastru obce je porostlá lesem. Značnou část katastrální výměry tvoří trvalé travní porosty. Do území CHKO Beskydy zasahuje pouze menší část obce v lokalitě Pod Stolovou s převažující rozptýlenou a rekreační zástavbou.

Podle dochovaných pověstí byla obec Kunčice pod Ondřejníkem založena z příkazu olomouckého biskupa Dětřicha (1281 - 1302) začátkem 14. století, 100 let před husitským hnutím. Příkaz k založení osady byl vydán hradnímu úředníku Kunzovi, kterému se podařilo sehnat značný počet lidí ochotných k obývání nové osady. Každému vytýčil dle dohody kus lesa k vymýcení, a tak povstala nová osada a byla nazvána podle jména vedoucího úředníka Kunze, česky Kunčice. Za odměnu byl úředník Kunz jmenován v nové osadě fojtem a obdržel k svobodnému užívání pět lánů pozemků. Kunzův rod držel kunčické fojství téměř 200 let.

Nejstarší známou listinou, vztahující se na Kunčice, je kupní smlouva (z roku 1587), podle níž olomoucký biskup Stanislav Pavlovský prodává huťmistru Dominiku Syrerovi skelnou huť Huťařství. Skelná huť byla zřízena v Kunčicích asi 100 let po založení obce. Roku 1848 nazvány úředně Velké Kunčice a roku 1924 Kunčice pod Ondřejníkem. Roku 1621 zakreslil Jan Ámos Komenský skelnou huť Kunčickou na mapu Moravy. Poslední zmínka o trvání kunčické hutí je z r. 1797.

V Kunčicích se dolovala železná ruda, jež největšího rozkvětu dosáhla teprve v první a začátkem druhé poloviny 19. století. Dolování železné rudy v Kunčicích zaniklo roku 1896. A to z toho důvodu, že ruda dovážená z ciziny byla mnohem levnější a bohatší na železo.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v rozlehlém údolí nebo kotlině, ve svahu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	zemědělská krajina maloplošné struktury s velkým podílem nelesní rozptýlené nebo liniové zeleně		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (púdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves
Dochovanost urbanistické struktury	setřená	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	vyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	převažuje disharmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	disharmonické	Přítomnost architektonicky cenných staveb a dochovaných objektů lidové architektury	přítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	záhumenice s úseky
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	Nepřítomen
Znaky negativně ovlivňující krajinný ráz	- Převažují nepůvodní chatoviště – přijatelně zakomponovaná do krajiny		

Další související poznámky

- Do CHKO spadají svahy a úpatí Velké Stolové. Sídlo samotné leží mimo CHKO
- Dochovalá struktura krajinné zeleně

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- V části obce na území CHKO je vysoké množství chat a rekreačních objektů – doporučujeme již nezahušťovat o nové objekty, možné jsou rekonstrukce a dostavby
- Další rozšiřování zástavby by znamenalo postupnou ztrátu charakteristik volné krajiny
- Regulovat hladinu zástavby (max. 2 nadzemní podlaží)
- Podporovat vhodné typy oplocení

Typická zástavba v části Pod Stolovou

LESKOVEC

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Leskovec	Katastrální území	Leskovec
OKR	3. Valašsko	MKR	3.10 Hornolidečsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	539/647/666	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

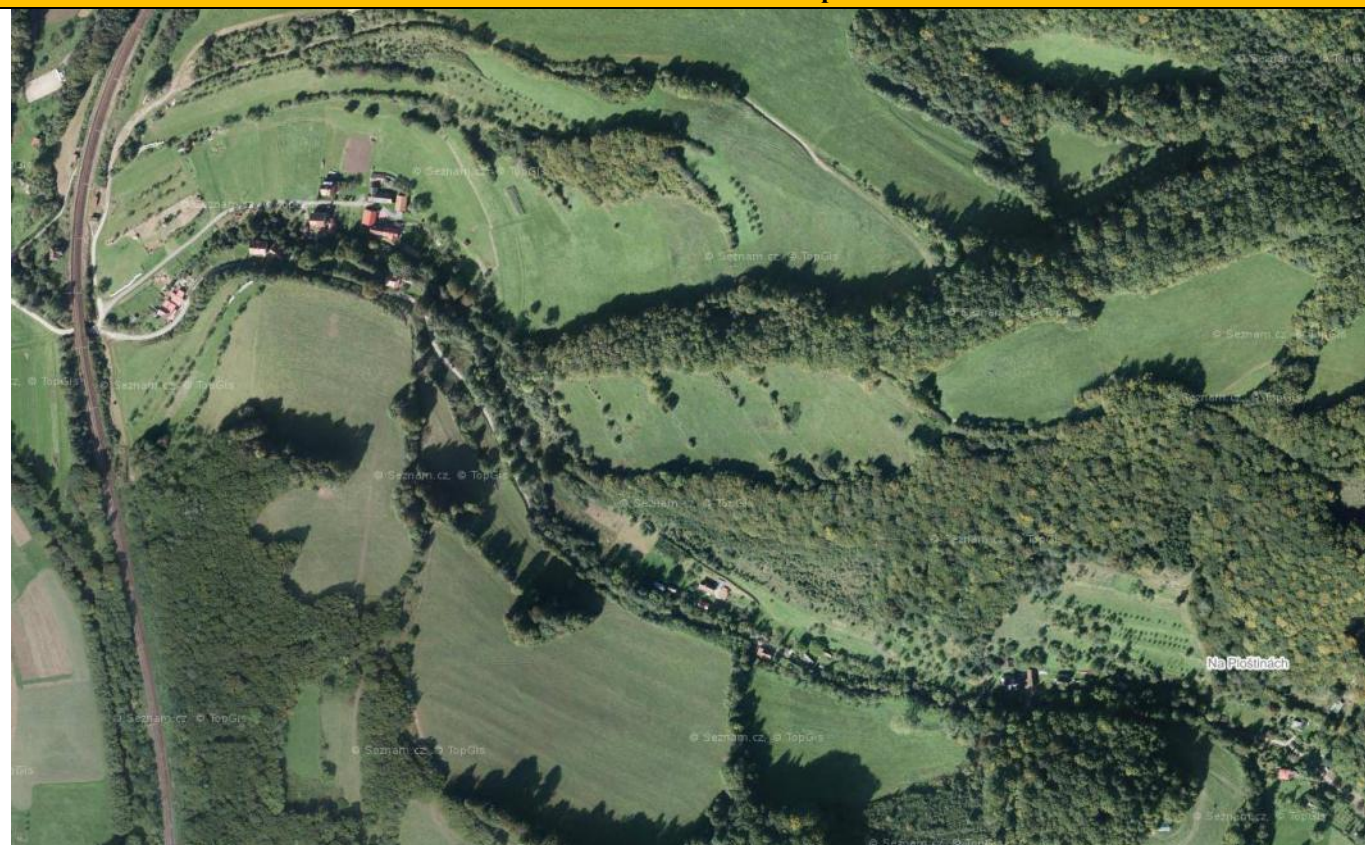
Obec Leskovec leží 5 km jižně od města Vsetína, po obou březích říčky Senice. Rozkládá se mezi Vizovickou vrchovinou a Javorníky v nadmořské výšce 365 metrů n. m. Nejvyšším vrcholem na katastru obce je kopec Snozový (618 mn. m.). Většina zástavby je situována v údolí říčky Senice. Ojedinelé samoty jsou roztroušeny na pasekách v údolí Snozové. Hlavním tokem je říčka Senice, která protéká celou obcí. Ústí do ní potoky Snozový a Petráčov.

První písemná zmínka o Leskovci pochází z roku 1361. Ve své historii patřil k panství vizovického kláštera, ale roku 1574 byl odstoupen panství brumovskému. Roku 1659 bylo rozděleno na pět dílů mezi pět dcer hraběte Mikuláše Forgáče. Jedna z nich se provdala za tehdejšího majitele vsetínského panství hraběte Illešházyho a od té doby byl Leskovec těsněji připoután ke Vsetínu. Lesní porosty zabírají 55,2 % plochy jeho katastrálního území. Mezi nimi mají výrazné zastoupení listnaté lesy. V některých habrových porostech s bukem a lípou a také na horských loukách se nachází vzácná flora. K nejvýznamnějším patří orchideje. V okolí Leskovce se vyskytuje sedm druhů těchto rostlin, zejména vstavač bledý. Obec je pyšná na několik památných stromů. U vodojemu, jihozápadně od centra Leskovce, roste jeden ze tří největších javorů babyka na Vsetínsku. V Leskovci se dochovalo několik historických dřevěných staveb i klenbových sklepů z kamene. Památník Juříčkův mlýn je vzpomínka na nacisty vyvražděnou rodinu Juříčkových v období 2. světové války.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- na úpatí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek, harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	záhumenicová řadová ves, dvorcová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	s nevýraznou vedutou, vyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	převažuje působení harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	převažuje působení harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	úseková plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	zalučňené a zalesněné svahy údolí Snozovského potoka, podél něhož je zástavba v CHKO situována
Znaky negativně ovlivňující KR	- žádné		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá pouze zástavba podél Snozovského potoka – zástavbu lze členit na tři sídelní segmenty, na zástavbu bezprostředně za železnici, zástavbu u Juříčkového mlýna a zástavbu Na Ploštinách
- Za železnici (hranicemi CHKO) se nachází bývalá zahrádkářská kolonie se zástavbou bez zřetelných architektonických hodnot
- Lokalita u Juříčkova mlýna je charakteristická zvýšenými architektonickými i urbanistickými hodnotami, ale i hodnotou duchovní (místo tragédie vyvraždění rodiny Juříčků, památník obětem II. světové války)
- V lokalitě Na Ploštinách se nachází tři objekty rekreačního charakteru
- V budoucnu je plánován obchvat obce vedoucí okrajovou částí CHKO.

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- V sídelním segmentu za železnici bude nová výstavba navržena s cílem vytvoření harmonického přechodu sídla do krajiny – nutno zabránit tvorbě satelitu se zahuštěnou zástavbou s nerespektováním tradičních zahrad
- Doplnění a přestavba struktury sídla segmentu za železnici musí být směřována k vytvoření nových hodnot harmonie měřítka a vztahů v krajině
- V lokalitě u Juříčkového mlýna by měla být nová zástavba zcela vyloučena
- V lokalitě Na Ploštinách, příp. v navazujících svazích je třeba přizpůsobit hmotové a materiálové řešení charakteru zástavby
- Vhodnými opatřeními zajistit začlenění plánovaného obchvatu obce do krajiny

Zástavba s bývalou zahrádkářskou kolonií za železnici

Dochovaná tradiční forma zástavby v lokalitě u Juříčkového mlýna

Památník obětem druhé světové války a zbytky základů vyhořelého Juříčkového mlýna

Nová stavba v historizujícím stylu tradiční lidové architektury u Juříčkového mlýna

LIDEČKO

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Lidečko	Katastrální území	Lidečko
OKR	3. Valašsko	MKR	3.10 Hornolidečsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	958/1472/1791	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Obec Lidečko se rozkládá asi sedmnáct kilometrů jižně od Vsetína. Katastr obce leží v údolí říčky Senice, která tvoří rozhraní dvou pahorkatin. Levobřeží Senice omývá konec Vizovických vrchů a druhý břeh patří k pohoří Javorníků.

Celková katastrální plocha obce je 1 737 ha, z toho orná půda zabírá pouze jedenáct procent. Asi jedna třetina katastru obce je porostlá lesem. Značnou část katastrální výměry tvoří trvalé travní porosty. Obec je vlastně jeden průsmyk s několika malebnými údolími, ze kterých přitékají potůčky do hlavního toku. Největším a nejhezčím levobřežním je údolí Račné se stejnojmenným potůčkem. Jednou z dominant obce je přírodní útvar Čertovy skály.

Díky daného terénu byla původní zástavba obce značně chaotická a zdanlivě neuspořádaná. Brzy po začátku husitských válek ovládl brumovské panství král Zikmund, který jeho části rozdělil do zástavního držení. Miroslavovi z Cimburka takto v roce 1424 předal vesnice Bylnici, Štítnou, Lačnov, Horní Lideč, Lidečko, Poteč, Študlova a Nedašov. Zápisem tohoto aktu vstoupilo Lidečko poprvé do historie. Jedná se o první písemnou zmínku o obci. Dědina byla převážně zemědělskou, částečně pasekářskou obcí s místním dřevařským průmyslem.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- na úpatí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	zemědělská krajina maloplošné struktury s velkým podílem nelesní rozptýlené		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (púdorysný typ sídla)	záhumenicová řadová ves, valašská řetězová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně setřená	Převažující charakter zástavby	s převažujícím novodobým charakterem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	vyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	převažuje působení harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	převažuje působení harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	nepřítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	valašské záhumenice s úseky (dělené záhumenice) / nepravá traťová plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	zalučňný svah s remízy ukloněný směrem k obci k západu, na němž je situována zástavba v CHKO
Znaky negativně	- žádné		

ovlivňující KR	
Další související poznámky	
- Do CHKO spadá pouze východní část obce za železnicí, zástavba je v CHKO koncentrována do několika osad	
PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR	
<ul style="list-style-type: none"> - Rozvoj sídla v CHKO za železnicí je akceptovatelný pouze citlivě v návaznosti na existující zástavbu sídla nebo historické stavební parcely. Doporučujeme však rozvoj směřovat mimo území CHKO. - Je potřeba zachovat stávající urbanistickou strukturu v CHKO s tradičními zahradami a sady – nezahušťovat zástavbu - Minimalizovat rozvoj zástavby za stávající zástavbu dále do pohledově exponovaných svahů – nevymezovat nové velké plochy bydlení - pouze jednotlivé plochy s vazbou na stávající zástavbu - Nová výstavba a přestavby stávajících objektů nebudou vytvářet prvky měřítkově, hmotově a barevně cizorodé venkovskému prostředí - Osady: citlivá nová výstavba rodinných domů mimo hlavní sídlo je možná pouze s dodržением tradičních architektonických forem, prvků a materiálů (půdorysný tvar, výška, tvar střechy, materiály a barevnost). Formy a architektonický výraz staveb budou posuzovány individuálně vzhledem k vizuálnímu projevu v krajině a ke kontextu s okolní zástavbou 	

Zachovalý harmonický ráz krajiny v osadě U Sekule

Částečně pozměněný charakter staveb avšak se zachovanou urbanistickou strukturou v osadě Popelišovy Paseky

Zachovalý charakter urbanistické struktury a krajiny v osadě Spina

Novodobá zástavba se setřenou urbanistickou strukturou na západním svahu uklánějícím se k obci

Na západním svahu v CHKO se dochované stavby lidové architektury nachází zcela výjimečně

LICHNOV

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Lichnov	Katastrální území	Lichnov u Nového Jičína
OKR	3. Valašsko	MKR	3.1. Frenštátsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	1175/1454/1552	Kategorizace zástavby sídla	I/II

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Lichnov leží v průměrné výšce 359 m n. m. První zmínku o obci nalezneme v historických pramenech v roce 1293. Na území této obce žije trvale 1552 obyvatel. Celková katastrální plocha obce je 1 210 ha, z toho orná půda zabírá pouze 33 %. Asi jedna třetina výměry obce je zalesněná. Menší část plochy obce zabírají také louky (méně než jednu třetinu). Do CHKO Beskydy zasahuje pouze okrajová část obce.

Lichnov vznikl koncem 13. století jako typicky kolonizační ves lánového typu. Zakládací listina fojta Heřmana (údajně z roku 1293) se nedochovala a musíme vycházet z výsadní listiny fojta Pavla Kyče z roku 1539, která se na ni odvolává. Dle této listiny vydal původní privilegium fojtu Heřmanovi hrabě Jindřich z Příbora, jehož působnost na šostýnském panství a po smrti jeho otce Franka i na hukvaldském panství je doložena léty 1277 až 1307. První zmínky o Lichnově pochází z roku 1340, kdy byl jejím majitelem Přesek z Lichnova. Tvrz byla vybudována pravděpodobně ve 14. století v horní části obce na mírném návrší. V držení vladyků z Lichnova zůstal Lichnov až do r. 1498, když lichnovský statek získal zemský sudí krnovského knížectví – Hanuš z Voštic, jemuž přinesla Lichnov věnem jeho manželka, Žofie z Drahotuš, vdova po Mikuláši z Lichnova. V roce 1612 koupila zadlužený statek od Lichnovských krnovská komora. Zdejší tvrz tak přestala plnit funkci správního střediska, nebyla udržována a během 17. století zpustla. V 15. a 16. století zde byla těžba zlata, olova a železa.

Barokní farní kostel sv. Mikuláše pochází z roku 1730.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	dominance geograficky původních nebo tradičních kulturních druhů	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- sídlo v rovině - ve svahu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	zemědělská krajina velkoplošné struktury s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves
Dochovanost urbanistické struktury	částečně setřelá	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	vyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost architektonicky cenných staveb a dochovaných objektů lidové architektury	přítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	dělená záhumenice
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	není
Znaky negativně ovlivňující krajinný ráz	- pouze okraj obce v CHKO, bez výraznějších negativních znaků		

Další související poznámky

- Do CHKO zasahuje jen jižní hranice obce za železnici – kopec Pavlova horečka, pramenná část Krásného potoka a několik objektů na hranici s obcí Bordovice
- Interiérový krajinný prostor, v lokalitě Horečky rozptýlená zástavba respektující původní strukturu osídlení

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Možná dostavba v prolukách stávající zástavby nebo v návaznosti na ni v lokalitě Daremní
- Pro rekonstrukce platí zachování charakteru zástavby při respektování tradičních architektonických forem, prvků a materiálů
- V rámci rozptýlené zástavby podporovat tradiční charakter zahrad a využívání místně příslušných dřevin, nepovolovat další zástavbu a její zahušťování o nové objekty k bydlení (doplňují hospodářské objekty možné)
- Zamezit rozrůstání zástavby do pohledově exponovaných lokalit
- Nevymezovat nové velké plochy bydlení – pouze jednotlivé plochy s vazbou na stávající zástavbu
- Chránit a obnovovat nelesní rozptýlenou a liniovou zeleň
- Citlivě řešit případnou další výstavbu chat (lokalita Pod Horečkami)
- Nezahušťovat stávající rozptýlenou zástavbu v lokalitě Horečky

Lokalita Pod Horečkami na hranici CHKO

LUBNO

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Frýdlant nad Ostravicí	Katastrální území	Lubno
OKR	2. Lašsko	MKR	2. Lašsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	763/725/-	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

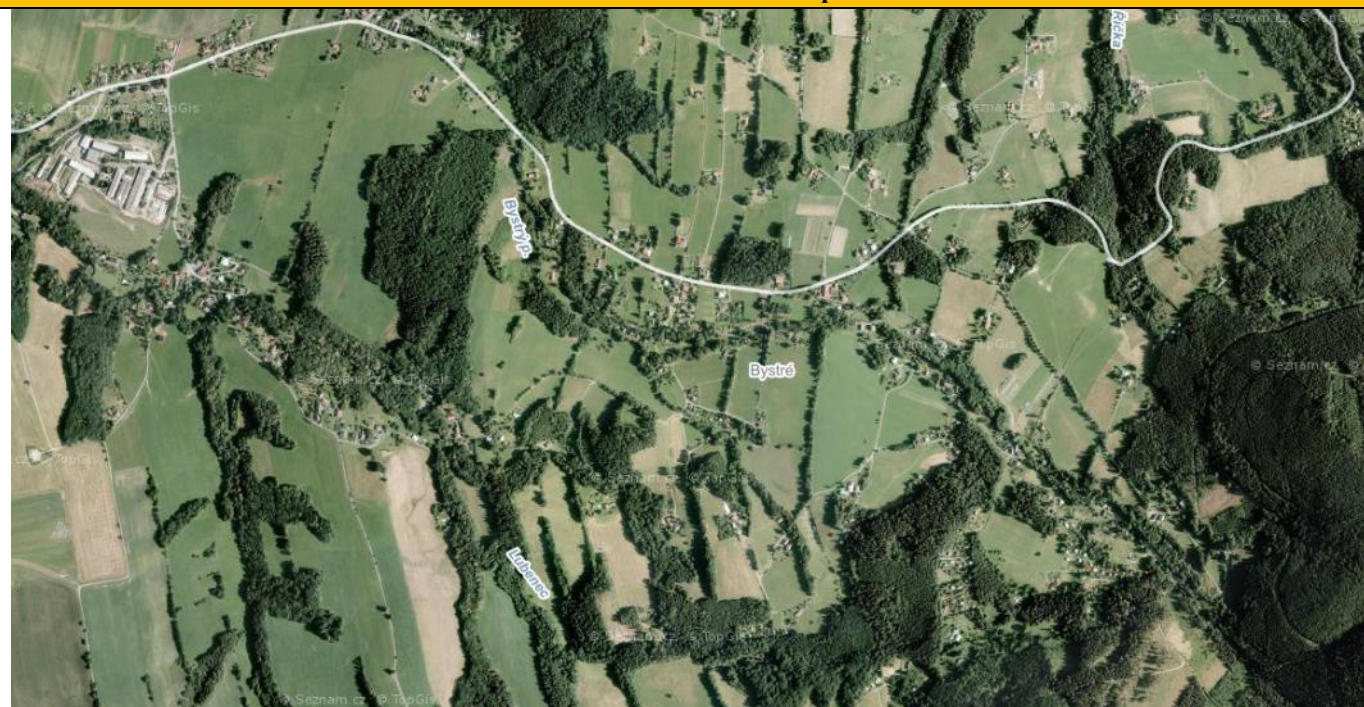
Stručná charakteristika sídla

Lubno je v současnosti místní částí Frýdlantu nad Ostravicí v okrese Frýdek-Místek. Nachází se asi 1,5 km na severovýchod od Frýdlantu nad Ostravicí. Rozkládá se u severovýchodního okraje města na pravém břehu řeky Ostravice. Od severního okraje obce se zvedá vrchol Bystré (416 m n. m.). V roce 2001 zde trvale žilo 517 obyvatel. První zmínka o obci Lubno je z roku 1281.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Lašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves
Dochovanost urbanistické struktury	- částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	- vyrovnaná hladina zástavby - s nevýraznou vedutou	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost architektonicky cenných staveb a dochovaných objektů lidové architektury	přítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	valašská záhumenice s úseky
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	není
Znaky negativně ovlivňující krajinný ráz	- pouze okraj obce v CHKO, bez výraznějších negativních znaků		

Další související poznámky

- CHKO zasahuje JV část k.ú. Lubno.
- výrazná nelesní zeleň, pastviny a remízky

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Pro rekonstrukce platí zachování charakteru zástavby při architektonickém výrazu korespondujícím s dochovanou architekturou
- V rámci rozptýlené zástavby nevymezovat nové velké plochy bydlení – pouze jednotlivé plochy s vazbou na stávající zástavbu.
- V rámci rozptýlené zástavby podporovat tradiční charakter zahrad a využívání místně příslušných dřevin.
- Chránit a obnovovat nelesní rozptýlenou a liniovou zeleň

Zástavba v okolí vrchu Kalvárie

Zástavba v okolí vrchu Kalvárie

LUŽNÁ

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Lužná	Katastrální území	Lužná u Vsetína
OKR	3.Valašsko	MKR	3.10 Hornolidečsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	791/828/615	Kategorizace zástavby sídla	I

HISTORICKÝ VÝVOJ

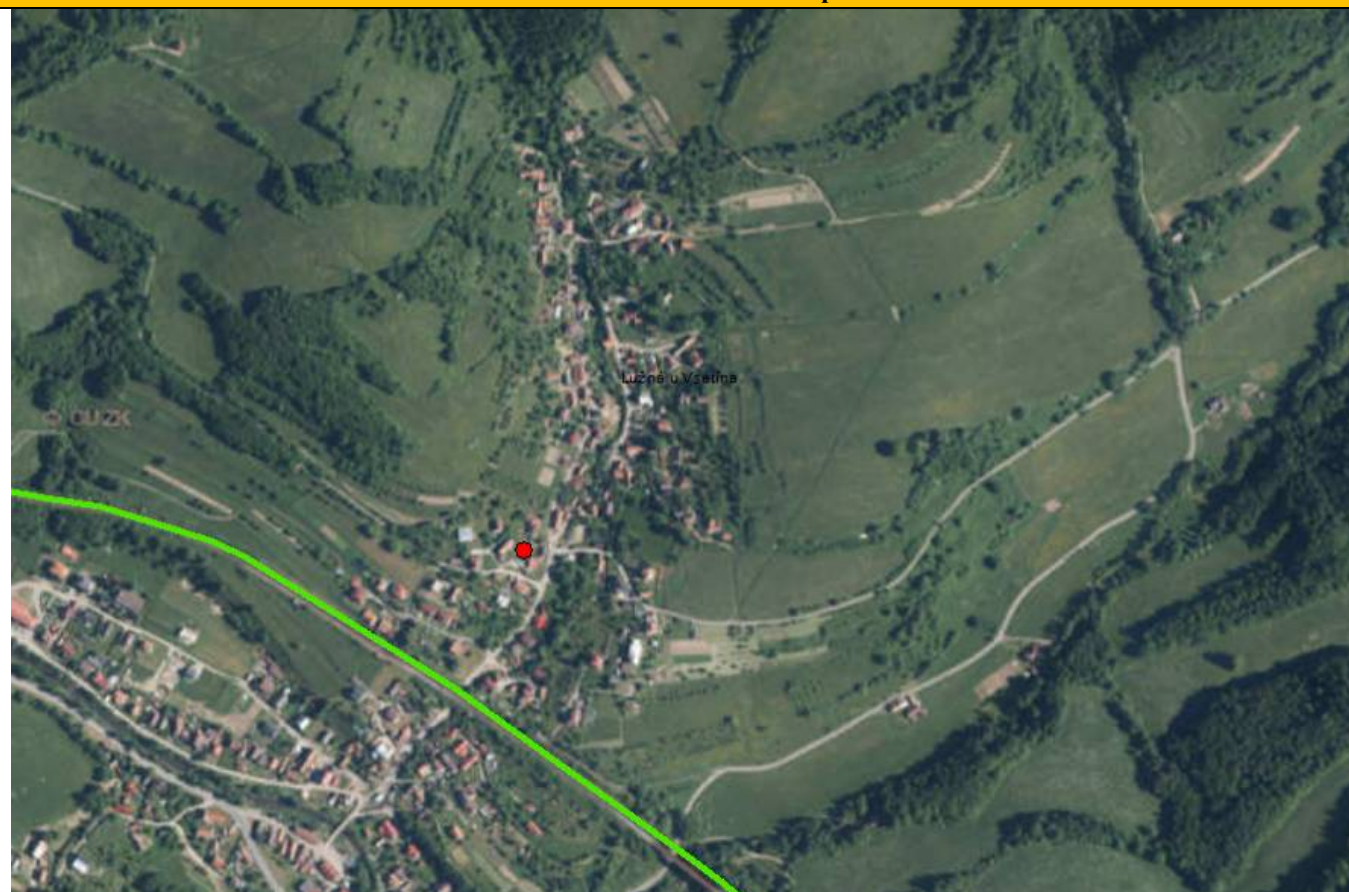
Stručná charakteristika sídla

Obec Lužná leží 11 km jižně od Vsetína. Katastr Lužné je rozdělen říčkou Senicí. Západní část patří do Vizovických vrchů, východní část za železniční trať už je součástí horského pásma Javorníků a patří do Chráněné krajinné oblasti Beskydy. Značnou část katastrálního území pokrývají lesy a louky. Již v předhistorickém období v místech této obce zřejmě vedla obchodní stezka podél říčky Senice od Moravské brány do Vlárského průsmyku a Pováží. Historická doba tu však začíná až v polovině 13. století, kdy byl Smilem ze Střílek založen klášter ve Vizovicích (r. 1261). Není známo, kdy obec Lužná vznikla, nejstarší písemná zpráva o ní je z roku 1511. Tehdy byla součástí brumovského panství. Turecko-tatarský vpád roku 1663 si údajně vyžádal v Lužné velké ztráty na životech i majetku. Začátkem 18. století kraj trpěl častými nájezdy uherských povstalců, kteří 7. května 1704 přepadli, vyplenili a vypálili také Lužnou, kde zůstala stát jen tři stavení. Lužňané pracovali kromě zemědělství převážně v lesích, při zalesňování, kácení a svázení dřeva, dovážce dřeva na pily, sušení sena pro panské koně apod. Významný a dlouhodobý zdroj obživy získalo chudé Valašsko stavbou železniční trati z Hranic n. M. do Bylnice v letech 1923 - 1928. Přes údolí na okraji obce byl na trati vybudován viadukt, jehož základy se kopaly do hloubky 8 - 11 metrů. Po válce stále více občanů obce nacházelo zaměstnání v průmyslových podnicích v okolí - ve Vsetíně nebo ve Zlíně. Obec se člení na různé části, z nichž nejvýznamnější jsou: Horňansko, Dolňansko se zástavbou po pravém břehu Senice, zástavba po pravé straně silnice I/57 ve směru na Lidečko a z pasek zejména Neratov, Vráblovky a Žídkovy paseky, Mužíkov a Štědroňov.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady) dominance geograficky původních nebo tradičních kulturních druhů	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu - na úpatí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	záhumenicová řadová ves, dvorcová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s převažujícím tradičním výrazem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické – zejména díky vysokému podílu dochovalé lidové architektury, disharmonické – místně novodobá zástavba výrazně odlišná od tradičních staveb
Funkční vztahy zástavby a krajiny	převažuje působení harmonické, převažují tradiční funkční vztahy	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	valašské záhumenice s úseky (dělené záhumenice) / nepravá traťová plužina

Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	žádný
Znaky negativně ovlivňující KR	- žádné		
Další související poznámky			
<ul style="list-style-type: none"> - Lužná v CHKO splňuje v koncentraci kulturních, historických a krajinných hodnot předpoklady k vyhlášení vesnické památkové zóny - Zástavba Lužné je typická vysokým podílem dochované lidové architektury a dochovanou urbanistickou strukturou (včetně zahrad s vysokým podílem vzrostlé zeleně) - Negativním jevem v zástavbě Lužné je výstavba rodinných domů nerespektující dochovaný charakter zástavby v obci - V CHKO se dále nachází několik samot a osad s mnoha staveními využívanými k rekreaci, viz foto 			
PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR			
<ul style="list-style-type: none"> - V Lužné by nová výstavba rodinných domů měla být možná pouze s dodržáním tradičních architektonických forem, prvků a materiálů (půdorysný tvar, výška, tvar střechy, materiály a barevnost) - Formy a architektonický výraz staveb budou posuzovány individuálně vzhledem k vizuálnímu projevu v krajině a ke kontextu s okolní zástavbou - Je třeba vyloučit stavby, které by měřítkem, formou, materiálem nebo barevností vytvářely nový znak vizuálního projevu sídla v krajině - Bude zachována historická struktura zástavby, nevymezovat nové velké plochy bydlení – pouze jednotlivé plochy s vazbou na stávající zástavbu, případně možné využít historických stavebních míst - Zachovat charakter tradičních zahrad a sadů - Zajistit ochranu mimolesní krajinné zeleně - Nepropojovat zástavbu sídel Lužné a Valašské Polanky – zachovat vzájemný odstup sídel podél toku Senice. 			

Dochovaná lidová architektura v obci Lužná

Nová zástavba tvoří k dochovaným stavbám nevhodný kontrast, především svou barevností a objemem staveb

V osadách a v údolí Luženky je frekventované využívání původních objektů k rekreačním účelům

MALÁ BYSTRICE

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Malá Bystřice	Katastrální území	Malá Bystřice
OKR	3. Valašsko	MKR	3.6 Bystřicko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	777/476/299	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Obec Malá Bystřice leží asi deset kilometrů severovýchodně od Vsetína, uprostřed Vsetínských vrchů jižně od údolní přehrady Bystřička a středem území obce protéká potok Bystřička. Katastrální území této vesnice se rozkládá v nadmořské výšce 385 - 744 m s průměrem 610 m n. m. Nejnižším bodem obce je hladina údolní přehrady Bystřička (část katastru prochází koncem přehrady) a nejvyšším je Prostřední vrch (744 m). Dvě třetiny plochy katastru obce jsou pokryté lesem. Orná půda zabírá pouze čtyři procenta a menší část plochy obce zabírají také louky (méně než jednu třetinu).

Pasekářské usedlosti zde vznikaly asi od poloviny 16. století. Obec vznikla kolem r. 1620 z rozptýlených pasekářských usedlostí, které tu zakládali poddaní z rožnovského panství. Roku 1629 se již dělal rozdíl mezi Velkou (dnes Valašskou) Bystřicí a Malou Bystřicí, neboť se hovoří o Bystřičkách. Název obce je odvozen od říčky Bystřice, tj. říčky s prudkým, bystrým tokem. Obyvatelé se zabývali převážně zemědělstvím a chovem dobytka, ale také prací v lese a menší výrobou například dřevěného nářadí, šindelů, kapesních nožů, metel a okřínů na chleba.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v táhlém údolí - ve svahu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb, s tradičním výrazem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	s nevýraznou vedutou	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	úseková plužina

Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	nevýrazné	Výrazný horizont	pohledový	výrazné zalesněné a zalučněné svahy údolí Malé Bystřičky, podél níž (a silnice III/05735) je koncentrovaná převážná část zástavby obce
Znaky negativně ovlivňující KR	- žádné			
Další související poznámky				
<ul style="list-style-type: none"> - Do CHKO spadá východní část obce za silnicí III/05735 vedoucí ze Vsetína k místní části Buš - Zástavba obce (místní části) leží z převážné části v údolí podél toku Malá Bystřička, na území obce se nachází velké množství osad a samot - Sídlo v údolí Malé Bystřičky zahrnuje krajinné prostory se zástavbou, která nevyniká významnými urbanistickými ani architektonickými či památkovými hodnotami, urbanistická struktura sídla jako celku je však zachována - Osady spadají do kategorií II. (převažující) a III., jsou přítomny osady, ve kterých je dochovaná rázovitá struktura zástavby či zástavba, která výrazně dotváří hodnoty krajinné scény, a osady, které nevynikají ani urbanistickými ani architektonickými hodnotami (viz foto) - Nad zástavbou u místní komunikace směrem na Santov nachází zemědělský areál, který však v kontextu nové zástavby nepůsobí výrazným rušivým dojmem - Místy dochované stopy tradičního obhospodařování krajiny (kamenice) - Zachovaná struktura krajiny – remízy, meze, udržované bezlesí 				
PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR				
<ul style="list-style-type: none"> - Doplnění a přestavba struktury sídla musí být směřována k vytvoření nových hodnot harmonie měřítka a vztahů v krajině – při výstavbě na území CHKO je žádoucí regulovat barevnost střech a fasád, hladinu zástavby (max. dvě nadzemní podlaží) a při vymezování ploch bydlení s více než 2 domy vyžadovat zpracování regulačního plánu nebo studie - Dostavbu směřovat hlavně do proluk v hlavním údolí, přičemž je nutné zamezit nadměrnému zahuštění zástavby s respektováním tradičních zahrad - Charakter nových staveb by neměl vytvářet měřítkově, hmotově a barevně cizorodé prvky venkovskému prostředí - Citlivě řešit oplocování pozemků - Osady a samoty: <ul style="list-style-type: none"> ▪ bude respektována historická struktura zástavby ▪ je nutné omezit zásahy ovlivňující siluetu sídla ▪ je třeba přizpůsobit hmotové a materiálové řešení charakteru zástavby – respektování tradičních architektonických forem, prvků a materiálů 				

Osada Zzulka s novodobou zástavbou bez zřetelných architektonických hodnot zařazená do kategorie II

Zástavba v osadě Pohořelisko zařazená do kategorie II, kde charakter urbanistické struktury a charakter zástavby spoluvytvářejí ráz krajiny

Stavby v osadě Santov zařazené do kategorie I, urbanistická struktura a charakter staveb dotváří hodnoty krajinné scény

Osada v Okluce zařazená do kategorie I s původními stavbami a dochovanou rázovitou strukturou zástavby

MALÉ KARLOVICE

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Velké Karlovice	Katastrální území	Malé Karlovice
OKR	3. Valašsko	MKR	3.9. Údolí Vsetínské Bečvy 3.10. Javorníky
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	1678/732/-	Kategorizace zástavby sídla	I, II

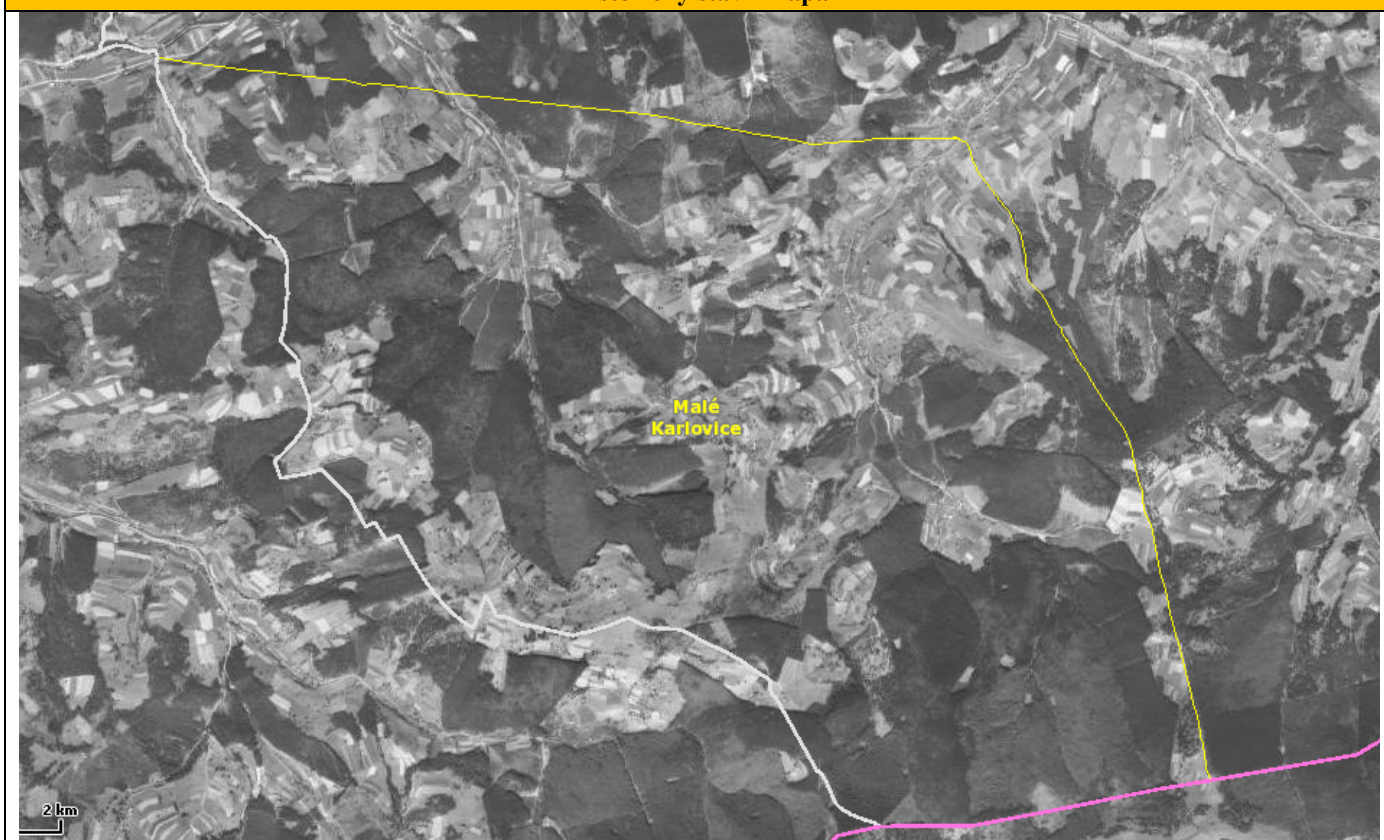
HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

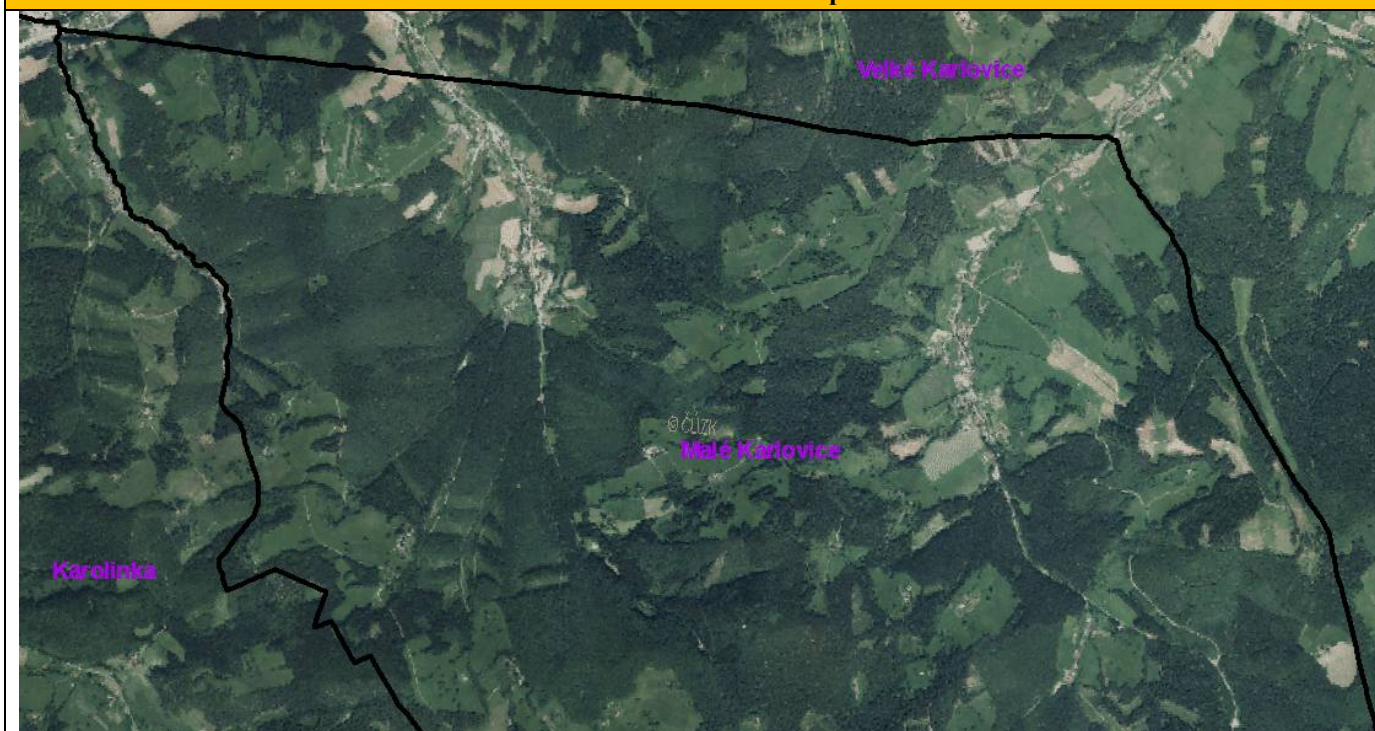
Malé Karlovice jsou součástí Velkých Karlovic, jejichž historie je popsána v samostatné kartě.

V roce 1774 byly Karlovice rozděleny na Velké a Malé. Spor prý ukončila sama Marie Terezie, která si dala předložit katastrální mapu a nakreslila hranice mezi oběma panstvími. V roce 1966 došlo k opětovnému sloučení Velkých a Malých Karlovic do jedné obce - Velké Karlovice. Zároveň došlo k oddělení Zadní Stanovnice od Malých Karlovic a jejímu připojení k obci Karolinka.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu - v táhlém údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves
Dochovanost urban. struktury	dochovaná	Převažující charakter zástavby	s převažujícím tradičním výrazem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	s nevýraznou vedutou	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	valašská záhumenice s úseky
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	V rámci obce málo výrazný
Znaky negativně ovlivňující KR	- žádné		

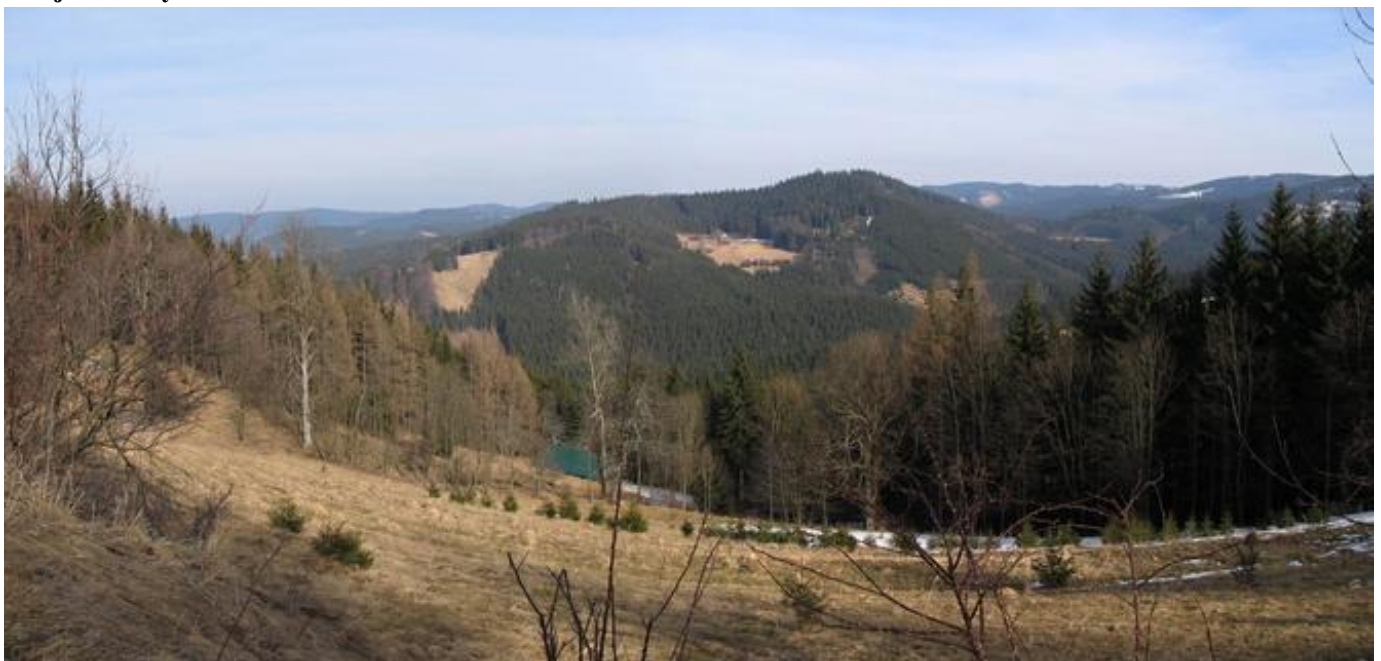
Další související poznámky

- Místy absence obhospodařování a nevhodné zalesňování, ale dosud velmi cenné partie při hřebeni
- V zahuštěných částech údolí postupná ztráta tradičního charakteru - nevhodné výsadby, oplocení, nevhodné rekonstrukce
- Kaplička, dřevěné sochy a řada historizujících staveb v centru obce v Pluskovci
- Řada lokalit v krajinářsky hodnotných místech se zachovalou zástavbou

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- V lokalitách s vyšší koncentrací zástavby (dvě hlavní údolí) akceptovatelné vymezovat nové plochy bydlení – jednotlivé plochy pro 1-2 domy s vazbou na stávající zástavbu, v prolukách a adekvátně velkým pozemkem. Zohledňovat velikost okolních pozemků. Nesměrovat nové rozvojové plochy do pohledově exponovaných svahů nad údolí.
- Zajistit ochranu krajinné zeleně a citlivě řešit oplocení pozemků. Zachovat proluky mezi plochami zástavby, podpořit extenzivní charakter zahrad.
- V odlehlejších lokalitách ve II. zóně CHKO a v malých osadách či samotách je nová výstavba (kromě citlivých přístaveb) nevhodná s výjimkou historických stavebních míst. Podporovat v těchto lokalitách hospodaření, zajištění základní infrastruktury, citlivě řešit oplocení a velmi citlivě rekonstrukce stávajících objektů.
- Nevhodné jsou nové lokality s chatovou výstavbou.
- Zabezpečit ochranu cenných lidových staveb a památkově chráněných objektů – důsledně prosazovat kvalitní rekonstrukce.
- Podporovat zachování zemědělského hospodaření v krajině – louky, pastviny, sady, chov ovcí ...
- Nepovolovat osvětlování sjezdovek v nočních hodinách

Krajina Malých Karlovic

Zdroj: www.mapy.cz – Roman Zikmund

MALENOVICE

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

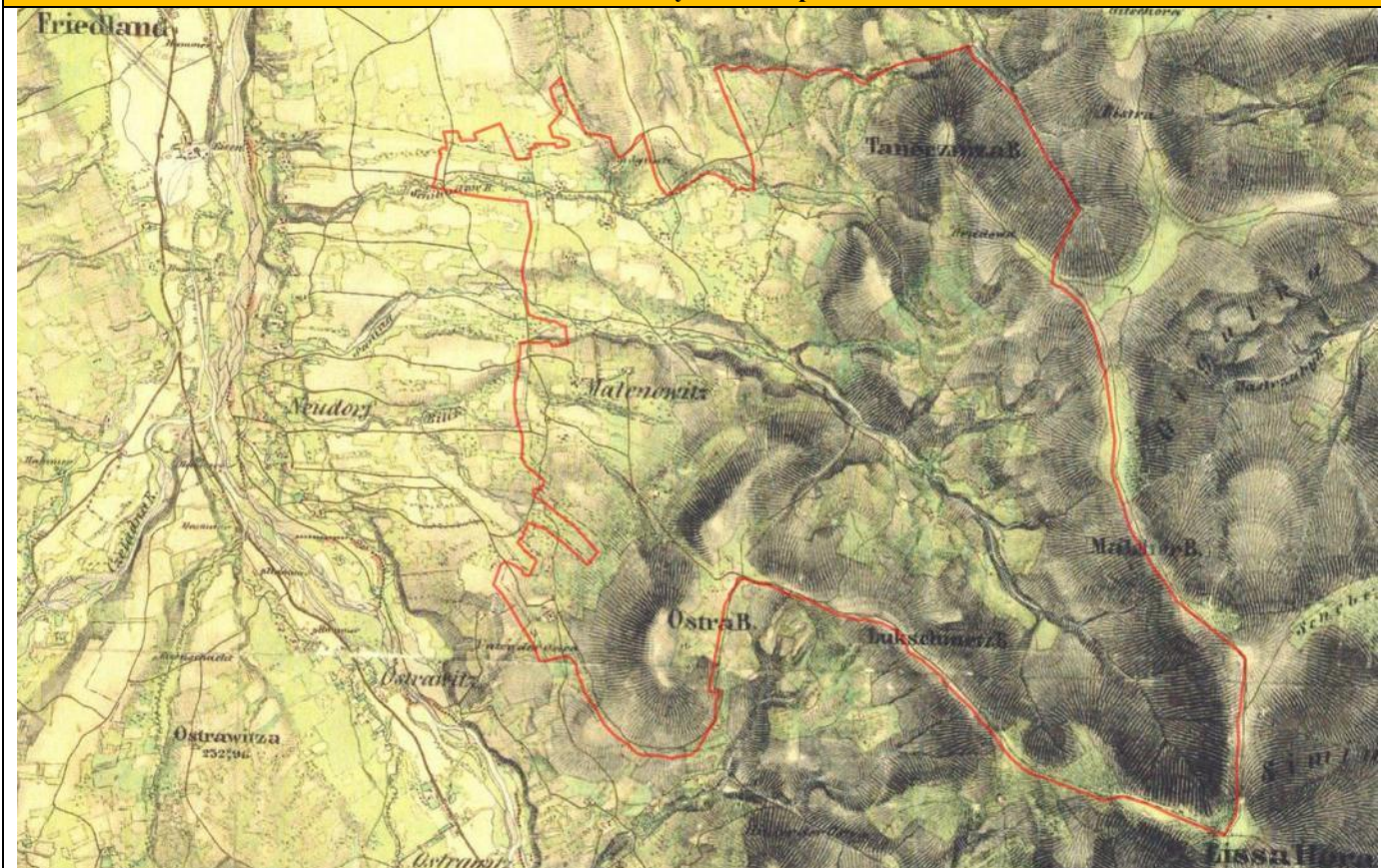
Obec	Malenovice	Katastrální území	Malenovice
OKR	2. Lašsko	MKR	2. Lašsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	624/487/707	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

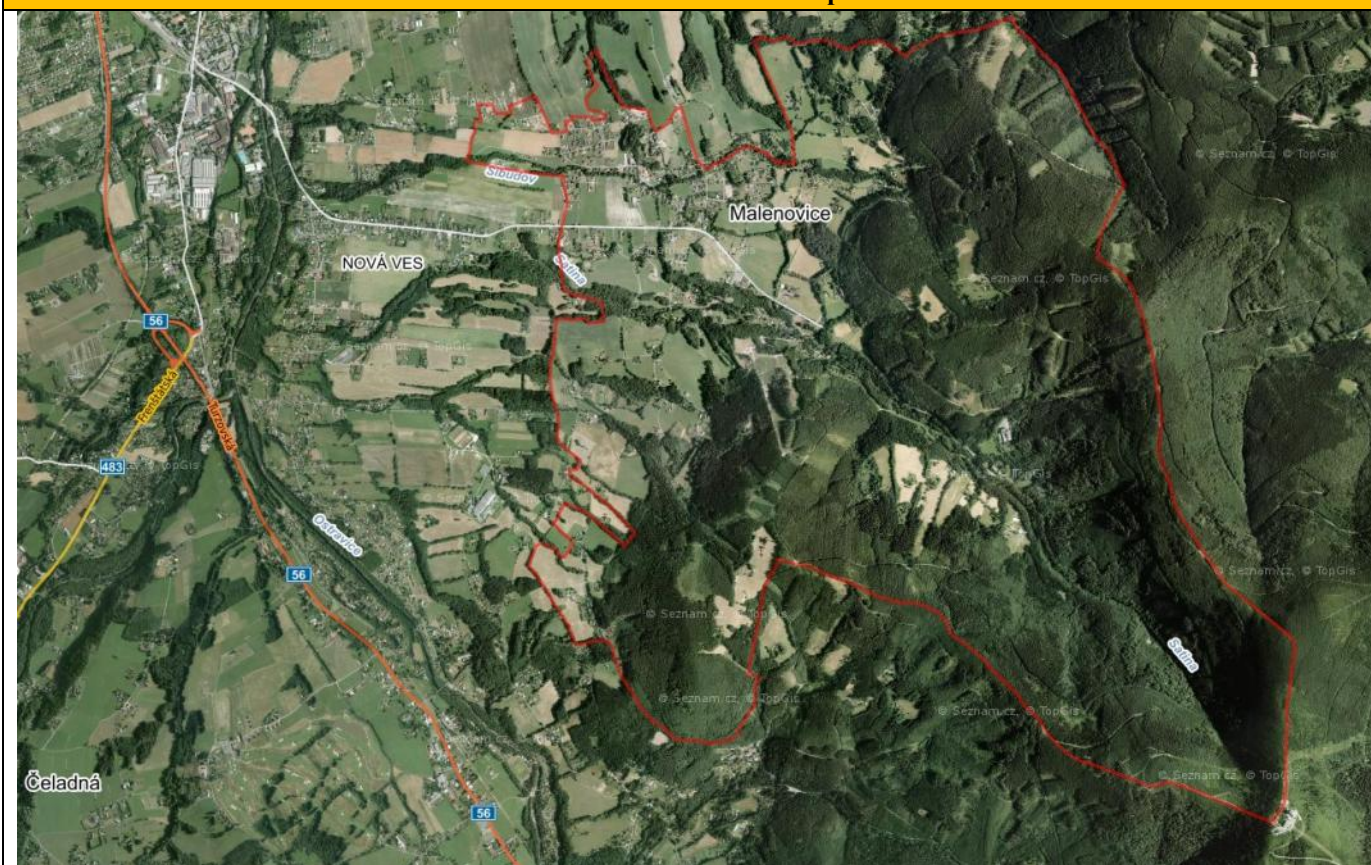
Stručná charakteristika sídla

Malenovice leží v průměrné výšce 510 m n. m. První zmínku o obci nalezneme v historických pramenech v roce 1611. Trvalý pobyt na území této obce má úředně hlášeno kolem 707 obyvatel. Celková katastrální plocha obce je 1 264 ha, z toho orná půda zabírá pouze 4 %. Dvě třetiny katastru obce jsou pokryté lesem. Menší část plochy obce zabírají také louky (méně než jednu třetinu). Malenovice jsou obklopeny Lysou Horou, Ivančenou, Staškovem, Ostrou, Velkou a Malou Hradovou, Tanečnicí a kopcem Borová. Kromě potoků Satiny, Sibudova a Bílého potoka neprotéká obcí žádná významná řeka. Přesné datum založení obce Malenovice se nezná. Z historických pramenů je patrné, že v roce 1610 založil Jan Bruntálský u Nové Vsi novou osadu Malenovice, zvanou též Malinov - podle velkého množství porostů malin v okolí. Kostel s farou na Kopci Borová z roku 1640 je zasvěcen svatému Ignáci z Loyoly, V letech 1799 - 1894 se v Malenovicích dobývala železná ruda. Jelikož však ruda obsahovala pouze 25 % železa a dolování se nevyplácelo, bylo v roce 1895 úplně zastaveno. Po druhé světové válce nastal odliv obyvatelstva do měst. Dne 1.1.1980 byly Malenovice přičleněny k Frýdlantu nad Ostravicí. Dne 24.11.1990 staly opět samostatnou obcí.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl vegetačních prvků v uličním parteru	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu - v rovině
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	zemědělská krajina maloplošné struktury s velkým podílem nelesní rozptýlené nebo liniové zeleně		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Lašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	dvorcová ves
Dochovanost urbanistické struktury	částečně setřená	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	- nevyrovnaná hladina zástavby - dominanta kostelní věže	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost architektonicky cenných staveb a dochovaných objektů lidové architektury	přítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	úseková plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	Lukšinec - Lysá hora - Kykulka
Znaky negativně ovlivňující krajinný ráz	- Řada dříve bezlesých ploch zarůstá lesem		

Další související poznámky

- CHKO zasahuje 2/3 území obce (z východu).
- Výraznou dominantou obce je kostel Sv. Ignáce z Loyoly na vyvýšeném místě v centru obce (není však na území CHKO)
- Chaty a obytné domy na úpatí Malé Hradové a Tanečnice
- Hodnotná odlehlá lokalita Na Staškově, pod Ostrou horou, včetně restaurace U Zbuja.
- Hotel Bezruč a přilehlé protější sjezdovky, údolí toku Satina
- Velké plochy MZCHÚ – přírodní rezervace, přírodní památky

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Pro rekonstrukce platí zachování charakteru zástavby při respektování tradičních architektonických forem a prvků
- Zamezit necitlivému rozrůstání nové zástavby navazující na hlavní část obce do pohledově exponovaných svahů
- Při plánování nových rozvojových ploch zachovat dominantu kostela sv. Ignáce z Loyoly, směřovat je především ve vazbě na hlavní část obce mimo území CHKO Beskydy
- Velmi citlivě řešit rozvoj rekreačních areálů (především lokalita Hutě) – omezit objekty na 2 patra, citlivé řešení parkovacích míst (případně zajistit dopravu), omezené osvětlení sjezdovek aj.)
- V lokalitách ve II. zóně CHKO nová výstavba (kromě citlivých přístaveb) nežádoucí s výjimkou historických stavebních míst.
- Další rozvoj chatových ploch je na území CHKO Beskydy nevhodná, možno směřovat na plochy mimo CHKO
- Chránit a obnovovat nelesní rozptýlenou a liniovou zeleň

Svahy naproti hotelu Petr Bezruč

Lokalita Na Staškově, pod Ostrou horou – restaurace U Zbuja

Lokalita Na Staškově, pod Ostrou horou

Hotel KAM na úpatí malé Hradové

MILÍKOV

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

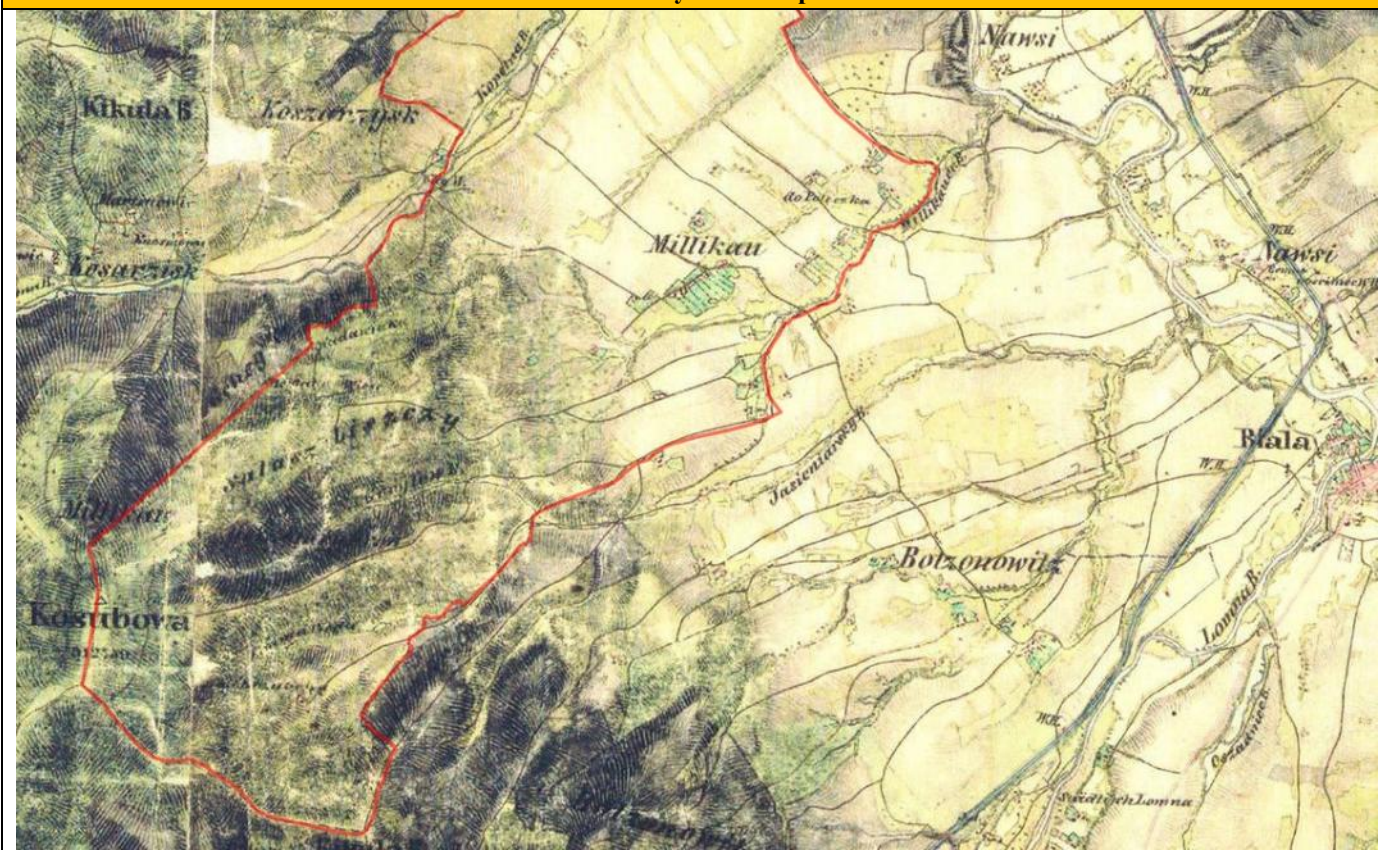
Obec	Milíkov	Katastrální území	Milíkov u Jablunkova
OKR	1. Těšínsko	MKR	1.2 Těšínské Beskydy
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	1525/992/1329	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

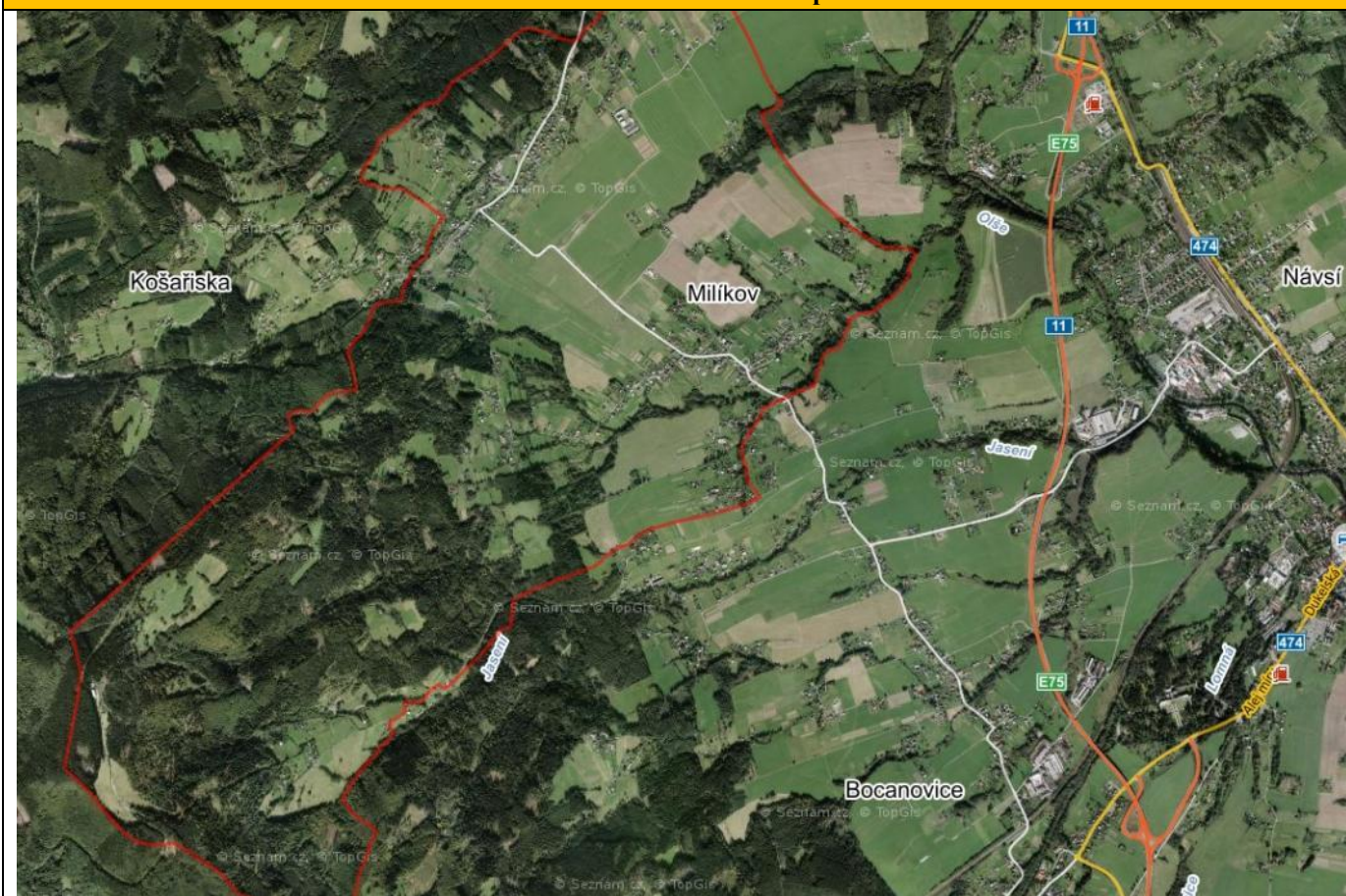
Stručná charakteristika sídla

Milíkov leží 5 km západně od Jablunkova, jižní hranice katastru probíhá mezi vrcholy Kozubové (982 m n. m.) a Malé Kykuly (780 m n. m.). Vesnice leží v průměrné výšce 420 metrů nad mořem. Obec tvoří dvě samostatné části - Dědina a Paseky. V obou je hustá zástavba rodinných domků a hospodářských usedlostí, některé jsou rozptýleny až k úpatí hory Kozubové. Katastrem obce protékají jako dva hlavní vodní toky potoky- Milíkov, Kopytná, a takřka třetina plochy obce je pokryta lesy. Obec vznikla pravděpodobně v průběhu 16. století, první písemná zmínka pochází z roku 1525. Milíkov vždy býval typickou rolnícko-pasteveckou obcí a až do poloviny 19. století bylo téměř výhradním zaměstnáním obyvatel obce nevýnosné horské zemědělství a práce v lese. V roce 1980 byl Milíkov administrativně spojen s Bystřicí, v 90. letech 20. století se opět osamostatnil.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu - v údolí nebo kotlině
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek, harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Slezsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	silniční ves
Dochovanost urban. struktury	částečně setřená	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické (v enklávách), disharmonické (na svazích a horizontech)
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	nepravá traťová plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	Kozubová – Malá Kykula
Znaky negativně ovlivňující KR	- vysílač mobilního operátora		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá většina území obce (kromě severovýchodní části území)
- Nevhodně situovaná nová zástavba, thujové ploty.

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Nové rozvojové plochy směřovat přednostně do území obce mimo CHKO Beskydy, případně citlivě v návaznosti na stávající hlavní lokality
- Pro rekonstrukce platí zachování charakteru zástavby při respektování tradičních architektonických forem a prvků
- V lokalitách ve II. zóně CHKO nová výstavba (kromě citlivých přístaveb) nežádoucí s výjimkou historických stavebních míst.
- V rámci rozptýlené zástavby podporovat tradiční charakter zahrad a využívání místně příslušných dřevin. Citlivě řešit oplocování pozemků.
- Chránit a obnovovat nelesní rozptýlenou a liniovou zeleň, současně zajistit údržbu nelesních ploch.

Chatová a obytná oblast mezi Milíkovem a obcí Košařiska, vysílač

Chalupa v části Banát

Lokalita Pod Kozubovou

MORÁVKA

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Morávka	Katastrální území	Morávka
OKR	1. Těšínsko	MKR	1.2. Těšínské Beskydy 1.3 Zadní Hory
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	8793/6847/1155	Kategorizace zástavby sídla	I/II

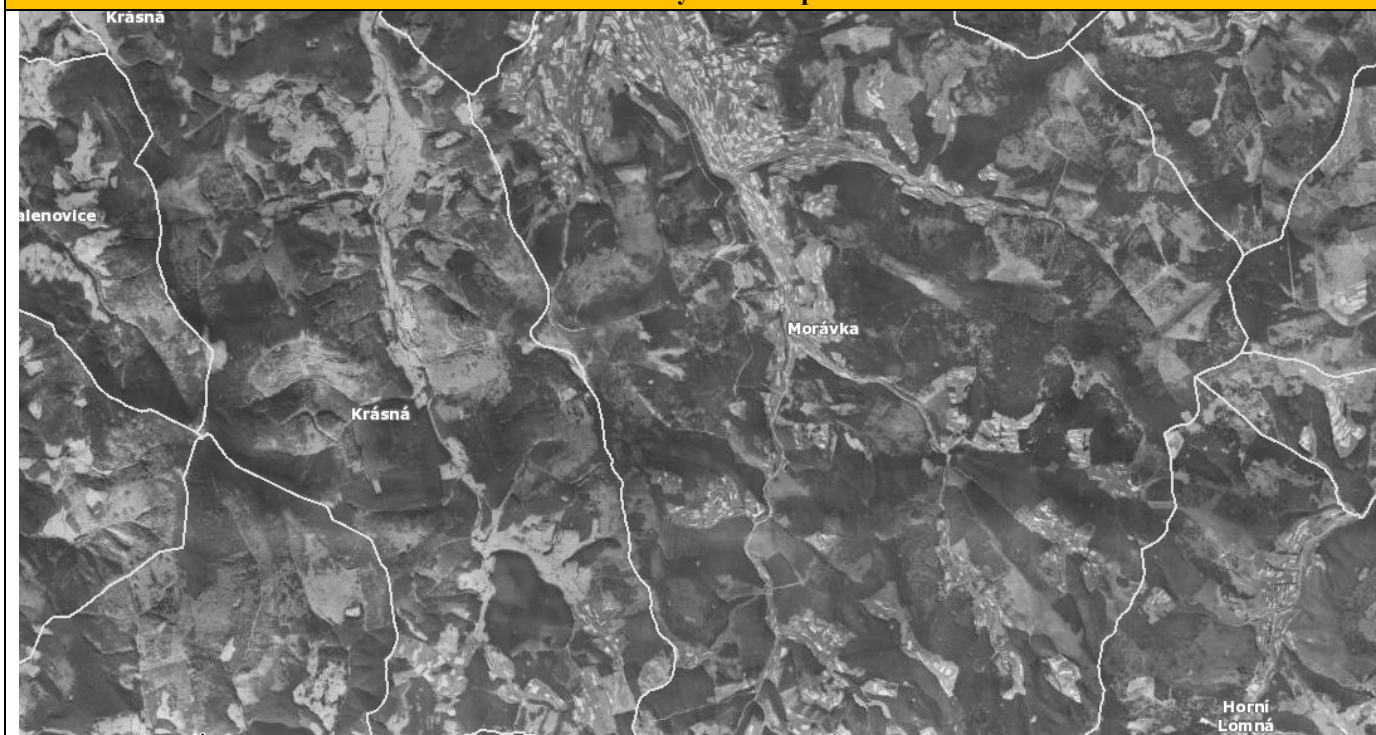
HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

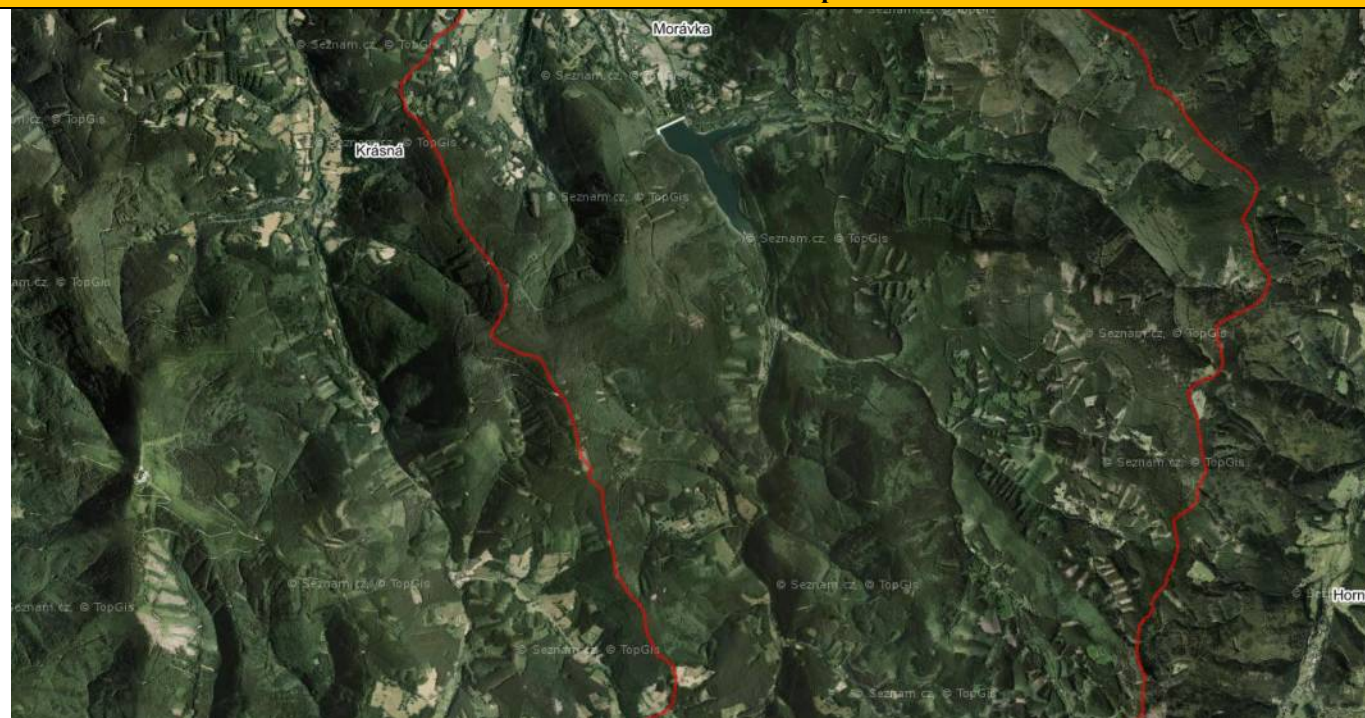
Morávka leží v průměrné výšce 520 m n. m., rozkládá se po obou březích stejnojmenné řeky. První zmínku o obci nalezneme v historických pramenech v roce 1615. Úředně žije v katastru této vesnice zhruba 1150 obyvatel. Celková katastrální plocha obce je 8 735 ha, z toho orná půda zabírá pouze 1 %. Čtyři pětiny katastrální výměry obce jsou porostlé lesem. Vzhledem ke geografické poloze bychom našli v obci velmi málo ploch s travním porostem. Morávka je obcí s největším katastrem v Beskydech (části obce: Vlaské, Vojkovština, Dolinky, Vysuté, Malé Lipové, Velké Lipové, Slavíč, Uspolka, Kocuří, Lúčka, Byčinec, Křížové cesty, Ježánky, Nytrová, Skalka, Kotly).

Za II. světové války se občané aktivně zapojili do odboje proti fašismu. Obec Morávka obdržela v roce 1971 za protifašistický odboj Československou cenu míru a byl jí udělen titul "Partyzánská obec".

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace, původní druhy	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v rozlehlé kotlině - v sevřeném údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	převaha lesních porostů		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Slezsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	dvorcová ves
Dochovanost urbanistické struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb, na pasekách s tradičním výrazem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	vyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické v hlavním údolí, harmonické v bočních údolích
Funkční vztahy zástavby a krajiny	disharmonické v hlavním údolí, harmonické v bočních údolích	Přítomnost architektonicky cenných staveb a dochovaných objektů lidové architektury	přítomny
Přítomnost památkově chráněných objektů a území	přítomny	Typ plužiny	úseková plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hospodářského využití či jiné kultivace krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	Výrazné – Travný, Ropice, Smrčina, Kalužný vrch, pohraniční pásmo
Znaky negativně ovlivňující krajinný ráz	<ul style="list-style-type: none"> - Nevhodné umístění nové zástavby pod nádrží - Absence průhledů na vodní plochu nádrže (zejména z dopravní trasy kolem přehrady) - Přehradní hráz tvořící pohledovou dominantu - Občas nevhodné nebo chátrající objekty v jinak zchovalých lokalitách – např. objekt hostince na Bebku aj. 		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá celá obec
- Zcela odlišný charakter hlavního údolí Morávky (setřená urbanistická struktura, novodobý charakter zástavby) a bočních údolí přítoků (urbanistická struktura částečně dochovaná, zástavba s tradičními prvky)
- Krajinářsky nejcennější jsou lokality nad stávající přehradou, které jsou široce rozptýlené po jinak zalesněných svazích
- Krajinářsky cenné travnaté plochy pod přehradou alespoň částečně harmonizují pozměněnou krajinu

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Další zástavba ve větším rozsahu přijatelná především v hlavním údolí pod přehradou v návaznosti na stávající zástavbu při respektování tradičních architektonických forem, prvků a materiálů.
- V lokalitách rozptýlenější zástavby navazující na centrální část obce (např. lokality Vlaské, Dolinky, Haferník aj. nevymezovat nové větší plochy bydlení – pouze jednotlivé plochy pro 1-2 domy s vazbou na stávající zástavbu a adekvátně velkým pozemkem. Současně zohledňovat velikost okolních pozemků.
- V lokalitách nad přehradou je akceptovatelná velmi citlivá individuální dostavba jednotlivých objektů (respektive vymezení jednotlivých ploch) v některých lokalitách s vyšší koncentrací zástavby podél toků v návaznosti na stávající zástavbu. Naopak v lokalitách ve II. zóně CHKO a v malých osadách či samotách je nová výstavba (kromě citlivých přístaveb) nežádoucí s výjimkou historických stavebních míst.
- Nevhodné jsou nové lokality s chatovou výstavbou, ve stávajících chatových lokalitách případně nové stavby regulovat s ohledem na charakter konkrétní lokality.
- Zachovat proluky mezi plochami zástavby, nespojovat zástavbu do ucelených celků.
- Zachování charakteru zástavby při respektování tradičních architektonických forem prvků a materiálů
- V rámci rozptýlené zástavby podporovat tradiční charakter zahrad a využívání místně příslušných dřevin. Citlivě řešit oplocování pozemků.
- Dostavba v hlavním údolí Morávky musí být rozvržena tak, aby respektovala tradiční strukturu a dotvářela strukturu tam, kde dosud probíhala výstavba živelně
- Nežádoucí je propojení zástavby v Morávce se zástavbou v Pražmě – nevymezovat v tomto prostoru nové plochy pro bydlení ani výrobu.
- Nevhodné rozšiřování zástavby do pohledově exponovaných svahů.

V části obce nad přehradou je velká řada krajinářsky hodnotných lokalit se zachovalou architekturou, z nichž část je doposud obývaných

Pohled na centrální část obce od přehradní hráze

Zástavba nad Morávkou stoupající do pohledově exponovaného svahu

MOŘKOV

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Mořkov	Katastrální území	Mořkov
OKR	4. Kravařsko	MKR	4.1. Kravařsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	1315/1838/2523	Kategorizace zástavby sídla	III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Mořkov leží v průměrné výšce 360 m n. m. Začátky obce spadají do konce 13. století, a tím se řadí k nejstarším obcím novojičínského okresu. První zmínku o obci nalezneme v historických pramenech v roce 1411. Na katastrálním území této obce má nahlášený trvalý pobyt 2523 obyvatel. Celková katastrální plocha obce je 1 072 ha, z toho orná půda zabírá 40 %. Asi jedna třetina katastru obce je porostlá lesem. Vzhledem ke geografické poloze bychom našli v obci velmi málo ploch s travním porostem.

Historickým základem vzniku obce se stala lokalita "MURITZ", udělená v roce 1274 olomouckým biskupem Brunem, Mravíkovi lénem. V dalších letech pak sdílí obec osudy panství štramberského, patřícího pánům z Kravař. Na jejich listině se v roce 1411 poprvé objevuje název Morcov. V 16. století je zaznamenán v obci svobodný dvůr, z něhož pocházel rytíř Jan Jeřábek z Mořkova, a znak Jeřábků se zachoval v kapličce na ulici U kaple. Panství štramberské bylo vystřídáno panstvím novojičínským. K nejstarším budovám v obci patří kostel sv. Jiří, o němž je první zmínka z roku 1587. Hlavní oltář z roku 1667 byl obnoven v roce 1833. Do dnešní podoby byl kostel přestavěn v roce 1878.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	méně vegetace	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- sídlo v rovině
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	převaha lesních porostů (v rámci území zasahující do CHKOB)		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (púdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves
Dochovanost urbanistické struktury	setřená	Převážující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	vyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost architektonicky cenných staveb a dochovaných objektů lidové architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	záhumenicová plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	zalesněný hřeben jižně od obce
Znaky negativně ovlivňující krajinný ráz	- Menší výrobní areál u hranice CHKO Beskydy (IV. zóna)		

Další související poznámky

- Samotné sídlo leží za hranicí CHKO, v CHKO pouze velmi okrajově
- Do CHKO zasahují zemědělsky využívané svahy s minimálním podílem zástavby

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Možnost citlivého doplňování a rozvoje lokality obytné zástavby a výroby ve IV. zóně CHKO
- Pro rekonstrukce platí zachování charakteru zástavby při respektování tradičních arch. forem, prvků a materiálů
- Mimo současnou zástavbu ve IV. zóně nenavrhovat nové lokality pro výstavbu na území CHKO

Areál drobné výroby

MOSTY U JABLUNKOVA

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Mosty u Jablunkova	Katastrální území	Mosty u Jablunkova
OKR	1. Těšínsko	MKR	1.3 Zadní Hory
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	2346/3358/3838	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Mosty u Jablunkova leží v Jablunkovském průsmyku na trojmezí tří států – Česka, Polska a Slovenska. Vesnice se rozkládá asi třicet osm kilometrů jihovýchodně od Frýdku Místku a šest kilometrů jižně od města Jablunkov. Na východ od obce se táhne hřeben Gírové a na západ se rozprostírá pásmo Polomu. Více než polovina katastrálního území obce je porostlá lesem a orná půda pokrývá pouze jedenáct procent území.

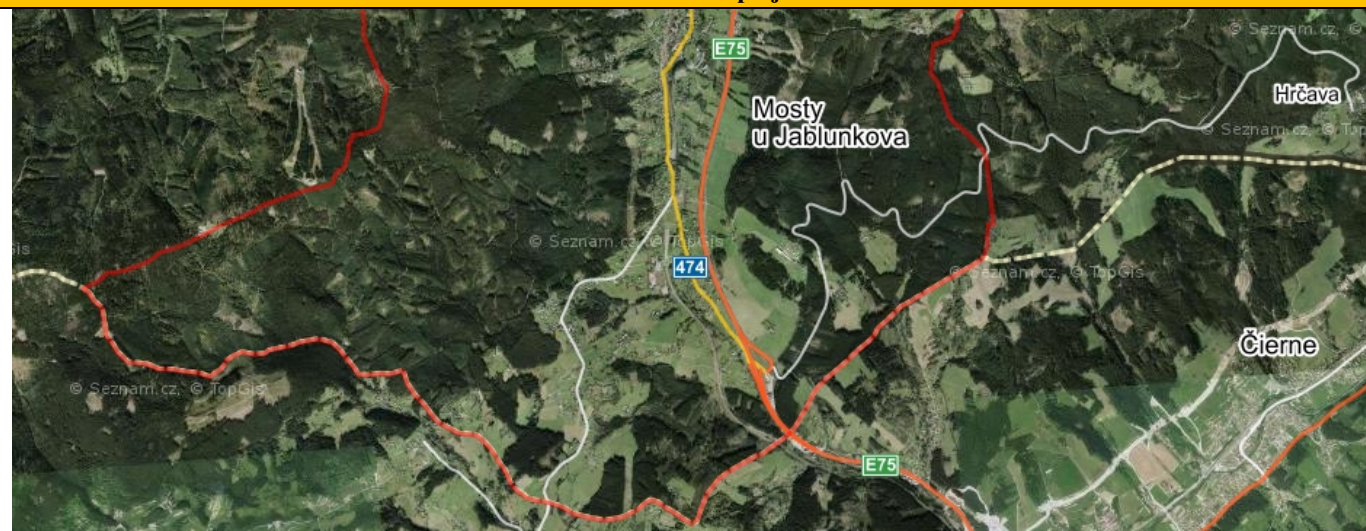
Ves byla založena na důležité obchodní cestě, tzv. měděné stezce, spojující Slezsko s Uhrami. S tím úzce souvisí i její název. Ten pravděpodobně pochází od velkého množství malých mostů a můstků spojující břehy potoků, potůčků a močálů. První historicky doložená zmínka o vzniku obce pochází z roku 1573. V roce 1578 bylo nad jablunkovským průsmykem postaveno opevnění Šance, které sloužilo jako obrana proti nájezdům Tatarů a Turků. Jde o barokní opevnění s dobře zachovalou stavební dispozicí, které bylo v 17. století přestavěno na pravidelný půdorys ve tvaru hvězdy. Jejich tehdejší podoba je na zbylých rozvalinách patrna dodnes. V době, kdy význam Šancí upadal, začal naopak vyrůstat jeden z dalších symbolů obce - tunel, vybudovaný v roce 1870 – kdysi strategická součást košicko-bohumínské železnice. Obyvatelstvo se živilo především pastevectvím a horským zemědělstvím.

Velmi rozlehlou obec lze rozdělit do tří částí – jsou to Dolní Mosty sousedící s Jablunkovem, Mosty centrum a Mosty Šance, které leží u hranice se Slovenskem.

Historický stav – mapa jižní části obce

Aktuální stav území – mapa jižní části obce

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	převaha lesních porostů		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Slezsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně setřena	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	s nevýraznou vedutou	Působení vnějšího obrazu sídla	převažuje harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	dělená záhumenice
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	nevýrazné	Výrazný pohledový horizont	Zalesněný hřeben Skalky
Znaky negativně ovlivňující KR	- bez výraznějších negativních znaků		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá pouze jihozápadní lesnatá část území obce. Hranice CHKO vede po silnici, v CHKO pouze menší část zástavby a několik odlehlejších usedlostí
- Lidská sídla v rámci CHKO jsou umístěna pouze v jižním cípu obce, blízko hranic se Slovenskem

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Zachování charakteru zástavby při architektonickém výrazu korespondujícím s dochovanou architekturou
- Mimo lokalitu Šance zachovávat rozptýlenou zástavbu, citlivě řešit oplocení pozemků, zachovávat krajinnou mílešni zeleň.
- Zajistit hospodaření na odlehlejších plochách bezlesí.
- Novou zástavbu doporučujeme umísťovat mimo území CHKO. V CHKO je přijatelné rozšiřování a zahušťování zástavby v lokalitě Šance.
- V odlehlejších lokalitách ve II. zóně CHKO nová výstavba (kromě citlivých přístaveb) nežádoucí s výjimkou historických stavebních míst.

Lokalita Motyčanka, vlevo sídlo správy Lesů ČR

Zástavba u cesty na Šance

Zástavba poblíž Jarošova potoka

NÁVSÍ

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Návsí	Katastrální území	Návsí
OKR	1. Těšínsko	MKR	1.1 Třínecko-Jablunkovsko 1.2 Těšínské Beskydy
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	1057/3306/3890	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

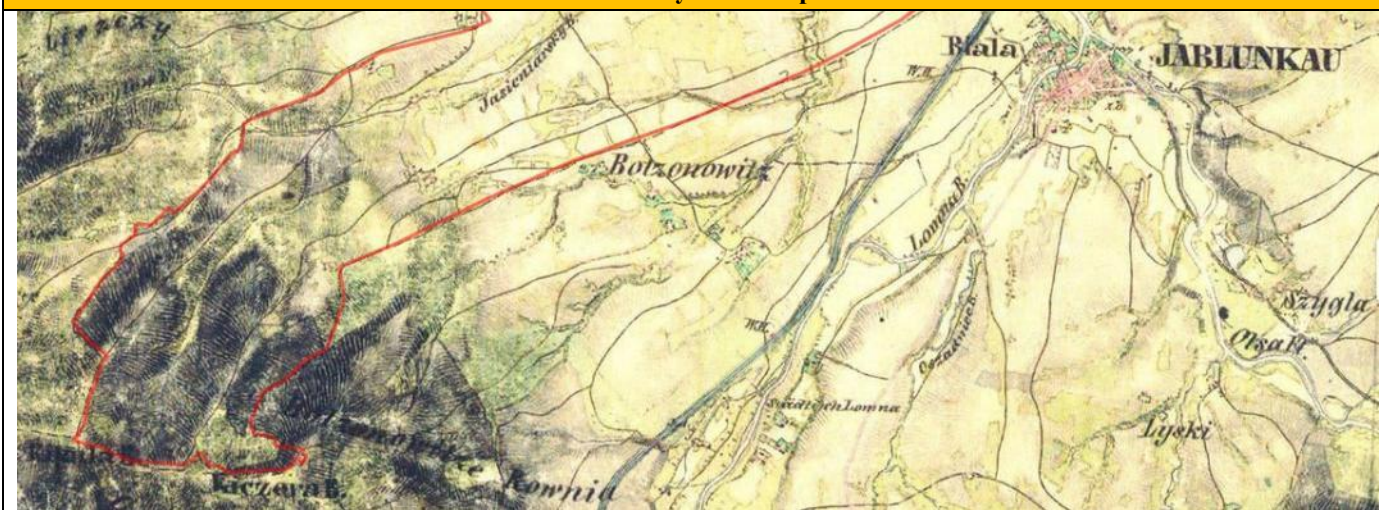
Stručná charakteristika sídla

Návsí se rozkládá asi třicet čtyři kilometrů východně od Frýdku Místku a dva kilometry severně od města Jablunkov. Protáhlý katastr obce se rozkládá od vrcholů Malé Kykule (789 m n. m.) a Malé Kyčery (745 m n. m.) na jihozápadě až na hřeben Velkého Stožku (978 m n. m.) na severovýchodě, kde tvoří státní hranici s Polskem. Centrum obce leží v údolí Olzy.

Krystalizační jádro obce Návsí se vytvořilo kolem tzv. volenství (nepoddanské zemědělské usedlosti) založeného podle privilegia těšínského knížete Václava z 31. prosince 1435. Toto místo zřejmě správně (katastrálně) příslušelo k Jablunkovu. Jako samostatná obec působilo Návsí až v druhé polovině 16. století. Název obce znamená, že Návsí představovalo jablunkovskou náves. Obyvatelé Návsí si doplňovali skromné zdroje obživy čerpané z podhorské rostlinné a živočišné výroby salašnictvím, které se mohutně rozvíjelo v 16. a 17. st. V 18. st. Poloha obce nad hlavní komunikační tepnou těšínského Slezska přispívala k rychlému rozvoji obce, kde se začali usazovat řemeslníci. Po rozpadu Rakouska-Uherska na konci 1. světové války došlo k novému územnímu dělení v této oblasti, přičemž Návsí bylo spravováno polskou stranou. K Československu bylo definitivně připojeno dne 28. července 1920.

Od 60. let 20. století bylo Návsí spojeno se sousedním Jablunkovem. Od roku 1994 je obec opět samostatná.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu - v táhlém údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Slezsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	silniční ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	vyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	dělená záhumenice/nepravá traťová plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	V CHKO Beskydy: Kozubová - Malá Kykula – Malá Kyčera
Znaky negativně ovlivňující KR	- žádné		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá západní výběžek území obce – lesnatá část leží v MKR Těšínské Beskydy, navazující část v MKR Třinecko-Jablunkovsko.
- Převažuje novodobý styl zástavby

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Větší nové plochy pro výstavbu doporučujeme lokalizovat mimo území CHKO. V rámci CHKO je akceptovatelné vymezovat citlivě nové plochy výstavby v rámci IV. zóny ochrany v lokalitách Jasení a Bočkov.
- Zamezit necitlivému rozrůstání nové zástavby navazující na hlavní část obce do pohledově exponovaných svahů
- V lokalitách ve II. zóně CHKO nová výstavba (kromě citlivých přístaveb) nežádoucí s výjimkou historických stavebních míst.
- Chránit a obnovovat nelesní rozptýlenou a liniovou zeleň

Lokalita Jasení

Lokalita Do Zvrтка

NOVÝ HROZENKOV

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Nový Hrozenkov	Katastrální území	Nový Hrozenkov
OKR	3. Valašsko	MKR	3.11. Údolí Vs.Bečvy 3.12. Javorníky
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	3635/2895/2661	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

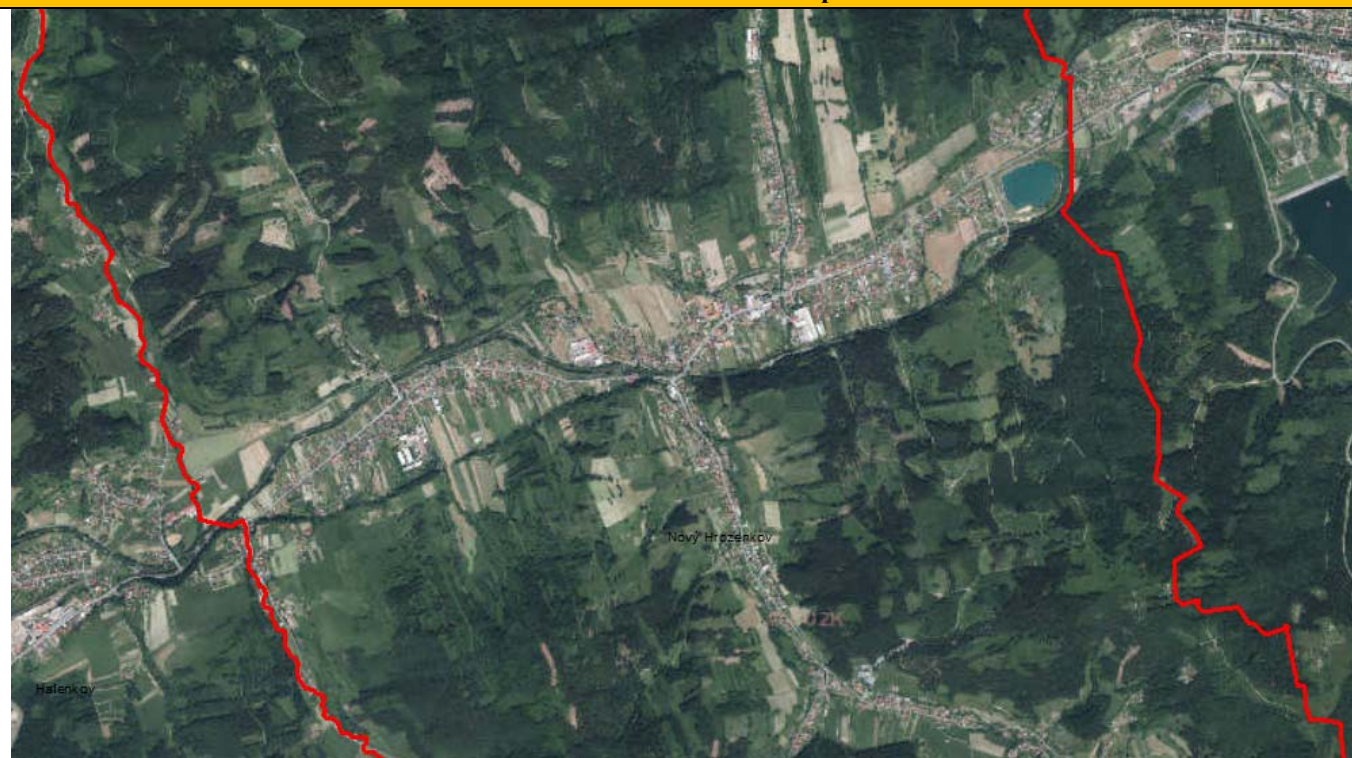
Městys Nový Hrozenkov leží 15 km jihovýchodně od Vsetína v údolí Vsetínské Bečvy, v průměrné výšce 453 m n. m. Více než 50 % výměry obce je tvořeno lesem. Menší část plochy obce zabírají také louky (méně než jednu třetinu) a orná půda tvoří pouze 4 %.

Až do roku 1649 byla tato obec součástí obce Hovězí a patřila do vsetínského panství. Uvedeného roku se oddělilo 41 pasekářských usedlostí a vytvořilo novou obec. Významné místo v historii Nového Hrozenkova mají neúspěšné valašské vzpoury proti robotě v druhé polovině 18. století. V 17. a 18. století museli Hrozenkovští bránit obec proti útokům z uherské strany hranice. Salašnický způsob chovu ovcí a primitivní zemědělství nestačilo uživit obyvatelstvo a počínaje r. 1885 se postupně mnoho obyvatel odstěhovalo. Prvním významným průmyslovým objektem byla sklářská huť, kterou v letech 1861 - 1863 vystavěl Samuel Reich. Snaha o využití dřeva z rozsáhlých lesů vedla k budování pil. Obec v nynější podobě vznikla roku 1949, kdy se od Nového Hrozenkova oddělila Karolinina Huť, přejmenovaná později na Karolinku.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady),	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v rozlehlém údolí - v sevřeném údolí (boční údolí)
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	zemědělská krajina maloplošné struktury s výrazným podílem nelesní rozptýlené zeleně		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	silniční ves
Dochovanost urban. struktury	částečně setřená	Převažující charakter zástavby	s převažujícím tradičním výrazem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	vyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	valašská záhumenice s úseky
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	nízké zalesněné svahy navazující na nivu Vsetínské Bečvy, v níž je koncentrována hlavní část zástavby
Znaky negativně ovlivňující KR	- skladovací areál ve střední části obce		

Další související poznámky

- Sídlo má převážně setřenou urbanistickou strukturu, vyskytují se zde stavby městského charakteru
- Dosud harmonický vztah zástavby a krajiny je ohrožen absencí obhospodařování a pronikáním zástavby městského charakteru do svahů a bočních údolí
- Paseky a svahy hlavního a bočních údolí jsou silně ohrožené zarůstáním a zalesňováním

- Hřeben Portáš – Kohútka již přesáhl únosnou hranici hustoty zástavby a z velké části ztratil charakter volné krajiny
- Venkovský charakter zástavby či dochovaný ráz krajiny a sídla je patrný pouze ve vyšších partiích
- Pozitivní dominantu obce tvoří kostel sv. Jana Křtitele, který je však do značné míry zakryt okolní zástavbou městského charakteru

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Nezahušřovat stávající zástavbu, zachovávat proluky mezi shluky staveb
- Charakter nových staveb (situovaných převážně v nivě Vsetínské Bečvy) by neměl vytvářet měřítkově, hmotově a barevně cizorodé prvky venkovskému prostředí – výšková regulace nové zástavby, regulace kubatury a tvaru staveb
- Nová zástavba by měla být navázána na existující zástavbu
- Nová zástavba by měla respektovat tradiční urbanistickou strukturu sídla – vyloučit satelitní zástavbu se soustředěnou urbanistickou strukturou s úzkými parcelami
- V bočních údolích je dostavba možná pouze na historických stavebních místech
- Zamezit rozrůstání zástavby do svahů
- Zamezit srůstání částí obce
- Zabezpečit ochranu cenných lidových staveb a památkově chráněných objektů a zbytků záhumenicové plužiny
- Osady: nenarušovat stávající stav staveb, které by hmotově a výškově výrazně narušovaly dochovaný ráz. Nová výstavba by neměla zásadně ovlivnit siluetu sídla.
- V osadách respektovat stávající urbanistickou strukturu, architektonický výraz staveb bude korespondovat s dochovanou architekturou

Novodobá zástavba, v popředí v CHKO architektonicky nevhodný bungalov

Negativní dominantu obce tvoří budovy skladovacího areálu ve střední části obce

Pohled na zástavbu městského typu ve východní části obce

Zástavba se zachovaným venkovským charakterem a harmonickým projevem v údolí Vranča

Zachovalá zástavba dotvářející hodnoty krajinné scény v údolí Břežítá

OLDŘICHOVICE

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Třinec	Katastrální území	Oldřichovice u Třince
OKR	1. Těšínsko	MKR	1.1 Třinecko-Jablunkovsko
Počet obyvatel (1869/1950/1980)	1398/2058/2828	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

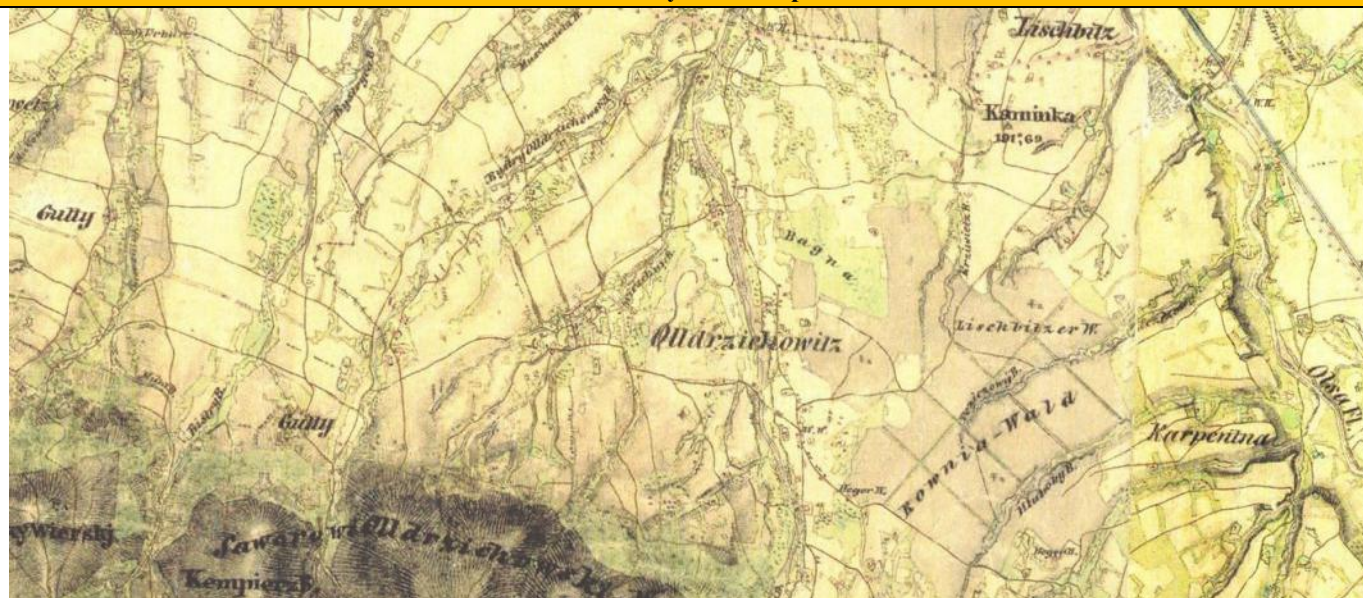
Stručná charakteristika sídla

Oldřichovice leží mezi Třincem a vrchem Javorovým. Je to rozlehlá podhorská obec, která se proto dělí na několik částí - Podgrůň, Podvrch, Rovňa, Záhůří, Závist a Ves. Centrem obce bývala dříve asi část zvaná Ves.

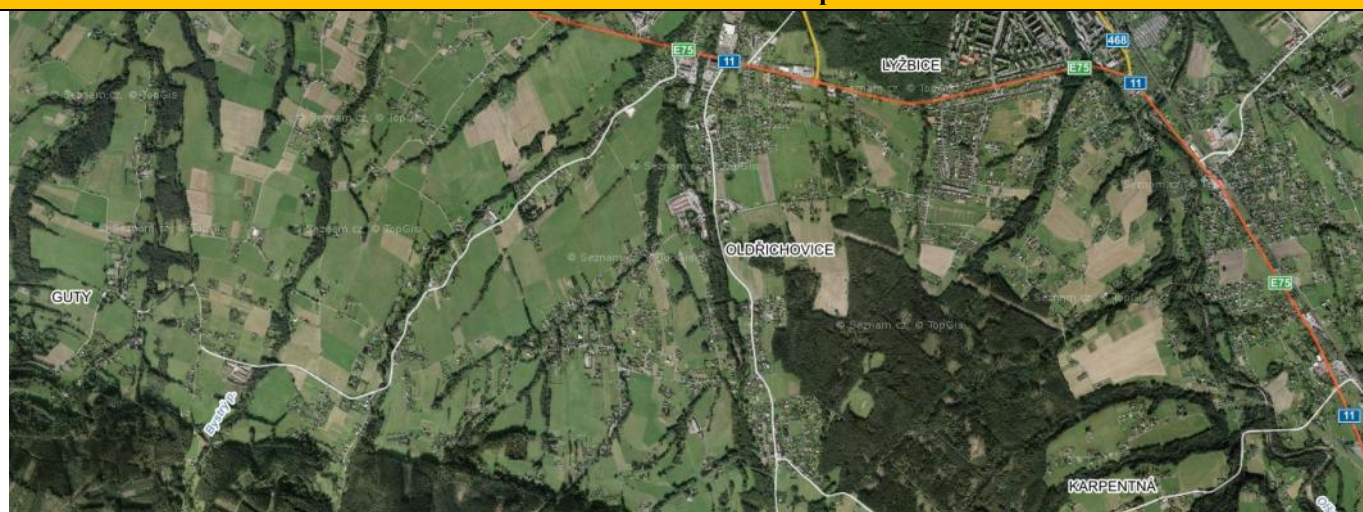
První písemná zmínka o obci pochází z roku 1305, kdy byla ves uvedena v kodexu Diplomaticus Silesiae, a to v soupisu desátků, které musela vesnice platit vratislavskému biskupovi Jindřichovi I. Vzhledem k neúrodnosti půdy se zde, tak jako v mnoha sousedních obcích, pěstovaly hlavně brambory, žito a ječmen. Na počátku 19. století rostla poptávka po dřevě a tak se na úkor zemědělství a chovu dobytka, začaly rozrůstat těžba a zpracování dřeva. Dařilo se zde také řemeslům. Přadláci a tkalci vyráběli části oděvů a od poloviny 17. Století fungovala ve vsi valašská valcha. Rozvinula se také plátenická výroba a dodržována byla i tradice vodních mlýnů.

Dříve samostatná obec je nyní součástí města Třince.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky			
Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek		
Znaky kulturní a historické charakteristiky			
Etnografické zařazení	Slezsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	silniční ves
Dochovanost urban. struktury	dochovaná	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	s nevýraznou vedutou	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	dělená záhumenice
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	Malý Javorový
Znaky negativně ovlivňující KR	- výrazný negativní vliv VVN, několik VN k jednomu domu		
Další související poznámky			
- Jižní polovina katastrálního území Guty spadá do CHKO Beskydy - lesnatá část a přilehlé svahy až cca po střed obce			
PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR			
<ul style="list-style-type: none"> - Zamezit srůstání zástavby v části obce na území CHKO do větších celků – vhodné zachování stávající struktury zástavby. - Nové rozvojové plochy možno ve větším rozsahu lokalizovat v návaznosti na lokalitu Podgruň. - Lokality s rozptýlenou zástavbou řešit velmi citlivě – možné je doplňování jednotlivých objektů ve vazbě na stávající, větší plochy pro novou výstavbu jsou nevhodné – nepřipouštět nekontrolovanou expanzi do volné krajiny. - Podporovat tradiční charakter zahrad - ochrana a podpora lučních sadů a soliterních stromů - Zabezpečit ochranu a obnovu nelesní rozptýlené a liniové zeleně 			

Zástavba v obci

Lokalita Podvrch a svahy Malého Javorového

OSTRAVICE

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Ostravice	Katastrální území	Ostravice 1
OKR	2. Lašsko 3. Valašsko	MKR	2. Lašsko – východ území 3.2. Radhošťský hřbet – západ
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	2431/2236/2425	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Podhorská obec Ostravice leží patnáct kilometrů jihovýchodně od okresního města Frýdku-Místku. Stejnomená řeka zde vytváří dlouhé do krajiny široce rozevřené údolí, které se ve své horní části prudce zvedá k vrcholům Lysé hory a Smrku. Ves se rozkládá na obou březích stejnojmenné řeky. Katastr obce vyběhá ve východní části až k Lysé hoře (1 324 m n. m.) a na západ stoupá až vrcholu Smrku (1276 m n. m.). Katastr obce je pokryt ze dvou třetin lesy a orná půda zabírá pouze pět procent území.

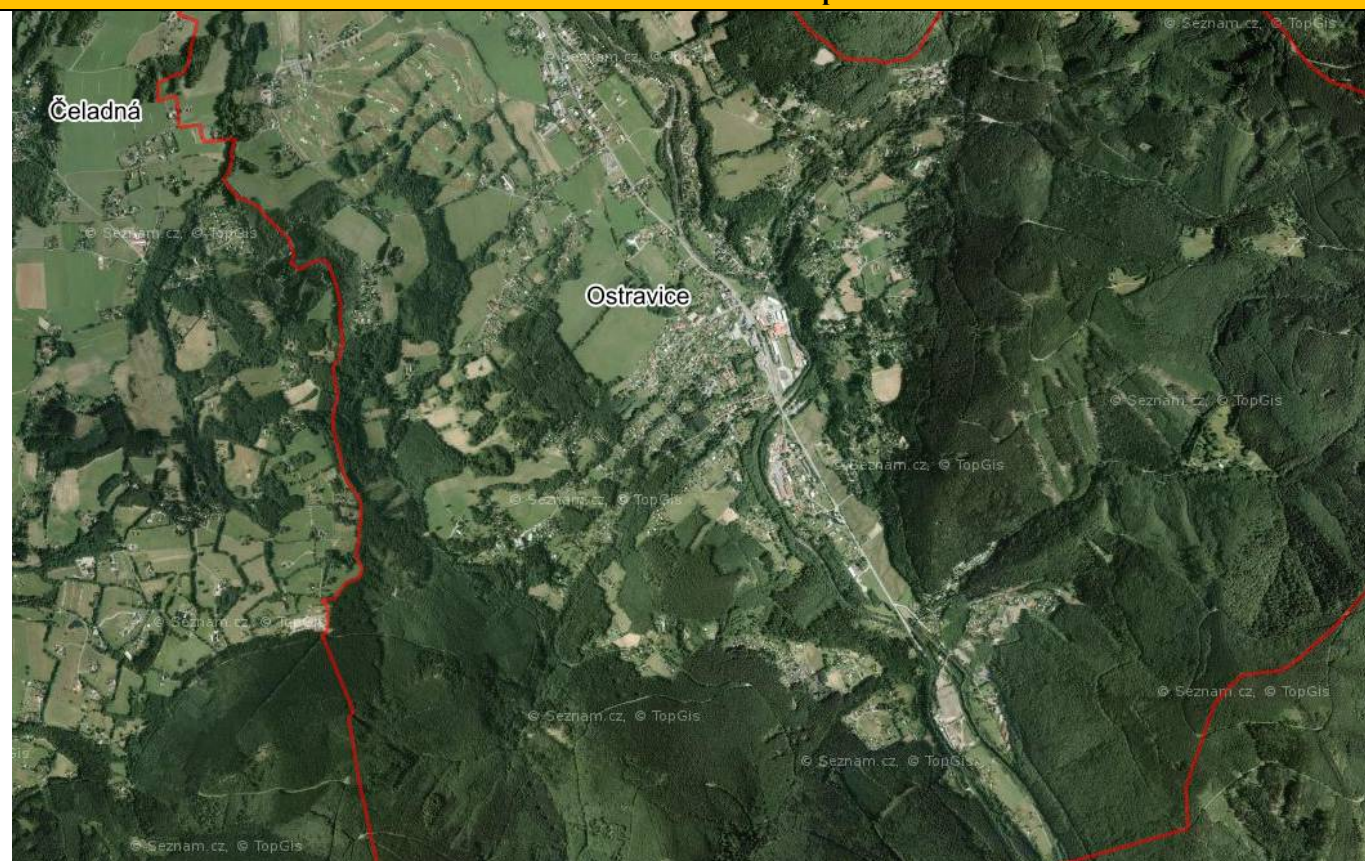
Obec Ostravice vznikla ve druhé polovině 16. století. První písemná zpráva pochází z roku 1581 z urbáře hukvaldského panství, kde se o ní píše jako o vsi Ostrawicze. Osídlení této oblasti však sahá snad až do 14. století. Obec vznikla kolem hamrů při menších nalezištích železné rudy. Důležitou součástí obživy místních obyvatel byl chov dobytka – ovcí, koz i hovězího. Osadníci osídlovali i méně přístupné horské oblasti, budovali zde své usedlosti, zpřístupňovali horské lesy, chovali dobytek, robotovali v lese. Tak docházelo k postupnému rozšiřování obce, která se během dvou století rozrostla kolem řeky.

Levý moravský břeh řeky Ostravice byl hraniční oblastí českého státu, na pravém břehu řeky se rozkládalo Slezsko. Až do roku 1951 patřila Ostravice se svou výměrou 104,4 km² k největším obcím. Tehdy zahrnovala území moderních katastrálních území Ostravice 1 (součást obce Ostravice), Ostravice 2 (součást obce Staré Hamry) a Bílá (obec Bílá). V současnosti má Ostravice rozlohu necelých 28 km².

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl vegetačních prvků v uličním parteru	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu - v táhlém údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Slezsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	dvorcová ves
Dochovanost urbanistické struktury	setřená	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	- nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	disharmonické	Přítomnost architektonicky cenných staveb a dochovaných objektů lidové architektury	přítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	dělená záhumenice/úseková plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	
Znaky negativně ovlivňující krajinný ráz	<ul style="list-style-type: none"> - velký podíl chatové zástavby - zástavba s panelovými domy a výrobní plochy v centrální části Ostravice - centrální částí údolí prochází komunikace s vysokou intenzitou dopravy 		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá zalesněná část obce, cca po železniční stanici Ostravice.
- Ve východní části území jsou na plochách bezlesí občasné samoty nebo menší osady sloužící zejména k rekreaci.

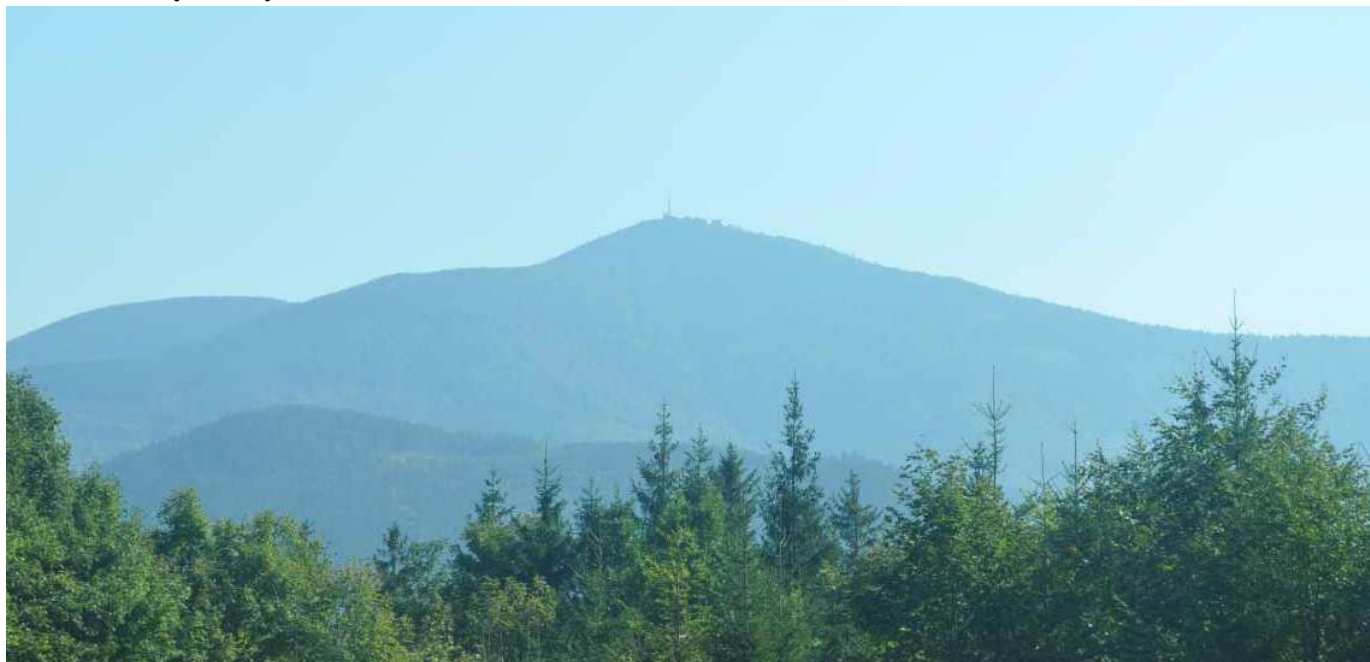
PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Možná dostavba v prolukách stávající zástavby v centrální části obce a v návaznosti na ni
- Výrazně regulovat novou chatovou výstavbu, zejména zamezit rozrůstání do pohledově exponovaných lokalit
- Zachovat charakter samot a drobných osad v lokalitách bezlesí ve vyšších partiích ve východní části obce, nepovolovat zde výstavbu nových objektů k bydlení nebo rekreaci s výjimkou historických stavebních míst. Při rekonstrukcích důsledně zachovávat tradiční charakter staveb.
- Zakládat a chránit veřejnou zeleň v blízkosti zástavby a ve volné krajině
- Vhodným způsobem zmírnit negativní vizuální impact velkoplošných areálů průmyslové a zemědělské výroby – strukturované výsadby izolační zeleně vhodného druhového složení, změna barevnosti aj.

Pohled směrem k centru Ostravice

Dominanta Lysé hory nad Ostravicí

PRAŽMO

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Pražmo	Katastrální území	Pražmo
OKR	2. Lašsko	MKR	2. Lašsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	619/464/911	Kategorizace zástavby sídla	II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Obec Pražmo se rozkládá na levém břehu řeky Morávky asi patnáct kilometrů jihovýchodně od Frýdku-Místku. Katastrální území této obce sahá jižní částí až na masiv Travného s nejvyšším bodem obce ve výšce 706 m n. m.

Vesnice Pražmo je jednou z nejmladších obcí v Podbeskydí. V roce 1777 majitel frýdeckého panství Jan Nepomuk Ferdinand hrabě Pražma oddělil část pozemků patřících obcím Morávka a Raškovice a v blízkosti jelení obory založil obec nesoucí jeho jméno. Obyvatelstvo se zabývalo pracemi v lese a zemědělstvím, v zimě se pracovalo na tkalcovských stavech čili krosnách. Obec dlouho nesla název "Pražma" nebo "Praschma", označení bylo úředně změněno na dnešní "Pražmo" až v roce 1922. Počet obyvatel obce se výrazně zvýšil v 70. a 80. letech minulého století, kdy Lesní závod Frýdek-Místek přestavěl zastaralé dílny na velké opravárenské středisko a snažil se vytvořit dobré zázemí pro své zaměstnance výstavbou nových bytových domů.

V roce 1980 bylo Pražmo administrativně připojeno k sousední Morávce, ale od roku 1990 je opět samostatné. Na hřbitově hrob skutečné Maryčky Magdonové, hrdinky stejnojmenné básně Petra Bezruče.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	zemědělská krajina maloplošné struktury s velkým podílem nelesní rozptýlené nebo liniové zeleně		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Lašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	silniční ves
Dochovanost urban. struktury	částečně setřená	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	vyrovnaná hladina zástavby, dominantna kostelní věže	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	disharmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	úseková plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	nevýrazné	Výrazný pohledový horizont	není
Znaky negativně ovlivňující KR	<ul style="list-style-type: none"> - Průmyslový a skladovací areál - Panelová zástavba v obci 		

Další související poznámky

- Celé území obce spadá do CHKO.

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Další zástavba na území CHKO možná v rámci IV. zóny CHKO a v jejím bezprostředním okolí v návaznosti na stávající zástavbu při respektování tradičních architektonických forem, prvků a materiálů
- Při rekonstrukcích respektovat tradiční architektonické formy
- Nevhodné propojení se sousedními obcemi Krásná a Morávka – zajistit odstup těchto obcí.
- Při plánování nové výstavby respektovat a chránit kulturní dominantu kostela sv. Jana Nepomuckého.

Střed obce s kostelem Sv. Jana Nepomuckého

Lokalita Janička

PROSTŘEDNÍ BEČVA

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Prostřední Bečva	Katastrální území	Prostřední Bečva
OKR	3. Valašsko	MKR	3.6. Radhošťský hřbet 3.7. Bečvy
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	1725/1691/1725	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Obec Prostřední Bečva leží ve Zlínském kraji, v okrese Vsetín. Nejbližší město je 10 km vzdálený Rožnov pod Radhoštěm. Nejvyšším bodem katastru je Čertův mlýn s 1 206 m nad mořem, který tvoří severní hranici katastru společně s Pustevnami. Jižní hranici je úpatí solánecké Kyvňачky a hutiské Poskly. Obec je v podstatě rozdělena na 4 části – Dolní konec, střed, Bacov a Kněhyně.

Obec vznikla zřejmě na přelomu 16. a 17. století pasekářskou kolonizací postupující od Rožnova. Jednotlivé pasekářské usedlosti vznikaly na území Prostřední Bečvy od 16. století. Byla napadána loupeživými tlupami z Uher, proto tu byla také část portášského sboru. Hlavním zaměstnáním obyvatel bylo pasekaření, pastva dobytka a práce v panských lesích. Možnosti obživy se rozšířily v první polovině 18. století, kdy byla do Prostřední Bečvy přemístěna z Hutiska sklářská huť. Huť se později po vyčerpání dřeva z blízkého okolí přesunula do údolí Kněhyně, kde byla v provozu až do poloviny 19. století. Příležitost k výdělku poskytovala také práce v lesích a těžba dřeva, které se splavovalo po Bečvě.

V současnosti je Prostřední Bečva jedním z nejvýznamnějších rekreačních středisek v oblasti Beskyd. Areál Pusteven, který je součástí katastru obce, tvoří soubor dřevěných horských staveb z let 1891-1900 podle návrhu architekta Dušana Jurkoviče.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v rozlehlém údolí - na terénním hřebetu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty a zemědělská krajina s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	dvorcová ves
Dochovanost urban. struktury	dochovaná, seřtená	Převažující charakter zástavby	s převažujícím tradičním výrazem, s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby, dominanta kostelní věže	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické v hlavním údolí, harmonické v bočních údolích
Funkční vztahy zástavby a krajiny	disharmonické v hlavním údolí, harmonické v bočních údolích	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	úseková plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	hřebem Pustevny - Radhošť
Znaky negativně ovlivňující KR	- silnice I/35 procházející centrem obce		

Další související poznámky

- Velmi odlišný charakter hlavního údolí Rožnovské Bečvy a bočních údolí
- Disharmonický obraz sídla v hlavním údolí Rožnovské Bečvy díky živelné zástavbě bez struktury
- Tradiční výraz zástavby převažuje pouze v bočních údolích – je však ohrožen novou zástavbou s absencí obhospodařování.
- Snižování výměry nelesních ploch oproti dřívějšímu

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Další zástavba ve větším rozsahu přijatelná především v hlavním údolí v návaznosti na zástavbu v centru obce.
- V ostatních lokalitách s vyšší koncentrací zástavby navazující na centrální část obce (např. lokality Báčov, údolí Kněhyně, mezi Dolní a Prostřední Bečvou aj.) nevymezovat nové větší plochy bydlení – pouze jednotlivé plochy pro 1-3 domy s vazbou na stávající zástavbu, v prolukách a adekvátně velkým pozemkem. Současně zohledňovat velikost okolních pozemků.
- Při vymezování nových ploch a přípravě staveb důsledně zajistit ochranu dominanty kostela Sv. Zdislavy, která je významnou pozitivní kulturní dominantou obce.
- Lokalitu Pusteven řešit pomocí regulačního plánu.
- V exponovaných svazích nad obcí zachovat rozptýlený charakter zástavby – nepropojovat stávající zástavbu do kompaktních celků, zajišťovat minimální velikost pozemků s ohledem na stávající nemovitosti, zajišťovat ochranu krajinné zeleně a citlivě řešit oplocení pozemků (vyloučení městských typů oplocení). Zachovat proluky mezi plochami zástavby.
- V odlehlejších lokalitách ve II. zóně CHKO a v malých osadách či samotách je nová výstavba (kromě citlivých přístaveb) nevhodná s výjimkou historických stavebních míst.
- Nevhodné jsou nové lokality s chatovou výstavbou, ve stávajících chatových lokalitách případné nové stavby regulovat s ohledem na charakter konkrétní lokality.
- Nevhodné propojovat a zahušťovat zástavbu mezi Dolní a Prostřední Bečvou.

Zachovalé chalupy v malebných lokalitách nad Báčovem

Kostel sv. Zdislavy – výrazná kulturní dominanta nad centrem obce

PULČÍN

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Francova Lhota	Katastrální území	Pulčín
OKR	3. Valašsko	MKR	3.10 Hornolidečsko
Počet obyvatel (1869/1950/2011)	346/194/78	Kategorizace zástavby sídla	I

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Pulčín je místní část obce Francova Lhota a leží v jižní části vsetínského okresu asi 15 km od Vsetína. Je to nejvýše položená obec okresu Vsetín. Protéká jí Pulčínský potok a leží v nadmořské výšce 680 m n. m.

Obec Pulčiny, původně Plučiny byla pravděpodobně založena dvakrát. První založení obce proběhlo snad už ve 13. nebo na počátku 14. století. V těch dobách zřejmě vznikl i hrad Plučiny s původní obcí, která se rozkládala pod hradem podél potoka. První písemná zmínka o hradu je až z roku 1426. Druhé založení pulčínské obce proběhlo pravděpodobně ve druhé polovině 16. století, nově byl osídlen kopec naproti Pulčínským skalám. V roce 1503 se už uvádějí Pulčiny mezi ostatními obcemi brumovského panství. Původní název obce i hradu Plučiny se časem změnil na Pulčiny a tento úřední název obci zůstal až do konce první republiky. Snad za války nebo poválky se teprve objevil nový název obce Pulčín. Pulčín byl převážně zemědělskou, částečně pasekářskou obcí. Těžké však bylo živobytí na Pulčínách, proto mnozí občané jezdili za prací do světa nebo na sezónní práce. V roce 1946 větší část pulčínských obyvatel přesídlila na Šumpersko, především do Velkých Losin a Bukovic. Pro svou odlehlost netrpěly Pulčiny tolik nepřátelskými vpády z Uher jako okolní obce, ale byly v roce 1663 a 1704 vypáleny. Obyvatelé se ukrývali v Pulčínských skalách. V poslední dny druhé světové války obsadili Němci obec, zaminovali okolí a jen rychlý postup fronty uchránil Pulčiny od zničení. Od roku 1980 je Pulčín součástí Francovy Lhoty a současný název je Francova Lhota, místní část Pulčín.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady) dominance geograficky původních nebo tradičních kulturních druhů	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- na návrší
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa zemědělská krajina maloplošné struktury s velkým podílem nelesní rozptýlené		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	záhumenicová řadová ves, valašská řetězová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s převažujícím tradičním výrazem, i s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	převažuje působení harmonické, zejména díky soliterním stromům na svazích a podílu zahrad a sadů
Funkční vztahy zástavby a krajiny	převažuje působení harmonické, převažují tradiční funkční vztahy	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	valašské záhumenice s úseky (dělené záhumenice) / nepravá traťová plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy	výrazné	Výrazný pohledový horizont	žádný

hosp. využití krajiny			
Znaky negativně ovlivňující KR	- žádné		
Další související poznámky			
<ul style="list-style-type: none"> - Místní část Pulčín splňuje v koncentraci kulturních, historických a krajinných hodnot předpoklady k vyhlášení vesnické památkové zóny - V Pulčíně se nachází dvě významné sakrální památky – kaple sv. Ducha a kamenný kříž v blízkosti památníku obětem válek - V místní části se nachází tři samoty a zaniklá osada Pulčínsko - Pulčín je turisticky atraktivní – řada vyhlídkových míst, Pulčínské skály a další skalní útvary, hradisko aj. – tato místa dotváří krajinný ráz místa - Obec je vzhledem ke své poloze silně pohledově exponovaná 			
PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR			
<ul style="list-style-type: none"> - V Pulčíně je nová výstavba rodinných domů možná pouze s dodržением tradičních architektonických forem, prvků a materiálů (půdorysný tvar, výška, tvar střechy, materiály a barevnost) - Formy a architektonický výraz staveb budou posuzovány individuálně vzhledem k vizuálnímu projevu v krajině a ke kontextu s okolní zástavbou - Je třeba vyloučit stavby, které by měřítkem, formou, materiálem nebo barevností vytvářely nový znak vizuálního projevu sídla v krajině - Bude zachována historická struktura zástavby, nevymezovat nové velké plochy bydlení – pouze jednotlivé plochy s vazbou na stávající zástavbu, případně možné využít historických stavebních míst - Zachovat charakter tradičních zahrad a sadů - Zajistit ochranu mimolesní krajinné zeleně 			

Pohled na místní část Pulčín situovanou na návrší

Sídlo má převažující tradiční výraz zástavby i urbanistické struktury, přítomny jsou architektonicky cenné stavby

Četné jsou přestavby původních objektů, ne vždy respektující původní architektonické formy

RAŠKOVICE

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Raškovice	Katastrální území	Raškovice
OKR	2. Lašsko	MKR	2. Lašsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	1135/1496/1814	Kategorizace zástavby sídla	II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Raškovice leží v průměrné výšce 395 m n. m. Počet trvale žijících osob této obce se pohybuje kolem 1814 obyvatel. Celková katastrální plocha obce je 863 ha, z toho orná půda zabírá 41 %. Lesy zabírají pouze kolem jedné desetiny katastru obce. Značnou část katastrální výměry tvoří trvalé travní porosty.

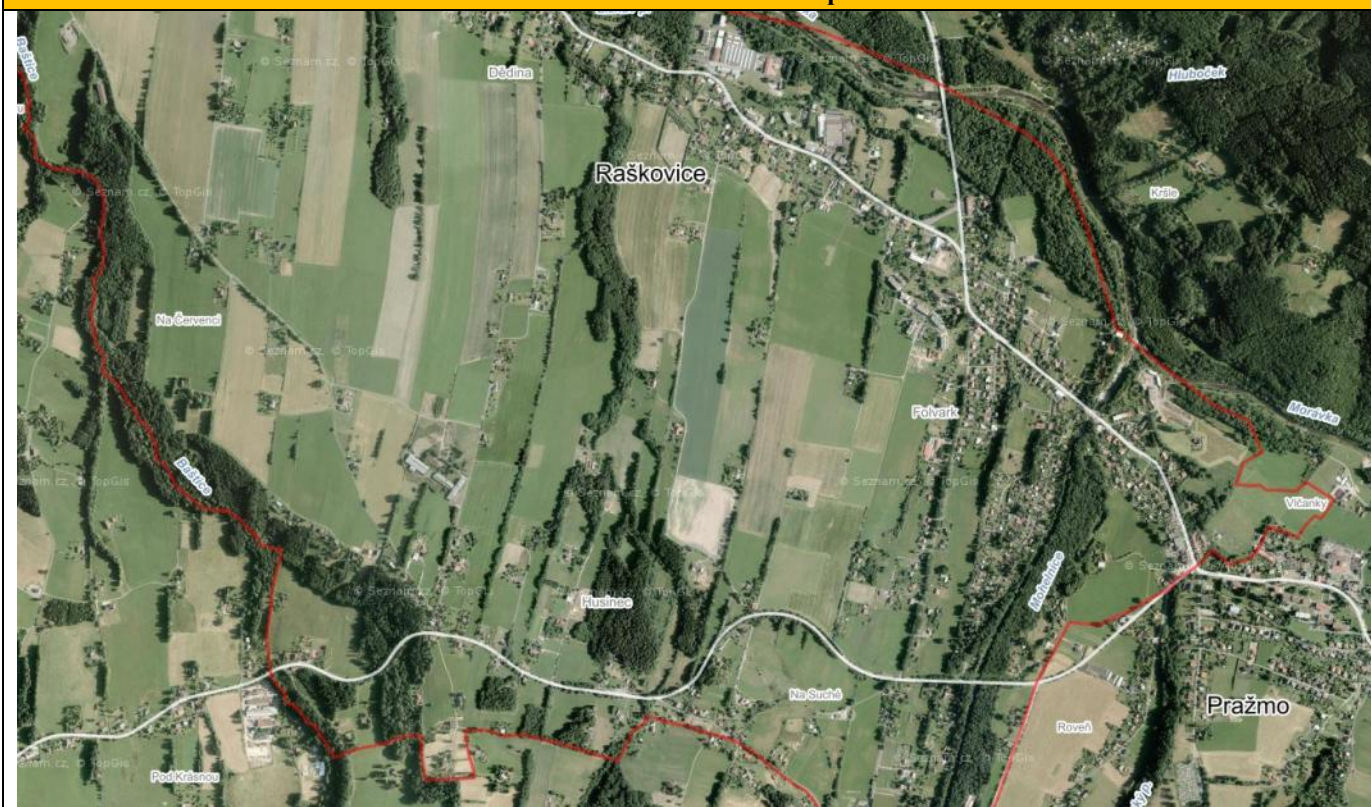
První zmínky o obci se datují k roku 1305 v soupisu desátků vratislavského biskupství (Liber fundationis episcopatus Vratislaviensis). Dnešní název Raškovice figuruje poprvé v Urbáři frýdeckého panství z roku 1573. V osídlení se výrazně projevila tzv. druhá kolonizace, která postupně využívala vymýcené lesní plochy pro nově zaváděný pastevecký chov ovcí a dobytka. Raškovice se staly pro svou polohu střediskem horského pastevectví, neboť Valaši zakládali svá hospodářství co nejbližší horám.

V průběhu staletí se v obživě obyvatel vedle tradičního zemědělství a tkalcovství uplatnila průmyslová výroba, zpočátku textilní, v současné době i elektrotechnická. Původní zástavba roubenými zemědělskými usedlostmi byla nahrazena moderní výstavbou.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	zemědělská krajina maloplošné struktury s velkým podílem nelesní rozptýlené nebo liniové zeleně		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Lašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	silniční ves
Dochovanost urban. struktury	částečně setřena	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	disharmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	dělená záhumenice
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	nevýrazné	Výrazný pohledový horizont	není
Znaky negativně ovlivňující KR	<ul style="list-style-type: none"> - Výrobní areál přímo na soutoku Mohelnice a Morávky. - Struktura původní zástavby byla z velké části setřena novou výstavbou. 		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá pouze jižní okraj území obce a okolí soutoku toku Mohelnice a Morávka
- Zástavba obce je již podél silnice propojena se zástavbou Pražma.

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Doporučujeme neumísťovat novou výstavbu do plochy mezi stávající zástavbu Raškovic a Pražma. Důvodem je jednak ochrana kulturní dominanty kostela Sv. Jana Nepomuckého v Pražmě a blízkost doposud jen částečně zastavěných nov řek Morávky a Mohelnice.
- Novou zástavbu doporučujeme lokalizovat mimo území CHKO Beskydy. Akceptovatelná je rovněž citlivé doplňování stávající zástavby o individuální plochy v lokalitě navazující na centrum obce a také v lokalitě Na Suché.
- Zajistit ochranu zeleně a lesních porostů v nivách řek Mohelnice a Morávky.

Zástavba v lokalitě Na Suché

ROŽNOV POD RADHOŠTĚM

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Rožnov pod Radhoštěm	Katastrální území	Rožnov pod Radhoštěm, Tylovice, Házovice
OKR	3. Valašsko	MKR	3.9. Rožnovsko 3.10. Bystřicko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	4415/4928//16541	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

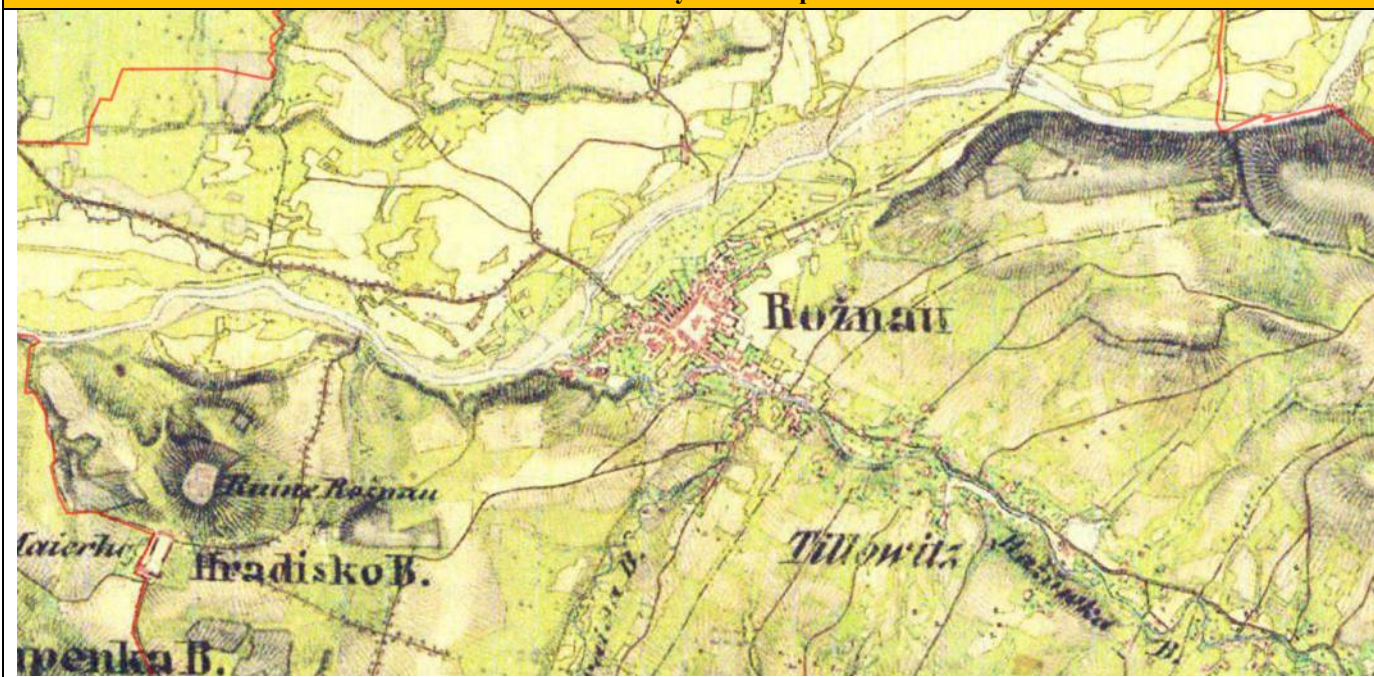
Stručná charakteristika sídla

Rožnov pod Radhoštěm leží 12 km východně od Valašského Meziříčí a 19 km severovýchodně od Vsetína. Obec se rozkládá v údolí řeky Rožnovská Bečva na úpatí Radhoště v nadmořské výšce 378 m n. m.

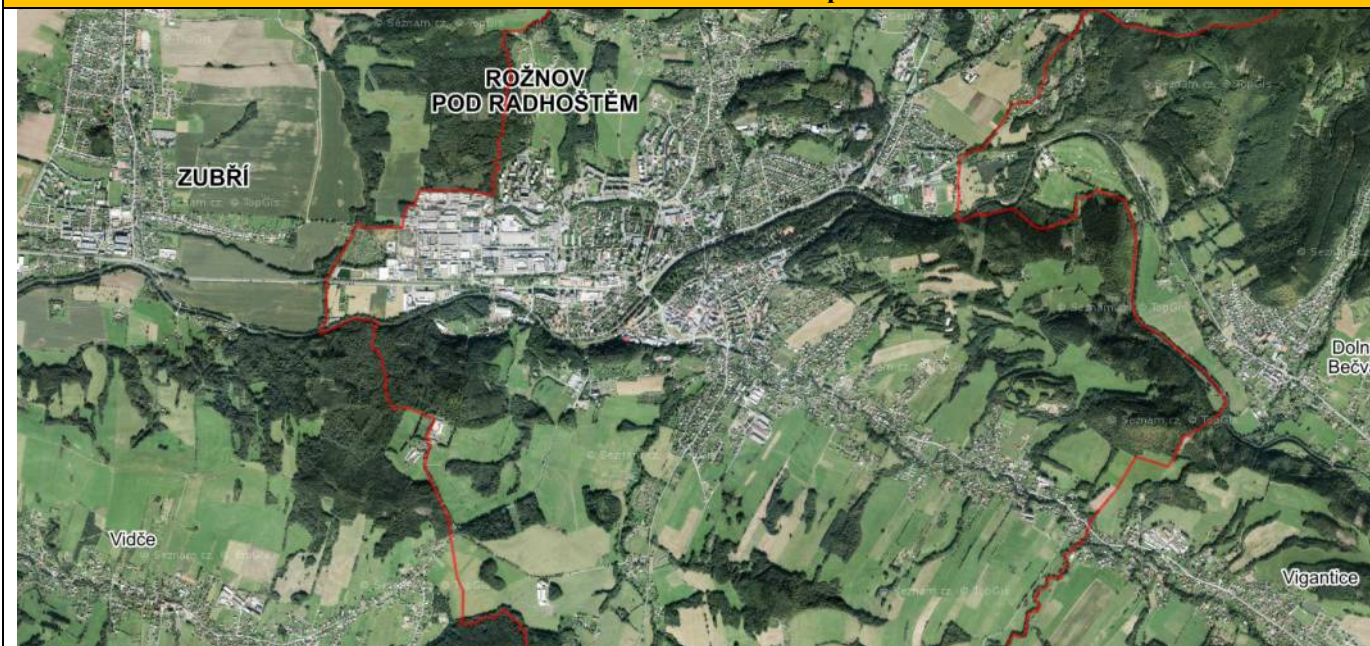
Rožnov byl založen v polovině 13. století, mezi lety 1246 – 1267 olomouckým biskupem Brunem ze Šaumburku. Nedaleko založené osady byl na vrchu Hradisko postaven gotický hrad, kde plnil strážní funkci na exponované hranici s Uhrami. Dnes z něj zůstalo jen torzo. Roku 1548 získali panství Žerotínové a udrželi si ho až do 19. století. Za jejich vlády došlo k rozkvětu hospodářství i řemesel. Koncem 18. století se Rožnov pod Radhoštěm postupně stává lázněmi, kde se léčily nemoci dýchacího ústrojí, plic a také srdce. Lázně po 2. světové válce skomíraly a byly zrušeny v roce 1960. V druhé polovině 20. století mění město svůj charakter a stává se průmyslovým, hlavně díky textilním výrobám a elektronickému průmyslu zastoupenému podnikem Tesla. Toto období přineslo typickou zástavbu té doby.

Rožnov pod Radhoštěm, kdysi dřevěné městečko, je znám především svým skanzenem Valašské muzeum v přírodě.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl vegetačních prvků	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v rozlehlém údolí - ve svahu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	zemědělská krajina maloplošné struktury s velkým podílem nelesní zeleně		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	záhumenicová řadová ves
Dochovanost urban. struktury	setřená	Převažující charakter zástavby	s převažujícím novodobým charakterem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	disharmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	nepravá traťová plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	žádné	Výrazný pohledový horizont	Výraznější Radhošť – Kyčera - Kamenárka
Znaky negativně ovlivňující KR	<ul style="list-style-type: none"> - Zástavba městského typu s průmyslovými komplexy, obchodními objekty a panelovými domy - Pohledově výrazné rekreační budovy - Nevhodně situovaná zástavba na horizontech - Vyšší intenzita automobilové dopravy v údolí 		

Další související poznámky

<ul style="list-style-type: none"> - Sídlo se neregulovaně rozšiřuje/valo do bočních údolí a exponovaných svahů, směrem k sousedním obcím. - Množství nových ploch bydlení s novostavbami bez urbanistické struktury - Zastavování zemědělských ploch - patrná ztráta vztahu k zemědělské půdě - Rožnovský skanzen jako významná kulturně-historicko-přírodní lokalita - Zřícenina hradu (hradisko) na kopci v lesích – v krajině již nevýrazné, avšak s historickou hodnotou 			
--	--	--	--

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Zamezit dalšímu rozrůstání zástavby do pohledově exponovaných svahů
- Zamezit srůstání částí města – např. v jižní části ve směru na Uhliska
- Chránit místa tradičního obhospodařování krajiny proti další zástavbě - udržovat zbytky zemědělsky obhospodařovaných ploch a krajinnou zeleň.
- Zmírnit působení negativních dominant výsadbou izolační zeleně
- Při vymezení nových rozvojových ploch respektovat areál Valašského muzea v přírodě.

Městská zástavba Rožnova s výraznými sídlištními celky

Rožnov, Radhošť a Jurkovičova rozhledna v popředí

ŘEKA

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Řeka	Katastrální území	Řeka
OKR	1. Těšínsko	MKR	1.2 Těšínské Beskydy
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	553/433/537	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Řeka je typicky horská vesnička na stejnojmenné říčce, která je ukryta v hlubokých údolích stíněných zalesněnými hřbety okolních Moravskoslezských Beskyd dosahujících zde tisícimetrových nadmořských výšek. Jižní, západní a východní hranice katastru se táhne po hřebenech Beskyd vymezených vrcholy Ropička (918 m n. m.), Velký Lipov (1 003 m n. m.), Ropice (1082 m n. m.) a Javorový (1 032 m n. m.).

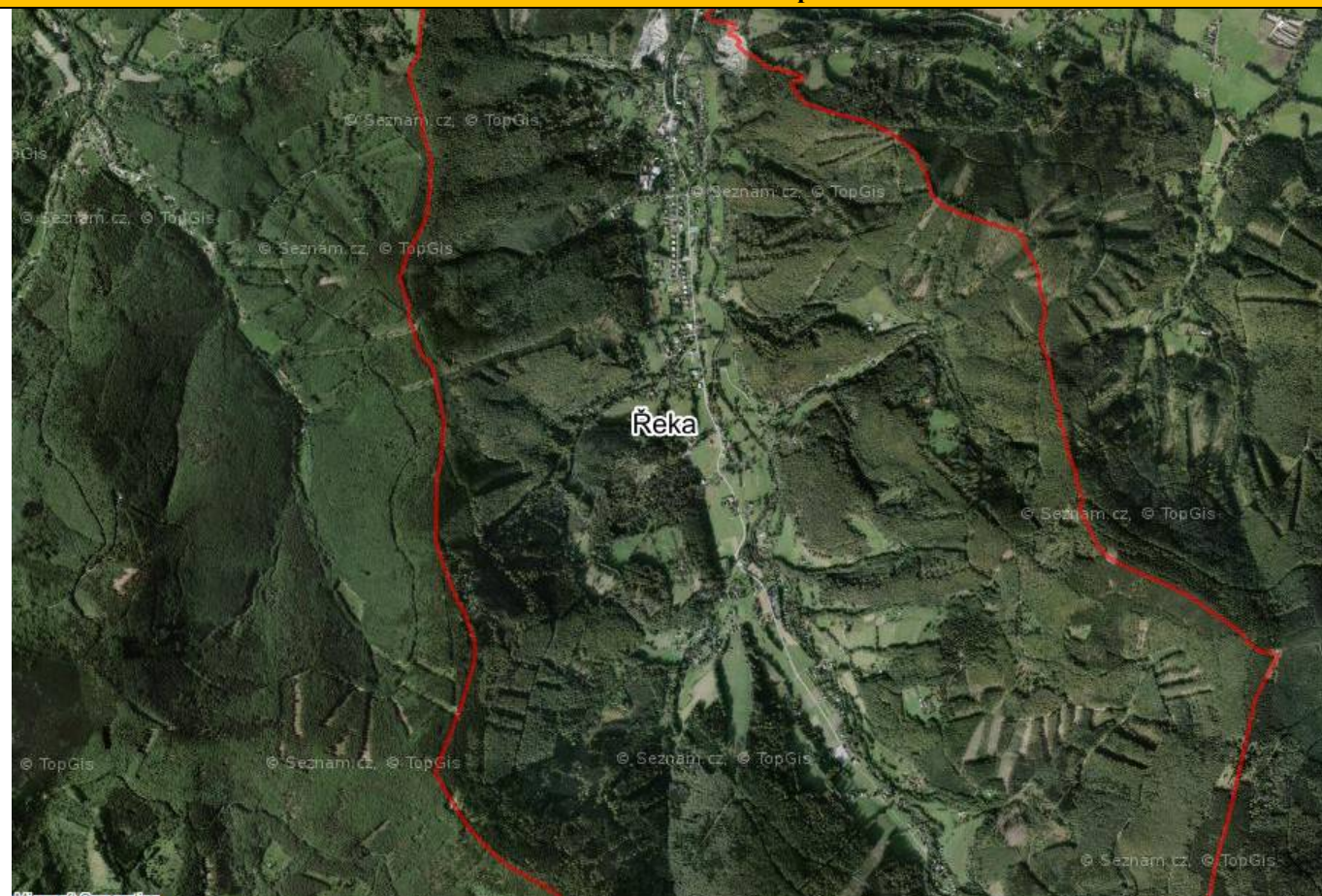
Datem vzniku obce Řeka je rok 1644, kdy se na gruntech koupených od kněžny Alžběty Lukrécie usídlilo 8 chalupníků. Vesnice vznikla vydělením ze Smilovic a Gut. Původně se tato nová ves jmenovala Řeka smilovská. V dalších letech se v nově vzniklé vesnici usazovalo stále více drobných chalupníků. Neúrodná půda však byla vhodná pouze k pěstování brambor, zelí a ovsa. Proto se noví osadníci živili převážně chovem dobytka a hledali další zdroje obživy. Vyráběli také plátno a střelný prach.

Řeka je nyní jednou ze dvou obcí mikroregionu obcí povodí Stonávky s největší nabídkou cestovního ruchu. V samotné obci se nachází několik typických starých roubených chalup, z nichž některé slouží dodnes svému původnímu účelu, jiné jako rekreační chaty obyvatel nedaleké ostravské průmyslové aglomerace.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINĚHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu - v táhlém údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	převaha lesních porostů, lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Slezsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	dvorcová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s převažujícím tradičním výrazem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	s nevýraznou vedutou	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	úseková plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	Gutský vršek, Javorový, Ropice - Příslop - Ropička
Znaky negativně ovlivňující KR	<ul style="list-style-type: none"> - Vysoké množství nepůvodních chat - Lomy na severním okraji obce 		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá celé katastrální území Řeka
- Velké množství chat
- Uměle vytvořené centrum obce - převažuje novodobý charakter zástavby, setřená urbanistická struktura

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Dostavba přijatelná pouze v hlavním údolí, v bočních údolích a na výše položených exponovaných svazích nad údolím v jižní části území již nevhodná.
- Nepřipouštět další výstavbu chat
- Nezahušťovat zástavbu (platí pouze na pasekách)
- Pro plánování nových větších ploch bydlení řešit územní studii s účastí krajináře

Lokalita Na vrškách

Červená sjezdovka

SMILOVICE

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Smilovice	Katastrální území	Smilovice
OKR	1. Těšínsko	MKR	1.1 Třinecko-Jablunkovsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	557/485/764	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Obec Smilovice se rozkládá na severním úpatí Moravskoslezských Beskyd. Z jižní strany se nad ní zvedají stráně Goduly (737 m n.m.) a Gutského vrchu (741 m n.m.). Prochází jí místní komunikace mezi Stříteží a obcí Řekou. Smilovice leží u hranice chráněné krajinné oblasti Beskydy. Rolnické brány ve znaku obce Smilovice jsou symbolem toho, že se její obyvatelé odjakživa zabývali zemědělstvím typickým pro tento kraj - obděláváním chudých políček a pastevectvím a salašením v okolních kopcích.

Datované kořeny obce sahají daleko do 15. století. Již roku 1448 se připomínají jako statek, který byl pak v roce 1592 zkonfiskován Těšínskou komorou. Obec dostala své jméno po Františku Smylovi, který sem přiváděl nové obyvatele. Byli to zejména rumunští Valaši. Za tyto služby byl Smyl povýšen na panoše a stal se dokonce starostou Těšína.

Samostatnou obcí se staly Smilovice roku 1850.

Vzhled obce v předválečných letech: chudá políčka chudých domkařů, u každé meze hromada kamení, které si majitelé sami na poli sbírali. Jinak většina polí náležela bohatým sedlákům, jimž "komorníci" - chudí domkaři byli nuceni pracovat na jejich polích. Obec byla lemována v pozadí horskými hřebeny Godule, Javorového a Ropičky, což působilo na každého milovníka přírody velmi působivě a každý, kdo jednou poznal krásu těchto hor, rád se k nim vracel.

Samostatnou obcí se staly Smilovice roku 1850. K integraci Smilovic se střediskovou obcí Hnojníkem došlo 1. ledna 1980. Roku 1991 došlo k opětovnému zřízení samostatné obce Smilovice.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	v rozlehlém údolí nebo kotlině, část v CHKO na svazích
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Slezsko, Lašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	silniční ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	s nevýraznou vedutou	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	nepravá traťová plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	nevýrazné	Výrazný pohledový horizont	není
Znaky negativně ovlivňující KR	- menší areál výroby v krajině nad obcí		

Další související poznámky

- Přibližně 1/4 území obce (JZ) spadá do CHKO - lesnatá část a přilehlé svahy

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- V území v CHKO Beskydy jsou nové plochy zástavby akceptovatelné v menším rozsahu pouze v návaznosti na stávající zástavbu v hlavní části obce.
- Při případném vymezování nových ploch zástavby hrozí nežádoucí narušení volné krajiny – nové plochy zástavby v exponovaných svazích nad obcí proto nejsou vhodné, přijatelné jsou citlivé přístavby nebo doplňkové objekty ke stávající zástavbě.
- Zabezpečit ochranu a obnovu nelesní rozptýlené a liniové zeleně
- Pro rekonstrukce platí zachování charakteru zástavby při respektování tradičních architektonických forem, prvků a materiálů

Jeden z domů v lesní uzavřené enklávě Močálka

Zástavba v obci

STARÉ HAMRY

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Staré Hamry	Katastrální území	Ostravice 2, Staré Hamry 1
OKR	3. Valašsko 1. Těšínsko	MKR	3.2. Radhošťský hřbet , 3.3. Bečvy, 1.2. Těšínské Beskydy 1.3. Zadní hory
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	2315/2490/547	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Staré Hamry se rozkládají 15 km jihovýchodně od Frýdlantu nad Ostravicí. Je to horská obec skládající se z 55 osad rozprostírajících se na 8 345 ha, v průměrné výšce 500 m n. m. Katastrální území této obce je pokryto převážně lesy. Zvláštností obce jsou také dvě katastrální území Staré Hamry I a Ostravice 2, jako pozůstatek nového správního rozdělení v roce 1951, kdy byly vytvořeny území obcí Ostravice, Staré Hamry. Rovněž byla vytvořena obec Bílá, která se však v roce 1990 odloučila. Samotná obec je rozdělena údolní nádrží Šance, postavenou v letech 1964 - 70, na slezskou a moravskou část. Centrum obce je na moravské straně v osadě Samčanka u silnice první třídy.

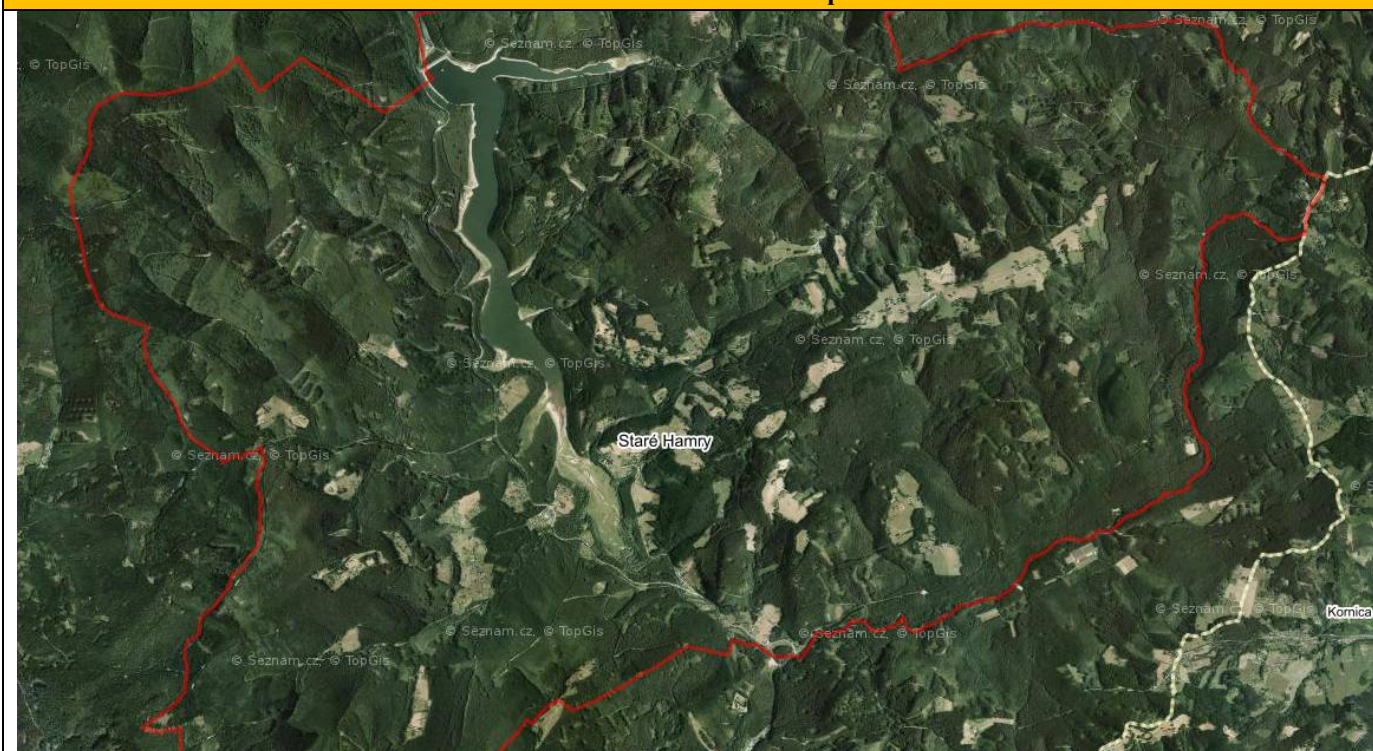
Vznik obce Staré Hamry lze položit někdy mezi léty 1636 - 1639, kdy se dochovala první gruntovní kniha. V roce 1638 zde nechal hrabě Oppersdorf postavit jeden železný hamr, poháněný vodou, což vlastně byly první železárny na panství frýdeckém. Do nich se dodávala ruda, která se těžila v nedalekých Malenovicích. Když později vznikly nové hamry v Bašce, říkalo se předešlým hamrům staré. Tak vznikl název Staré Hamry, který přešel pak i na dědinu, která se vyrubáváním lesů a stavěním nových chalup rozšiřovala směrem do tzv. "zadních hor".

Dnešní Staré Hamry již mají poněkud pozměněnou tvář, především ve vztahu k samotné přehradní nádrži a jejímu blízkému okolí, kde vzniklo nové funkční centrum na Samčance. Výstavba přehrady poznamenala nejen vzhled, ale i samotný život obce Staré Hamry. Došlo jednak k zatopení původně vybudovaného a stabilizovaného centra obce s vlakovým spojením, k likvidaci většiny obchodů, služeb a snížení celkového počtu obyvatel o téměř 1/2 a jednak k dalšímu zhoršení původních životních podmínek v obci, k zprůtrhání dlouhodobých sociálně-historických vazeb obou rozdělených částí obce a následně dalším omezením, vyplývajícím ze začlenění celé obce do nových pásem hygienické ochrany tohoto vodního díla. I přes výše uvedené skutečnosti a také jiné faktory si však Staré Hamry dokázaly i v současnosti uchovat svůj nezapomenutelný kouzelný půvab a stále jsou proto vyhledávaným místem rekreačních pobytů.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu, v táhlém údolí, na návrší
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Slezsko, Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	dvorcová ves
Dochovanost urbanistické struktury	- dochovaná - částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s převažujícím tradičním výrazem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	s nevýraznou vedutou	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost architektonicky cenných staveb a dochovaných objektů lidové architektury	přítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	dělená záhumenice
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	Důležitý horizont Grúně,
Znaky negativně ovlivňující krajinný ráz	<ul style="list-style-type: none"> - vnější obraz ohrožen přehuštěním zástavby některých osad, nevhodným tvaroslovím staveb a necitlivou rekonstrukcí - vodní nádrž Šance výrazně změnila charakter sídla - obcí prochází silnice I/56 s intenzivní dopravou (také kamiónovou) - řada lokalit bezlesí, především na východní straně Šance, zarůstá 		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá celé území obce.
- Bezlesé enklávy v lesních komplexech - tzv. osady
- Vodní nádrž významně změnila charakter sídla
- Malý podíl nových chat, řada původních objektů slouží k rekreaci (chalupy)

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Zabezpečit ochranu historických krajinných struktur (luční porosty, solitérní listnáče, drobné sakrální objekty, stodoly, kamenice apod.)
- Zajistit ochranu lokalit bezlesí před zarůstáním – podpora udržování zemědělské činnosti, zalesňování musí být oddůvodněné
- Nepovolovat novou výstavbu chat
- Respektovat původní strukturu zástavby v lokalitách odlehlejších osad a samot, nepovolovat zde výstavbu nových objektů k bydlení nebo rekreaci s výjimkou historických stavebních míst. Při rekonstrukcích důsledně zachovávat tradiční charakter staveb.
- Možná je citlivá nová výstavba menšího rozsahu v návaznosti na stávající zástavbu v centrálnějších částech obce (např. lokality Samčanka, Jankula, U kostela aj.) při zachování tradičního charakteru zástavby.
- V rámci rozptýlené zástavby a osad podporovat tradiční charakter zahrad a využívání místně příslušných dřevin, nepovolovat další zástavbu a její zahušťování o nové objekty k bydlení a řešit citlivě oplocení pozemků.
- Zakládat a chránit veřejnou zeleň v blízkosti zástavby a ve volné krajině
- Velmi citlivě (např. formou regulačního plánu) řešit dlouhodobý rozvoj krajinářsky hodnotné a pohledově exponované lokality hřebenu Grúně.
- Citlivě regulovat večerní osvětlení sjezdovek a nepovolovat osvětlení v nočních hodinách

Lokalita Lojkašanka

Hřeben Gruně

Dřevěný kostel panny Marie na Grúni

STŘELNÁ

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Střelná	Katastrální území	Střelná na Moravě
OKR	3. Valašsko	MKR	3.10 Hornolidečsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	549/663/577	Kategorizace zástavby sídla	II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

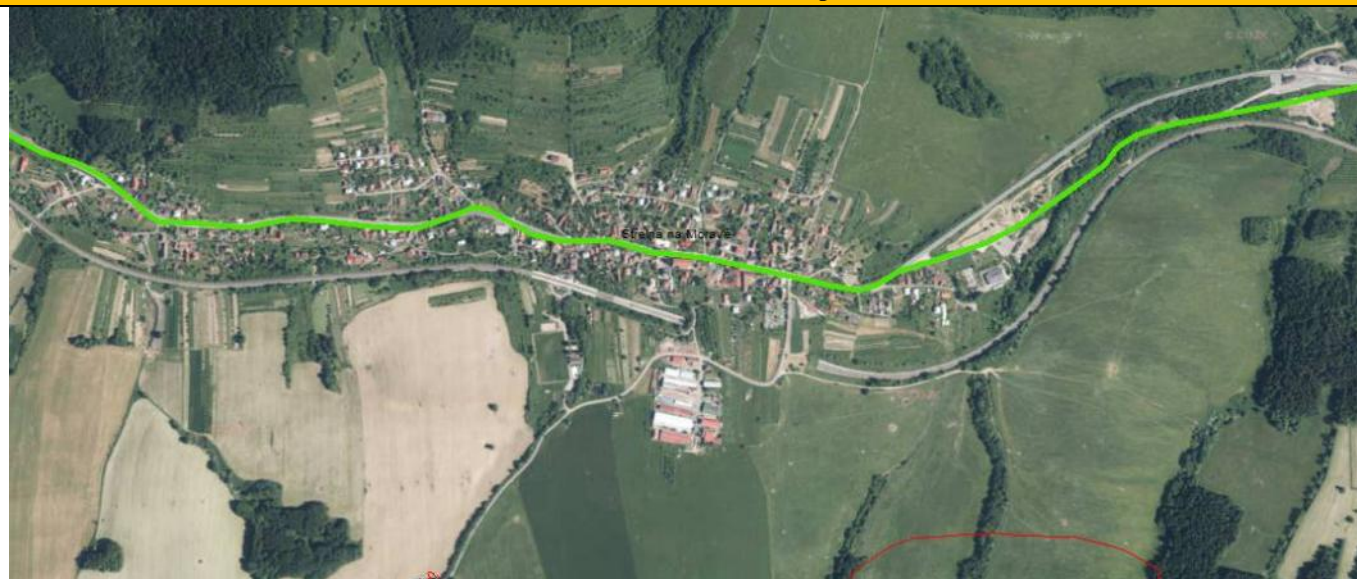
Příhraniční obec Střelná se rozkládá na moravsko-slovenské hranici v Lyském průsmyku, který odděluje Bílé Karpaty na jihu od Javorníků na severu. Obec leží 3,5 km východně od Horní Lidče a 20 km jihovýchodně od Vsetína, protéká jí potok Střelka. Zhruba na jedné polovině území rostou lesy, orná půda zabírá sedmadvacet procent a vzhledem ke geografické poloze zde nalezneme jen velmi málo ploch s travním porostem.

Přibližná doba vzniku obce je spojena s válečnou výpravou Přemysla Otakara do Uher a zabezpečením moravského pomezí. V okolí hranice v lesích Tisůvek byla vybudována tvrz s obranným valem a osadníci měli za úkol ochranu moravské hranice a průsmyku. Jak svědčí samo jméno vesnice, osazena byla zprvu vojáky – lučištníky (osadníci – lučištníci – střelci – odtud pozdější název obce Střelná). První písemnou zmínku o existenci obce se podařilo nalézt ve Slovenském státním archivu v Bytči. Je psána ve formě svědecké výpovědi o hranicích mezi panství mlednickým a brumovským, ze dne 9. září 1479. Tímto však není vyloučena ani dřívější možnost nějakého omezeného osídlení v době pobytu římských vojsk v Trenčíně. Střelná byla součástí brumovského panství, stejně jako okolní obce. Z historických pramenů také vyplývá, že původní obec byla přímo na hranici a teprve v 17. století byla asi 3 km od hranice vybudována obec nová (současná). K pravděpodobně největší kolonizační vlně došlo na přelomu 13. a 14. století za brumovských pánů. Zpočátku byla Střelná samostatným statkem, ale na počátku 16. století náležela již pod správu brumovského hradu. Hlavním posláním a zaměstnáním původních osadníků byla strážní a mýtná služba. Střelná byla převážně zemědělskou, částečně pasekářkou obcí. Dominantou obce je kostel zasvěcený Panně Marii Nanebevzaté, jehož základní kámen byl položen v roce 1968. Raritou je, že jeden střešní okap odvádí povrchové vody do potoka ústícího do Váhu a voda z druhé strany střešky teče do Bečvy.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady) dominance geograficky původních nebo tradičních kulturních druhů	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- na úpatí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa zemědělská krajina maloplošné struktury s velkým podílem nelesní rozptýlené		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (púdorysný typ sídla)	záhumenicová řadová ves, valašská řetězová ves
Dochovanost urban. struktury	setřená	Převažující charakter zástavby	s převažujícím novodobým charakterem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	převažuje působení disharmonické, převaha atypické zástavby, příliš velké kubatury staveb
Funkční vztahy zástavby a krajiny	převažuje působení harmonické, převažují tradiční vztahy sídla a krajiny	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	valašské záhumenice s úseky (dělené záhumenice)
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	zalesněný hřeben táhnoucí se severovýchodním směrem k Čubovu kopci
Znaky negativně ovlivňující KR	- žádné		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá severní část zástavby za silnicí I/49
- Zástavba v CHKO má novodobý charakter, bez výskytu architektonicky cenných staveb
- Velké množství sadů a liniové zeleně v severní části obce je jedním ze základních pozitivních znaků KR v obci

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Rozvoj sídla v CHKO je možný pouze v návaznosti na existující zástavbu sídla
- Nová výstavba a přestavby stávajících objektů nebudou vytvářet prvky měřítkově, hmotově a barevně cizorodé venkovskému prostředí
- Nová výstavba na okrajích existující zástavby bude navržena s cílem vytvoření harmonického přechodu sídla do krajiny – s respektováním stávající krajinné struktury, klást důraz na úměrné zahušťování zástavby
- Doplnění a přestavba struktury sídla musí být směřována k vytvoření nových hodnot harmonie měřítka a vztahů v krajině – je potřeba regulovat výškovou hladinu zástavby v kontextu stávající zástavby
- Důsledně chránit sady, zahrady a krajinnou zeleň (meze) na svazích v severní části obce – nové plochy pro bydlení na úkor těchto prvků zeleně jsou zde nevhodné

Různorodá zástavba bez jednotícího charakteru v západní části obce

Novodobá zástavba se setřenou urbanistickou strukturou situovaná na jižním svahu

Odpočívadlo před hraničním přechodem Střelná/Lysá pod Makytou

STŘÍTEŽ NAD BEČVOU

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Střítež nad Bečvou	Katastrální území	Střítež nad Bečvou
OKR	3. Valašsko	MKR	3.5 Rožnovsko 3.6 Bystřicko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	736/736/850	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Obec Střítež nad Bečvou je vzdálena 8,5 km východně od Valašského Meziříčí v údolí Rožnovské Bečvy na jejím levém břehu na úpatí svahů Vsetínských vrchů. Část usedlostí je roztroušena na pasekách. Nadmořská výška je 334 m n. m. a nejvýše položené místo katastru leží v nadmořské výšce 565 m. Střítež je na rozdíl od všech okolních obcí v údolí rožnovské Bečvy, které jsou položeny po stranách jejich přítoků, položena rovnoběžně s Bečvou.

Název obce pochází zřejmě od staročeského výrazu pro rákos nebo ze staročeského slovesa "striet", které znamenalo "sekati, ostrý". Podle této teorie by se tedy jednalo o místo, které vzniklo vykácením lesa. Původní název Strites (1389) se ustálil na současném - Střítež nad Bečvou. Obec až do zániku feudalismu náležela k rožnovskému panství. První písemná zmínka o obci pochází z roku 1376, kdy byla ves biskupským lénem v obvodu kelečském. Střítež je dílem pozdní středověké kolonizace, která na Valašsku užívala s oblibou řadového půdorysu, kdy se vsi zakládaly jako dvě řady domů podél cesty nebo potoka. Roku 1396 byl název obce Střítežik, později Střítež pod Rožnovem a od roku 1921 je úředním názvem Střítež nad Bečvou. Místní obyvatelé se kromě zemědělství živili pletením rukavic, pletením rákosových sedadel do nábytku a v první polovině 20. století zde fungovala také továrna na kožené zboží.

Počátkem roku 1985 byla Střítež nad Bečvou připojena k obci Zašová jako její místní část, od konce roku 1990 je opět samostatnou obcí.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl vegetačních prvků v uličním parteru	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v táhlém údolí - ve svahu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

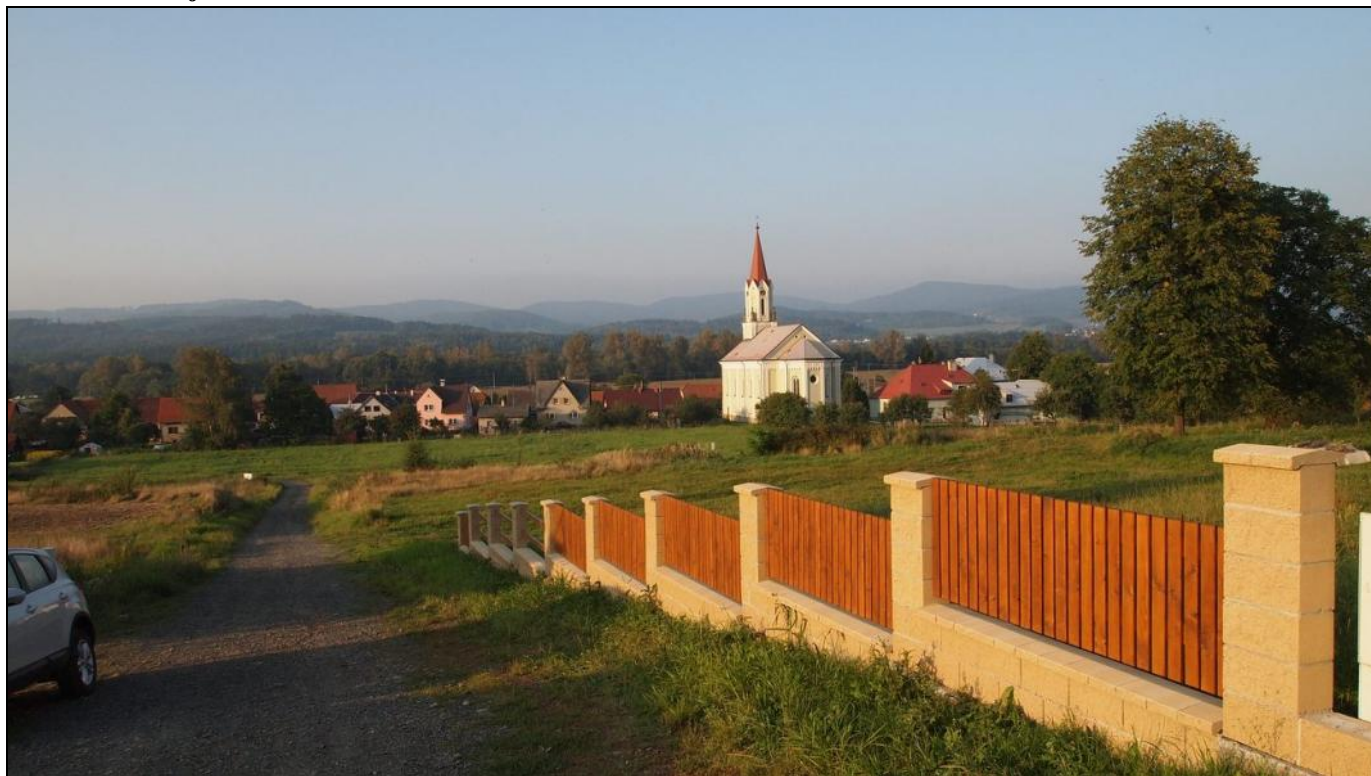
Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	záhumenicová řadová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	s výraznou vedutou, vyrovnaná hladina zástavby, kostelní věže dominanta	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	disharmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	valašská záhumenice s úseky, nepravá traťová plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	nevýrazné	Výrazný pohledový horizont	nevýrazné zalučněné a zalesněné svahy nad obcí ukloněné k severu

Znaky negativně ovlivňující KR	- žádné
Další související poznámky	
<ul style="list-style-type: none"> - Do CHKO spadá východní část sídla obce a osady v jihovýchodní části území - Zástavba obce navazuje na širokou nivu Rožnovské Bečvy, zástavba pozvolna stoupá do svahů podél vodních toků Bokšinec a Rakovec - Struktura řadové vsi je ohrožena novou zástavbou navazující na střední části obce vybíhající do svahu v jižní části obce, která danou strukturu narušuje - Sídlo se vyznačuje různorodou výstavbou bez zřetelných architektonických hodnot a bez jednotících rysů (viz Foto 3), významným pozitivním znakem v obci je přítomnost vzrostlé zeleně v zahradách, čímž se sídlo v obraze krajiny jeví jako relativně harmonické - Jižně nad sídlem se nachází zemědělský areál, který se však pohledově neuplatňuje a není tudíž výrazným negativním znakem obce - V jižní části obce se nachází několik samot s vyšší krajinnou hodnotou 	
PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR	
<ul style="list-style-type: none"> - Možná výstavba v prolukách s respektováním dochované struktury řadové vsi a tradičních prostorných zahrad - Podporovat tradiční charakter zahrad - Doplnění a přestavba struktury sídla musí být směřována k vytvoření nových hodnot harmonie měřítka a vztahů v krajině – urbanistická struktura nových ploch určených k zástavbě musí vycházet z tradiční urbanistické struktury (záhumenticová řadová ves) - Nová výstavba na okrajích existující zástavby bude navržena s cílem vytvoření harmonického přechodu sídla do krajiny – zamezit změně stávající siluety sídla, výšková regulace zástavby - Regulovat rozrůstání zástavby do pohledově exponovaného svahu nad obcí – při vymezení ploch bydlení s více než 2 domy vyžadovat zpracování regulačního plánu nebo studie - Měly by být vyloučeny městské typy oplocení staveb (zejména zídky pod plotem apod.) - Osady a samoty: výstavba rodinných domů mimo hlavní sídlo je možná pouze s dodržением tradičních architektonických forem, prvků a materiálů (půdorysný tvar, výška, tvar střechy, materiály a barevnost) 	

Různorodá zástavba bez jednotících rysů, foceno nad středem obce, vlevo nová zástavba nenavazující na zástavbu stávající

Kostel Českobratrské církve evangelické, foceno ze středu obce, vpravo nová zástavba nenavazující na zástavbu stávající

Pohled ze západu, sídlo nevyniká významnými urbanistickými ani architektonickými či památkovými hodnotami, jeho projev v obrazu krajiny je však do značné míry harmonický

Stavby v osadě pod kótou Javoří zařazené do kategorie I., urbanistická struktura a charakter staveb dotváří hodnoty krajinné scény

TROJANOVICE

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Trojanovice	Katastrální území	Trojanovice
OKR	3. Valašsko	MKR	3.1. Frenštátsko – Jih území 3.2. Radhošťský hřbet – S území
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	2326/2047/2544	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

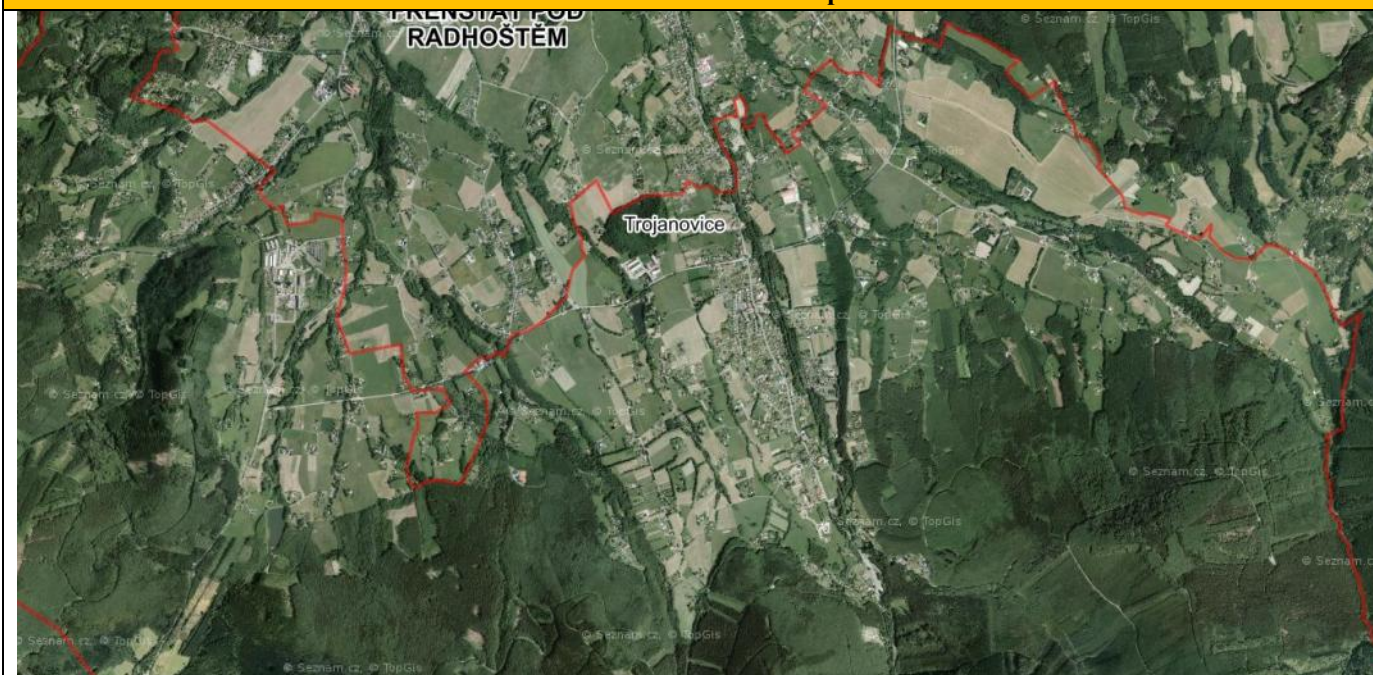
Trojanovice leží v průměrné výšce 500 m n. m. První zmínku o obci nalezneme v historických pramenech v roce 1750. Trvalý pobyt na území této obce má úředně hlášeno 2544 obyvatel. Celková katastrální plocha obce je 3 582 ha, z toho orná půda zabírá pouze 9 %. Dvě třetiny katastru obce jsou pokryté lesem.

Obec vznikla dlouhodobou salašnicko-pasekářskou kolonizací, kterou prováděla na svém panství hukvaldská vrchnost od začátku 16. století. Jako samosprávná obec vznikla na vlastní žádost tehdejších obyvatel - pasekářů, dřevorubců, rudokopů, uhlířů a salašníků žijících pod horou Radhošť, v roce 1748. Zakladatelem byl olomoucký biskup a kardinál Ferdinand Julius Troyer (1698-1758). Podle majitele panství se nově vzniklá obec měla jmenovat Troyerovice. Jenže pasekáři vyslovovali jméno Troyer jako Trojar, ještě častěji Trojan, a tak již od roku 1750 se všude objevuje pojmenování Trojanovice. Období fojttů se vyznačuje velkou lidnatostí v obci. Zatímco při založení obce v roce 1748 měly Trojanovice 800 až 1000 obyvatel, o 100 let později dosáhl jejich počet 2 541 osob při počtu 307 domů. Nejnižší počet obyvatel byl v roce 1890, kdy na 346 domů bylo napočítáno 2 030 obyvatel. Pokles způsobila značná bída a doba neúrody (v letech 1846- 1856), kdy mnoho Trojanovjanů odešlo za lepším životem.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu - v rovině
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	dvorcová ves, velký podíl rozptýlené zástavby mimo hl. část obce
Dochovanost urbanistické struktury	setřená	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb, s převažujícím novodobým charakterem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	- nevyrovnaná hladina zástavby, - s nevýraznou vedutou	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	disharmonické	Přítomnost architektonicky cenných staveb a dochovaných objektů lidové architektury	přítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	úseková plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	Především horizont Pustevny – Radhošť – jedna z hl. dominant celých Beskydy
Znaky negativně ovlivňující krajinný ráz	- lokalita pro těžbu černého uhlí s těžními věžemi, potenciální ohrožení - původní charakter hl. části obce narušen novou výstavbou		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá většina lesnaté části obce (kromě zástavby v severní části území).
- Pozůstatky krajinářsky cenných enkláv bezlesí
- Vzrostlá zeleň snižující negativní působení nových zastavěných ploch
- K obci částečně náleží lokalita Pustevny
- V případě objektů pro potenciální těžbu uhlí se jedná o nelegální stavby, které by měly být do budoucna odstraněny a

lokality vhodným způsobem využita.

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Nové objekty pro bydlení směřovat především do centrální části Trojanovic v návaznosti na stávající zástavbu a dalších lokalit s větší koncentrací zástavby (např. Pod Javorníkem)
- Lokality s rozptýlenou zástavbou řešit velmi citlivě – možné je doplňování jednotlivých objektů ve vazbě na stávající, větší plochy pro novou výstavbu jsou nevhodné – nepřipouštět nekontrolovanou expanzi do volné krajiny.
- Řešit budoucí vhodné využití lokality dolu na černé uhlí, neboť zahájení těžby nelze předpokládat. (Např. rekreační plochy apod.)
- Při případném vymezení nových ploch zástavby hrozí likvidace volné krajiny
- V případě rekonstrukcí hodnotnějších staveb respektovat tradiční architektonické formy
- Zabezpečit ochranu a obnovu nelesní rozptýlené a liniové zeleně
- Zamezit srůstání obcí (Frenštát, Kunčice pod Ondřejníkem)
- Zachovat a velmi citlivě rozvíjet lokalitu Pusteven

Při příjezdu dominuje obci vrchol Velkého Javorníku s rozhlednou

Areál pro těžbu černého uhlí

TYLOVICE

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Rožnov pod Radhoštěm	Katastrální území	Tylovice
OKR	3. Valašsko	MKR	3.11. Rožnovsko 3.12. Bystřicko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	691/533/-	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Tylovice těsně navazují na východní straně na město Rožnov pod Radhoštěm a leží po obou stranách říčky Hážovky. Po levé straně Hážovky stály původně selské grunty a tato strana vsi se nazývala „selská“. Pozemky se od gruntů táhly na jih až k hranicím Valašské Bystřice, zdvihající se přitom do výše 600 m n. m.

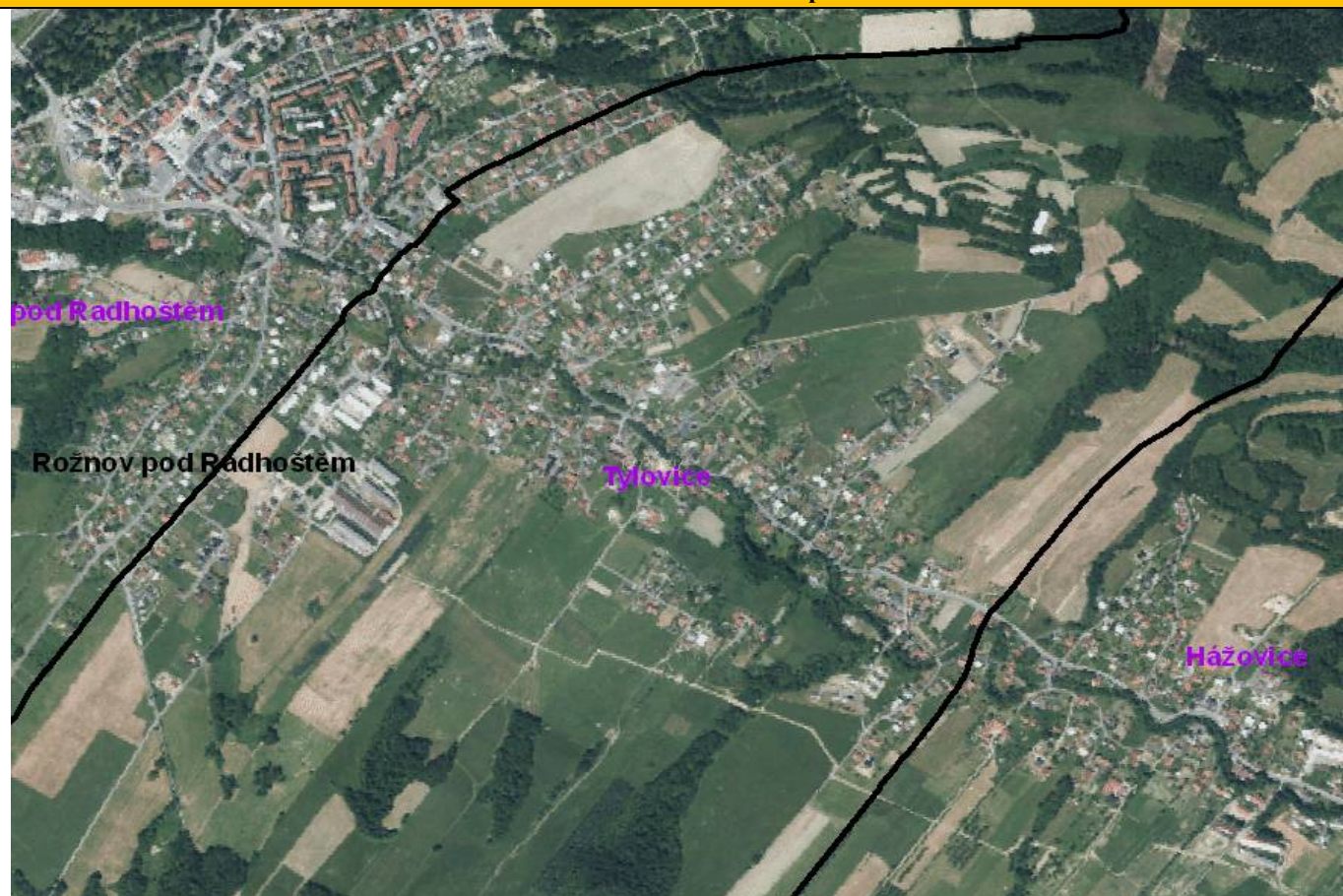
První zmínky o Tylovicích jsou z roku 1502, i když toto území bylo osídleno již dříve. Obyvatelé Tylovic se živili zpočátku převážně zemědělstvím a až od konce 19. století se zde začal rozvíjet místní průmysl. V roce 1894 byla otevřena továrna na pletené punčochy. Ostatní řemeslné živnosti sloužily pouze k místním potřebám. Počátkem 20. století se v Tylovicích lámal kámen ve dvou lomech a bývala zde cihelna.

Dne 1. července 1960 došlo ke sloučení obcí Hážovice a Tylovice v obec jednu, pod novým názvem Rysová. V roce 1980 byla Rysová přičleněna k Rožnovu pod Radhoštěm rozdělena na dvě místní části s původními názvy- Hážovice a Tylovice.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl vegetačních prvků	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v rozlehlém údolí - ve svahu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	zemědělská krajina maloplošné struktury s velkým podílem nelesní zeleně		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (púdorysný typ sídla)	záhumenicová řadová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně setřená	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	valašská záhumenice s úseky, nepravá traťová plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	méně výrazný
Znaky negativně ovlivňující KR	<ul style="list-style-type: none"> - Přímá návaznost na zástavbu Rožnova pod Radhoštěm - Málo vzhledný výrobní areál již od centra obce 		

Další související poznámky

- Dosud obhospodařované plochy v návaznosti na původní zástavbu
- Pronikání městských typů zástavby a kobercové zástavby bez struktury – hrozba ztráty vesnického charakteru obce
- Do severní části území zasahuje areál skanzenu s vyhlídkou

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

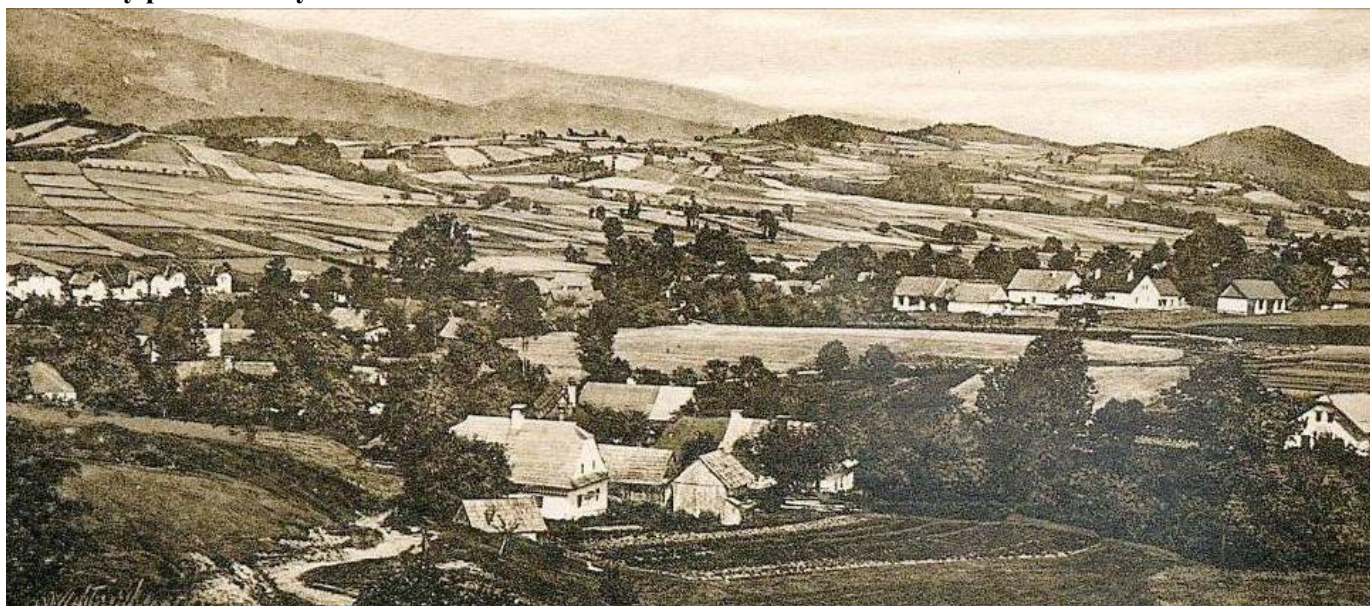
- Možná výstavba v prolukách s respektováním dochované struktury
- Zamezit rozrůstání zástavby do pohledově exponovaných svahů především jižně od sídla – tj. cca nad úroveň areálu výroby
- Nepodporovat srůstání zástavby s Hážovicemi v jeden celek (děje se tak podél silnice, alespoň ve svazích nad silnicí ponechat proluky) a ve směru na Uhliska podél komunikace.
- Podporovat zachování krajinné zeleně a sadů
- Nevhodný rozvoj dalších maloplošných zahrádek v lokalitě "Za Rysovou" a oplocování tamějších pozemků
- Podporovat začlenění výrazného výrobního areálu do krajiny pomocí zeleně

Pohled na Tylovice ze severu. Dominantní výrobní areál je jednou z negativních dominant obce

Zdroj: www.tylovice.cz

Historický pohled na Tylovice

Zdroj: www.tylovice.cz

TYRA

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Třinec	Katastrální území	Tyra
OKR	1. Těšínsko	MKR	1.2 Těšínské Beskydy
Počet obyvatel (1869/1950/1980)	546/457/436	Kategorizace zástavby sídla	II

HISTORICKÝ VÝVOJ

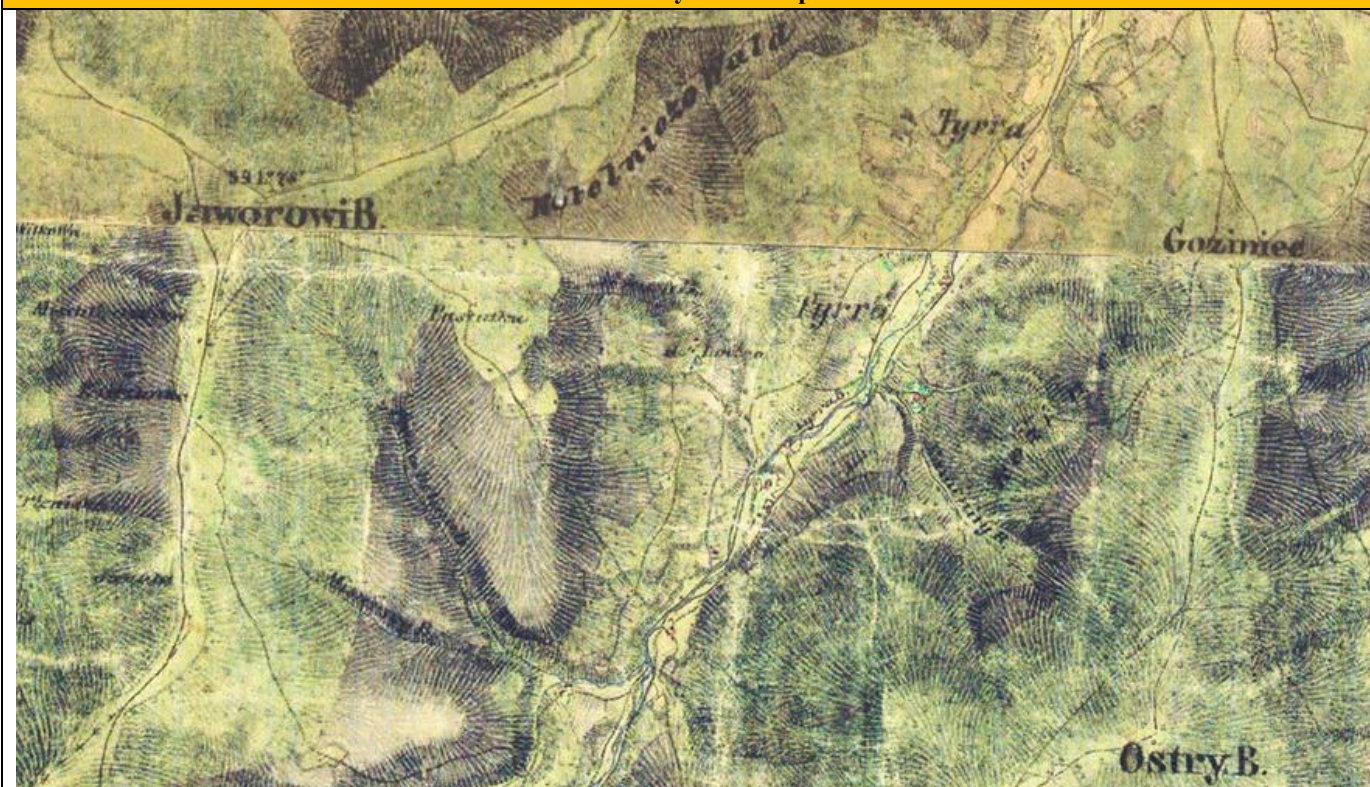
Stručná charakteristika sídla

Tyra je malá podhorská obec, která je od roku 1980 městskou částí Třince. Tyra se rozkládá jižním směrem od Třince, v dlouhém úzkém údolí říčky Tyry. Od okrajových částí obce se zvedají zalesněné stráně okolních vrcholků a to západním směrem Javorového (1031 m n. m.) a východním směrem Malého Kozince (653 m n. m.) a Žďáru (741 m n. m.).

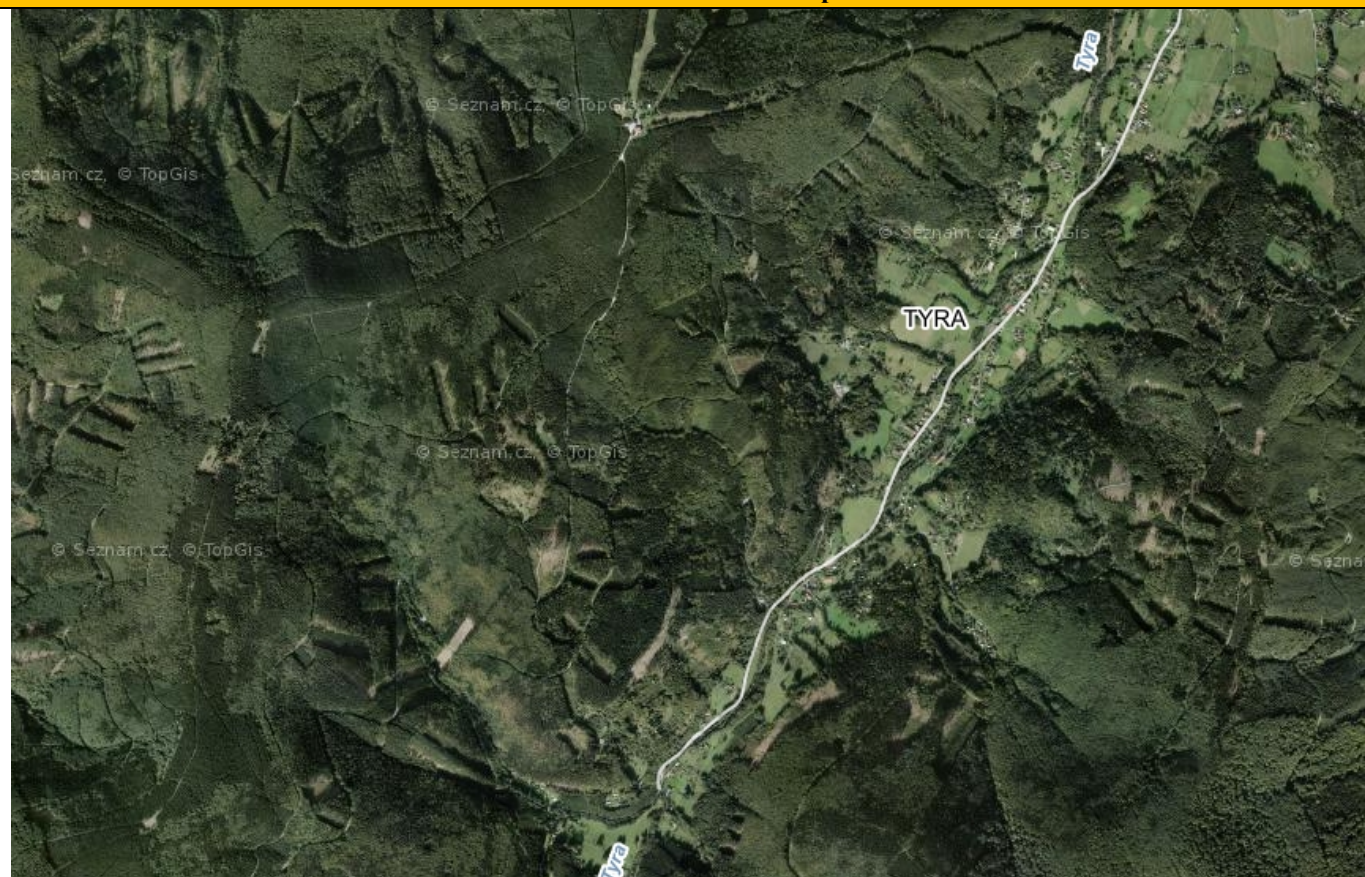
Obec vznikla v rámci valašské a pasekářské kolonizace. Osadníci postupovali směrem k hornímu toku Tyry ze severněji položených Oldřichovic, ze kterých se Tyra vydělila v roce 1644. Místní obyvatelé se živilí především prací v lese, zemědělstvím a pastvou dobytka. Obec byla proslulá také díky tkalcovství.

Obec Tyra má dnes rekreační charakter. Kolem toku Tyry a po okolních stráních je roztroušena řada rekreačních chat a několik penzionů. Obcí prochází značená cyklostezka a v jejím okolí je několik turistických stezek.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v táhlém údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Slezsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	silniční ves
Dochovanost urban. struktury	částečně setřená	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb, s převažujícím novodobým charakterem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	s nevýraznou vedutou	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	disharmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	úseková plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	Na východě Velký Kozinec – Ostrý, Na západě Malý Javorový-Javorový-Šindelná
Znaky negativně ovlivňující KR	<ul style="list-style-type: none"> - městské typy zástavby a oplocení - vysoký podíl chat a dalších rekreačních objektů 		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá celé katastrální území Tyra.

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Další výstavba chat je vzhledem k jejich vysokému počtu nevhodná.
- Pro rekonstrukce platí zachování charakteru zástavby při architektonickém výrazu korespondujícím s dochovanou architekturou
- Dostavba přijatelná pouze v hlavním údolí v návaznosti na stávající zástavbu, ve výše položených exponovaných svazích nad údolím nevhodná.
- Pro plánování nových větších ploch bydlení řešit územní studii s účastí krajináře

Zástavba v obci, v pozadí Malý Javorový

Zástavba v obci, v pozadí Malý Kozinec

ÚSTÍ U VSETÍNA

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Ústí	Katastrální území	Ústí u Vsetína
OKR	3. Valašsko	MKR	3.7 Údolí Vsetínské Bečvy
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	379/466/625	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

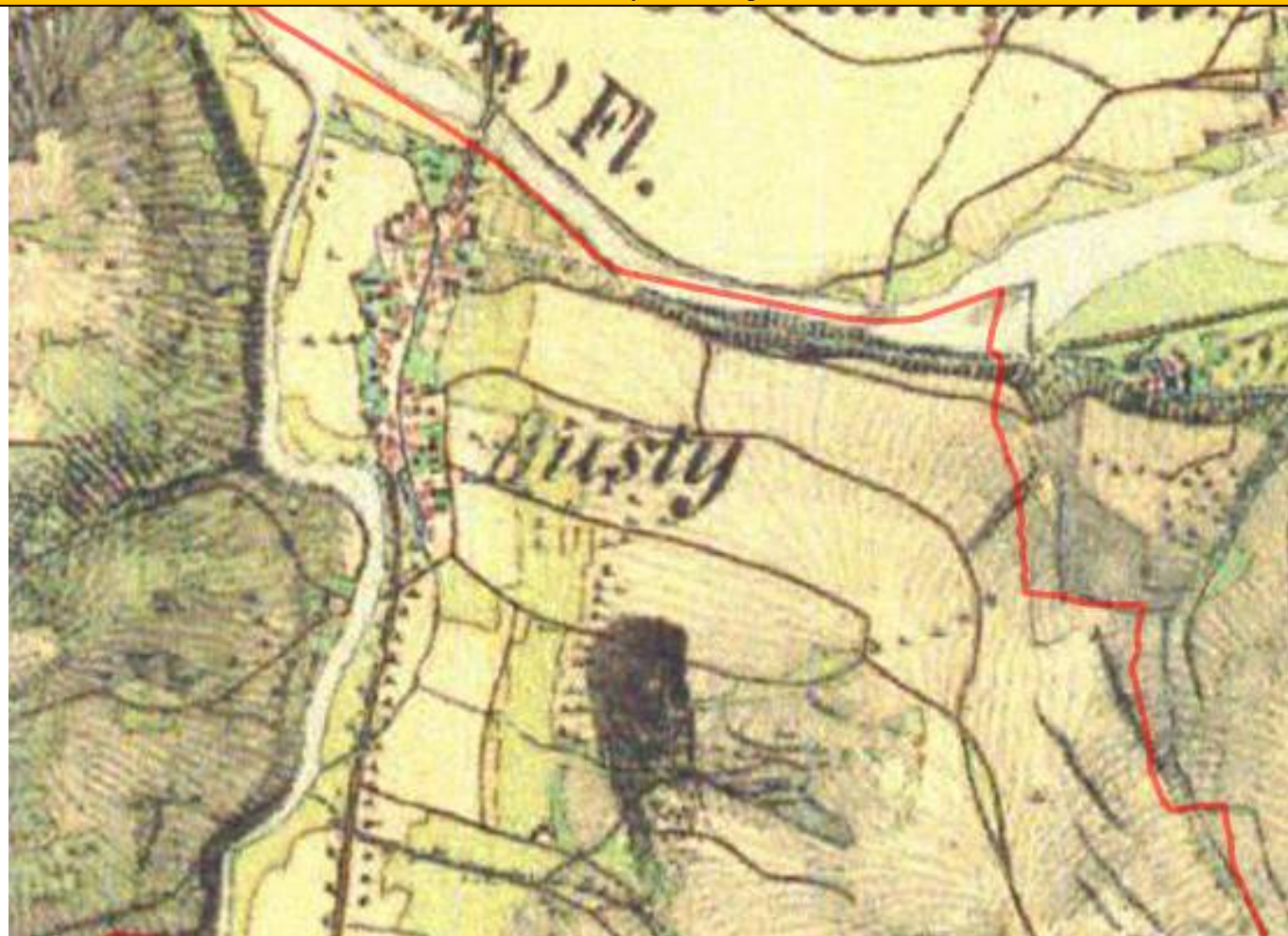
Stručná charakteristika sídla

Obec Ústí se rozkládá 3 km jihovýchodně od Vsetína při ústí potoka Senice do Vsetínské Bečvy. Terén je charakterizován jako značně zvlněný a osu katastru obce tvoří potok Senice. Dědina Ústí u Vsetína dostala jméno podle své polohy, protože se rozkládá podél nejdolejšího toku říčky Senice a nedaleko jejího vtoku do řeky Horní Bečvy.

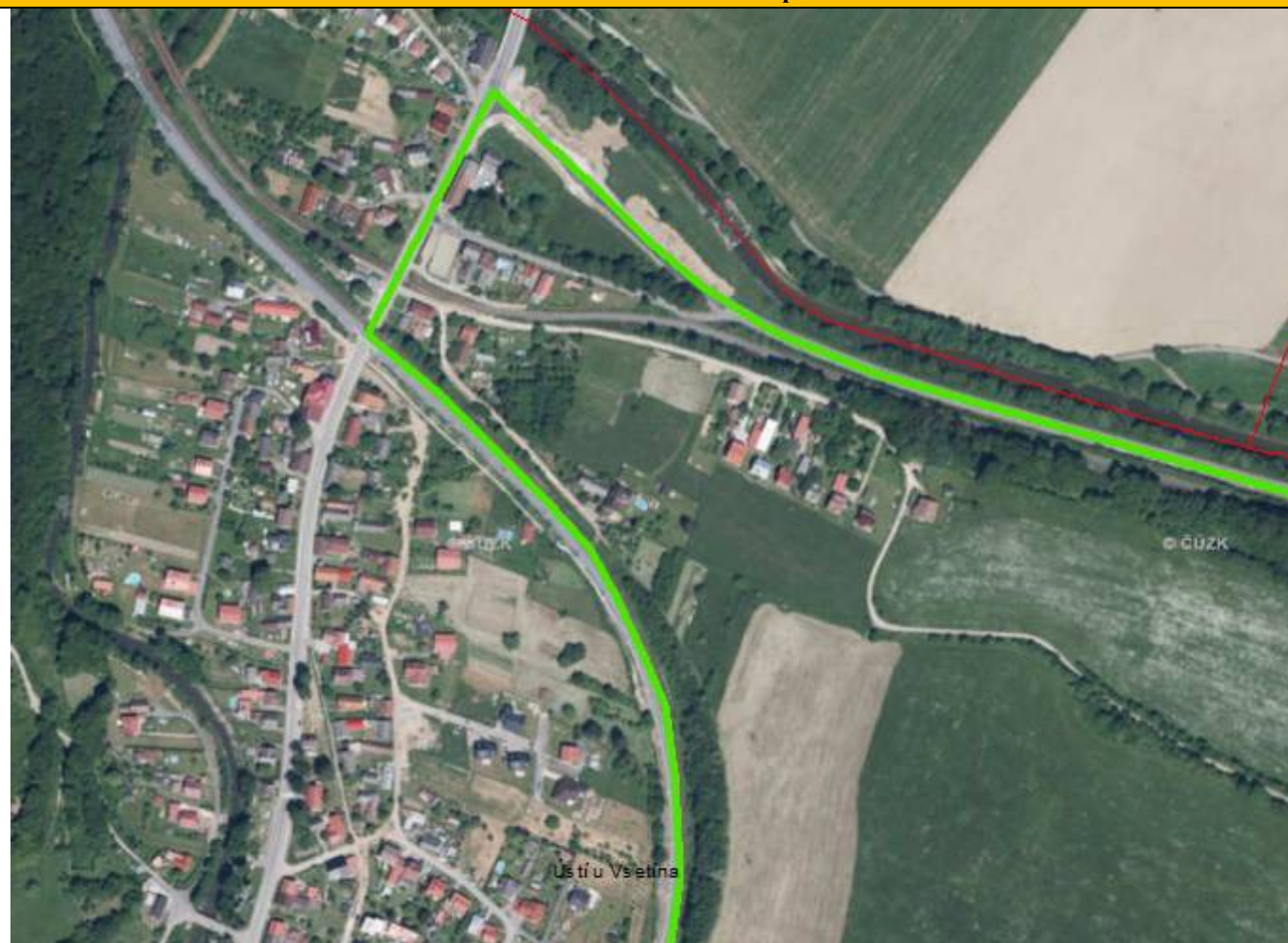
První zmínky o obci se datují do roku 1503. Tehdejší obyvatelé založili ves podél již existující cesty - obchodní spojnice mezi Polskem a Uhrami. V jejím okolí tedy zbudovali svá stavení a za nimi, daleko do strání okolních kopců vyklučili les a založili pole a pastviny. Osídlení je tedy soustředěno kolem hlavní komunikace, jen nepatrná část zástavby se nachází na odlehlých samotách. Člověk se ovšem v místech dnešního Ústí objevoval mnohem dříve. Pochází odtud jeden z nejstarších předhistorických dokladů o pobytu člověka na Vsetínsku. Na počátku 16. století začíná na Vsetínsku nový hospodářský proces známý jako pasekářská kolonizace. Šlo při něm o rozšiřování ploch orné půdy na úkor lesa. Zemědělství bylo hlavním zdrojem obživy místních obyvatel.

Většinu zástavby tvoří rodinné domky a bývalé zemědělské usedlosti. Architektura jednotlivých objektů je velmi různorodá. Ve středu obce je několik zachovalých roubených stavení. V roce 1975 se obec stala součástí města Vsetína, aby se pak po 17 letech opět osamostatnila a od 1.1.1992 se začíná psát nejnovější historie obce Ústí.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- vstup do údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek, harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	záhumenicová řadová ves, dvorcová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb, s novodobým charakterem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	vyrovnaná hladina zástavby, s nevýraznou vedutou	Působení vnějšího obrazu sídla	převažuje harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	převažuje harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	úseková plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	méně výrazný pohledový zalučněný horizont východně nad zástavbou
Znaky negativně	- žádné		

ovlivňující KR	
Další související poznámky	
<ul style="list-style-type: none"> - Do CHKO spadá pouze východní část obce, zástavba obce v CHKO se nachází pouze v malém rozsahu východně od silnice - Zástavba obce leží z převážné části v nivě Vsetínské Bečvy, část zástavby stoupá do zalučného svahu ukloněného k severozápadu - Sídlo má setřenou urbanistickou strukturu, vyznačuje se různorodou výstavbou bez zřetelných architektonických hodnot a bez jednotících rysů - Nad sídlem se nachází vodárna, která se však v krajině výrazně neprojevuje a nepůsobí rušivým dojmem - V údolí Dluhovského potoka se nachází rozptýlená i koncentrovaná zástavba chat, v blízkosti horní poloviny toku se nachází několik stavení s dochovaným charakterem lidové architektury - V budoucnu je plánován obchvat obce vedoucí okrajovou částí CHKO 	
PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR	
<ul style="list-style-type: none"> - Dostavbu směřovat do hlavního údolí, zamezit či alespoň regulovat rozrůstání zástavby do pohledově exponovaného západního svahu nad obcí – zamezit rozrůstání stávající satelitní zástavby se soustředěnou urbanistickou strukturou a s malými parcelami - Doplnění a přestavba struktury hlavního sídla musí být směřována k vytvoření nových hodnot harmonie měřítka a vztahů v krajině – podporovat tradiční urbanistickou strukturu sídla, výšková regulace staveb - Charakter nových staveb (situovaných převážně na západním svahu nad obcí) by neměl vytvářet měřítkově, hmotově a barevně cizorodé prvky venkovskému prostředí - Zvýšit podíl rozptýlené zeleně v krajině navazující na sídlo - Nepovolovat další zástavbu ve svazích údolí Dluhovského potoka z důvodu stávajícího zachovalého rázu krajiny, dostavba možná na historických stavebních místech - Vhodnými opatřeními zajistit začlenění plánovaného obchvatu obce do krajiny 	

Novodobá zástavba na svahu ukloněném k severozápadu čnici nad obcí

Pohled do údolí z východu na různorodou zástavbu se značně přestavěnými původními i novými objekty

Koncentrovaná zástavba chat v údolí Dluhovského potoka

VALAŠSKÁ BYSTRICE

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Valašská Bystřice	Katastrální území	Valašská Bystřice
OKR	3. Valašsko	MKR	3.6 Bystřicko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	1881/1743/2259	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Valašská Bystřice leží uprostřed Vsetínských vrchů v povodí říčky Bystřice, která napájí známou přehradu Bystřička. Území obce je velmi členité a hornaté, území obce je ze dvou třetin pokryto lesy.

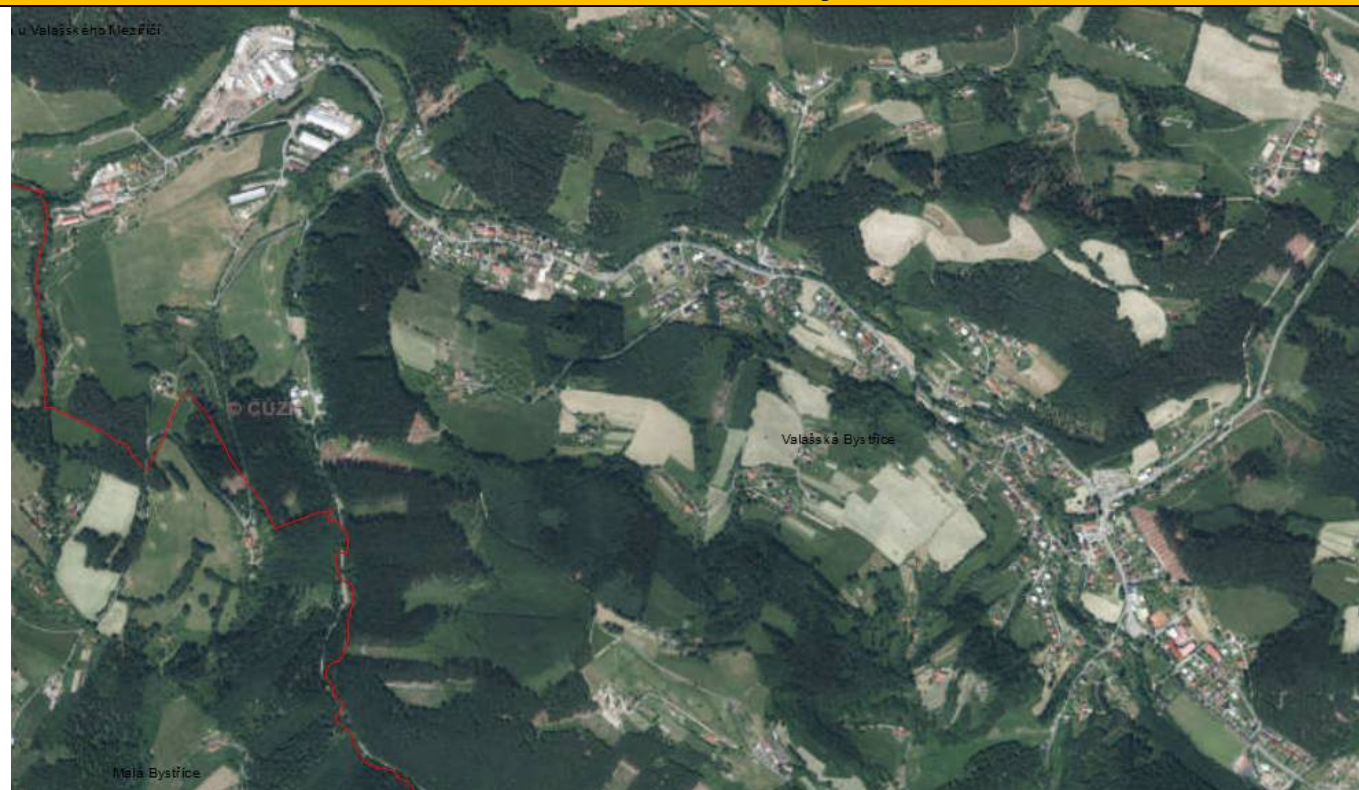
Obec vznikla v polovině 17. století, její území bylo pro nepřístupnost osídleno jako jedno z posledních. Obyvatelstvo bývalo velmi chudé, živilo se obhospodařováním svažitých a kamenitých políček, pastevectvím, pracemi v lese a zpracováním dřeva. Tesaři, výrobci dřevěného nářadí, náčiní a hraček byli známí v širokém okolí i za hranicemi Moravy. Originální byla zejména výroba dřevěných hraček.

Historie obce začíná v roce 1651, kdy byly založeny její pozemkové knihy. V té době bylo území obce řídce osídleno. Z větší části ho pokrývaly pralesy. Za třicetileté války se na jejím území ukrývali valašští vzbouřenci. Na horských loukách se usadili valašští kolonizátoři. Je zaznamenáno, že v době založení bylo v obci mimo fojtství patnáct chalup a šest chaloupek. Obydli však nebyla vystavěna vedle sebe, ale roztroušena po území daleko od sebe. V roce 1676 dostala jméno po říčce, která protékala krajem, a po prvním fojtu Randýskova Bystřice. Obec byla postupně zalidňována lesními dělníky, kteří káceli pro vrchnost dřevo a levně pak dostali koupit odlesněné paseky. Na nich si vystavěli chudá obydlí a zúrodňovali kamenitou půdu. Místní obyvatelé se živili převážně zemědělstvím, ale pracovali také v lesích, na pilách, či vyráběli různé dřevěné a pletené výrobky. Průmyslová výroba se v obci uchytila až později, zpracovávala se sůl, dřevěné uhlí, dehet a lihoviny. Až do konce 2. světové války žila naprostá většina obyvatel v domcích rozprostřených téměř rovnoměrně po celém území obce, po úzkých údolích, svazích i hřebenech kopců. V posledních 50 letech došlo k vysídlování samot a odlehlých částí obce a soustředování osídlení podél hlavních vodních toků.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu - v táhlém údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	dvorcová ves, rozptýlené (pasekářské osídlení)
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s převažujícím tradičním výrazem, zároveň s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	s nevýraznou vedutou, nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické – většina pasek, disharmonické – hlavní část zástavby s novými plochami zástavby bez přiměřené regulace
Funkční vztahy zástavby a krajiny	dosud harmonický vztah zástavby a krajiny ohrožen absencí obhospodařování, nevhodným zalesňováním a pronikáním zástavby městského charakteru do svahů a bočních údolí	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	valašská záhumenice s úseky (dělená záhumenice)
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy	nevýrazné, fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	zalučněné a zalesněné svahy údolí Bystřičky a jejích

hosp. využití krajiny			přítoků, podél kterých je zástavba situována
Znaky negativně ovlivňující KR	<ul style="list-style-type: none"> - objekt zemědělsko-průmyslového areálu tyčící se nad zástavbou v západní části obce - zvyšující se podíl lesních porostů, zanikání nelesních enkláv 		
Další související poznámky			
<ul style="list-style-type: none"> - Zástavba je koncentrována podél vodního toku Bystřičky a jejích přítoků a v mnoha osadách a samotách ve svazích - V centru obce se nachází památkově chráněný objekt – kostel Nanebevzetí panny Marie - V západní části obce se nad zástavbou tyčí objekt zemědělsko-průmyslového areálu, jenž je negativní dominantou - Negativním jevem v obci je pronikáním městských typů zástavby bez respektování historické urbanistické struktury, a to již od cca 70. let minulého století - Na horizontu v lokalitě Kyčery se nachází architektonicky a urbanisticky zachovalá stavení mající silný vliv na vznik výrazného rázu krajiny - V obci je vyhlídková věž Bůřov 			
PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR			
<ul style="list-style-type: none"> - Nová výstavba a přestavby stávajících objektů nebudou vytvářet prvky měřítkově, hmotově a barevně cizorodé venkovskému prostředí – zamezit pronikání městských typů zástavby do obce, v lokalitách se zachovanými hodnotami trvat na tradičních architektonických formách, prvcích a materiálech (měřítko, hmota, půdorysný tvar, výška, tvar střechy) - Nutné citlivě řešit rozrůstání zástavby do pohledově exponovaných svahů – nová výstavba ve svazích navazující na stávající zástavbu sídla bude navržena s cílem vytvoření harmonického přechodu sídla do krajiny – je nutné zabránit satelitní zástavbě ve svazích se soustředěnou urbanistickou strukturou s malými parcelami – dodržet strukturu rozptýleného pasekářského osídlení - Doplnění a přestavba struktury sídla musí být směřována k vytvoření nových hodnot harmonie měřítka a vztahů v krajině – regulovat především kubaturu staveb, tvar a výšku - Při vymezování ploch bydlení s více než 2 domy s výjimkou centrální části obce vyžadovat zpracování regulačního plánu nebo studie - Zachovat dochovaný charakter zahrad, sadů a rozptýlené zeleně - U osad je třeba omezit zásahy ovlivňující siluetu sídla a vyloučit stavby, které by vytvářely nový výrazný znak siluety existující zástavby, je třeba přizpůsobit hmotové a materiállové řešení charakteru zástavby (vyloučení městských typů zástavby) - U osad v lokalitě Kyčera je potřeba zachovat stávající architektonický a urbanistický ráz, nová výstavba by zde měla být možná pouze výjimečně 			

Architektonicky různorodá zástavba v blízkosti centra obce

Širší pohled na zástavbu sídla v blízkosti centra

Architektonicky a urbanisticky zachovalá stavení v lokalitě Kyčery

Řadová zástavba bez návaznosti na historickou urbanistickou strukturu v lokalitě Na Rovních

Objekt zemědělsko-průmyslového areálu nad zástavbou v západní části obce

VALAŠSKÁ POLANKA

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Valašská Polanka	Katastrální území	Valašská Polanka
OKR	3. Valašsko	MKR	3.10 Hornolidečsko
Počet obyvatel (1869/1950/2011)	716/1095/1404	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Obec Valašská Polanka je rozložena v údolí říčky Senice, asi 10 km jižně od Vsetína. Západní část katastru na levém břehu Senice je na úpatí Vizovických vrchů, pravý břeh je již součástí Javorníků a patří do Chráněné krajinné oblasti Beskydy.

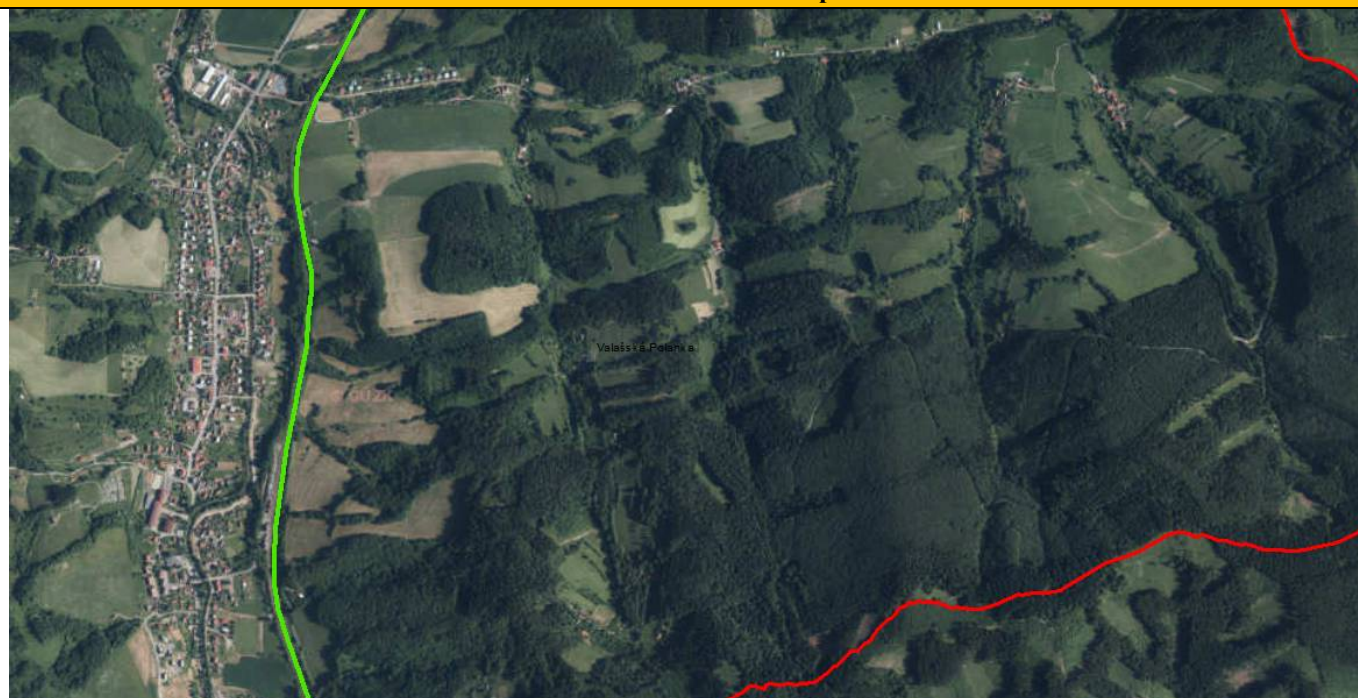
Název obce je zdrobnělinou slova „polana“, což znamená pole obklopené lesem a všeobecně náleží do skupiny názvů ukazujících na husté zalesnění. Polanka je starobyklá obec, jejíž historie spadá do poloviny 14. století. První písemná zmínka o ní je v listině papežské kurie z roku 1361, podle níž patřila klášteru ve Vizovicích. Obec ležela na rušné cestě, vedoucí ze Vsetína do Brumova a dále do Uher. Po zániku vizovického kláštera se Polanka a okolní obce stávají majetkem světské vrchnosti na vizovickém panství, jehož vlastníci se v 16. století často střídali. Pustošení při turekotatarském vpádu roku 1663 se nevyhnula ani Polanka - zahynulo při něm asi 100 lidí a bylo vypáleno 22 domů.

Od svého vzniku měla obec zemědělský charakter, ale významné bylo také formanství, podomácku se vyráběly šindele, křiváky (nože), plátno, dřevěné uhlí. Ani v nově vzniklé republice nebyla obživa snadná. Kromě hospodaření na chudých horských políčkách poskytovaly práci také továrny v širokém okolí. Nové pracovní příležitosti vznikly při stavbě železniční trati Vsetín - Bylnice, která byla uvedena do provozu 21. 10. 1928. V březnu 1929 byla úředně schválena změna názvu obce Polanka, která od té doby nese název Valašská Polanka.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- na úpatí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	záhumenicová řadová ves, dvorcová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	vyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	působení harmonické – výrazná dominanta kostela, disharmonické – rušivé působení stavby školy nepřiměřeného objemu
Funkční vztahy zástavby a krajiny	převažuje působení harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	úseková plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	žádný
Znaky negativně ovlivňující KR	- žádné		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá pouze zástavba východně od železniční trati situovaná především podél Veřečného potoka a jeho přítoků. Bezprostředně za železnici se v CHKO nachází satelitní zástavba se soustředěnou urbanistickou strukturou a úzkými parcelami

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- V osadách s vyšší zachovanou hodnotou krajinného rázu je nové objekty možné situovat pouze s dodržением tradičních architektonických forem, prvků a materiálů (půdorysný tvar, výška, tvar střechy, materiály a barevnost)
- Formy a architektonický výraz staveb v těchto lokalitách budou posuzovány individuálně vzhledem k vizuálnímu projevu v krajině a ke kontextu s okolní zástavbou – je třeba vyloučit stavby, které by měřítkem, formou, materiálem nebo barevností vytvářely nový znak vizuálního projevu sídla v krajině
- Zachovat charakter tradičních zahrad a sadů v osadách
- Nová výstavba a přestavby stávajících objektů podél Veřejného potoka nebudou vytvářet prvky měřítkově, hmotově a barevně cizorodé venkovskému prostředí

Satelitní zástavba nacházející se v CHKO navazující na sídlo za železnicí

Zástavba v podobě samot v údolí Veřečného pototoka

Stavení v osadě U Škřatů zařazené do II. kategorie

Osada U Zrníků „utopená“ v sadech

VALAŠSKÁ SENICE

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Valašská Senice	Katastrální území	Valašská Senice
OKR	3.Valašsko	MKR	3.11 Hornolidečsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	623/702/455	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

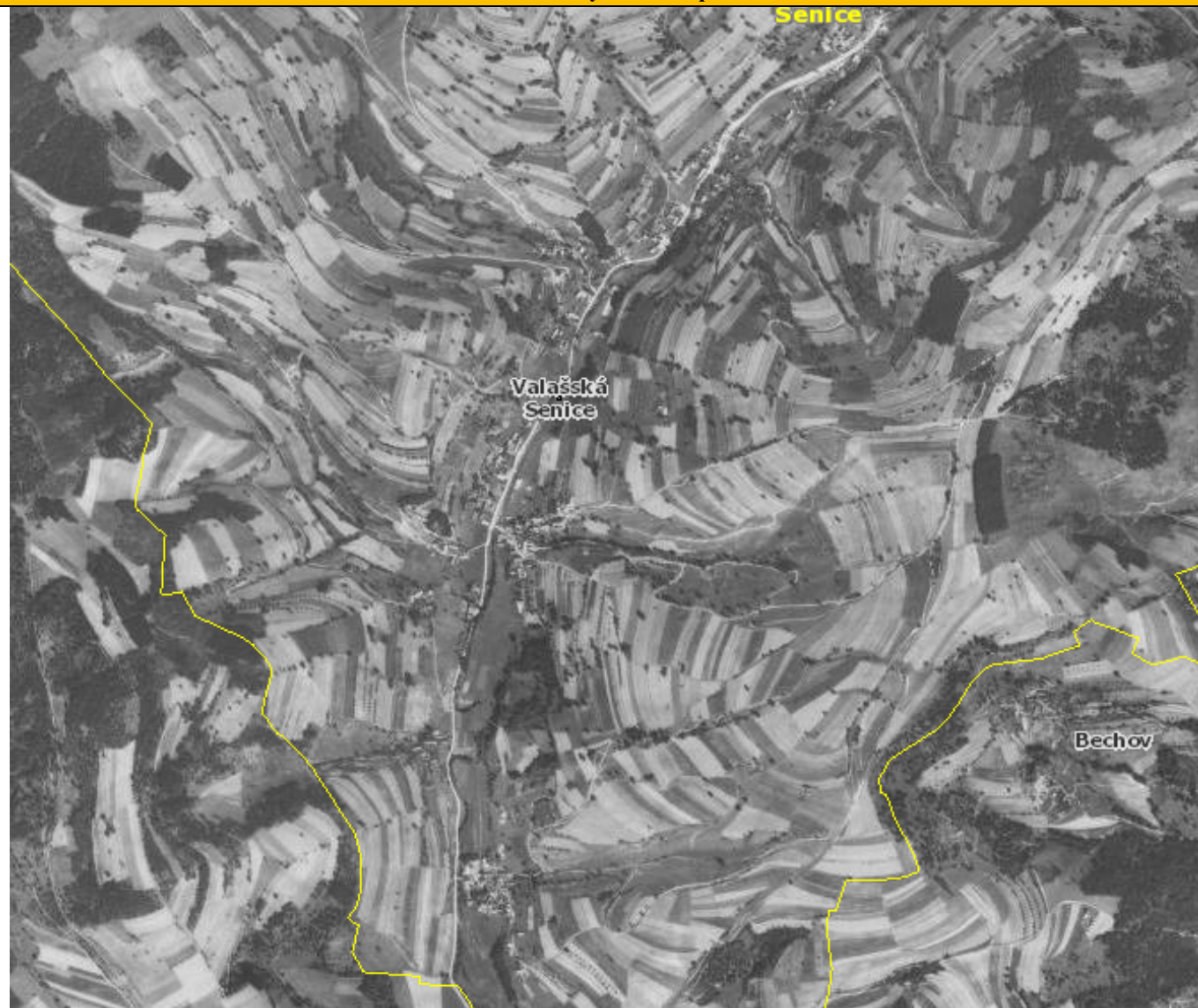
Stručná charakteristika sídla

Valašská Senice leží asi 16 km jihovýchodně od Vsetína. V katastru obce pramení říčka Senice, která se nedaleko Vsetína vlévá do Vsetínské Bečvy. Střed obce leží v nadmořské výšce kolem 540 m n. m. a nejvyšší bod leží na vrcholu Makyty (923 m n. m.). Východní část katastru obce hraničí se Slovenskou republikou.

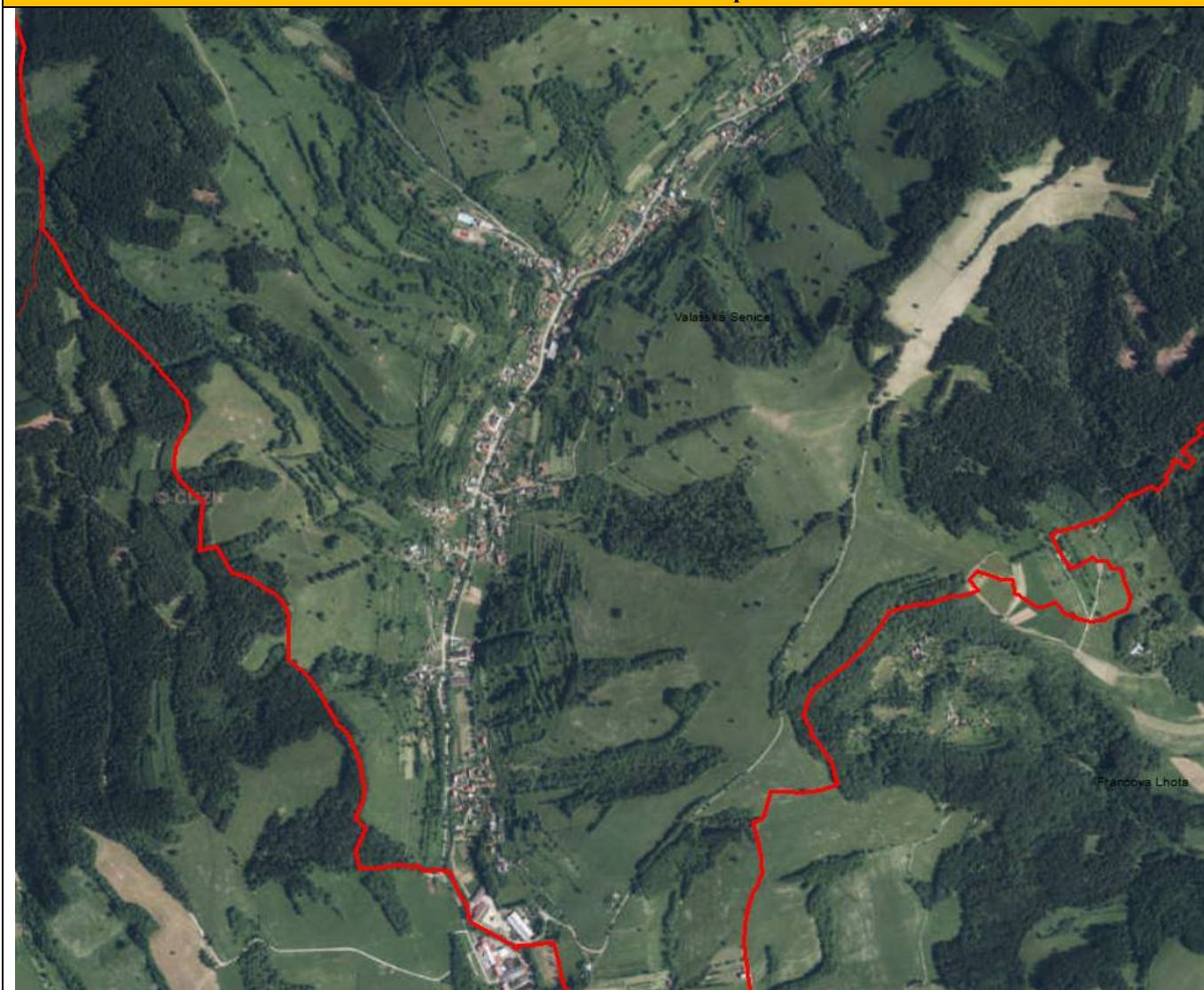
Senice jako osada je uváděna koncem 15. století, kdy spolu s Petrovskou (dnes Francovou) Lhotou, již zaniklou osadou Zubrůvkou a Pulčinami patřila k hradu Pulčiny jako samostatné léno. Od r. 1549 bylo toto léno začleněno do panství brumovského. V roce 1517 byli na Senici jen tři usedlíci. Obyvatel postupně přibývalo, trpěli však častými, především turkotatarskými vpády, z uherské strany hranice. Po největším z nich byla Senice zcela vypálena a většina obyvatel zabita nebo odvečena do otroctví. Lidé na Senici se živili jednak zemědělstvím, které v horských oblastech sotva stačilo k obživě, ale také výrobou šindele, punčoch, tkalcovstvím, pletením vlněných valašských punčoch a prošíváním podešví pro výrobu papučí ve Valašských Kloboukách.

V letech 1980 - 1990 byla Valašská Senice připojena k sousední Francové Lhotě a po roce 1990 je opět samostatnou obcí.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady), dominance původních druhů	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v sevřeném údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa, lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (púdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves, rozptýlené osídlení
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s velkým podíle přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	převažuje disharmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	úseková plužina
Dochované stopy členění	výrazné	Výrazný pohledový horizont	nízké zalučněné a zalesněné

plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny			svahy navazující na údolí řeky Senice, v jejíž nivě je zástavba koncentrována
Znaky negativně ovlivňující KR	- plošně rozsáhlejší výrobní a zemědělské areál situovaný na hranici obcí Valašská Senice a Francova Lhota		
Další související poznámky			
<ul style="list-style-type: none"> - Zachovalý venkovský ráz sídla, zachovalé zahrady se vzrostlou zelení - Přítomny jsou architektonicky cenné stavby: stodoly, dřevěnice, převažují však přestavby novodobého charakteru a novostavby - Dochované stopy tradičního obhospodařování krajiny (historické krajinné struktury) - Novodobé stavby velkých kubatur - V severní části území obce je zástavba koncentrována do osad s částečně zachovalými stavbami lidové architektury - Kaple sv. Cyrila a Metoděje a kaple Sv. Huberta 			
PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR			
<ul style="list-style-type: none"> - Urbanistická struktura sídla může být upravena a doplněna v souladu s dochovanými znaky vývoje urbanistické struktury sídla, rozvoj sídla je možný pouze v návaznosti na existující zástavbu sídla - Dostavbu směřovat pouze do hlavního údolí, individuálně do ústí bočních údolí - Zamezit rozrůstání zástavby do pohledově exponovaných svahů - Nevymezovat nové větší plochy bydlení – pouze jednotlivé plochy pro 1-2 domy s vazbou na stávající zástavbu, v prolukách a adekvátně velkým pozemkem - Nová výstavba a přestavby stávajících objektů nebudou vytvářet prvky měřítkově, hmotově a barevně cizorodé venkovskému prostředí - Nezahušťovat zástavbu, zachovávat proluky mezi shluky staveb - Zabezpečit ochranu cenných lidových staveb, zbytků úsekové plužiny a soliterních stromů - Osady: nenarušovat stávající stav stavbami, které by hmotově a výškově výrazně narušovaly dochovaný ráz - V osadách respektovat stávající urbanistickou strukturu, architektonický výraz staveb bude korespondovat s dochovanou architekturou - Nezahušťovat zástavbu v údolí ve směru na Francovu Lhotu – zachovat alespoň dílčí rozestup. 			

Sídlo má zachovaný venkovský ráz s pozůstatky staveb lidové architektury

V sídle se nachází i novodobá zástavba příměstského charakteru

Stavení v osadě Zbraněk dotvářející hodnoty krajinné scény

VELKÁ LHOTA

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Velká Lhota	Katastrální území	Velká Lhota u Val. Meziříčí
OKR	3. Valašsko	MKR	3.6 Bystřicko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	932/693/497	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

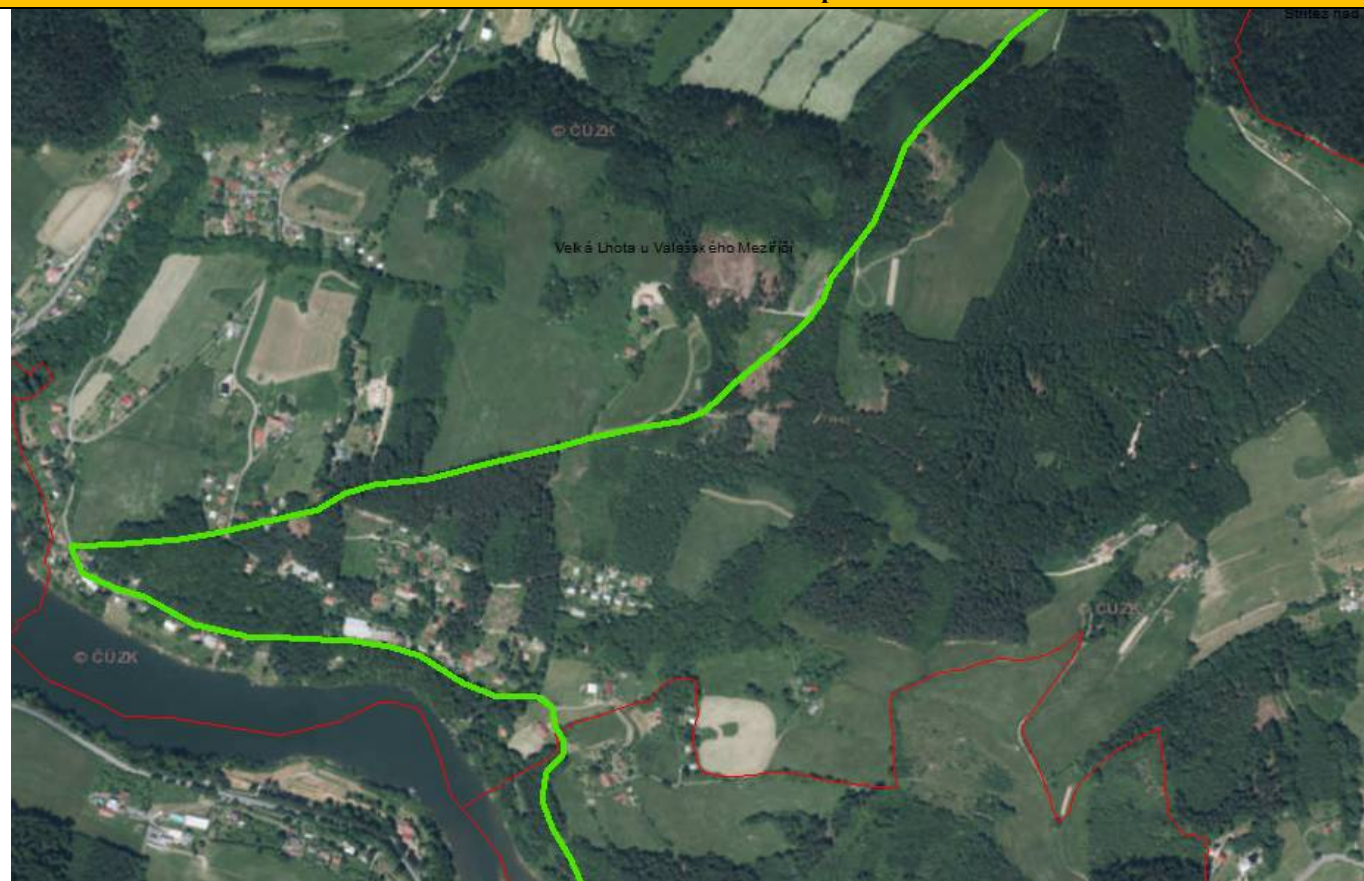
Obec Velká Lhota se rozkládá v hornatém terénu asi třináct kilometrů severně od Vsetína a sedm kilometrů jihovýchodně od města Valašské Meziříčí na hřbetu západní části Vsetínských vrchů. Vesnice leží nad údolní přehradou Bystřička, do které ústí Dědinský potok, jenž obcí protéká. Z celkové katastrální plochy obce zabírá orná půda pouze deset procent. Dále je asi jedna třetina katastru porostlá lesem a nalezneme zde také zemědělsky využívanou půdu – louky a pastviny.

První zmínku o obci nalezneme v historických pramenech v roce 1374, kdy byla součástí panství Krásno. Obec Malá Lhota je poprvé zmiňována roku 1411. Půdorys vesnice ukazuje na její vznik v době německé lánové kolonizace s charakteristickým uspořádáním gruntů typickým pro lesní lánové vsi. Velká Lhota má dvě místní části, Velká Lhota a Malá Lhota, které byly dříve samostatnými obcemi. Tyto dvě části od sebe odděluje hřeben Vrchhůry. Samotná obec je rozložena v jižní stráni prudkého svahu kolem cesty a některé usedlosti jsou rozptýleny na pasekách po celém katastru obce - část Malá Lhota. Ke spojení obou obcí Velké a Malé Lhoty došlo v roce 1980. Obce mají společný obecní úřad se sídlem ve Velké Lhotě. V minulosti byly obě obce chudými zemědělskými vesnicemi. V 19. století zde byla rozšířena také práce v lesích, domácí výroba kapesních nožů, dýmek zdobených perletí, obušků, metel a dřevěného zemědělského nářadí. V současné době došlo i zde k útlumu zemědělské činnosti, tak jako na celém Valašsku.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v táhlém údolí - ve svahu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves
Dochovanost urban. struktury	dochovaná	Převažující charakter zástavby	s převažujícím tradičním výrazem
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	s nevýraznou vedutou, nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	valašská záhumenice s úseky
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	zalesněné a zalučněné svahy nad údolím vodního toku Bystříčka
Znaky negativně ovlivňující KR	- žádné		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá pouze východní část území s chatovou kolonií v lokalitě Za Brdem a s osadami a samotami; bez sídla Velká Lhota
- Chatová osada a osady Na Blatném a U Pavlů nacházející se podél silnice III/05726 vzhledem k setřené historické urbanistické struktuře a různorodé zástavbě nevynikají významnějšími architektonickými hodnotami
- Osady nacházející se ve svazích nad údolím Bystřičky mají dochovanou rázovitou strukturu zástavby či se zde nachází zástavba, která výrazně dotváří hodnoty krajinné scény. Přítomny jsou také sídla, jež nevynikají žádnými architektonickými či urbanistickými hodnotami, jejich projev v obrazu krajiny je však minimálně do značné míry harmonický.
- Cenná nelesní zeleň
- Místy nevhodné zalesňování / zarůstání lesem

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Doplnění a přestavba struktury sídla v údolí Bystřičky musí být směřována k vytvoření nových hodnot harmonie měřítka a vztahů v krajině – nutno zabránit vymezení velkých zastavitelných ploch, podporovat pouze drobné plochy s vazbou na stávající zástavbu
- Nová výstavba v údolí Bystřičky bude navržena s cílem vytvoření harmonického přechodu sídla do krajiny – nutná regulace kubatury staveb, tvaru a výšky – nová výstavba a přestavby stávajících objektů v údolí Bystřičky nebudou vytvářet prvky měřítkově, hmotově a barevně cizorodé venkovskému prostředí
- Vyloučit nevhodné městské typy oplocení staveb (zejména zídky pod plotem apod.)
- Osady a samoty s vyšší hodnotou krajinného rázu:
 - bude respektována historická struktura zástavby
 - je nutné omezit zásahy ovlivňující siluetu sídla a vyloučit stavby, které by vytvářely nový výrazný znak siluety existující zástavby
 - je třeba přizpůsobit hmotové a materiálové řešení charakteru zástavby – respektování tradičních architektonických forem, prvků a materiálů
- Není žádoucí dále zahušťovat zástavbu v údolí Bystřičky nad přehradou
- Při vymežování ploch bydlení s více než 2 domy v osadách ve svazích nad údolím Bystřičky vyžadovat zpracování regulačního plánu nebo studie – doplňování zástavby v těchto lokalitách nutno řešit velmi citlivě.

Různorodá zástavba bez jednotných rysů a architektonických hodnot v údolí Bystřičky, místní část U Pavlů

Místní část Na Blatném s novodobou zástavbou bez zřetelných architektonických hodnot, nad ní osada U Malíků se zachovalou urbanistickou strukturou a dochovanou rázovitou zástavbou

Zástavba na úbočí svahu lokality Za Třískalkou, kde charakter urbanistické struktury a charakter pozměněné zástavby spoluvytvářejí ráz krajiny

VELKÉ KARLOVICE

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Velké Karlovice	Katastrální území	Velké Karlovice
OKR	3. Valašsko	MKR	3.9. Velké Karlovice
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	4572/3689/2507	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

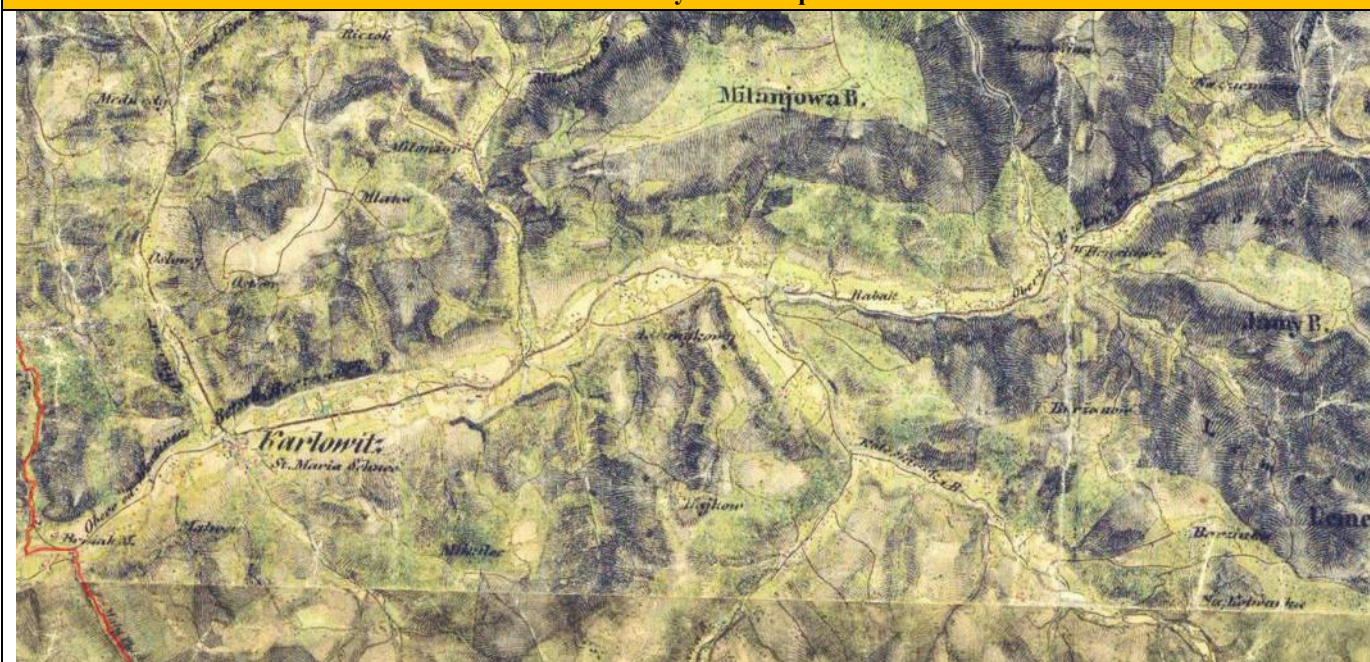
Velké Karlovice leží asi 23 km východně od Vsetína v podhůří Javorníků a Beskyd. Obcí protéká Vsetínská Bečva. Svou rozlohou 82 km² se řadí mezi největší obce České republiky. Obec se rozkládá na plošně rozlehlém katastru a bylo pro ni charakteristické rozptýlené osídlení.

Obec byla založena v roce 1714 Karlem Jindřichem ze Žerotína. V roce 1762 získaly Velké Karlovice svou pečeť. Z této doby se zachovalo několik stavebně kulturních památek - převážně původních roubených staveb, jimž vévodí kostel P. Marie Sněžné z roku 1754, postavený ve stylu pozdního baroka, spolu s objektem fary a kamenným křížem. Dále také kupecký dům sloužící jako Karlovské muzeum, které návštěvníkům přibližuje obraz života lidí v tomto rázovitém koutku Valašska. Mimo zemědělství bylo nejvýznamnějším hospodářským odvětvím této oblasti již od 17. století sklářství.

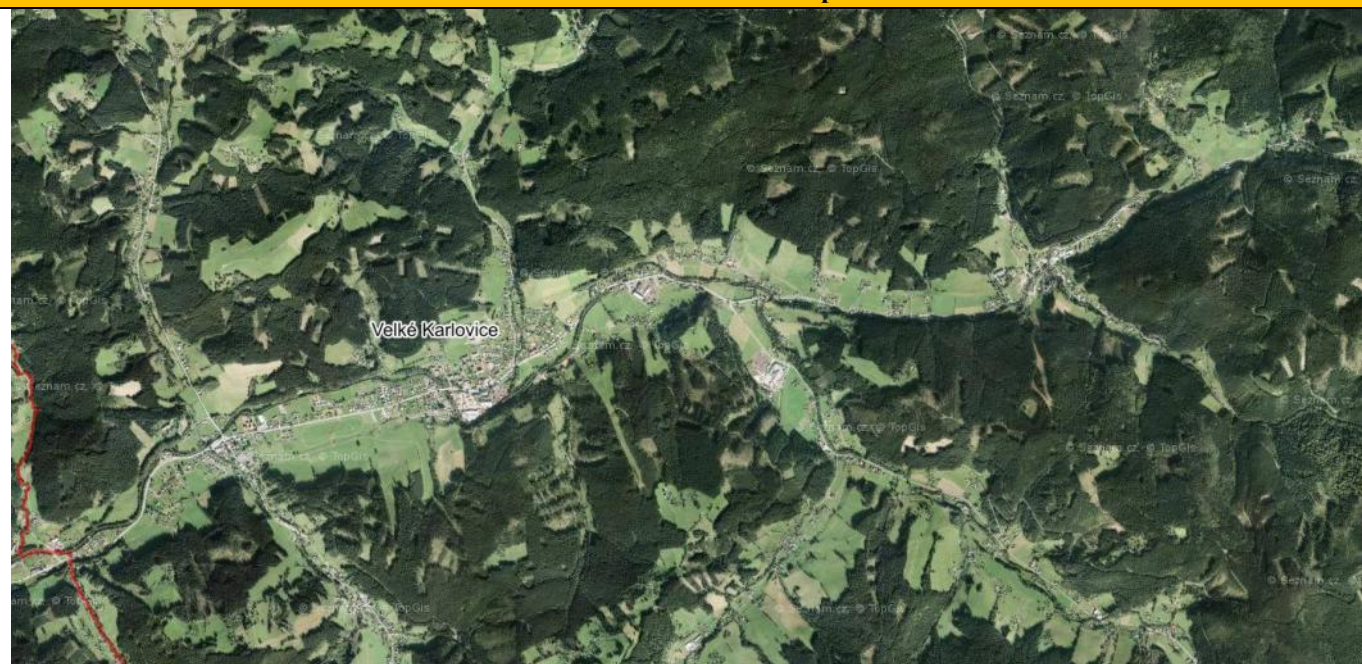
V průběhu staletí se hranice Karlovic oproti jiným obcím velice často měnily. Je to způsobeno tím, že oblast Karlovic je jedním z posledních kolonizovaných území na Moravě. Už v 16. století docházelo ke sporům mezi vsetínským a povážskobystrickým panstvím a k čím dál častějším srážkám Moravanů a Slováků. V roce 1734 došlo ke kompromisnímu řešení a hranice Uher se přesunula z hřebene Javorníků na jejich úbočí směrem k Bečvě. Pokračovaly také spory s panstvím vsetínským, které skončily v roce 1774 rozdělením Karlovic na Velké a Malé.

V roce 1966 došlo k opětovnému sloučení Velkých a Malých Karlovic do jedné obce - Velké Karlovice. Zároveň došlo k oddělení Zadní Stanovnice od Malých Karlovic a jejímu připojení k obci Karolinka.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v rozlehlém údolí - v táhlém údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek zemědělská krajina maloplošné struktury s velkým podílem rozptýlené zeleně		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s převažujícím tradičním výrazem, s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické v centru obce, harmonické v bočních údolích a pasekách
Funkční vztahy zástavby a krajiny	disharmonické- rozšiřování lesa, harmonické v bočních údolích	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	valašská záhumenice s úseky
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	nevýrazné	Výrazný pohledový horizont	Výrazný na severu – Kotlová – Vysoká - Čarták
Znaky negativně ovlivňující KR	- rekreační zařízení v hlavním údolí a v závěru údolí místy stírají původní harmonický charakter sídla - nevhodnou barevností, tvaroslovím, velkým objemem - z velké části přestavěná zástavba v centrální části obce a menší výrobní plochy		

Další související poznámky

- Tradiční výraz zástavby převažuje pouze v bočních údolích a v odlehlejších lokalitách
- Dochází k postupnému zalesňování a zarůstání pasek a svahů – absence obhospodařování krajiny
- Nevhodné druhy rostlin v soukromých zahradách - např. konifery
- Vysoký podíl rekreačních objektů
- Harmonický vztah zástavby a krajiny ohrožen jednostranným zaměřením na turistiku a tím upuštěním od hospodaření

- Dřevěný kostel Panny Marie Sněžné – unikátní kulturně-historická stavba
- Řada dochovaných staveb lidové architektury v atraktivním přírodním prostředí
- Krajinářsky hodnotné jsou větší celky bezleší s rozptýlenou zástavbou a zachovalou architekturou – např. údolí Bzové
- Turisticky zajímavé rozhledny Miloňová a Čarták
- V části Podřaté vyhlášena vesnická památková zóna - vyhlášena v r. 1995. Osídlení v odlesněných údolních polohách Beskyd charakterizují volně rozptýlené domy karpatského typu. Domy jsou doplněny o volně rozmístěné hospodářské objekty nevymezujícími prostor dvora.

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Další zástavba ve větším rozsahu (tj. více stavebních parcel) přijatelná především v hlavním údolí v návaznosti na stávající zástavbu. Současně není vhodné zahušťovat zástavbu mezi Velkými Karlovicemi a Karolinkou – zachovat oddělenost sídel.
- V ostatních lokalitách s vyšší koncentrací zástavby navazující na centrální část obce (dolní části bočních údolí) nevymezovat nové větší plochy bydlení – pouze jednotlivé plochy pro 1-2 domy s vazbou na stávající zástavbu, v prolukách a adekvátně velkým pozemkem. Zohledňovat velikost okolních pozemků.
- V exponovanějších svazích nad obcí zachovat rozptýlený charakter zástavby – nepropojovat stávající zástavbu do kompaktních celků, zajišťovat minimální velikost pozemků s ohledem na stávající nemovitosti, zajišťovat ochranu krajinné zeleně a citlivě řešit oplocení pozemků. Zachovat proluky mezi plochami zástavby, podpořit extenzivní charakter zahrad.
- V odlehlejších lokalitách ve II. zóně CHKO a v malých osadách či samotách je nová výstavba (kromě citlivých přístaveb) nevhodná s výjimkou historických stavebních míst.
- Nevhodné jsou nové lokality s chatovou výstavbou.
- Respektovat hodnoty chráněné v rámci vesnické památkové zóny Podřaté.
- Rekreačních objektů je v obci nadprůměrné množství – žádoucí je přednostně využívat stávajících, případně nové řešit velmi citlivě v adekvátní velikosti a kapacitě a hmotě s ohledem na tradiční architekturu v sídle.
- Zabezpečit ochranu cenných lidových staveb a památkově chráněných objektů – důsledně prosazovat kvalitní rekonstrukce.
- Podporovat zachování zemědělského hospodaření v krajině – louky, pastviny, sady, chov ovcí ...
- Nepovolovat osvětlování sjezdovek v nočních hodinách

Dřevěný kostel Panny Marie Sněžné

(Zdroj: www.mapy.cz – Leona Brázdilová)

Lokalita na Hluboké

(Zdroj: www.mapy.cz – Leona Brázdilová)

VEŘOVICE

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

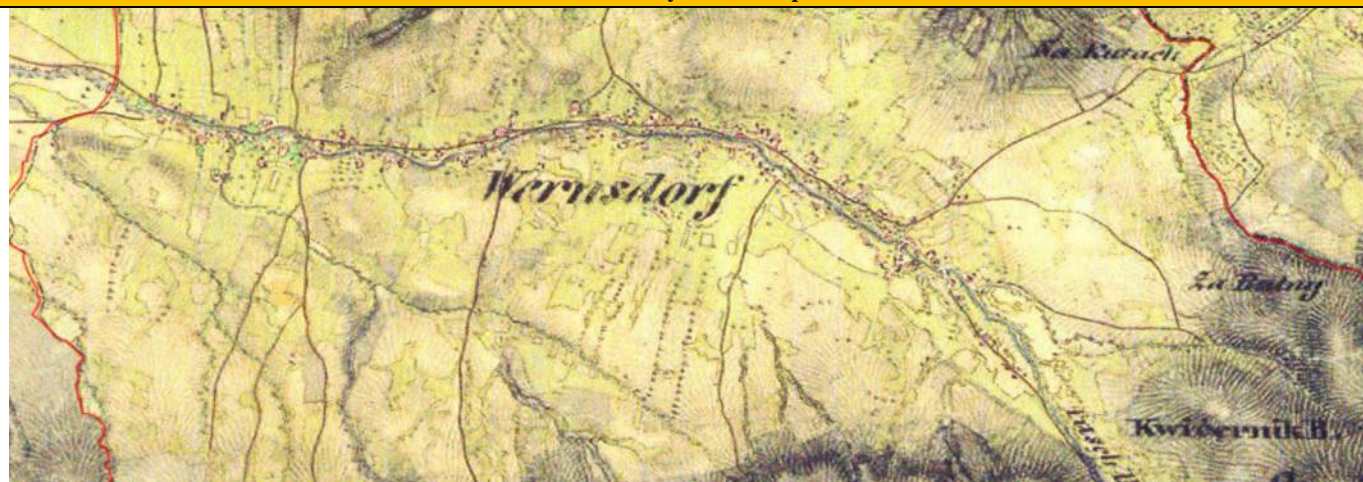
Obec	Veřovice	Katastrální území	Veřovice
OKR	4. Kravařsko	MKR	4. I. Kravařsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	1349/1643/1972	Kategorizace zástavby sídla	II

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Veřovice leží v průměrné výšce 417 m n. m. První zmínku o obci nalezneme v historických pramenech v roce 1411. Trvalý pobyt na území této obce má nahlášeno 1972 obyvatel. Celková katastrální plocha obce je 1 655 ha, z toho orná půda zabírá pouze 23 %. Lesy rostou asi na jedné polovině kú obce. Menší část plochy obce zabírají také louky (méně než jednu třetinu). Obec Veřovice se rozkládá podél říčky Jičinka v dolině mezi Veřovickými vrchy. V katastru se nachází vrcholy Velký Javorník, Dlouhá a Krátká. Mezi Velkým Javorníkem a Dlouhou je údolí, které se nazývá Padolí. Kdysi tudy vedla důležitá obchodní stezka ze Štramberka do Rožnova pod Radhoštěm. Na pravém břehu Jičinky je nižší pahorkatina, kterou tvoří Pekla, Hyklův kopec, Borčí, Babinec a Štramberčík. Mezi Pekly a Hyklovým kopcem teče říčka Sedlnička údolím zvaným Potoky. V katastru obce Veřovice se nachází v horních břidlicových vrstvách zvaných Veřovické železná ruda ocelek. Dolovala se kolem roku 1850, na Babinci, Borčí a jinde. Ve Frýdlantě měla vrchnost železné hutě a hamry, kde se tyto rudy ozily, a z nich se značným nákladem vytavovalo železo pro kovářské, zámečnické a jiné potřeby. Ruda obsahovala 1-20 % železa, a proto se její těžba zastavila. V katastru obce je mnoho skal, kde se lámal kámen na stavbu domů. Na dlažbu se vozily kamenné desky z lomu v Kamenárce, kde se daly lehce lámat, protože byly vrstvitě uložené.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	dominance geograficky původních nebo tradičních kulturních druhů	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	sídlo v rovině
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves
Dochovanost urbanistické struktury	dochovalá	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	vyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost architektonicky cenných staveb a dochovaných objektů lidové architektury	nepřítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	záhumenicová plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	zalesněný horizont Veřovických vrchů s rozhlednou Velký Javoník
Znaky negativně ovlivňující krajinný ráz	- x		

Další související poznámky

- Převážná část sídla leží mimo hranicí CHKO (před železniční tratí) - do CHKO zasahují svahy nad železnicí a zástavba kolem toku Jičínka, včetně hřiště.
- Výrazné pozůstatky mezí a remízů
- Rozhledna velký Javoník jako výrazná pozitivní dominanta obce viditelná z širokého okolí

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Možná dostavba v prolukách stávající zástavby nebo v návaznosti na ni s respektováním dochované struktury a architektonických forem – tj. ve IV. zóně CHKO
- Mimo současnou zástavbu ve IV. zóně nenavrhovat nové lokality pro výstavbu na území CHKO
- Pro rekonstrukce platí zachování charakteru zástavby při respektování trad. arch. forem, prvků a materiálů
- Podporovat tradiční charakter zahrad

Zástavba v okrajové části CHKO

Stávající a probíhající výstavba

VIDČE

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Vidče	Katastrální území	Vidče
OKR	3. Valašsko	MKR	3.5 Rožnovsko 3.6 Bystřicko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	1437/1563/1717	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

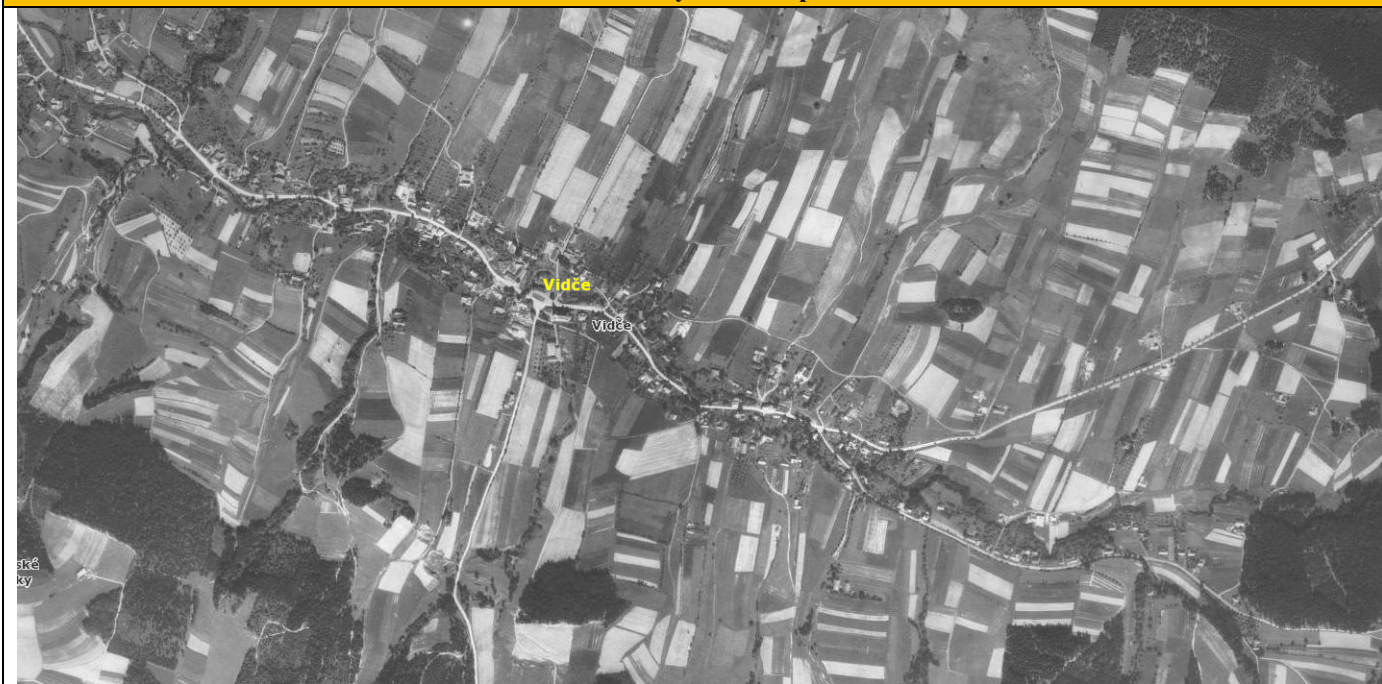
HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

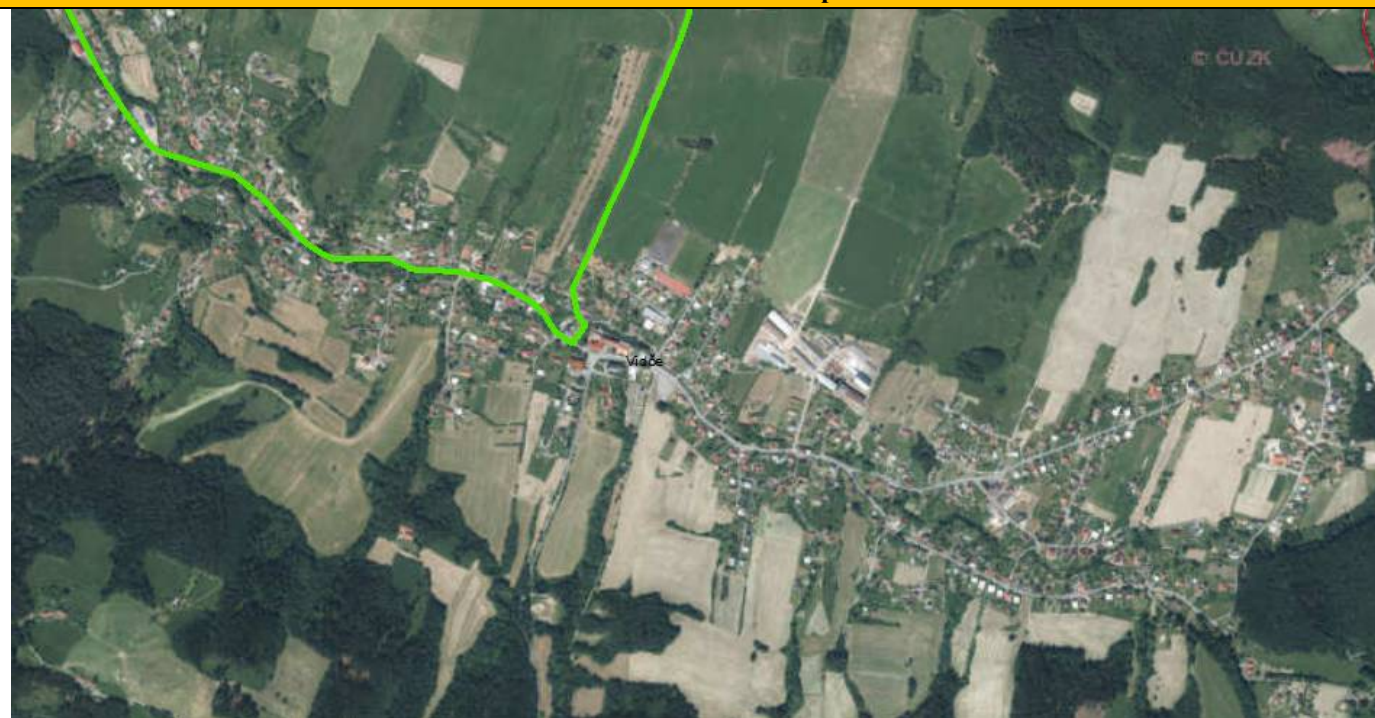
Obec Vidče leží asi 4 km jihozápadně od Rožnova pod Radhoštěm mezi Moravskoslezskými Beskydami a Vsetínskými vrchy. Vesnice se rozkládá v nadmořské výšce 378 m, podél potoka Videčky. V celém katastru obce jsou nejvyšším bodem Videčské Paseky 597 m n. m. Obcí protéká potok Maretka, který se vlévá do řeky Bečvy. Asi jedna třetina výměry obce je zalesněná, orná půda zabírá přibližně 25 % z celkového katastrálního území a značnou část výměry tvoří trvalé travní porosty.

První zmínka o Vidči pochází z roku 1411. Tím se Vidče řadí k nejstarším obcím regionu Rožnovska. Název obce Vidče se psal v nejstarších listinách Vitče, podle osobního jména Vítek. Podle některých jiných zdrojů se psalo též Vidče, protože z kopců kolem obce je daleko vidět. Je pozoruhodné, že obec nemá vedenou gruntovní knihu od svého založení, ale až od roku 1589. Vidče byly převážně zemědělskou pasekářskou obcí. Doplňkovým zdrojem obživy byla domácí výroba dřevěného nářadí a pletených punčoch, což dostalo největšího rozmachu v 19. století. Již od počátku 17. století se na území obce rozvíjela těžba vápence, z něhož se zde pátilo vápno. V 18. století se na kopci Svatňáku těžila železná ruda, která byla zpracovávána v hamrech u Zubří. Také zde žili četní tkalci a obchodovalo se s dřívím. Za první republiky se zabývali lidé ve Vidči dřevovýrobou podomácku. Vyráběli stoličky, valašské židličky, stolíky, trakaře a táčky, ruční čtyřkolové vozíky, motyčky, kladívečka a násady. Všechny tyto, většinou dětské hračky, byly vypalované a vyškrabované. Kolem roku 1950 vzniklo v obci výrobní družstvo Portaš, které navázalo na tradici domácí dřevovýroby.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady), i v uličním parteru	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v rozhlém údolí - ve svahu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně setřená	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	s nevýraznou vedutou, nevyrovnaná hladina zástavby, dominantna kostelní věže	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	disharmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	valašská záhumenice s úseky
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	zalučněné svahy s mozaikou remízů nad údolím Maretky, podél níž je sídlo situováno
Znaky negativně ovlivňující KR	- zemědělsko-průmyslový areál ve svahu nad zástavbou		

Další související poznámky

- Do CHKO spadá převážná část sídla mimo část na úpatí koce Úlehle
- Pozitivní dominantu obce tvoří kostel sv. Cyrila a Metoděje
- Obec je typická pronikáním městských typů zástavby a kobercové zástavby bez struktury, západní část obce si dosud uchovává vesnický charakter
- V lokalitě Hradisko se nachází zemědělsko-průmyslový areál se dvěma rodinnými domy
- Severně nad zástavbou se nachází zemědělský areál, který tvoří negativní dominantu obce
- V jižní části obce se nachází několik zachovalejších samot a větší osada Na Horách

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Možná výstavba v prolukách s respektováním dochované struktury podél silnice III/4868 a místních komunikací, rozvoj sídla je možný pouze v návaznosti na existující zástavbu sídla
- Nevhodné je případné rozrůstání zástavby do pohledově exponovaných svahů
- Nová výstavba na okrajích existující zástavby bude navržena s cílem vytvoření harmonického přechodu sídla do krajiny – nevymezovat nové velké zastavitelné plochy, pouze jednotlivé plochy s vazbou na stávající zástavbu
- Podporovat tradiční charakter zahrad, v okrajových částech nejsou doporučeny městské typy oplocení
- Doplnění a přestavba struktury sídla musí být směřována k vytvoření nových hodnot harmonie měřítka a vztahů v krajině – výšková regulace nové zástavby, regulace kubatury a tvaru staveb
- V osadách a samotách bude respektována historická struktura zástavby s možností jejího úměrného doplnění

Negativní znak na horizontu obce – zemědělsko-průmyslový areál ve svahu nad zástavbou

Dominanta obce, kostel sv. Cyrila a Metoděje, se stavbou základní školy na pozadí

Dochovaný vesnický charakter zástavby v západní části obce

Zachovalý vnější obraz sídla situovaného v údolí vodního toku Maretky a jejích přítoků

Zachovalá urbanistická struktura osady Nivy

VIGANTICE

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Vigantice	Katastrální území	Vigantice
OKR	3. Valašsko	MKR	3.13. Rožnovsko 3.14. Bystřicko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	669/540/1063	Kategorizace zástavby sídla	II, III

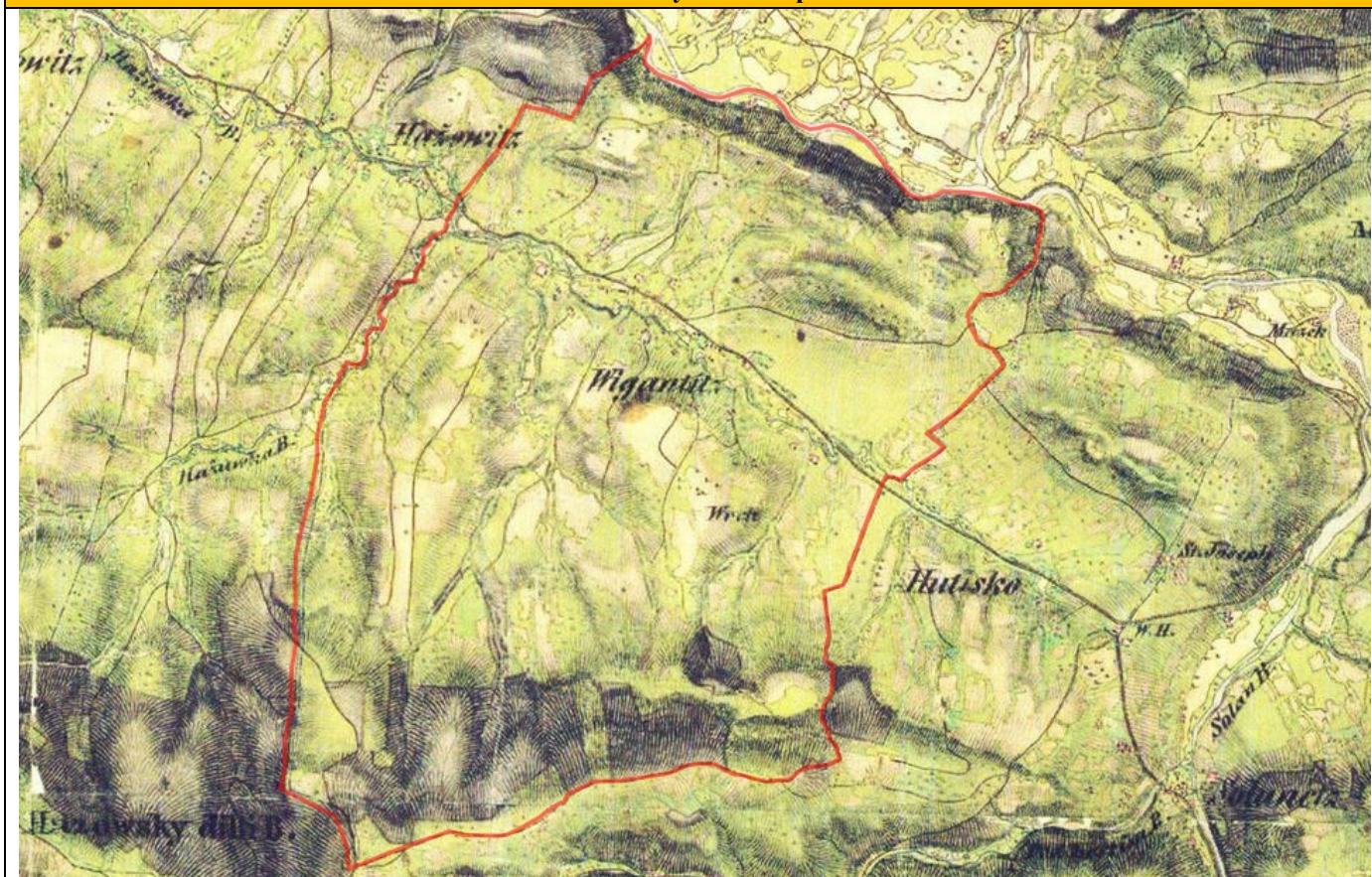
HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

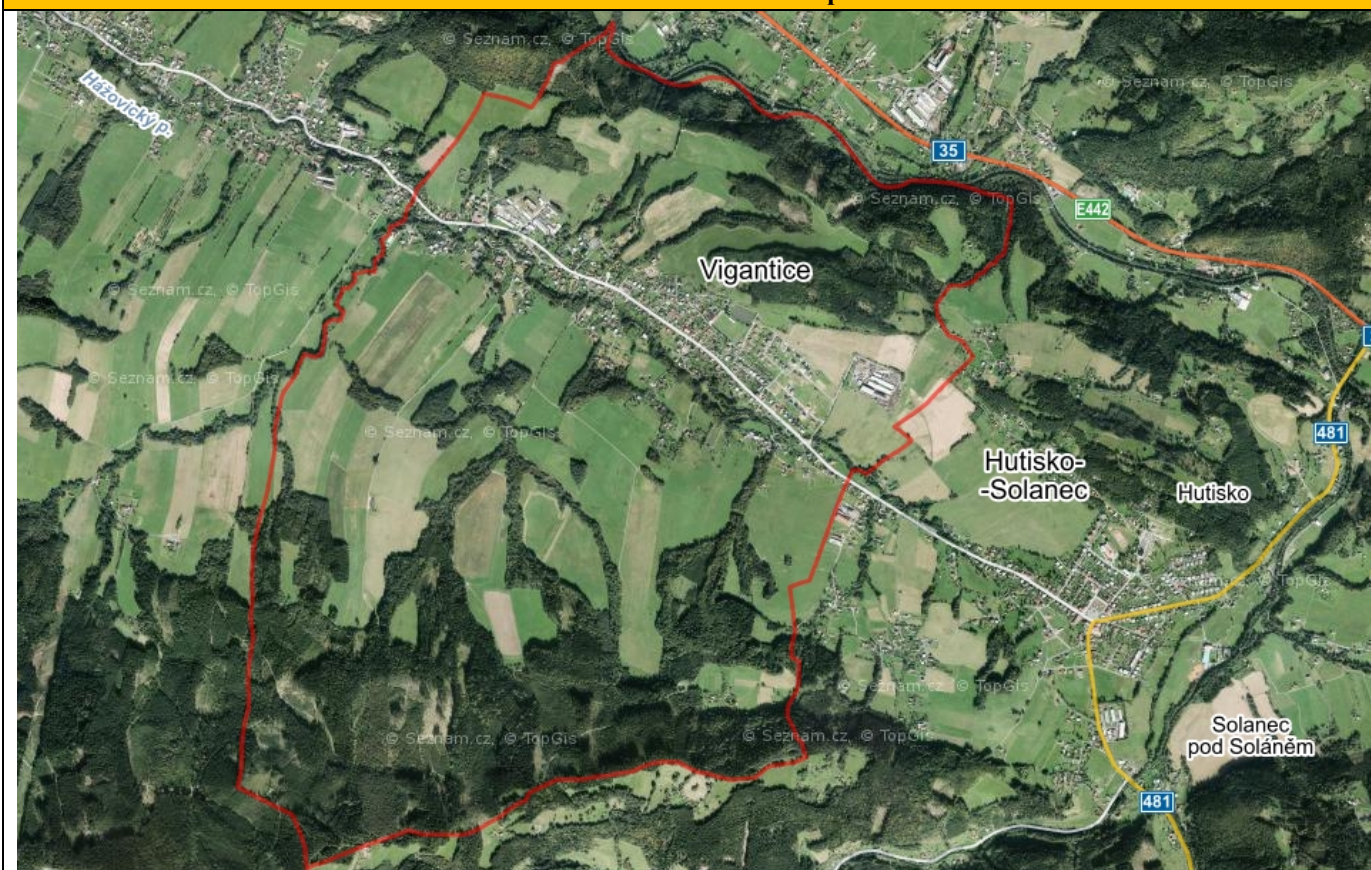
Obec Vigantice se rozkládá asi dvacet kilometrů severovýchodně od Vsetína a pět kilometrů jihovýchodně od města Rožnov pod Radhoštěm. Ves je položena jihozápadním směrem, protéká jí potok Házovka a západní hranici se sousedními Házovicemi tvoří potok Studený. Vigantice leží v průměrné výšce 435 metrů nad mořem. Přibližně jedna třetina katastru obce je porostlá lesem, sedmnáct procent pokrývá orná půda a značnou část katastrální výměry tvoří trvalé travní porosty.

První zmínku o obci nalezneme v historických pramenech v roce 1411, v listině Lacka z Kravař, v níž se uvádí již jako samostatná obec. Název obce vznikl od osobního jména německého lokátora vsi. Hlavní obživou obyvatel bylo obdělávání půdy a chov dobytka. V roce 1890 zde byl otevřen lom na vápenec, a to v lokalitě zvané Vápenky, tento lom však již dávno zanikl. Dále zde byla rozšířena podomácká výroba dřevěného nářadí, šindelů a metel.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v rozlehlém údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	zemědělská krajina maloplošné struktury s velkým podílem nelesní zeleně		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně setřená	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	valašská záhumenice s úseky
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	Díly -jižní hranice obce
Znaky negativně ovlivňující KR	<ul style="list-style-type: none"> - Nevhodně situovaná novodobá zástavba na svazích - Velkoplošné zemědělské a zemědělsko-průmyslové areály - Propojení zástavby s Házovicemi a postupné propojování se zástavbou Hutiska 		

Další související poznámky

- Pronikání městských typů zástavby bez struktury
- Hrozba ztráty vesnického charakteru obce

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Možná výstavba v prolukách a ve vazbě na stávající zástavbu v centrální části údolí s respektováním dochované struktury
- Zamezit rozrůstání zástavby do pohledově exponovaných svahů především jižně od sídla
- Nepodporovat srůstání zástavby s Hážovicemi a Hutiskem-Solanec, alespoň ve svazích nad silnicí ponechat proluky.
- Důsledně chránit místa tradičního obhospodařování krajiny proti další zástavbě, udržet zbytky zemědělsky obhospodařovaných ploch
- Podporovat zachování sadů a rozptýlené krajinné zeleně
- Posílit výsadbu izolační zeleně kolem areálu pily.

Zástavba v obci

Nová zástavba poblíž areálu pily

VYŠNÍ LHOTY

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Vyšní Lhoty	Katastrální území	Vyšní Lhoty
OKR	1. Těšínsko	MKR	1.1. Třinecko-Jablunkovsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	1263/984/847	Kategorizace zástavby sídla	I, II

HISTORICKÝ VÝVOJ

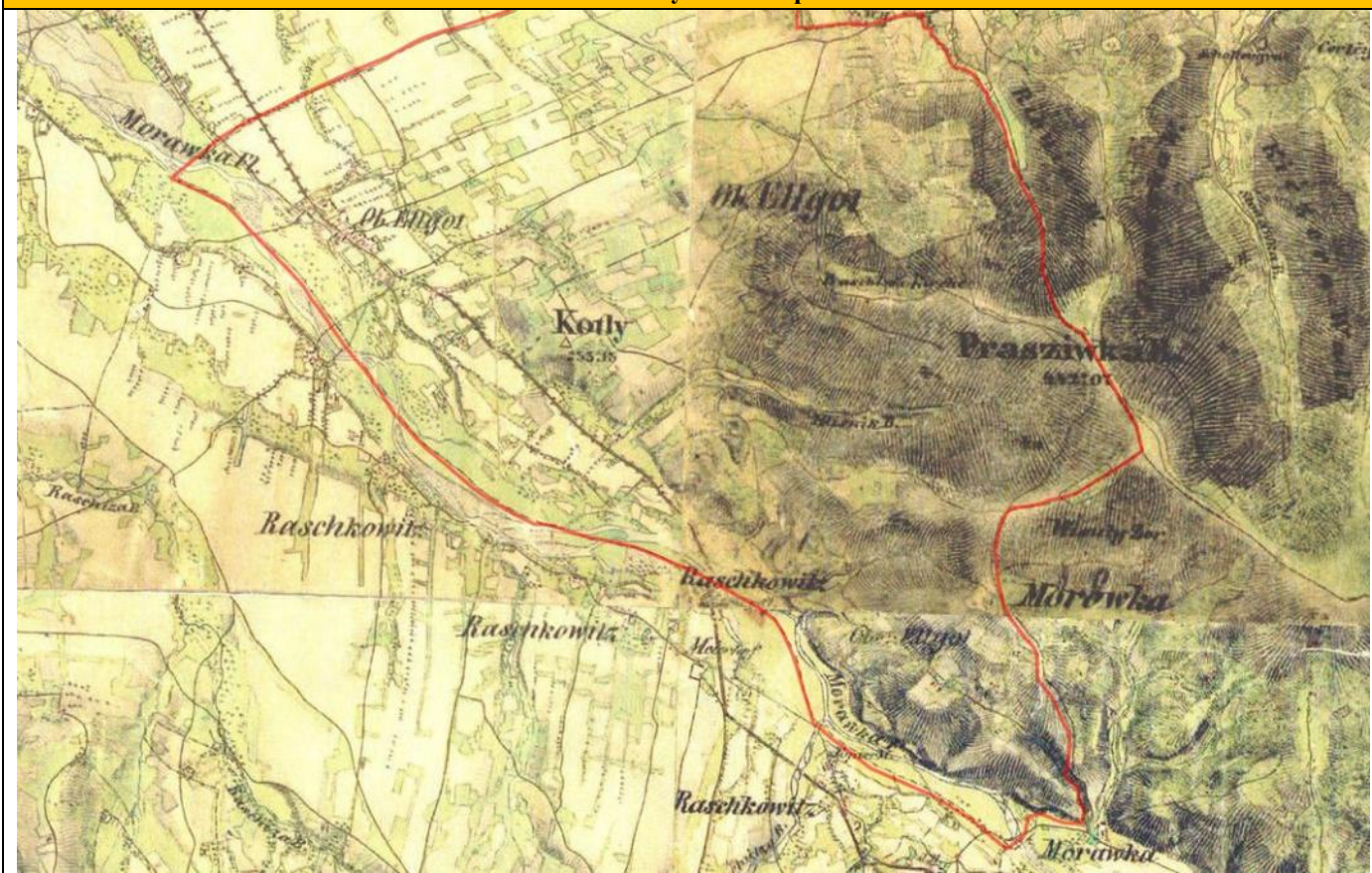
Stručná charakteristika sídla

Obec Vyšní Lhoty leží na pravém břehu řeky Morávky pod horou Prašivá (843 m n. m.) a Malá Prašivá (706 m n. m.) v nadmořské výšce 375 m n. m. a je vzdálena jedenáct kilometrů jihovýchodním směrem od Frýdku Místku. Území obce je rozptýleno i na stráních okolních kopců a ke katastru obce také náleží osady Kamenité, Kršle a Oblesky. Z celkové plochy katastru tvoří lesy zhruba jednu třetinu a orná půda pouze patnáct procent.

První zmínku o obci nalezneme v historických pramenech v roce 1305. První zmínky o obci pocházejí z roku 1292. Nejstarší zápis se jmény osadníků pochází z roku 1580. Přes území obce vedla důležitá obchodní cesta "solárka", po níž se vozila hlavně sůl z Rakouska. Obec byla převážně tkalcovská a zemědělská. V roce 1900 se zde konala zemská tkalcovská a zemědělská výstava.

Vrchol Malé Prašivé je známým poutním místem, cílem poutníků je dřevěný kostelík Sv. Antonína Paduánského. Na vrcholu se rovněž nachází turistická chata Prašivá s malou rozhlednou, místo je rozcestím turistických tras.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Slezsko, Laško	Urbanistická struktura (půdorysný typ sídla)	silniční ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby, s nevýraznou vedutou	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	přítomny	Typ plužiny	nepravá traťová plužina
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	výrazné	Výrazný pohledový horizont	Horizont Malé Prašivé a Prašivé
Znaky negativně ovlivňující KR	- nevhodná novostavba na hranicích CHKO, vedle sportovně-kulturního areálu		

Další související poznámky

- Přibližně východní polovina území obce spadá do CHKO, lesnatá část a přilehlé svahy Malé Prašivé.
- Velmi hodnotný dřevěný kostel sv. Antonína Paduánského v blízkosti rozhledny Malé Prašivé
- Na svazích Malé Prašivé hodnotná rozptýlená zástavba s plynulým přechodem do krajiny a vhodnou úpravou sadů
- V okolí Kamenitého potoka chatoviště, restaurace Kohutka a sportovně-kulturní areál.

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Chránit kulturní dominantu kostel sv. Antonína Paduánského
- Na území CHKO hrozí při případném vymezování nových ploch zástavby nežádoucí narušení volné krajiny – nové plochy zástavby zde nejsou (s výjimkou historických stavebních míst) vhodné. Přijatelné jsou citlivé přístavby nebo doplňkové objekty ke stávající zástavbě.
- Pro rekonstrukce platí zachování charakteru zástavby při architektonickém výrazu korespondujícím s dochovanou architekturou
- V rámci rozptýlené zástavby podporovat tradiční charakter zahrad a využívání místně příslušných dřevin, respektovat tradiční formy oplocení

Zástavba v lokalitě Kršle

Zástavba na úpatí Malé Prašivé

Dřevěný kostel sv. Antonína Paduánského

ZAŠOVÁ

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Zašová	Katastrální území	Zašová
OKR	3. Valašsko	MKR	3.5. Rožnovsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	1488/2071/2989	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

Obec Zašová se nachází asi 5 km východně od Valašského Meziříčí v nadmořské výšce 338 m n. m. Katastr obce je značně rozsáhlý a rozkládá se od Rožnovské Bečvy až k vrcholům Veřovických vrchů. Severní hranici katastru Zašové lemují vrchy Trojačka (709 m n. m.) a Huštín (738 m n. m.), který je nejvyšším bodem obce. V roce 1985 byla k obci Zašová připojena sousední obec Veselá.

Obec Zašová byla založena již v první polovině 14. století a patřila k meziříčsko-rožnovskému panství. Nejstarší bezpečná písemná zpráva pochází z roku 1370. Od roku 1549 náležela rodu Žerotínů, kteří zde roku 1714 položili základy nového poutního barokního kostela Panny Marie Zašovské. Ke vzniku obce se váže pověst o lesním zákoutí s pramenem vody a kapličkou P. Marie, kterou nechal zbudovat rytíř na poděkování za své zachránění, když prchal před Tatary. Většina obyvatel Zašové se zabývalo zemědělstvím. Kromě toho se od 19. století rozvíjela domácí výroba krajek, plátna a koberců. Průmysl zde prakticky nebyl zastoupen. V průběhu let byla v obci vybudována nezbytná infrastruktura i sportovní zařízení. Státní památková péče chrání objekty kostela, kláštera a některých sochařských děl. Kromě toho je v obci více než 20 jiných pomníků, kapliček a pamětihodností. V roce 2000 byl obci udělen nový obecní znak, vycházející z motivů starobylé obecní pečete z roku 1425, doplněný o heraldického lva ze znaku rodu Žerotínů a kříž řádu Trinitářů.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- ve svahu - táhlé údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	převaha lesních porostů		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (púdorysný typ sídla)	záhumenicová řadová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně setřená	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby, vertikální dominanta kostelní věže	Působení vnějšího obrazu sídla	disharmonické
Funkční vztahy zástavby a krajiny	harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost památkově chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	záhumenice s úseky
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	méně výrazný zalesněný pohl. horizont v severní části obce bez zástavby
Znaky negativně ovlivňující KR	- negativní plošná dominanta zemědělsko-průmyslového areálu (IV. zóna CHKO)		

Další související poznámky

- Do CHKO spadají úpatí kopců Vlčí vrch a Ostrý vrch a kousek severní zastavěné části sídla. Převážná část sídla leží mimo území CHKO.
- Harmonická rozptýlená zástavba na svazích je zčásti potlačována rozmáhající se novodobou zástavbou rodinných domů při hranici CHKO Beskydy
- Dominanta kostelní věže leží mimo CHKO, ale v CHKO se pohledově uplatňuje

PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR

- Další zástavba na území CHKO možná v rámci IV. zóny CHKO a v jejím bezprostředním okolí v návaznosti na stávající zástavbu při respektování tradičních architektonických forem, prvků a materiálů
- V rámci rozptýlené zástavby podporovat tradiční charakter zahrad a využívání místně příslušných dřevin, nepovolovat další zástavbu a její zahušťování o nové objekty k bydlení
- Při rekonstrukcích respektovat tradiční architektonické formy
- Citlivě řešit oplocování pozemků, případně neoplocovat
- Vhodnou zelení zmírňovat negativní působení průmyslového areálu

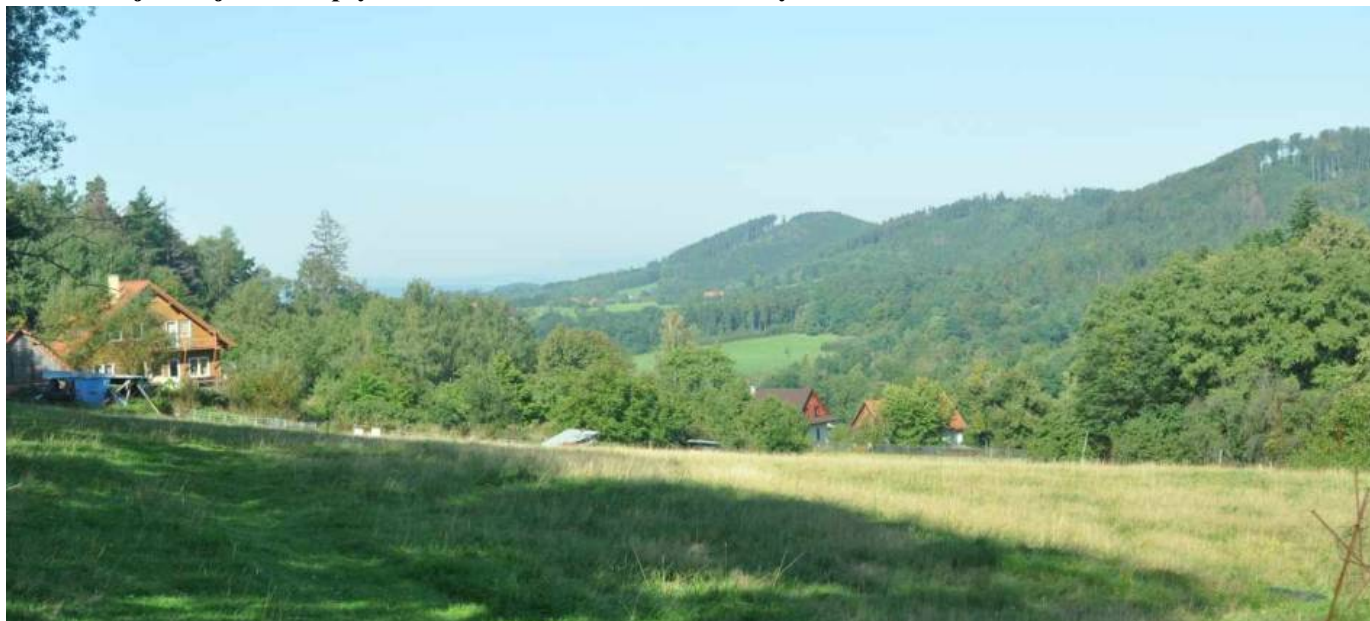
Pohled na obec – území v CHKO Beskydy v zadní části vč. výrobního areálu

Rozptýlená zástavba v severozápadní části obce

Zachovalejší krajina s rozptýlenou zástavbou v lokalitě Jaštiny

ZUBŘÍ

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Zubří	Katastrální území	Zubří
OKR	3. Valašsko	MKR	3.5 Rožnovsko
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	1437/1563/5579	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

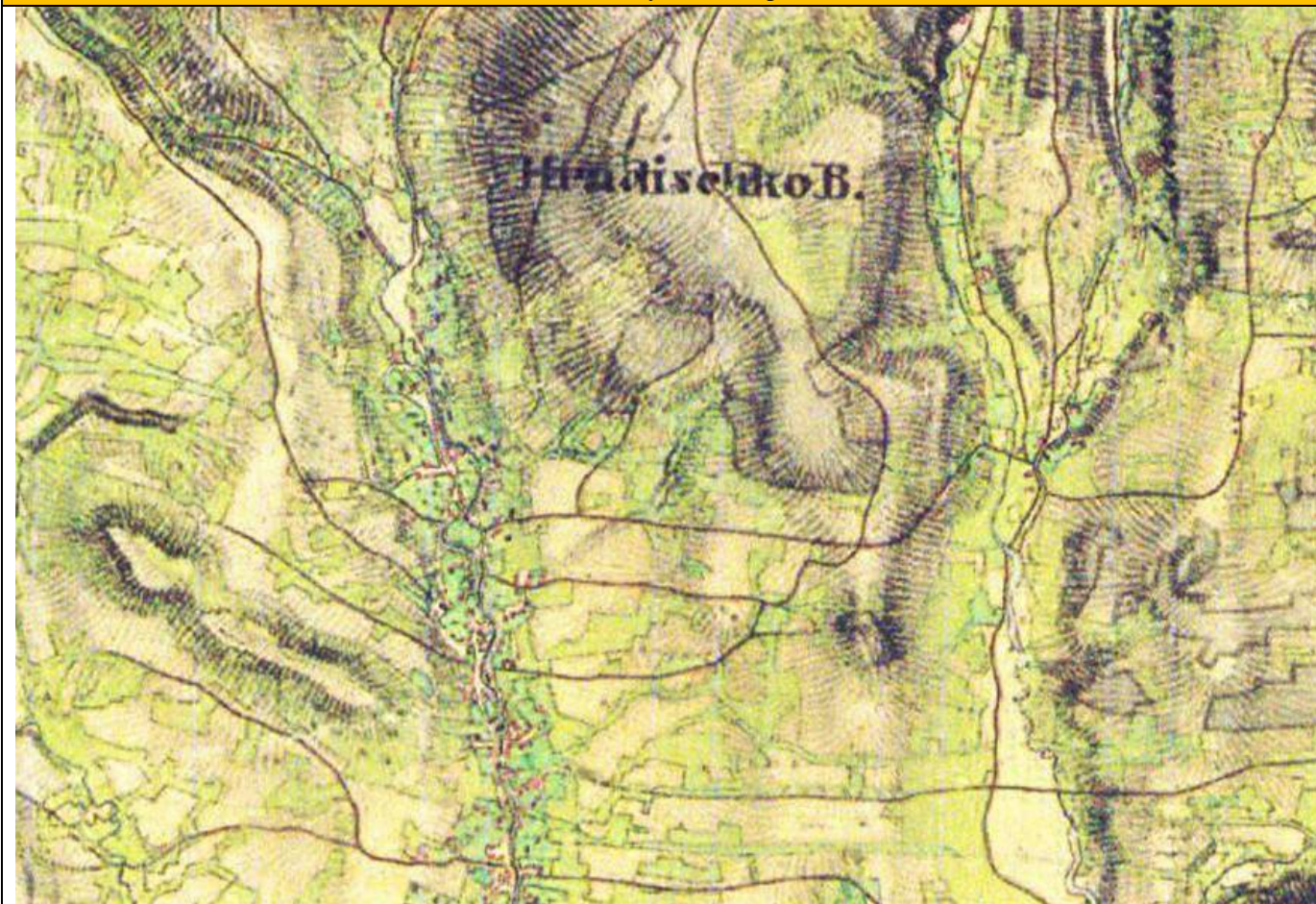
HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

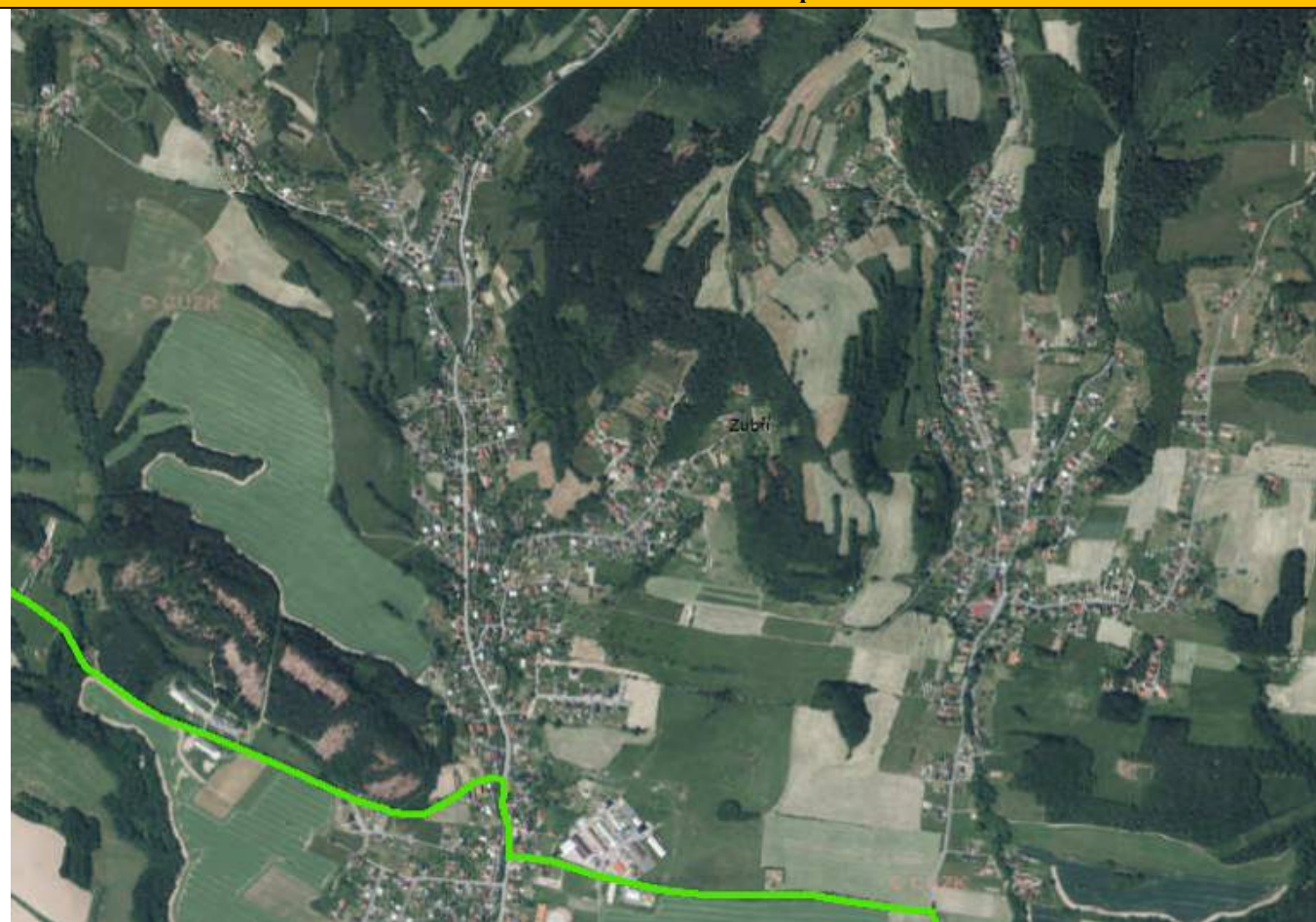
Zubří se nachází v podhůří západní části Moravskoslezských Beskyd na jižních svazích Veřovských vrchů. Leží asi 4 km západně od Rožnova pod Radhoštěm v údolí Rožnovské Bečvy a kolem potoků Hodorfského (Zuberského) a Starozuberského. Na místě původní lovecké osady byla roku 1310 založena páný z Krásna na 40 lánech vesnice Zubří. Patřila mezi první a největší vesnice rožnovského panství. Podle lidové báje obývali Zubří horníci, kteří pracovali v dolech na stříbro pod rožnovským hradem. Na protest proti krutému zacházení prý doly zatopili a ze Zubří uprchli do Uher. I když tato pověst historicky doložená není, jako kolonisté se do uherského Megeru (dnešního Palárikova na jižním Slovensku) zuberští skutečně stěhovali - ale až koncem 17. století.

Zdrojem obživy bývalo převážně zemědělství, ale v 18. století také uhelné míří. Pro hospodářský, kulturní a společenský rozmach mělo velký význam jeho spojení s vnitrozemí železniční tratí Rožnov p. R. - Valašské Meziříčí, vybudovanou roku 1892. Po roce 1945 již většina obyvatel pracovala v průmyslu. Po 2. světové válce se otevřela cesta dynamickému rozvoji obce. Z obce mizí dřevěnice a vznikají nové výstavné části obce - Pod Hůrkou, Na Dražkách, Bořkova a další. Výstavba panelového sídliště vtiskuje obci nový ráz. Dolní část obce a nově vystavěné části získávají městský charakter, zatímco horní část a okolní paseky si stále udržují vesnický charakter.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady)	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v táhlém údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	převaha lesních porostů		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (púdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s velkým podílem přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	harmonický obraz sídla je narušován nevhodnými úpravami staveb a novostavbami nerespektujícími tradiční charakter staveb
Funkční vztahy zástavby a krajiny	ohroženy tlakem na zástavbu novodobými, architektonicky slabými, rodinnými domy, využívajícími krajinu pouze jako kulisu	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	valašská záhumenice s úseky
Dochované stopy členění	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	zalučněné a zalesněné svahy

plužiny či jiné stopy hosp. využití krajiny			údolí Hodorfského, Čertoryjského, Starozuberského a Romanovského potoka, podél kterých je zástavba situována
Znaky negativně ovlivňující KR	- průmyslový areál východně nad zástavbou pod kótou Skalka		
Další související poznámky			
<ul style="list-style-type: none"> - Do CHKO spadá pouze horní část zastavěného území obce - Zástavba je koncentrovaná podél Hodorfského a Čertoryjského potoka (Zubří), podél Starozuberského a Romanovského potoka (Staré Zubří) a v osadách ve svazích - Město Zubří je typické pronikáním městských typů zástavby a kobercové zástavby bez struktury (do původní vesnice) - Při jižní hranici CHKO v obci se nachází průmyslový a starý, opuštěný zemědělský areál, průmyslový areál se na horizontu pohledově uplatňuje, ale nijak výrazně, zemědělský areál dominantní negativní znak obce nepředstavuje 			
PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR			
<ul style="list-style-type: none"> - Nová výstavba na okrajích existující zástavby bude navržena s cílem vytvoření harmonického přechodu sídla do krajiny – nevymezovat nové velké zastavitelné plochy, pouze jednotlivé plochy s vazbou na stávající zástavbu – eliminace velkých satelitních ploch se soustředěnou urbanistickou strukturou s malými parcelami - Doplnění a přestavba struktury sídla musí být směřována k vytvoření nových hodnot harmonie měřítka a vztahů v krajině – eliminace městských typů zástavby, regulace barevnosti střech a fasád - Zachovat dochovaný charakter zahrad, sadů a rozptýlené zeleně, nezahušťovat zástavbu - Regulovat rozrůstání zástavby do pohledově exponovaných svahů – výšková regulace nové zástavby, regulace kubatury a tvaru staveb - U osad je třeba omezit zásahy ovlivňující siluetu sídla a vyloučit stavby, které by vytvářely nový výrazný znak siluety existující zástavby, je třeba přizpůsobit hmotové a materiálové řešení charakteru zástavby 			

Negativní znak na horizontu obce – průmyslový areál ve svahu nad zástavbou

Pohled na zástavbu Zubří v CHKO z východu s dochovanou strukturou zahrad a sadů

Zástavba podílející se na harmonickém rázu krajiny v místní části Machulky

Zástavba v historizujícím stylu tradiční lidové architektury v místní části Porubky

Pohled na zástavbu ve Starém Zubří s dochovanou strukturou zahrad a sadů

ZDĚCHOV

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY A KATEGORIZACE

Obec	Zděchov	Katastrální území	Zděchov
OKR	3. Valašsko	MKR	3.8. Javorníky
Počet obyvatel (1869/1950/2015)	888/705/587	Kategorizace zástavby sídla	I, II, III

HISTORICKÝ VÝVOJ

Stručná charakteristika sídla

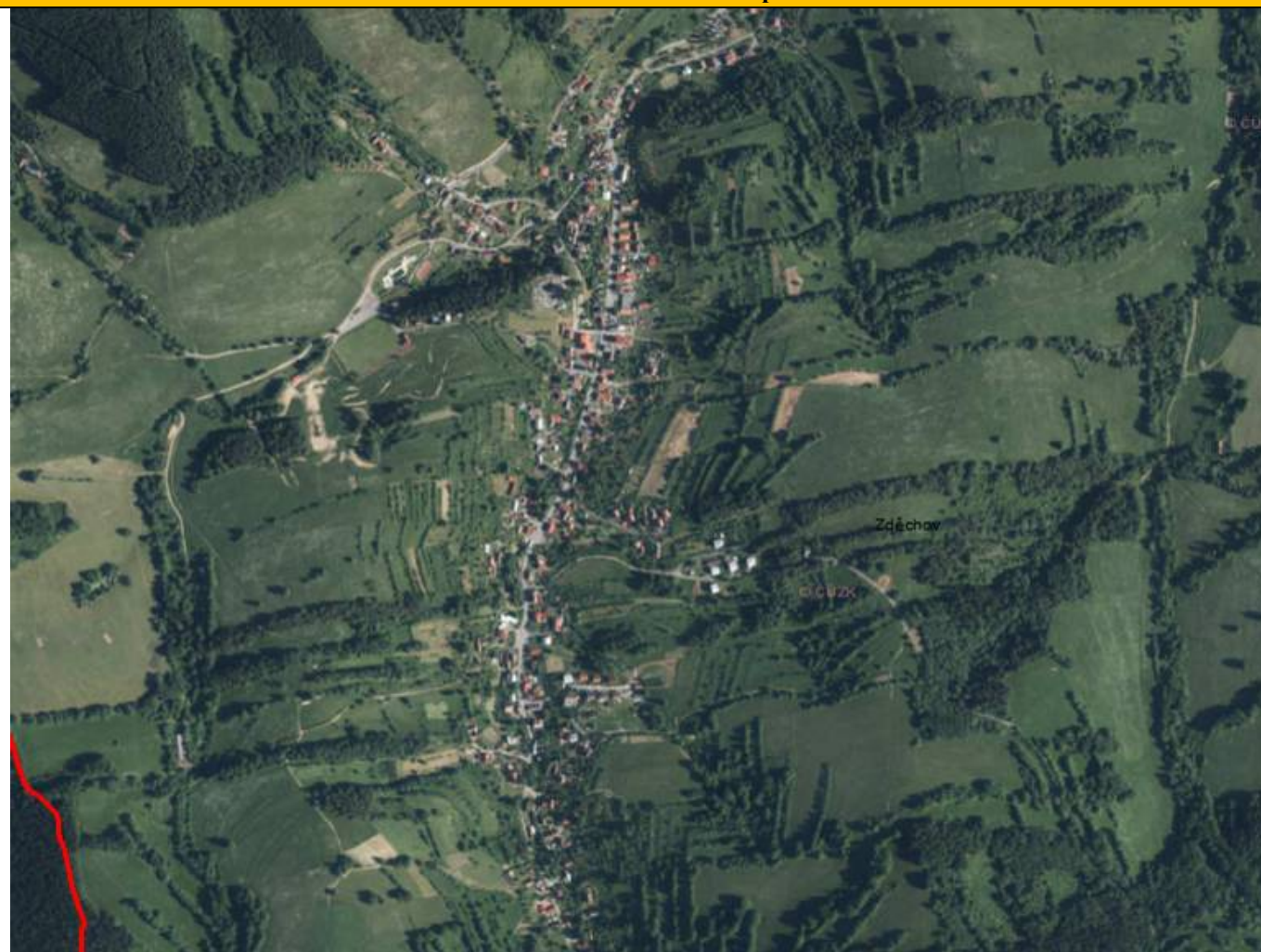
Obec Zděchov se rozkládá asi třináct kilometrů jihovýchodně od Vsetína v údolí mezi čtyřmi vrcholy západní části pohoří Javorníků. Těmito vrcholy jsou Žár (689 m n. m.), Děhýl (725 m n. m.), Radošov (756 m n. m.), Filka (759 m n. m.). Vesnice leží v průměrné výšce 500 m n. m. a protéká jí potok Zděchovka. Nejvyšším místem katastru je hora Butorky (826 m n. m.). Lesy rostou asi na jedné polovině katastrálního výměru obce, zatímco orná půda zabírá pouze tři procenta, dále zde jsou louky a pastviny.

Osídlení obce bylo dílem pasekářské činnosti ze sousední vsi Hovězí. Osídlení obce vznikalo průběžně koncem 16. století. Nejstarší písemná zmínka o obci pochází z roku 1623. Historie obce byla velmi rušná. Obyvatelé se zúčastnili valašských povstání za třicetileté války, kdy byla polovina obce vypálená. V roce 1663 byla postižena vpádem Tatarů a v roce 1706 a 1707 obec 11x vyplenili Kuruci. V průběhu 100 let se také vedly spory se sousední obcí Hovězí o pastviny a javořiny. Zděchov býval čistě zemědělskou vsí. V 18. a 19. století se staly předmětem obživy pro obyvatelé také domácí práce a výroby. Známa byla výroba čepů a březových košťat. Část obyvatel pracovala také v okolních továrnách a mnoho lidí, kvůli nedostatku pracovních příležitostí v první polovině 20. století ves opustilo.

Historický stav - mapa

Aktuální stav území - mapa

HLAVNÍ CHARAKTERISTIKY KRAJINNÉHO RÁZU SÍDEL

Znaky přírodní charakteristiky

Vegetace ve struktuře sídla	výrazný podíl stromové vegetace (sady a zahrady), dominance původních druhů	Charakter umístění sídla vzhledem k reliéfu	- v sevřeném údolí
Char. kr. rámce sídla (dle způsobu využití)	harmonická krajina s vyváženým poměrem zemědělských kultur a lesa, lesní porosty s významným podílem luk a pasek		

Znaky kulturní a historické charakteristiky

Etnografické zařazení	Valašsko	Urbanistická struktura (púdorysný typ sídla)	valašská řetězová ves, záhumenicová ves
Dochovanost urban. struktury	částečně dochovaná	Převažující charakter zástavby	s velkým podíle přestaveb a novostaveb
Charakteristika vnějšího obrazu sídla	nevyrovnaná hladina zástavby	Působení vnějšího obrazu sídla	převažuje harmonické (disharmonicky působí novodobá zástavba)
Funkční vztahy zástavby a krajiny	převažuje harmonické	Přítomnost arch. cenných staveb a dochovaných objektů lid. architektury	přítomny
Přítomnost pam. chr. objektů a území	nepřítomny	Typ plužiny	valašská záhumenice s úseky
Dochované stopy členění plužiny či jiné stopy	fragmentálně	Výrazný pohledový horizont	nízké zalučněné a zalesněné svahy navazující na údolí řeky

hosp. využití krajiny		Zděchovka, v jejíž nivě je zástavba koncentrována
Znaky negativně ovlivňující KR	- žádné	
Další související poznámky		
<ul style="list-style-type: none"> - Sídlo má zachovalý venkovský charakter, nachází se zde velké množství dochovaných staveb lidové architektury - Zástavba působí uceleně, koncentruje se především v údolí řeky Zděchovky, ve východní části obce se nachází několik osad, včetně památkově chráněné pod názvem Hajdovy Paseky - Ve střední části obce se nad zástavbou tyčí pozitivní dominanta – kostel Proměnění Páně - Dochované stopy tradičního obhospodařování krajiny (historické krajinné struktury) - V západní části obce se nachází chatová osada s architektonicky stejnorodou zástavbou 		
PODMÍNKY OCHRANY KR A DOPLŇUJÍCÍ DOPORUČENÍ K OCHRANĚ KR		
<ul style="list-style-type: none"> - Zachovat stávající charakter obce – zabezpečit ochranu dochovaných staveb lidové architektury - Dostavbu směřovat pouze do hlavního údolí, individuálně do ústí bočních údolí - Zamezit rozrůstání zástavby do pohledově exponovaných svahů (viz v současnosti problematická východní část sídla), uchování stávajících krajinných struktur – mezi - Nevymezovat nové větší plochy bydlení – pouze jednotlivé plochy pro 1-2 domy s vazbou na stávající zástavbu, v prolukách a adekvátně velkým pozemkem, příliš nezahušťovat stávající zástavbu - Regulovat architektonickou podobu zástavby – tvar, hladina zástavby, kubatura staveb, zabránit tvorbě satelitní výstavby - Osady: nenarušovat stávající stav stavbami, které by hmotově a výškově výrazně narušovaly dochovaný ráz - V osadách respektovat stávající urbanistickou strukturu, architektonický výraz staveb bude korespondovat s dochovanou architekturou, v osadě Hajdovy Paseky nejlépe zamezit vzniku nových staveb 		

Sídlo má zachovalý venkovský ráz, jeho projev v krajině je do značné míry harmonický

Stavení ve vesnické památkové zóně Hajdovy Paseky

Chatová osada v západní části území obce

